

E G İ A D

Yarın

Kasım 2005 Sayı:13

EGE GENÇ İŞ ADAMLARI DERNEĞİ YAYIN ORGANI

4 YTL / 4.000.000.- TL

ISSN 1304-3269

**FATİH
DALAN
&
BÜLENT
AKGERMAN**

**BÜYÜKLER
ÖNCÜ OLSUN
GENÇLERİN
ÖNÜ AÇILSIN**

DOSYA KONUSU: AB

**Rasyonel aklın
cesur projesi...**

DERNEK MERKEZİMİZ

**Daha büyük
hedeflere...**

MUHİTTİN EKİZ

**Oğullarımla
gurur
duyuyorum**

bizim iřimiz yükünüzü hafifletmek...

deniz

hava

kara

demiryolu

konteyner taşımacılığı

gümrük işlemleri

depolama

yüzyılı aşkın deneyimimizle,
ayrıntılara verdiğimiz önemle,
hızlı çözüm üreten ekibimizle,

yükünüzü

stlenmeye hazırız.

ARKAS

www.arkas.com.tr

e harfinin anlamı!

Dünyanın dört bir yanında binlerce müşterimizin yüzünde yarattığımız gülümseme omzumuzdaki bütün yükü alıyor.

 **elmas
group**
LOGISTICS
service beyond expectation...

Genel Müdürlük 1474 Sokak No: 1 Kat: 3 Alsancak - İZMİR Tel: 0.232 421 47 03 - 421 47 04 Fax: 0.232 421 55 18

FATİH
DALAN
&
BÜLENT
AKGERMAN

10 İZMİR PENCERESİNDEN

Füsun Önal yazıyor

22

PORTRE **ATILLA İLHAN**

26

DOSYA KONUSU / AVRUPA BİRLİĞİ

28

RAKI
sofralarının
Efendisi

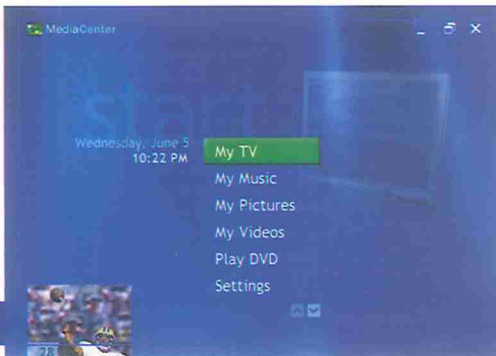
BAŞARI ÖYKÜSÜ

48

54

BABALAR VE ÇOCUKLARI

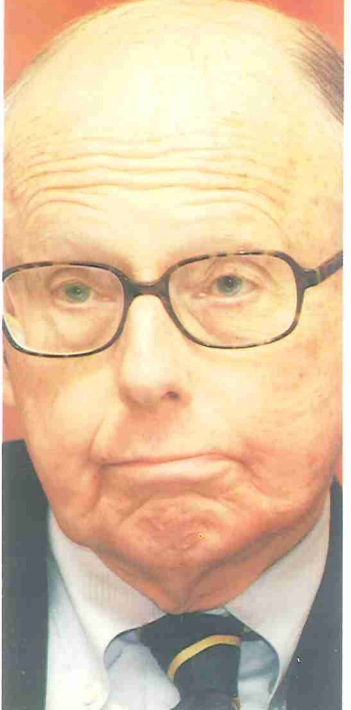
Microsoft,
CeBIT'te Media
Center Edition'ı
tanıttı...

BİLİŞİM

70

KİTAP / SAMUEL P. HUNTINGTON'IN / MEDENİYETLER ÇATIŞMASI 92

Yıl: 3 Sayı: 13 / 20 Kasım 2005

İmtiyaz Sahibi:
EGİAD adına
Yönetim Kurulu Başkanı
Fatih DALAN

Yayın Kurulu Başkanı:
Nafiz GÖNEN

**Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
ve Yayın Koordinatörü:**
Doç. Dr. Mustafa TANYERİ

Yayın Kurulu:
Betül ESEN, Cemal TÜKEL
Figen TAHİROĞLU,
İlhan BİLGEHAN, Murat GÜREL
Reha ATAKAN, Sunay AKÇA
Temel Aycan ŞEN,
Cemal SEVGİ

Yayın Danışma Kurulu:
Ali Ekber YILDIRIM
Atilla KÖPRÜLÜOĞLU,
Berkant KİPÖZ, Bülent ZARİF
Cemalettin ÖZDOĞAN,
Deniz SİPAHİ, Dilek GAPPİ
Hakan TARTAN,
Hasan ÇÖMLEKÇİ,
İlyas ÖZGÜVEN,
Mehmet KARABEL,
Melih ÜSTKANAT, Merih AK,
Münir KOÇARSLAN,
Necati BAHÇECİ,
Nedim ATILLA, Nedim BUBİK,
Osman GENÇER
Pervin MISIRLIOĞLU,
Rıza Serdar ÇINAR,
Serap ZEYBEK, Uğur İŞVEN
Uğur ORAL, Üzeyir SEVER
Yunus KARAKAYA,
Zafer POLAT

Görsel Yönetmen:
Nuri İMRE

Teknik Koordinatör:
Kerem AKSOY

Yönetim Yeri:
Mustafa Kemal Sahil Bulvarı
Levent Marina Tesisleri Çakal
Burnu Üçkuyular / İZMİR
Tel-Fax: (232) 278 30 30 Pbx
egiad@superonline.com
egiad@egiad.org.tr
www.egiad.org.tr

Yayına Hazırlık:
ORTAM YAYINCILIK LTD.
1374 Sok. No:18 K.3 Çankaya / İZMİR
Tel: (0232) 441 0 888

Baskı Tesisleri:
Tükelmat A.Ş.
1571 sok. No:16 Çınarlı / İZMİR
Tel: (232) 461 96 42

Dağıtım: YAYSAT AŞ.

EGİAD YARIN, EGİAD'ın yayın organıdır. Dergide yayınlanan görüşler ilgili yazarlara ait olup EGİAD'ın görüşlerini yansıtmaz. İzinsiz alıntı yapılamaz.

ISSN 1304 - 3269

Baskı Tarihi: 25 Kasım 2005

GÖNEN Motorlu Araçlar Tic. Ltd. Şti. Şehitler Cad. No: 159 Alsancak İZMİR Tel: 0232 466 00 46 www.porsche.com.tr

**Efsaneyi İzmir'de de yaşıyoruz.
Gönen Satış ve Servis.**

PORSCHE

DOĞUŞ GRUBU

EGİAD Yarın Dergisi'nin değerli okurları,

Ekim ayı Türkiye için önemli dönüm noktalarından biri oldu. Cumhuriyetimizin 82. yılında 3 Ekim tarihinde Avrupa Birliği ile bütünleşme yolunda önemli bir kilometre taşını geride bıraktık.

Müzakere sürecinin başlaması kararı Türkiye için ne kadar önemli ise gelecekte dünya siyasetinde ve ekonomisinde ana aktörlerden biri olarak rol almak isteyen AB için de önemli bir karar. Türkiye kaynakları ve potansiyeli ile dev bir ülke. Dünyanın en büyük ilk 25 ekonomisi arasında olması rastlantı değil.

Cumhuriyet'in 82.yılında gelinen nokta küçümsememeli. Daha iyi olabilir miydi? Bu sorunun cevabı her koşulda evet. Ancak, içinde bulunduğumuz coğrafyanın bize sunduğu fırsatlar kadar tehditler de ekonomik ve sosyal anlamda ülkemizin gelişmesini önemli ölçüde etkilemektedir.

Bundan sonra bize düşen daha çok çalışarak, istikrar içinde hızla kalkınmak. Bu ülkede yaşayan herkesin vatan sevgisi ve toprak bütünlüğümüze saygı çerçevesinde mutlu ve huzurlu bir yarının Türkiye'sini yaratma ülküsü doğrultusunda birleşmeleri gerekiyor.

Güçlü bir sivil toplum kuruluşu olmak emek, zaman ve gönül birliği gerektiriyor.

EGİAD geçen 15 yılda nitelik ve nicelik olarak güçlü üye profili, gençliğin dinamizmi ve heyecanı ile toplumun ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmesine imkânları ölçüsünde katkı sağlamaya çalıştı. Bunu yaparken de gösterişten, reklamdan uzak olmaya ve politik anlamda tarafsız kalmaya özen gösterdi. Hiçbir dönemde bir siyasi hareketin veya görüşün yanında olmadı. Bugün EGİAD'ın kamuoyunda saygınlığı varsa bunu tarafsız ve ilkeli yönetim anlayışına ve kuruluşundan bu yana bu ilkeleden taviz vermeyen önceki dönem başkanlarına ve yönetimlerine borçluyuz. Bu nedenle, sürekli olarak hedef büyüterek yeni ideallere koşuyoruz.

Bir okul yaparak eğitime katkıda bulunmak idealizmi gerçekleştirdik. Üyelerimizin dünya pazarlarına açılması için EGİAD Global'i kurduk ve faaliyete geçirdik. Genç girişimciler olarak kaliteyi yaşamımızın her alanında bir hedef olarak belirlediğimiz için EGİAD'da da ISO 9001 Belgesi'ni aldık. Şimdi de üyelerimizin desteği ve gücü ile EGİAD çok yakında İzmir'in en prestijli yerlerinden biri olan Alsancak'ta kendi mülkü olan, yeni ve EGİAD'a yakışan dernek binasında hizmet vermeye başlayacak. Bu gururu ve mutluluğu tüm üyelerimizle paylaşıyoruz.

Değerli EGİAD Yarın Okurları,

Bu dergimizin ana temasını AB-Türkiye İlişkileri ve eğitim oluşturuyor. Bunun yanısıra dergimizin sayfaları arasında gezerken birbirinden güzel yazılar ve konularla, değerli konuk yazarlar, röportajlar ve yeni köşelerle karşılaşacaksınız. Bu sayının oluşmasında emeği geçen herkese teşekkür ediyoruz. Bu arada, geride bıraktığımız 10 Kasım'da genç işadamları ve işkadınları olarak Atatürk'ün aziz hatırası önünde bir kez daha saygıyla eğildik ve onun emaneti olan Cumhuriyet'e bağlılığımızı yineledik.

En iyi dileklerle sevgi ve saygılar sunarım.

Fatih DALAN
EGİAD Yönetim Kurulu Başkanı

Nafiz GÖNEN
EGİAD YARIN Yayın Kurulu Başkanı

Eğitim ve iş dünyası...

Sevgili Yarın Dergisi okurları, yepyeni bir sayı ile karşınızdayız. Umarım biçim ve içerik olarak bu sayımız da öncekiler gibi beğeninizi kazanır.

Dosya konumuz Eğitim.. Ancak, izin verirseniz bu köşede sık sık dile getirdiğim birkaç konuda sağlanan gelişmelerden duyduğumuz memnuniyeti sizlerle paylaşmak istiyorum.

Öncelikle Dış Hatlar Terminalimizin inşaatı başladı.. Gördüğümüz kadarı ile hummalı bir şekilde önümüzdeki yaza yetiştirilmeye çalışılıyor. İzmir adına büyük bir ayıbın kapanmasına az kaldı.. Öte yandan Efes Oteli de yeni sahibini buldu..

Umarız o da en kısa sürede hayatımız içinde yerini alır. Son sayımızda sözünü ettiğimiz Üniversiade yatırımları ise yazık ki öngördüğümüz biçimde oyun sonrası atıllığı yaşamaya başladı. Benzer bir durumu 2004 Olimpiyatlarının ardından halen yaşayan Atina'nın yeni bulunduğu çözüm yollarını iyi etüt etmeliyiz diye düşünüyorum..

Sevgili okurlar, eğitim konusundaki düşüncelerimi; sizlere iş dünyası perspektifinden, iş hayatının içindeki arkadaşların yakından bildiği bir problemle örnekleyerek aktarmak istiyorum:

Pozisyona göre - üstün nitelikli - "over qualify" ve "aranınca bulunamayan" elemanlar..

Diyelim ki bir otomotiv servisiniz var ve 1 kaporta elemanına ihtiyaç duyuyorsunuz, ilanınızı verdiniz, en az 150 başvuru geldi.. Emin olun okuduğunuz 10 CV'den yazık ki 8'i makine mühendisi arkadaşlardan geliyor. Aslında bu örnekte pek çok "yazık" var..

Biri, bu 8 arkadaşın 4 yıllık üniversite eğitimi

gerektirmeyen kaporta bölümünde çalışmayı düşünecek kadar işsiz kalması..

Diğeri başvurduğu alanda ve hatta her alanda bilgisinin tamamen teorik düzeyde olması..

Bu örnekte altı çizeceğimiz, hepimizin yakından bildiği 3 gerçek; işsizliğin olduğu bir ülkede, ara eleman yetiştiremiyoruz ve nitelikli işgücümüz de mezun oldukları alanda hemen işe başlayacak pratik bilgilere sahip değiller..

Birkaç sayısal veri ile bu gerçeklerin altını daha kalınca çizelim isterseniz.

Şu anda 76 üniversitede 67.880 öğretim elemanımız ve 1.607.388 öğrencimiz var. Öğrencilerimizin bir milyonu açık öğretimde okuyor. Çoğu üniversitemizde Ziraat Fakülteleri halen mühendis yetiştiriyor tam 40 bin Ziraat Mühendisimiz var; neredeyse her köye bir mühendis atayacak hale gelmişiz, ancak Avrupa'nın dekar başına, hayvan başına en düşük verimi bizde.. 68 Üniversitemizde 300 bini aşkın gencimiz mimarlık/mühendislik okuyor. Her yıl 4 bin yeni mezun olmak üzere tam 50 bine yakın mimarımız; Mimar Sinan, Sedat Hakkı Eldem gibi ustalarımız var, binalarımızın estetiği, cepheleri, yerleşim planları ortada...

Tam 100 bin doktorumuz var, 700 kişiye bir doktor.. Sağlık durumumuz ortada..

İstedığımız meslek grubundan istediğimiz örnekle listeyi uzatmak mümkün..

Ama eğitilmiş kaportacı yok, iş makinesi, forklift operatörü yok, duvar ustası yok..

Ülkemizin bu kadar büyük bir savurganlığı yapacak kaynağı var mı sizce?

Şefin özel tavsiyesi...

BS EN
ISO 9001

"1979'dan beri"

BS EN ISO 9001:2000 KALİTE YÖNETİM SİSTEM BELGELİ
KÜÇÜKBAY YAĞ VE DETERJAN SANAYİİ A.Ş.
ANKARA CAD. NO:102 BORNOVA-İZMİR-TÜRKİYE
TEL: (+90.232) 388 25 57 PBX. FAX: (+90.232) 388 37 92
http://www.orkide.com.tr — E-mail: orkide@orkide.com.tr

Doç. Dr. Mustafa TANYERİ
EGİAD Genel Sekreteri

Uzun ince bir yol

3 Ekim 2005 Türkiye-AB ilişkilerinde yeni bir dönemin başlangıcı. Müzakere süreci olarak adlandırılan bu aşamada taraflar karşılıklı olarak ellerindeki kartları ortaya koyacaklar veya bir anlamda herkes eteğindeki taşı dökülecek.

Çerçeve belgesinin satır aralarına ustaca yerleştirilmiş ve her anlama çekilebilecek esneklikteki bazı ifadeler 3 Ekim gecesinin ne denli çetin pazarlıklarla geçtiğini gösteriyor. Ne yazık ki bu ifadeler ileride Türkiye'nin başını ağrıtabilecek, tehlikeli ve diplomasi dilinde çikolata kaplı acı ilaç olarak adlandırılan türden. Türkiye'nin ulusal çıkarları ile çelişen istekler ardı ardına gelebilir.

AB isterse her türlü bahaneyi kullanarak görüşmeleri uzattıkça uzatabilir. Bu taktiklere hazır olmak zorundayız. Tarama sürecinin tamamlanmasından sonraki aşama daha da kritik. Yüzbinlerce sayfayı bulan bir müktesebata uyum sağlama gibi zor bir süreç bizi bekliyor. Bu aşamada bazı ulusal alışkanlıklarımızdan ve politikalarımızdan vazgeçmek zorunda kalacağız.

Bu serüven tam 40 yıldır devam ediyor. Onlar ortak biz pazar tartışmaları ile geçen yıllardan sonra nihayet Türkiye'de siyasetçiler AB projesini doğru olarak okumayı ve anlamayı başardılar. Sonuna geldik mi? Bir idealin gerçekleştiğini görebilecek miyiz? Bu sorunun cevabını şu anda kimse bilmiyor?

Çünkü, bir zamanlar gözde müttefik Türkiye'nin tam üyeliğine gönülden destek veren AB şimdi ciddi bir hazımsızlık sorunu yaşıyor. Hazmetme kapasitesi sözü çerçeve belgesine bile girdi. AB altılardan, dokuzlara, oradan onikilere çıkarken yaşamadığı sindirme sorununu onbeşe ve sonra da yirmibeşe çıkarken çok şiddetli biçimde yaşadı. Derinleşme planları yaparken Sovyetler Birliği'nin dağılması ile ortaya çıkan yeni

dünya düzeninde bir anda yeni süper güç olma hayalleri kurmaya başlayan AB eski demirperde ülkelerini apar topar kapıdan içeri alıverdi. Böyle bir genişlemenin çok önemli ekonomik darboğazlar ve bütçe sorunları yaratması kaçınılmazdı. Şimdi bu genişlemenin sancuları hala devam ediyor.

Türkiye herşeye rağmen süratli ve kararlı bir biçimde demokrasisini ve sivil toplum bilincini geliştirecek adımları atabilirse tam üyelik için kapıyı daha erken de çalabilir.

AB bu durumda takınacağı en küçük bir olumsuz tutumda uluslararası toplumda çok önemli prestij kaybına uğrayacaktır. Bu nedenle, müzakere sürecinde yaptığımız her reform iç ve dış kamuoyuna çok iyi anlatılmalıdır. Bu aşamada tanıtım çok önemli. Özellikle AB kamuoyuna Türk kültürünü ve değerlerini çok iyi anlatacak halkla ilişkiler projeleri hazırlanmalıdır.

Türkiye-AB ilişkilerinde en önemli sorun kaynağı güven bunalımı ve önyargılar. AB yönünde Türkiye'ye güvenmeme ve sokaktaki Avrupalıdan siyasilere kadar Türk halkına karşı güçlü önyargılar söz konusu.

Demokratikleşme, ekonomik reformlar, insan hakları ve yasal uyum açısından önemli gelişmeler sağlamış Türkiye'nin karşısına her seferinde yeni şartlarla gelmesi ise Türkiye kamuoyunda AB'ye karşı güvensizliği artırmıştır. Bu karşılıklı güvensizlik ve önyargıların giderilmesi için her iki tarafa da sorumluluklar düşmektedir. AB'nin tam üyesi güçlü bir Türkiye, Birliğin geleceği ve rekabetçiliği açısından önem taşımaktadır. AB'nin aklî başında siyasetçileri bu gerçeği çok iyi bilmektedirler.

EGİAD Yarın Dergisinin değerli okurlarına sevgi ve saygılarımla....

MEĞER HERKES

EFE'Yİ BEKLIYORMUŞ...

Yengeç Salata Efe'lendi...

☞ Turp ve salatalığı şeritler halinde doğrayın. Roka ve maydanozu ayıklayın. İnce ince doğranmış göbek salata, kırmızı biber ve turşuyu da katın.

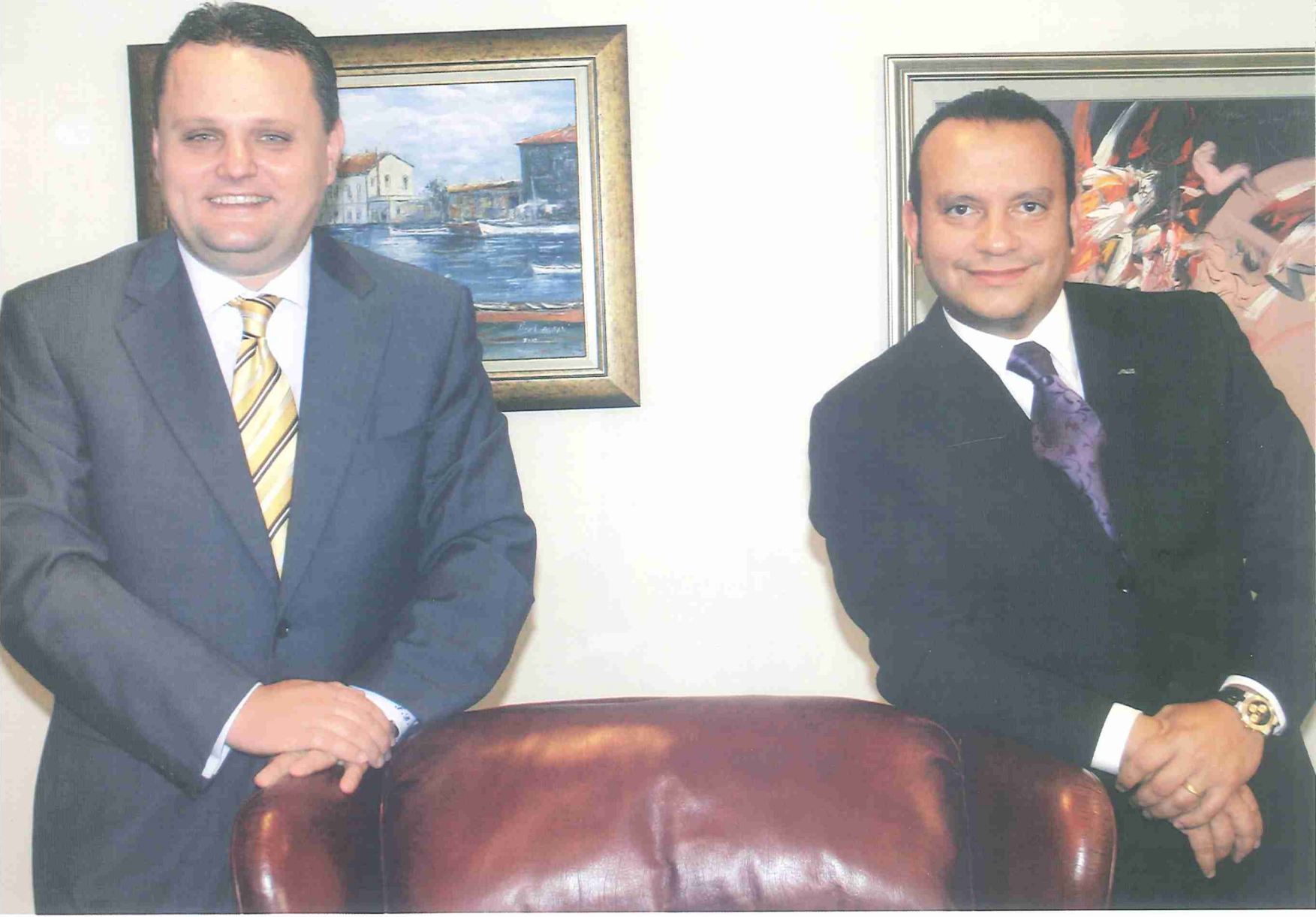
[*Bu arada bir kadeh Efe koyun kendinize. Bir yudum alın, ordan bir parça da turşu atın ağzınıza, meze yapın...*]

Tüm malzemeyi büyük bir salata kâsesinde karıştırıp, üstüne kiraz domatesleri ekleyin. Salatanın üzerine uzunlamasına doğranmış yengeç etini dizin. Sızma zeytinyağı, limon suyu, sirke, hardal, tuz ve tozşekeri karıştırarak hazırladığımız sosu salatınıza güzelce gezdirin. Yengeç salata Efe ile buluşsun... Afiyet olsun...

Sadece 11 ayda MİLYONLARCA rakiseverin gözdesi olan Efe ile hadi şerefe!

BÖYLE GÜZEL RAKI HIÇ İÇMEMİŞTİK DEMEYİNİZ, KARARINDA İÇİNİZ...

ELOA PAZARLAMA TİCARET A.Ş.

Büyükler öncü olsun gençlerin önü açılsın

EGİAD'ın, bugünlere gelişinde önemli rolleri bulunan iki başkan. Birisi eski başkanlardan Bülent Akgerman, diğeri ekibiyle ortaya koyduğu başarı nedeniyle, EGİAD tarihinde bir ilki gerçekleştirerek ikinci kez Başkan seçilen Fatih Dalan... İzmir'i TÜSİAD ve İKV gibi önemli kurumlarda temsil eden, genç kuşak işadamlarının iki önemli ismini karşı karşıya getirdik. Zaman zaman birbirleriyle çatışan, zaman zaman destekleyen ikili, İzmir'in yükselişinin politik alanda damgasını vurmasına bağlı olduğunda birleşti. Bunun için yapılması gereken de, iş alanında başarılı örnekleri ortaya konan güç birliği... Bu güç birliğinin de İzmir'in sözü geçen, saygı duyulan isimlerinin öncülüğünde yapılabileceğine inanıyor ve onları göreve çağırıyorlar.. İşte; Akgerman ve Dalan'ın görüşleri...

FATİH DALAN & BÜLENT AKGERMAN

- İzmir'in köklü ve öncü ailelerinin üyeleri olarak İzmir'i nasıl tanımlarsınız?

Bülent Akgerman: İzmir her şeyden önce limanıyla daha sonra içinde ve yakın çevresinde tarih boyunca barındırdığı uygarlıklarla, sahip olduğu birçok nosyonu düşündüğümüzde hep Türkiye'nin batıya dönük yüzü olmuştur. Hatta bu nedenle gavur İzmir diye nitelendirilmiştir. Ticaretin merkezi olmuş, sivil inisiyatifin merkezi olmuş hatta birçok politikacı bile çıkışını İzmir'den yapmaya çalışmıştır.

Ancak yıllar geçtikçe şimdiye kadar saydığım ya da saymadığım birçok nedenden dolayı da tabii ki bir çekim merkezi olmuş ve çok ciddi miktarda göç almıştır. Maalesef bu her yıl artarak devam eden göç furyası İzmir'de eski İzmirliileri nispeten azınlıkta bırakmıştır. Artan nüfusla birlikte İzmir'in sorunları başta altyapı olmak üzere katlanarak artmış ve İzmir'deki büyük sanayi kuruluşlarının dışında yeterli sermaye olmadığından dolayı bazı açılardan eski günlerini arar hale gelmiştir. İzmir hem sosyal, hem iş dünyası, hem ekonomik, hem de eskiden sahip olduğu ticaretteki liderlik açısından eski günlerini arar olmuştur.

- Peki İzmirliilerin ileriye dönük nasıl bir strateji uygulaması lazım?

Bülent Akgerman: İzmir eski şaşaalı ve pırıltılı günlerine kavuşmasını ben zor görüyorum. Çünkü globalleşen dünyada ülkemizdeki iller de bir rekabet içerisindedir. Bu rekabet sonucunda da birçok il sürekli kendini aşmaya çalışarak kendi stratejilerini geleceğe dönük planlarını çoktan tasarlamış durumdadır. Örnek olarak Gaziantep'i verebiliriz. Manisa bile geçmiş dönemle kıyasladığımızda oldukça hareketli bir konumda. İzmir'in kendisinin aşması için öncelikle iş dünyasının biraz daha kenetlenmesi gerekiyor diye düşünüyorum. Şikayet etmek yerine İzmir'in geleceğini gerek ekonomik gerek siyasi açıdan gerekse sosyal açıdan nasıl birlikte optimum şekilde inşa edebiliriz; bunu tartışmamız gerekiyor. Maalesef son 15-20 yıldan beri özellikle İstan-

bul'u işaret ederek sürekli bir yakınma politikası yürütmüş İzmirliiler. İstanbul'un Türkiye'nin kalbi olması kaçınılmaz. İstanbul hep öyle kalacak; hatta Türkiye'nin değil Avrupa'nın en hareketli kentlerinden biri olmaya devam edecek. Bir başka değinmek istediğim konu. Farklı eğilimdeki politikacıların birbirlerinden devraldıkları bayrakları hep aynı doğrultuda taşımaları gerekiyor. İzmir artık bir yol haritasına sahip olmalı. Gerek merkez sol gerek merkez sağdan yönetim erkini eline alacak politikacılarımız artık bir enkazdan bahsetmek yerine geçmişi unutmadan ileriye dönük aynı doğrultuda politika yapmaları gerekiyor. İzmir'de zaman zaman sadece ve sadece farklı partilerden geldikleri için doğru yapılanı bile eleştiren politikacılar oldu ve bu İzmir'e çok şey kaybettirdi.

- Bakan Unakıtan'ın açıklamaları vardı; İzmir İstanbul'dan sonra ikinci merkez olabilir mi?

Bülent Akgerman: Ben büyük düşünmenin çok anlamlı olduğuna inanıyorum. Çıtayı her zaman daha yükseğe koymanın hatta ulaşılması zor olan hedeflemenin bizi yerimizde saymaktan kurtaracağına inanıyorum. Ama Unakıtan'ın da İzmir'i yeterince tanıdığını düşünmüyorum. O da iyi bir siyasetçi olarak bazı yorumlarda bulundu. Ancak tabii ki büyük düşünün lafı gerçekten bizim ihtiyacımız olan bir hedef diye düşünüyorum.

Fatih Dalan: Bir defa Sayın Unakıtan'ın İzmir ikinci şehir olsun sözü yanlış; zaten Türkiye'nin ikinci büyük şehri İzmir. Hangi anlamda; sanayi anlamında. İzmir 500 büyük sanayi kuruluşu arasında halen ikinci en fazla temsilciyi veren şehir.

En fazla OSB'si olan şehir İzmir. 2 tane serbest bölgesi olan şehir İzmir. En fazla konteyner taşımacılığının yapıldığı liman yine İzmir'dir. Zaten ikinci sayılabilecek konumda. Ama tabii burada bir hata yapıyoruz İstanbul'la kendimizi kıyaslıyoruz. Bence İzmir'in kendisini İstanbul'la kıyaslama saplantısından vazgeçmesi lazım. İstanbul ayrı, Türkiye'nin diğer şehirleri ayrı birer şehir. O yüzden bence bu mantıkta düşünülmesinde fayda var.

Bülent başkanımın sözlerine katılıyorum. İzmir son dönemde bazı erozyonlara uğradı diyebiliriz. Ama bence İzmir diğer illerden daha az zarara uğradı. Ne gibi zararlara

İstanbul'u yakalamamız artık çok zor. Ancak İzmir artık bir yol haritasına sahip olmalı. Politikacılar devraldıkları bayrağı bu yol haritasına göre taşımalı.

uğradı. Halen şehirde birazcık tarihi eser var. Hala kimliğini koruyabilen bir şehir. Yani burada yaşayan halkın kimliğini kastediyorum. Siyasi tercih bile bana göre bir kimliktir. En azından İzmir siyasi tercihteki kimliğini bile çok çabuk değiştirmedir. Hala uzun yıllardır süre gelen özelliklerini korumaya devam ediyor. Bülent başkanın söylediği doğru. İzmir hep öncüler çıkartmıştır. İzmir son 100 yıldaki ilklerinde hep var. İlk ticaret borsası, ilk bölge sanayi odası çıkmış. İzmir hala bu ilkleri korumaya devam ediyor. Son 5 yılda yapılan ilkler de var. Yaşar Grubu'nun yaptığı ilkler var. İlk organik süt İzmir'den çıktı. Daha başka ilkler de var. O yüzden İzmir'in kendine haksızlık etmemesi gerektiğini düşünüyorum. Birlikte hareket etme mantığında Türkiye'de en fazla başarıyı gösteren kent bana göre İzmir. Şöyle düşünebilirsiniz bakın Türkiye'de 3 tane büyük market zinciri grubu var şu an ama hala İzmir o zincir grubuna girebiliyor kendi başına. Türkiye'de ciro anlamında başka bir grup giremiyor. Birlikte hareket etmeye başladı. Ben şu örneği veriyorum. Bakın İzmir'de 3 kuşak aynı anda ortak şirketler kurabiliyor. Bana göre bu çok büyük bir başarı ve çok büyük şans. Şinasi Ertan'ı birinci kuşak olarak sayabiliriz İzmir'de. İkinci kuşakta Kemal Çolakoğlu, Ekrem Demirtaş, Öner Akgerman, Kemal Zorlu, Ender Yorgancılar ve diğerlerini sayabiliriz. Üçüncü kuşakta da bizler varız. Üçümüzün ortak çalıştığı şirketler var şu an. Bu bile birlikte hareket etme anlamında İzmir'in ne kadar başarılı ve öncü olduğunu gösterir. İlkler hep İzmir'de yapılmış ama bunları Türkiye'nin en büyüğü yapamamışız ya da kaybetmişiz. Genç işadamları yeni ilkler yaratmak

İlklerin başarılı olduğu kent hep İzmir olmuş. Bu konumu halen devam ediyor. O yüzden İzmir'in kendine fazla haksızlık da etmemesi gerekiyor diye düşünüyorum

için atak halinde.

- Aynı hataya düşmemek için ne yapılmalı?

B.A.: Bir kere kurumsallaşma kaçınılmaz. Kurumsallaşma derken aile şirketi bile olsa kesinlikle duygularından arınıp torunlarının evlatlarını düşünerek ona göre bazı hedefler stratejiler belirlemek zorunda işleyişleri yeniden yorumlayıp uzun soluklu, sürekli büyüyelebilen istikrarlı bir şekilde büyüyebilecek bir şirket profili yaratmak zorundalar. Maalesef bu o kadar kolay değil. Özellikle jenerasyonlar arasında çok ciddi düşünce farklılıkları var. Gelecek jenerasyonlar için de bazı şeyleri şimdiden öngörebilmek ve şirketleri ona göre yeniden yapılandırmak çok kolay değil ama kaçınılmaz.

Özellikle hemen hemen her sektörde pazarınızın artık sadece Ege değil dünya olduğu bir dönemde kurumsallaşma ve kurumsal bir kimlik doğrultusunda çaba göstermemek gerçekten şirketlerin sonunu hızla getirecek diye düşünüyorum. Birincisi bu.

İkincisi biraz önce büyük düşünmekten bahsediyorduk. Bir örnekle bunu tamamlamak istiyorum. Çin'den şikayet ediyor hemen her sektördeki insanlar daha yeni yeni Çin tehlikesinin fırsata dönüşebileceğini anlamaya başladılar. Çin'e çıkarmalar başladı. Ama biz 3,5 senedir Çin'e çok ciddi ihracat yapıyoruz hatta şirketimizin bir tanesi için en büyük pazar Çin'di geçen seneye kadar. Büyük düşünmek gerekiyor. Ölçülebilir riskleri göz önüne alarak sürekli büyümek gerekiyor. Hiçbir zaman gerek nakit akışına gerek cirolara gerek kara bakarak şirketin mevcut durumundan memnun olmamak gerekiyor. Sürekli daha iyiyi hedeflemek gerekiyor. Çünkü sizin düşünmediğinizi o anda sizin rakipleriniz veya yeni yatırımcılar düşünebilir. Artık iletişim çağını da çok sıcak bir şekilde

Bir çift mücevher

Gözlerinizdeki
şefkate,
umuda, aşka
iyi bakın.

Onlar bizim için
çok değerli.

**BERK[®]
OPTİK**

“bir bakış önde”

Danışma Hattı: (0232) 465 06 00 • www.berkoptik.com

yaşıyoruz. Aynı anda pazarda müşterileriniz iki üç rakibinizle pazarlık edebiliyor. Bunun gibi birçok nedenden dolayı daha uyanık olmalıyız.

Geçmişteki jenerasyonların haklı olarak gösterdiği rehavetten kendimizi arındırmalıyız.

F.D: Zaten şu anki durumda hiç kimse rahat değil hem İzmir'de, hem Türkiye'de, hem bölgede. Bence İzmir'de ortaklık kültürüne sahip nesiller yetiştirme mecburiyetimiz var. Yani nasıl ortaklık kültürüne sahip? Kurumsallaşma bunun bir alt başlığıdır. Önemli olan ortaklık kültürüne sahip bir topluluk haline gelmek lazım. İzmir nüfusu o günlerden bugüne kaç kat arttı. O gün ailede bir fert vardı. Hesap vereceği kişi kendisiyle en fazla yanında bir eşi ya da kardeşi vardı. Şimdi bizlerin çok geniş bir ortaklık yapısı var. Nüfus arttıkça bu daha da artacak. O yüzden ortaklık kültürüne sahip bir nesil haline gelmemiz lazım. Bu da nasıl elde edilecek, çok ortaklı şirketlerle. Biz gençlerin bu şirketlerden alacağı bilgi ve tecrübelerden.

Bence bizden önce büyüklerimiz her şeye rağmen bize çok önemli özellikler yüklemişler. Bunlardan biri dürüst olmak. Bülent çok güzel bir şey söyledi. Ölçülebilir riskler almamız gerekiyor. Bence İzmir'in sorunu az risk almaktır. Ama riskin de bana göre bir dozu olması lazım. Çok delice bir risk almanın da bir alemi yok. Ama ölçülebilir risk çok güzel tabir bana göre. İzmir'in bundan birazcık daha fazlasını alma mecburiyeti var. En azından diğer şehirlerle arasındaki farkı koruyabilmesi açısından.

- Geçmişte ortak alma ihtiyacı hissedildiğinde İzmir dışından tercih ediliyordu. Ortağın İzmir'den mi alınması lazım?

F.D: İzmir'de o zaman bunları alacak para da yoktu. Belki de İzmir'in sorunlarından birisi de tarıma dayalı bir sanayiye sahip olması. İzmirlinin belki de bunu yıkması gerekiyordu. İzmirli BMC'yi almaya daha büyük yatırımlara girmeye hazır değildi belki de.

- İzmir'de liman, Çeşme, doğalgaz, uçak şirketi gibi çok ortaklı şirketler var. Sizce öncelik hangisinde olmalı?

F. D: Bence hepsi önemli ama en önemlisi liman. Sizin dışarıya açılan kapınız yoksa ne yapmanız boş. Bence İzmirlinin en önemli gündem maddesi liman olmak zorunda. Limandan sonra diğerleri kendi içinde sıralanır. Ama liman en

önemli konu İzmir için. Şuan zor gözükse de İzmirliğin en kolay halledebileceği bölümde liman. İnaniyorum ki Arkas'ın öncülüğünde kurulan şirket ihaleyi de kazanacaktır.

B.A: Bir de şu var. Nedense İzmir'de bir şirkete küçük ortak olarak girme nosyonu oluşmamış. Koskoca Akfen, bakıyoruz çok küçük bir hisseyle Singapurlu dünya devi firma ile ortaklık kuruyor. Söz sahibi olması mümkün değil şirkette ama akıllı davranıyorlar. Bunun gibi doğalgazda da böyle oldu. Limanda da şimdilik yabancı bir ortak yok içimizde. Ama ortaklık kültüründen bahsediyoruz ya neden olmasın. Şartlar doğru olduktan sonra haklarımızı doğru koruduktan sonra bir şirket ana sözleşmesini doğru tasarladıktan sonra bir dünya devi ile de bir araya gelinebilir yönetim kurulunda da azınlıkta kalınabilir. Ama bu arada ortaklık kültürü derken diğer ortakları düşünmek bir yana iki kardeş bile arasında ortaklık kültürünü geliştirmek zorunda. Bunu yapabilen çok az aile var. Ben mesela Dalanları gıpta ile izliyorum. Umarım nesiller boyu da böyle devam eder ama bu kültürü yaratamadığı için kardeşiyle ya da kardeşleriyle birlikte yönettikleri büyük grupları kaybetmiş olan aileler de var.

F. D: Bizden öncekilerin ortaklık kültürüne sahip olma gibi bir mecburiyeti yoktu. Çünkü tek başlarıydılar. Ondan sonra çocuklar geldi ikiye çıktı. Ama onların da ortaklık kültürünü sahiplenmeye çok ihtiyaçları yoktu. Ama şu an ki İzmir'de, konuştuğumuz yıllardaki 1955-60'larda İzmir'de 150-200 bin nüfus vardı. Şimdi 4 milyona geldi. Geline nokta baktığımızda artık insanların biraz daha ortak hareket etme mecburiyetleri var diye düşünüyorum. En azından biraz daha anlayışlı olmaya ihtiyacımız var.

- Yani zeybeği sadece oyunlarda bırakmamız mı gerekiyor?

Ben zeybek yada efe oynadığına inanmıyorum İzmirliğin. Hep birlikteliği koruduğuna inanıyorum. En azından her yerde bana göre öyle. Sivil toplum örgütlerinde öyle, şirketlerde öyle, ailelerde öyle. Ama bilmiyorum İzmir'in ayrı bir özelliği var. İzmir'in kendini kötülemek gibi bir hastalığı var. Ben ona hiç katılmıyorum. Bakın gazetelerde geçenlerde bir tartışma vardı. Ben şoke oldum. Bir büyüğümüz diyor ki "İzmir batıyor", diğeri de diyor ki "Take off'a kalıyor."

İZMİR Karabağlar Yeşillik Cad. 225/13 İzmir (0232) 237 66 22 İZMİR Alsancak 1379 Sk. 16/A İzmir (0232) 463 06 52
İSTANBUL Harbiye (0212) 247 49 49, Bakırköy (0212) 572 51 95, Kızıltoprak (0216) 414 52 97, Y. Dudullu (0216) 364 97 82
ANKARA Siteler (0312) 349 23 53 , Ümitköy (0312) 236 36 11 , G.O.P (0312) 448 09 21 • BURSA Çekirge (0224) 225 12 96
ADANA Seyhan (0322) 459 96 69 • BULGARİSTAN Sofya 00359 2 963 05 25 • MACERİSTAN Budapeşte 00361 1240 89 21
www.persan.com.tr

Şimdi arada bir şey yok mu yani. Bence İzmir Take off'a kalktı. Ben o görüşe katılıyorum. İzmir şuan Take off'ta. Yatırımlarıyla öyle, ortak kültürüyle öyle, her şeyiyle öyle. Ama bana göre insanların birazcık daha uzlaşmacı olması gerekir. Bakın Ahmet Piriştina'yı kaybettik. Partisi kaç oy aldı, kendisi kaç oy aldı. Arada yüzde 25'lik bir fark vardı galiba. Bu neden böyle oldu.

- Politika konusundaki düşünceleriniz nedir? Hep vekillerimizden "bunlar İzmir'i temsil edemez" diye yakınıyoruz ama nedense hep soğuk kalıyoruz. Bunda siyasi partilerin içindeki yapılanmanın neden olduğu da söylenebilir. Sanıyorum bu durum bir tek Özal döneminde aşılmıştı. İzmir'in işadamlarını ve güvenilir isimlerini politikanın içinde görmüştük. Sizin bu konudaki düşünceleriniz nedir? Bugün ya da ileride siyasete girmeyi düşünüyor musunuz? Veya çevrenizdeki genç insanlara bu konuda destek verir misiniz?

B.A: Öncelikle ben daha önce iki ayrı partide siyasete girdim. İkincisi EĞİAD'da da her seçim döneminde tüm üyelerimiz sonuna kadar desteklenmiştir. Sanırım bu durum bundan sonra da böyle devam edecek. Yeni Demokrasi Hareketi'nde başkan yardımcılığı yaptım. Daha sonra da ANAP'ı denedim. YDH sonu kabus dönüştü tatlı bir rüyaydı. Çok güzel başlamıştı, çok dinamik ve başarılı bir şekilde devam etmişti ve maalesef bir takım nedenlerden dolayı hızlı bir şekilde çöktü. ANAP'a girdiğimde ise çok ciddi bir oy kaybetmişti, vizyonunu yitirmişti. Ama yine de elimden geldiğince sadece şikayet eden, rakı sofrasında Türkiye'yi kurtaran vatandaş olmama uğruna sorumlu bir birey olmak adına uzun süre devam etmeye çalıştım. Fakat bir doku uyuşmazlığı oldu. Özellikle bir topluluğa girdiğinizde ister sivil toplum kuruluşu olsun ister siyasi parti olsun, herhangi bir cemiyet olsun orada bir heyecansızlık bir

motivasyon kaybı varsa oldukça zorlanıyorsunuz. Daha sonra evlendim, eşim siyasette aktif olmamamı rica etti. Nitekim daha sonra aldığım görevler siyasi kimliksizliği gerektirdiği için şuan da siyasetin dışındayım. Ama elimden geldiğince özellikle yerel siyaseti takip etmeye çalışıyorum. Özellikle yerel gazeteleri takip etmeye çalışıyorum. Çünkü biraz önce işaret buyurduğunuz gibi, biz geleceğimizle ilgili inisiyatif kullanabilir durumda değiliz. Ancak EĞİAD gibi sözü dinlenen çeşitli şekillerde yaptırım gücüne sahip olan bazı dernek yada sivil olarak tanımladığım odaların yönetiminde vizyon sahibi kişiler varsa ancak bu şekilde etki yapabiliyoruz. Bu nedenle yakından takip etmemiz gerektiğine inanıyorum.

Şunu da söyleyeyim. Delege sistemi, zamanındaki korkularla yapılmış Siyasi Partiler, Seçim Yasası, bazı çekinceler üzerine inşa edilmiş bu yasalar artık güdük kalmıştır. Çağımızın gereklerini yansıtmamaktadır. Bu yasalarda zaten pırıl pırıl gençlerimizin partilere girip başarılı olarak yükselmesi ve daha sonra partilerin yönetim erkine sahip olması mümkün gözükmemektedir. Bu nedenle en kısa zamanda özellikle koalisyon yaşamayan şu günlerde bu yasaların değiştirilmesinde ve daha güncel, daha günümüz şartlarına uygun bir hale getirilmesinde fayda görüyorum.

F.D: Benim hiçbir partide üyeliğim olmadı, görev almadım. O yüzden politik bir geçmişim yok. Ancak çoğu İzmirli'nin de yok. Bu konuda İzmirli'leri eleştirmek istiyorum. Çoğu İzmirli'nin politikada hiçbir şekilde bir isteği arzusu olmadı. Son 15-20 yılda İzmir kaç kişiyi taşıyabilmiş yukarıya. En fazla 5 isim sayabilirsiniz. Altuncuyu koyamazsınız. Demek ki aslında İzmirli politikaya sıcak bakmıyor. Ben kendi adıma söyleyeyim, annem her gazete okuyuşunda "aman oğlum her şeyi yap da politikaya girme" der. Karalanan bir insanı gördüğünde de "bak ne hale geldi adamcağız" diye hep örnek gösterir. Ama politikadan da korkmamak gerekir. Bir şekilde birilerinin bu işi yapması gerekir inancı da var bende. Ama artık politikada genel başkana gideyim o beni alsın bir yere yazsın döneminin de geçmesi gerektiğini düşünüyorum.

Siyasi Partiler Kanunu'nun biran önce çıkartılması gerekiyor. En azından gençlerin önünü açmak anlamında birkaç genç ile başlamak bile İzmir'in için büyük bir kazançtır.

- Geçmişte çeşitli siyasi partilerden size gelen, kamuoyuna yansımış, ya da yansımamış teklifler oldu. O teklifleri nasıl değerlendirdiniz.

F.D: Sonuçta o günlerde benim bir kurum başkanlığım vardı. Yaklaşık 250 üye bana oy verip beni o kurumun başına oturtmuştu. Benim o kurumu bırakıp politikaya girmem yanlış olur diye düşündüğüm için girmedim. Bir de kendimi çok hazır hissetmiyordum. Bunun yanında artık politika sadece bir kişinin yapacağı bir iş değil. Bir ekibiniz olması lazım. Nasıl bir dernekte yönetime talip olduğunuzda bir arkadaş grubunuz, çalışma grubunuz, danışma grubunuz oluyor artık İzmir'de de politikaya girmek isteyen kişilerin böyle bir takıma ihtiyaçları var.

Bir şey daha var. Bakın İzmir son dönemlerde en başarılı işlerinden birini sevgili Mahmut Özgener'i federasyona göndermekle yaptı. Bence artık İzmirli'ler, İzmirlilik kimliğine sahip olanlar, bu şehirde yıllarda çalışanlar, vergi verenler, basında görev almış duayenler oturacaklar bir liste yapacaklar, politikaya şu arkadaşların girmesinde fayda var diye.

Şu ana kadar hiçbir siyasi partide üyeliğim olmadı. Harhangi bir aktif görev almadım. Ancak pek çok İzmirli de benim gibi. Bu konuda İzmirli'leri eleştirmek istiyorum

Hep ben bunu söylüyorum. Yine tekrarlıyorum. Bülent kardeşim buradayken söylüyorum, EĞİAD Bülent'ten maalesef çok faydalanamadı. İşte ileride de başka kişiler için bunun söylenmemesi için birilerinin ön plana çıkartılması gerekir. Çıkartacak olan kim, İzmirli. Yani İzmirliğin bu misyonu üstlenmesi gerekiyor. Eğer İzmirli destek olmayacaksa niye talip olsun ki insanlar. Şehrin, insanların ve kurumların desteğini almamız lazım. Bence bu mantıkla görmekte fayda var. İzmir'in sorunlarını bilen kişilerin büyütülmesi gerekiyor. Bu kişilerin şehri temsil etmesi gerekiyor. Şu andakiler de İzmir'i temsil ediyor ama daha fazla temsil edilmesi lazım.

- Peki tercihiniz genel mi yoksa yerel politika mı olur?

F.D: Şimdi Süleyman Beyin çok güzel bir sözü vardır; "Her konuyu bulunduğu durumda değerlendirmek gerekir." Süleyman beyin dediği gibi o günkü durumda ne olacağını bilemezsiniz ama ben İzmir'i çok seven, İzmir'de yaşayan biri olarak eğer politika olacaksa ileride yine İzmir'de bulunmayı tercih ederim.

B.A: Ben de yereli teneffüs etmemiş bir siyasetçinin genelde başarılı olacağına kesinlikle inanmıyorum. Çünkü gerçekten bir ilçe, il seçimini daha sonra parti yapısı içerisinde hatta bu parti gençlik kollarından başlayabilirse ballı kaymak olur tabii de. Mümkün olduğunca alttan yetişmenin faydalı olacağına inanıyorum. Bunu kanıtlayacak birçok milletvekili de gördük biz. Daha hiç siyasete girmeden, siyasi bir geçmiş olmayıp da sadece belirli nedenlerden dolayı listelerde ön saflara yazılmış daha sonra seçilip mecliste varlık gösteremeyen birçok kişi tanıdığım gibi.

- Biraz da EĞİAD'a gelelim. Bülent Bey, kısa bir dönem de olsa EĞİAD başkanlığı yaptınız. Şuanda da pek çok sanayicinin girmek istediği bir kuruluşun yönetimindediniz ve çok genç bir yaşta yapıyorsunuz bunu. Babanız da yapmıştı galiba ama onun yaşı biraz da ilerideydi. EĞİAD'ın nereden nereye geldiğinin çok kısa bir özetle bugününü yarın nasıl bir vizyon olması gerektiğini düşünüyorsunuz.

B.A: Bildiğiniz gibi EĞİAD, ESİAD'dan bile önce kurulmuştur 1990 yılında. O zamanki kurumların büyük kısmının derneğe katkıları sürüyor. EĞİAD farklı bir üyelik stratejisi izlemekte. Fahri üyeler derneğin tüm yayınlarını almakta. Birer üye gibi görünmekte ve tüm faaliyetlerle ilgili bilgilendirilmekte ve onore edilmektedir. Bu birçok dernekte yok. Bu tabii EĞİAD'ın bir anlamda çok ciddi bütçelere de sahip olmasını gerektirecek ileride. Çünkü fahri üye sayısı çoğaldıkça aidat ödemeyen fakat daha önce birçok katkısı olmuş-olmamış; duygusal olarak bağımız olan belli bir yaşın üzerindeki üyelerimizin sayısı arttıkça tabii ki giderlerde gelir hanesi artmadan gider hanesi şişmeye başlayacaktır. Bununla ilgili bir araya gelip aslında bu konuyu irdelememizde fayda var. Bizim EĞİAD'da, örneğin şu anda çok başarılı bir dergicilik gerçekleşiyor, bugün bir arada olmamızın nedeni de bu. Oradan bir geliri var örneğin. Böyle bütçeyi destekleyen gelir kaynakları olduktan sonra bu durum bir sorun yaratmaz. Ama zaten asıl konumuz da bu değil. EĞİAD 1990'dan bu yana kurulduğu kişi sayısının yaklaşık 8 katına erişmiş durumda. Bu hızla giderse 10 katına da yaklaşacak. Güzel tarafı bir çok dernekten farklı olarak çok yaygın bir üye profili var. Çok farklı sektörlerde

EĞİAD 1990'dan bu yana üye sayısını sekiz kat artırmış durumda. Güzel tarafı, birçok farklı sektörlerden üyeleri var. Bu üye profili de derneğe önemli bir renklilik kazandırıyor

faaliyet gösteren sanayi ve işadamlarını çok farklı yaşlardan olan kişileri kucaklamış durumda. Bu üye profili de çok renklilik katıyor EĞİAD'a. Çok renkli olmak da dinamik olmayı getiriyor. Dinamik olmak da seçimlerde bile genelde iki listenin yarıştığı EĞİAD çıkarıyor önümüze. Bu da birçok dernekte şikayet edilen, işte bir ağırlık çöktü üzerimize, bir motivasyon eksikliği var, katılım az gibi serzenişlerin EĞİAD'da pek görülmemesini sağlıyor.

Birçok dernekte yük sadece başkanın omuzlarında değilken EĞİAD'da sadece yönetim kurulunun değil. Hele hele şu dönem 200 kişi çeşitli komisyonlarda çalışıyor. Komisyonlarda çalışanlarında bu yükü paylaşması ile daha güçlü ve katılımcı bir EĞİAD var önümüzde.

Şimdi tabii EĞİAD'ın 1990'dan bu yana geçirdiği evrede geldiği nokta da kesinlikle bir sürpriz değil. Fatih Başkan başta olmak üzere geçmiş dönemdeki başkanların EĞİAD vizyonuna koydukları katkı ve gerçekleştirdikleri projeler kuvvetli bir aidiyet hissi yarattı üyeler üzerinde. Mevcut üyelerin üzerindeki bu his potansiyel üyelere karşı da bir çekim gücü yarattı. Bu nedenle üye olmak isteyenlerin sayısı artarak devam ediyor. Her bir projede de kamuoyunda yankı uyandıran her demecide EĞİAD'ın dışında olan gençler biran önce bu çatının altına gelmek istiyor. Bu nedenle birçok açıdan EĞİAD farklılık arz ediyor ve 1990'dan bu yana 15 yıl geçtiğine göre bundan sonra da değişmesi mümkün değil.

Gerek yönetim kuruluna gelecek kişiler tarafından gerek etkin çalışacak kişiler tarafından artık kurumsallaşmada

“ EGIAD öyle güçlü, öyle sevdiğimiz, kendimizi adadığımız bir kurum olmuş ki, artık kişilere bağlı kalmaktan çıkmış. O yılların EGIAD’ı olarak bütün üyelerin kalbinde yer etmiş ”

özellikle Fatih başkan döneminde alınan bu İSO belgesi ile birlikte artık kurumsallaşmada son aşamaya gelindi. Sanırım artık EGIAD sadece İzmir’de değil Ege’de ve Türkiye’de birçok derneğe örnek gösterilecek işadamları derneği olmaya devam edecek.

- Üyeler arasında inanılmaz bir hoşgörü ve dayanışma da var. Fatih Dalan’ın ikinci kez adaylığında sizin bir çekimserliğiniz vardı. Yani iki dönem üst üste yapılmasını diye. Buna rağmen yine de omuz omuza çalışma ve dayanışma gözleniyor. Yoksa eskiden olsa; “bu adam bana karşı zaten, ona selam da vermem” düşüncesi hakim olurdu. Bu durum kişilerin yapısından mı yoksa EGIAD’dan mı kaynaklanıyor?

B.A: EGIAD’dan kaynaklanıyor. Bir de benim gösterdiğim çekince Fatih başkanın kişiliğine değil sistemin gerektirdiğine inandığım içindi. Birincisi bu. İkincisi ben zamanında Ziya başkana da oy vermedim. Ama onun zamanında örneğin tüzük değişikliğinde çalıştım. Hatta bu çalışma için bir gün hiç uyumadım. EGIAD hani hep böyle biraz klişe olmuş bir söz vardır; “kol kırılır yen içinde kalır.” EGIAD öyle güçlü, öyle sevdiğimiz, kendimizi adadığımız bir kurum olmuş ki artık kişilere bağlı kalmaktan çıkmış o yılların EGIAD’ı olarak bütün üyelerin kalbinde yer etmiş.

Onun için biz kesinlikle odalarda sıkça görülen bu yaklaşımları sergilemiyoruz. Şuanda ben varım diye bu soruyu bana yönelttiniz ama daha birçok seçimde karşılıklı saflarda yer almış üyelerimiz yine kol kola girip çalışmalarına devam ediyorlar. Çünkü sonuçta bir ülkü birliği var. Amacımız EGIAD çatısı altında İzmir ve Ege’deki üyelerimize daha sonrada yakın çevremize ve Türkiye’ye olumlu bir şeyler yaratmak. Sonuç itibarıyla hizmet yarışında bu kadar çok yarışçının olması zaten EGIAD’ı güçlü kılan. Onun için kesinlikle kişilere bağlı değil.

F.D: Şimdi ben bir şey anlamadım burada. Ben Ziya başkana da oy vermedim demekle demek ki bana da oy vermedi. (kahkahalar) En azından bunu öğrenmiş olduk. Bülent başkanın böyle olmasının sebebi o benden bir gün telefonda bir daha aday olmayacağımın garantisini aldı. (yine kahkahalar) Şimdi söylemekte fayda var. Biraz önce politika bölümünde değinmiştim. EGIAD’da bazı insanlardan faydalanılması gerekiyor. İnsanlardan faydalanılmamasının suçlusu o insanlar olmaması lazım. Faydalanmama ortamını sağlayanlar olması lazım.

Demin de şunu söyledim yine söylüyorum,

Bülent Akgerman’dan bu dernek maalesef çok faydalanmamıştır. O dönem bir yıllık başkanlık yaptı. Ondan sonra başkanlıktan ayrıldı. Ama EGIAD’dan kopmadı. Ben onun bu kimliğinden dolayı yeterince faydalanamadığımı söylüyorum. Bugün bir seçim olsa Bülent başkan aday olsa ve ben o kurumun bir üyesiysem oyumu giderim Bülent başkana veririm, rakibine bakmam.

Çünkü niye? Bakın, “Tüzük değişikliğinde bir gece uyuymadan çalıştım” dedi. İş önemsemek çok önemli benim için. Dedim ki bazı insanlardan faydalanılması gerekiyor. Bakın bu dernek Cemal Elmasoğlu’ndan, Selçuk Borovalı’dan, Bernard Arkas’tan Cem Heris’den niye faydalanmadı. Daha 50 kişi var sayabileceğim. Acaba faydalanma ortamı yaratmayan bizler mi suçluyuz yoksa onlar mı? Bence bizler suçluyuz. O yüzden bu suçlulukla çalışacak arkadaşlarımıza bu ortamı yaratmak mecburiyetimiz var. EGIAD’taki rekabet ortamının hep olması gerekir. Bir defa aksini düşünmek gençliğe aykırı bir şey. Gençliğin kimliğinde, delikanlılıkta rekabet olması gerekir. Ama sevgi ve saygı çerçevesi içinde yaşanması lazım.

EGIAD kamuoyuna bunun mesajını hep çok doğru olarak vermiştir. Demişti ki biz mücadelemizi yaparız, en renkli şekilde yaparız, biz Türkiye’den hiçbir odanın yapmadığı seçim atmosferini yaşatırız ama seçim bittikten sonra herkes dernekteki görevine devam eder. Bu yüzden bugüne kadar hiçbir kopma ayrılma olmadı. Bundan sonra da olmasını arzu ediyoruz, olmayacağına da eminim.

Bir şey var ki, bunu gelecek için söylüyorum, artık yönetimlerde çalışacak kişilerin şekillenmesi gerek. Yani 10 yıl sonra bu dernekte kim başkan olabilir? Bunu düşünüp onu yanımıza almamız lazım. Herkesin o kişiye sahip çıkması lazım.

Çok iyi bir dernek kültürü mantığından gelmesi lazım. Benim yapmaktan en çok mutluluk duyduğum, bizim arkadaşlarımızla en çok sevdiğimiz konu şuydu, yönetim kurulumuz 11 asil 5 yedekten oluşur. Ama biz o 5 arkadaşımıza da görev verdik, gerektiğinde sorumluluk verdik. Resmî temsilde onları görevlendirdik. Bakın o süreçten geçmiş çok başarılı kişi var Etem Özsoy. Benden 6 yaş küçük. Geçen dönem yedekti bu dönem saymanlık görevini üstlendi. Uzun dönemde dernekte gelecek vaat eden bir arkadaşımız. Önünü açık destek olmamız lazım.

Bakın ben Uğur Barkan’ın yanında yetiştim. Alpan Veryeri’nin komisyonlarında görev aldım. Ziya Beşe’nin yanında 2 yıl Yönetim Kurulu Başkan Vekilliği yaptım. İşte orada insan dernek

“ Çok değerli arkadaşlarımız var, onlardan yararlanma ortamı yaratamıyoruz. Burada kim suçlu? Gerekli ortamı yaratamayan bizler mi; yoksa onlar mı? ”

Laila

MÜCEVHER
Talatpaşa Blv. 10/A
Alsancak - İzmir
Tel: 0.232. 464 25 42 (Pbx)

Gençlere destek verecek, onları yönlendirecek, belirli görevlere hazırlayıp motive edecek, tecrübelerini aktaracak bir akıl insanlar grubuna ihtiyaç var

kültürünü öğreniyor. Onlarla çalışmazsanız o dernek kültürüne sahip olamazsınız ki. Bence o çalışma ortamının yaratılması lazım.

Bunun dışında İzmir'in politikada bir ekibin oluşturulması lazım. Bu ekibin hazırlayıcılarının şu anki duayenler olması lazım. Bence bu görüşmede bir çağrı yapabiliriz. Deriz ki kardeşim sizler politika dışında kalmış kişiler olarak, İzmir'i kimlerin temsil etmesi gerektiğine dair kafanıza göre bir liste oluşturun. Bence bu perspektifte sunulması lazım bunların. Denmesi lazım ki kardeşim gelecek 20 yılda politikada İzmir'i bunlar takip edecek. Yerel yönetimlerde bu temsil edecek, federasyonlarda odalarda şu temsil edecek. Bence bunun yapılması lazım.

- Genç jenerasyonun temsil edildiği EGİAD var. Önleri açılrsa EGİAD'ın içinden bu işe talip kaç kişi çıkar?

B.A: En az 50 derim ben.

F.D: İlk genel seçimde 15 kişinin milletvekili olması gerek. İzmir'in 24 milletvekilinden en az yarısının EGİAD'dan gelen gençler olması lazım. Çünkü niye bakın, 22'de giriliyor 47'de emekliye ayrılıyorsunuz. Ama dernekte kalmaya devam ediyorsunuz.

Ben bütün hepsini kastettim orada. Yani bence bu sayıda kişilerin meclise taşınması lazım.

Bülent başkana katılıyorum, milletvekili adaylığında değişik görüşlerde 50 kişinin olması lazım. Yerel seçimde de 40 kişinin görev alması gerekir. Bence bu ortamın yaratılması lazım. Geçen gün gazetede okuduğum haberle gurur duydum. Başbakanın görüştüğü sivil toplum kuruluşları içinde başta 3 tane kuruluş var. TOBB, TÜSİAD ve İKV. Türkiye'deki en büyük 3 kurumda İzmirli temsilciler var. Ama bu temsil sayısının artması lazım bana göre. İşte bu ortamın yaratılması gerekiyor. İzmir'de akıl kişiler topluluğu kurulabilir. Denir ki kardeşim bu kişiler desteklenecek. Mahmut nasıl gitti? Bütün İzmir destek oldu.

B.A: Benim TÜSİAD Yönetim Kurulu'na girmemin arkasında da İzmirli büyüklerimiz var.

F.D: Benim İKV'de görev almamın arkasında da aynı destek var. Ama bunun artık bir sistem haline getirilmesi lazım diye düşünüyorum. Bu nedenle gençlere destek verecek onları belirli görevler için hazırlayacak, yönlendirecek, tecrübelerini aktaracak, motive edecek bir akıl insanlar grubuna ihtiyaç var. Bu gruba değerli büyüğümüz sayın Sinasi Ertan önderlik edebilir. Sayın Kemal Çolakoğlu,

Sayın Ekrem Demirtaş, Sayın Uğur Yüce, Sayın Necip Kalkan, Sayın Enis Özsaruhan gibi isimlerin bu grupta çok önemli katkıları olabilir. Münferit olaylardan ziyade böyle bir birliktelik sağlanması gerekir.

Yani güç verilmesi lazım. Ve bilir ki insanlar, aday olacak kişiler, kardeşim ben aday oluyorum ama bakalım akıl kişiler bana onay verecek mi, bu endişenin taşınması lazım. Sonuçta hiçbir şey halkın iradesinden üstün değil. Ama orada herkesi temsil edilmesi lazım. Benim de Bülent Akgerman'ın da Mahmut Özgener'in de arkasında bu destek vardı. Ama bunun artık sistematik olarak ve gün ışığında yapılması lazım. Herkesin de bunun bilmesi lazım. Çünkü inanın yıllar çabuk geçiyor. 20 yıl sonra yaşımız olacak 56-57. O zaman zaten bunları yapacak imkanımız olmayacak. Ben 55 yaşından sonra uğraşır mıyım elalemin derdiyle (kendi adıma konuşuyorum). Çoluk çocuğuna bak, torunlarınla oyna, yelken yap, koş, yüz, hayvanlarla oyna. Kendini 70 yaşına hazırla.

- TÜSİAD'daki görevinizi İzmir'le nasıl bağdaştıracaksınız?

B.A: TÜSİAD'ın 543 üyesi var. Toplam İzmirli 40 kadar. Yani yüzde 10'u bile değil. Ben yönetime seçildikten sonra basından bazı arkadaşlar şimdi

ne yapacaksınız bir kişi daha yönetime girebilir mi İzmir'den diye sormuşlardı. Giremez, hakkı da yok. Üye İzmirlidir ve faal çalışıyordu o zaman tabii ki olur. Ama sırf İzmirli diye, hadi iki tane koltuğu boş bırakalım da İzmirli alalım demezler.

Bu durum söyleşimizin başındaki şikayet kültürüne dayanıyor. Bir kere saygı gösteriyorlar çünkü İzmirli TÜSİAD kuruluşunda aktif rol aldılar. Tüm yönetimlerde her dönemde İzmir'den bir kişi almaya dikkat ediyorlar. Ayrıca her sene bir yönetim kurulu toplantısını İzmir'de yapıyorlar. Bir akşam da tüm Egeli TÜSİAD üyelerini İzmir'de toplayıp dinliyorlar. Bu nedenle İzmir başka hiçbir ile gösterilmeyen ilgiyi görüyor.

Tabii ki yaşım itibarıyla ben çok eski üye değilim. Yönetim kuruluna seçilmemde başta Tufan Ünal olmak üzere muhakkak bir takım İzmirli emeği geçti, onların rolü var. Her yönetim kurulu üyesi bir görev üstleniyor. Bana verilen görev sivil toplum örgütleriyle ilişkiler. Yalnız ben seçildikten sonra kendimi içinde bulduğum konjonktür çok farklı yerlere taşıdı beni. TÜSİAD'ın üyesi olduğu Sektörel Dernekler Federasyonu Başkanı oldum. Daha sonra SEDEFED'in üyesi olduğu Türkiye Girişim ve İş Dünyası Konfe-

TÜSİAD'a, İKV'ye seçilmemizin arkasında İzmirli büyüklerimiz var. Ancak bu desteğin kurumsallaşması, bir sistem haline getirilmesi; yani gençlere güç verilmesi lazım

derasyonu Başkan Yardımcısı oldum. Aslında bunlar benim üzerindeki yükü çok ciddi anlamda arttırdı. Fakat hayır da diyemedim; çünkü aldığım görev onu gerektiriyordu. Onun için TÜSİAD'la İzmirliiler arasında bir köprü kurup bir etkileşim yaratmak bir yana TÜSİAD'la federasyon, konfederasyon ve hatta diğer SİAD'lar arasında da bir köprü oluşturmak görevim var. Bütün bunları topladığımızda bir de kendi özel ve iş hayatıma ayırmam gereken zaman hesaba katıldığında maalesef beklemediğim kadar çabuk gelişen bu süreç içerisinde İzmirli üyelerle yeterince etkileşim yaratamadım. Ama önümüzdeki dönem ajandamın başında bu konu var. Diğer sivil toplum örgütleri ve TÜSİAD'a üye olmayan İzmir'in belli işadamları ile ise elimden geldiğince TÜSİAD'da yaratılan değerleri paylaşmaya çalışıyorum. Özellikle elektronik ortamda raporları sadece TÜSİAD'ın ürettiği değil AB'den gelen bazı yazıları bazı yaklaşımları bazı tespitleri elimden geldiğince EĞİAD'la ESİAD'la ve daha bir çok dernekle paylaşmaya çalışıyorum.

TÜSİAD'ın gündemi çok geniş olduğu için herhangi bir konuda danışmak isteyen EĞİAD üyeleri var ise istedikleri zaman beni arayabilirler. Ben onlara kendi sektörleri ile ve o sektörlerin Avrupa'daki gelişmeleri ile ilgili ve daha bir çok konuda elimde olan bilgileri paylaşmaya hazırım.

F.D: Tufan Ünal döneminde de Bülent bey döneminde de aynı ortam var.

Bence bu çok iyi başarılı. Bunun dışında inanın bizlerin üyelerimize EĞİAD mantığında bu kurumlardan aldığımız tecrübeleri, bilgileri aktarmayı olmamız dahi o üyeler için çok ciddi bir birikim oluşturuyor. İKV Yönetim Kurulu'nda inanılmayacak bir profesyonel kadro ile çalıştıklarını gördüm. Yönetim Kurulu'na AB sürecinde çalışacak 5 tane daha akademisyenin alınması için teklif verildi. 12 tane akademisyen çalışıyor zaten. Acaba İzmir'de bu kadar çok kadroyu istihdam eden bir kurum var mı merak ediyorum, yok. Demek istediğim artım bizim de büyük düşünmemiz lazım. AB sürecinde İzmir'in de çok ciddi çalışmalar yapması lazım. Bence 5-6 İzmir kimliği ile AB'den proje alınması lazım. Bu projeleri alan kurumlara da İKV'de benim, TÜSİAD'da Bülent başkanın destek olması lazım. Ona göre bir ufuk çizmemiz gerektiğini düşünüyorum.

İğneleyici sorular...

F.D: İkimiz de yaşlanacağız. Acaba ileride çocuklarımız bir yere talip olduğunda onun kızı veya başka çocuğu o kurumda ise diyebilir mi, "Ben babasına oy vermedim ama bari oğluna oy verelim" diye baskı yapar mı?

B.A: Peki oy vereceği kişi ikinci kez soyunuyor mu başkanlığa? (kahkahalar)

F.D: Tabi kesinlikle.

B.A: O zaman iyice büyüyecek İzmir, iyice kalabalıklaşacak. Biz bazı değerlerimizi yitiriyoruz maalesef. Dost kelimesini çok yanlış kullanıyorlar. Arkadaşlık dostluk birbirine girmiş. Bir de tanıdıklık var. Ama inanın bazı günlerde anlıyorsunuz. Fatih de beni muhakkak anladı, birbirimizi yeterince tanımiyorduk. Açıkça söylemek gerekirse tanıdık, arkadaş ve dost kavramlarının iç içe geçtiği ve özellikle de her yeni jenerasyonda iyice dejenerasyona giren ve belli bir kesimin çabalamasıyla ayakta duran gençlik arasında belli kişiler o yıllarda da sözü sorulan kişiler olacak diye düşünüyorum. Bu şemsiye altında, kesinlikte desteklemesini öneririm. Baskıya karşıyım ama sözü dinlenen, korkularak değil, sevilerek sözü dinlenen bir baba olacağımı varsayarak söyledim ve o da beni dinlerdi. (İnşallah o günleri de görürüz)

B.A: Fatih Dalan'ın şu anda sahip olduğu çok ciddi bir kamuoyu gücü var. Çok ciddi miktarda taraftarı var. Sadece EĞİAD'da üyeleri arasında değil gerçekleştirdiği projeler sonucunda gittikçe büyüyen bir sevgi ve saygı var. Bütün bunların ışığında er yada geç politikaya gireceksin değil mi? Bunu cevabı iki tanedir. Evet yada hayır.

F.D: Cevabı kesinlikle evet; sorun değil. Ama İzmir'de hep şu hata yapıldı. Ben şu görevi çok istiyorum diye soyunların çoğu bir yere gelemedi. Bir şeyi çok istemiyor olmak lazım. Çok istersen bunda bir menfaati var derler. Açık ve net söylüyorum şahıs olarak benim de girmem gerekiyor politikaya, bakın girmem gerekiyor diyorum. Ama girmek istiyor musun dersiniz inanın ki orada hala tam kararımı vermedim. Niye biliyor musunuz? Bana daha önce de bu soruyu sorduklarında çok açık bir biçimde şunu söylemiştim. Ben politikaya girme kararını verirken eşime, aileme ve görüşlerine her zaman saygı duyduğum büyüklerime, yakın arkadaşlarıma danışacağım ve sonra karar vereceğim. Ama benim de Bülent'in de daha ismini sayabileceğim 20 kişinin de girmesi gerekiyor. İşte bu kişilere destek olunması lazım.

Ödünç şöhret elbiseleri!

Ister genç, ister yaşlı... Şöhret cazip geliyor insanlara... Herkes tarafından tanınıyor olmak, buna hazırlıksız yakalanmaları vuruyor yerden yere!

Ünlü olmak hoştur. Herkesin ilgisini üzerine çekiyor olmak, cazip gelir önceleri insanlara...

İlgi görmek hoşta gider. Nereye giderse gitsin, bakışları üzerine toplamak, insanın içini zevkten hoplatır.

Herkes tarafından tanınmak, her gittiği yerde izzet-ikram görmek, pek çok yere davet edilmek, çevreden tatlı sözler duymak, gazeteleri, dergileri eline aldığı anda hemen hepsinde kendi resimlerini görmek, sarhoş eder şöhrete erenleri...

Ama... Şöhreti kaldırmak zordur. Hem de öyle böyle değil!... Çok zordur "şöhret elbisesi"ni giymek. Hele hele o elbiseyle uzun süre gezebilmek... O "şöhret elbisesi"ni üzerinde taşımak... O elbiseyi kendine yakıştırmak...

İşte bazen evdeki hesaplar çarşıya uymuyor. Şöhret elbisesi dar geliveriyor giyene...

Yakışmıyor bazılarında "şöhret elbisesi"!!!

Hele bazılarında bu elbise aslında "ödünç" veriliyor. Ama onlar bunu bilmiyor! Elbise sonsuza kadar onların olacak sanıyorlar! Ve işte yıkım burada başlıyor.

Sade yaşam yaşayan bir çok genç, kendi imkanlarıyla giriyor stüdyoya, TV seyrederken hayalini kurduğu gibi işte artık onun da bir CD'si-Kaseti oluyor.

Ya da "çıkar ilişkilerine" giriyor hedefine varmak için... Bundan sonra, sıra hiç şaşmıyor.

Kılık-kıyafet değişimi! Saç modellerinin, renklerinin farklılaşması! Makyajların abartılması!

Her şeyi haber olunca...

Arkadaşları, çevreyi değiştirmek! Aileden kopuş! Cinsellik kokan bir klip! Sahte mutluluklar! Göstermelik aşklar! Git gide fazlaşan çıplaklık! İçkiye, sigaraya alışmak! Bol para harcamak!

Her Allahın günü, gazete ve dergilerde çıkan boy boy fotoğraflar, Her gece TV'lerde boy göstermek! Abuk-subuk beyanatlar vermek!

Sağa baktı: haber, sola yürüdü: haber! Aksırdı: haber, öksürdü: haber!

Medyanın her davranışını takip etmesi... Ya da onların, takip edilmek için "belli mekanlara" her gece gitmesi... Yani tavuk mu

yumurtadan çıkıyor, yumurta mı tavuktan hesabı!!!

Medya baskısı bir yandan giyilen "şöhret elbisesi" diğer yandan aylar geçiyor... Derken "elbise" dar gelmeye başlıyor... Bununla birlikte, bocalayıp, "yanlış" davranışları peş peşe sıralamaya başlıyor kişi...

Bir süre önce onu göklere çıkaran medya, başlıyor, hücumu!!! Başlıyor hataları bir bir ortaya çıkarmaya... O yanlış, bu kötü, şu hatalı diye diye, sıkılacak en son suya kadar sikiyor! Bakıyor, artık sıkılacak su kalmamış, o zaman fırlatıp atıveriyor posayı bir kenara! Bunu yaparken de, elleriyle verdiği "şöhret elbisesini" geri alıveriyor!!!

Eşşekten düşmüş karpuza dönüveriyor hazırlıksız şöhrete yakalanan, hazımsız ünlü!!!

Başlıyor dağıtmaya... Sigara tiryakiliği, "mutluluk haplarına", "uyuşturucu madde" bağımlılığına dönüşüyor!

Kimler geldi...

Davranış bozuklukları derken, "hazımsız ünlü", ya unutulup yok olup gidiyor, ya da "gündemden düşmeyi" kabullenemeyip..... canına kıyıyor...

Ajda'nın, bir kadının hayatına giren erkekleri anlattığı şarkı "Kimler Geldi, Kimler Geçti" yi; rüzgar gibi gelen, fırtına gibi esen, sonra kaybolup giden "kısa süreli şöhretler" için de söyleyebiliriz.

Birbirine benzeyen, tekerleme sözlü şarkılar... giyim-kuşam-makyaj-saç-diş-silikon-botox'la, yırtık kotlar-kısacık saçlar, renkli gömlekler-ceketer-kıyafetlerle, neredeyse araya kopya kağıdı konmuşçasına tıpa tıpa birbirine benzeyen şarkıcılar...

Bir eve kapatılan... Ünlü olmak hevesi, ümidi ile aylarca eve kapatılmayı göze alan çocuklar... Ve onlara son olarak eklenen, ev kadını anneler... Ve onlara verilen... giydirilen "ödünç şöhret elbiseleri"... alkışlar, kıyametler, öpücükler, TV'ler, gazeteler, dergiler, dergi kapakları...

Derken... unutulmuşluk... yalnızlık... kenara itilmişlik... eskiden var olan işsizliğin... parasızlığın devamı...

Ve suyu sıkılmaktan tükenmiş posalar çöpte...

Ve bir otel odası...

Ve bir ölüm...

Ve bir cenaze...

Ve reyting...

Ve ??????.....

FÜSUN ÖNAL
fusunonal@e-kolay.net

ELİNİZİN EMEĞİ, EVİNİZİN EKMEĞİ

Yeni

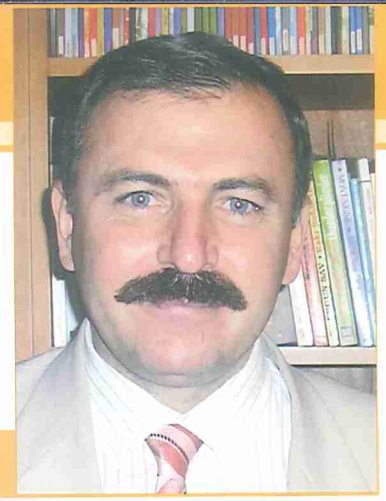
Yıllardır tanıdığınız ve güvendiğiniz marka Söke'den bir yenilik daha...

SÖKE Ekmek Karışımları

İster makinede ister elde yapın... Elinizin emeğini kattığınızda, evinizin ekmeğine kolayca dönüşebilen pratik bir ürün. Beş ayrı çeşidi ile sıcak ve taptaze ekmekleri keyifle yapabilmeyiz, afiyetle yiyebilmeyiz için.

*"Söke güvencesi altında,
dumanı üstünde"*

Sislerin hatırladığı

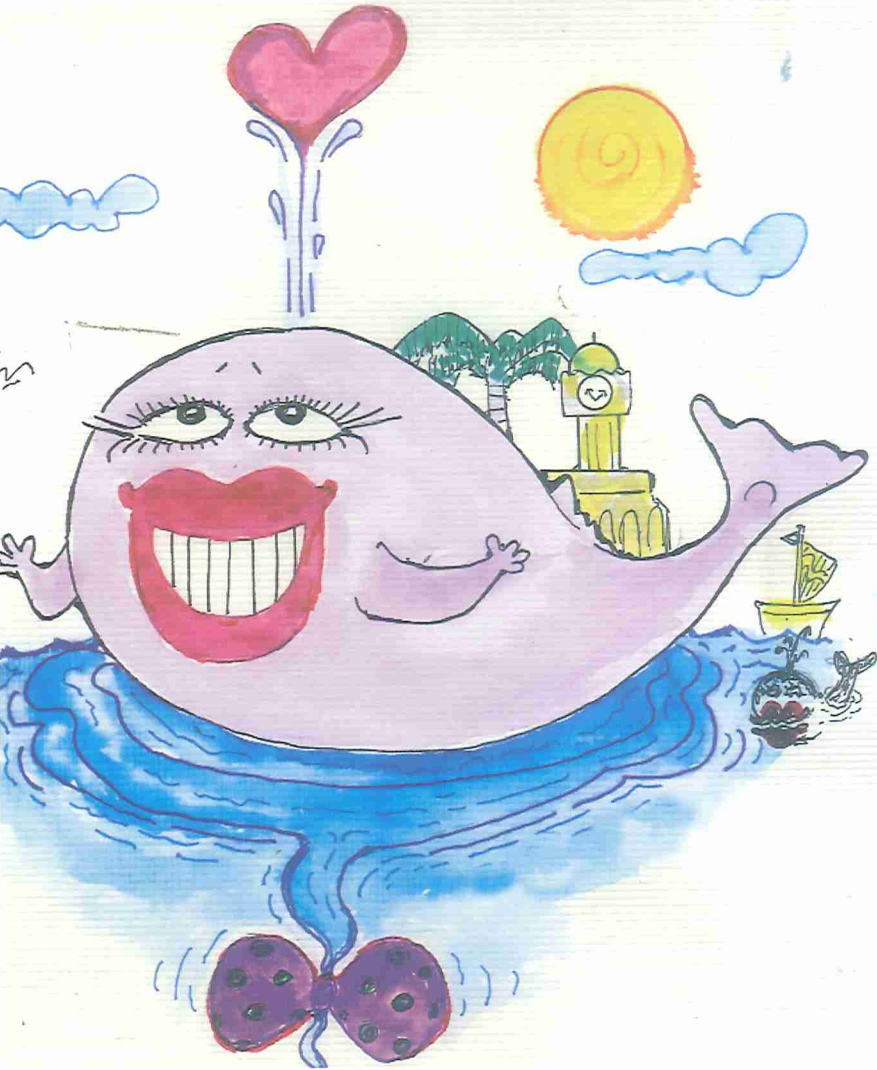
Birol KESKİN - Gazeteci

Hey gidi. Hayali cihan değer derler ya. Herhalde öyle günlerdi. Kolay değil. On yıl geçmiş. Gel de hatırla. Doktorlar hatırlamak konusunda şöyle diyorlar: Gençler yakın geçmişi, ihtiyarlar ise uzak geçmişi iyi hatırlarlar. Bu teşhis doğru ise yandık. Son günlerde uzak geçmiş üzerime üzerime geliyor. İzmir Körfezi'ne sabah sinen sisin aralığında anımsamaya başlıyorum.

Yine böyle sisli günlerdi. Şubatı galiba. İzmir'de Şubat soğuğu. Yok; öyle üşüten cinsinden değil. Sabah sis bastırınca öğle mutlaka güneş açardı. Sabah paltolu, öğlen gömleklili.

Mustafa Kemal Sahil Bulvarı'nda geziniyorum. Ne işin var orda? Hiç. Balık tutanlara bakıyorum. Bazen kıyıya oturup dalıp gidiyorum. Melankolik halim ta o zamanlardan kalma anlaşılır. Vapurlar bir görünüp bir kayboluyor. Vapur düdüğü beni kendime getiriyor. Şükür burnum o kadar koku almıyor. Oltasını boş çeken balıkçı söyleniyor: B.klu kefalet bile razıyız ama o bile gelmiyor!

Aylak mıyım? Yok değil. Sait Faik adada dolaşırken aylak mıydı? Olsun varsın. Bazen aylaklık ta işe yarar.

Kıyı kıyı yürüyorum işte.

Yorulduğum oturdum. Ayağımı da körfeze sallandırdım. Ohh ne ala!

İyi de üşütmeyelim bu Şubat soğukunda. Neyse canım, oturduk bir kere işte. Birazdan kalkıp giderim. İş güç bekliyorum.

İş güç aslında her yerde. Otururken de çalışabilirsin. Öyle bir işim olsa. Şöyle bir memuriyet. Kalem işi. Yok yok gelemem ben oturmaya. Ben gezmemliyim. Görmeliyim. Baktığım yerde olmalı her şey. Mesela şimdi ne olacaksa şu körfezde olmalı. Körfezin içinden mesela Van Gölü Canavarı gibi bir şey çıkmalı.

Neden olmasın. Mesela şu balıkçı denize attığı oltanın ucundan ne çıkacağını biliyor mu? Belki atılmış bir ayakkabı, belki bir poşet, belki de eh buna da razıyım diyebileceği b.klu bir kefal. Hı buna razı değil mi? Canı dilerse. Nerden bulacağız ona palamutu, hamsiyi, barbunu, çinekopu, lüferi, mezgiti. İdare etsin işte kefalle. Oltanın ucuna ne istersin diye sorsam bak şimdi başını denizden çevirmeden, deniz kızı isterim diyecek.

Çok beklersin sen daha körfezden deniz kızını, huriyi!

Bu suyu gökyüzüne kim fışkırtıyor! Balıkçı da ben de dikkat kesiliyoruz. Körfezin ortasında gökyüzüne su fışkırtılıyor. Siyah kocaman bir şey. Denizaltı olmasın bu. Değil değil! Aman Tanrım! Balina bu! Balina!

Bak bak, daldı şimdi. Arkasında bir tane daha var. Şimdi çıktı. O ne öyle. Muhteşem! Gökyüzüne fışkıran su şelale gibi iniyor. Balinanın ne işi var körfezde? Bir yanlışlık olmalı. Hay Allah! Tuhaf çok tuhaf.

1995 yılı Şubatıydı ben körfezde balınayı gördüğüm zaman.

Bana şimdi o günleri anımsatan yine kıyıda yürümüyor mi? Kasım geliyor. Ekim'i depremle geçirdik. Ramazanı depremle anacağız. Kasım ayaz yapmaz mı? Çiftçiler bu güz ayvası bol ve bereketli, kışın çetin geçeceğinin habercisi.

Soğuktan moraran parmaklarıma bir şiir düşüyor:

BALINA AYŞE

Bir sabah izmir körfezi'ne
İki balina girmişti
Kimliksiz
Bir anne ve bir yavru
Sahipsiz
Yavrusu urla'da araştırma konusu oldu
Anne kayıp
Gazeteler yazdı
Televizyonlar henüz yeniydi
Sahil bulvarına insanlar dolmuştu
Herkes kendi aşkını arar gibi.

Toyota '2006 Model Yılı'nı Sunar...

Bir Kere Toyota Hep Toyota

2006'ya avantajlı başlamak için özel bir fırsat... 2006 model yılı 1 Ağustos'tan itibaren tescil edilmeye başlandı. Toyota'nın 2006 modelleri Plazamızda şimdiden yerini aldı. Ağustos ayı içinde Toyota Plaza Borova'lıya uğrayın; 2006 model Toyotanıza , özel fiyat avantajı ile sahip olun.

BOROVALI

Toyota Plaza Borovalı, Çanakkale Cad. No:92, Pınarbaşı / İzmir
Tel: 0232 479 19 52, Faks: 0232 479 14 41

Ayrılık da Sevdaya Dahil

D ilek aradı sabah, arabadaydım.
Titrek sesinde "Nasıl olur" isyanıyla "Attilâ İlhan ölmüş" dedi.
Onun has şairiydi.

Tenhalastıkça meydanlar, dostlar seyredikçe, Bilgi'den eski kitapları çıkarır, vaktiyle "müjganla ağlaşılmış" sayfalardan sisli, duvarlı mısralar seçer, karanlığı dağıttırdı:

"Biz yalnızlıktan doğduk o dağdağalı sudan/
Biz, yani erdoğan ayşenur ali ve ahmet/
Birkaç litre kan, bir hayli kemik, epeyce korku/
Sanki bir tespîh koşturdu tane tane savrulduk."

A radığında, Attilâ İlhan'ı ilk kez gördüğüm Set Kafeterya önlerindeydim.
Şair'in yıllar sonra bana hatırlattığı deyişle "gencecik bir gazeteci"ydım;
şapkasız devrinin edebiyat matinerlerini kaçırdığına hayıflanana, hayatın içinde şiirin yitip gidişine yanan...

O gün evine gitmiş, resmini çekmişim.
"Dersaadet'te Sabah Ezanları'nın arka kapağında durur hâlâ o resim:
Şair, bir salon aynasının içindedir; ayna, Şair'in arkasında...
"Korkacak bir şey yok, hesap tamam" olunca "kendimi hazırladım",
duygudaşlarımı aradım.
Çok uzak "sokaklarda mızıka çalan" bir mülteci, "Hoş geldin" diye ona şapka çıkardı:

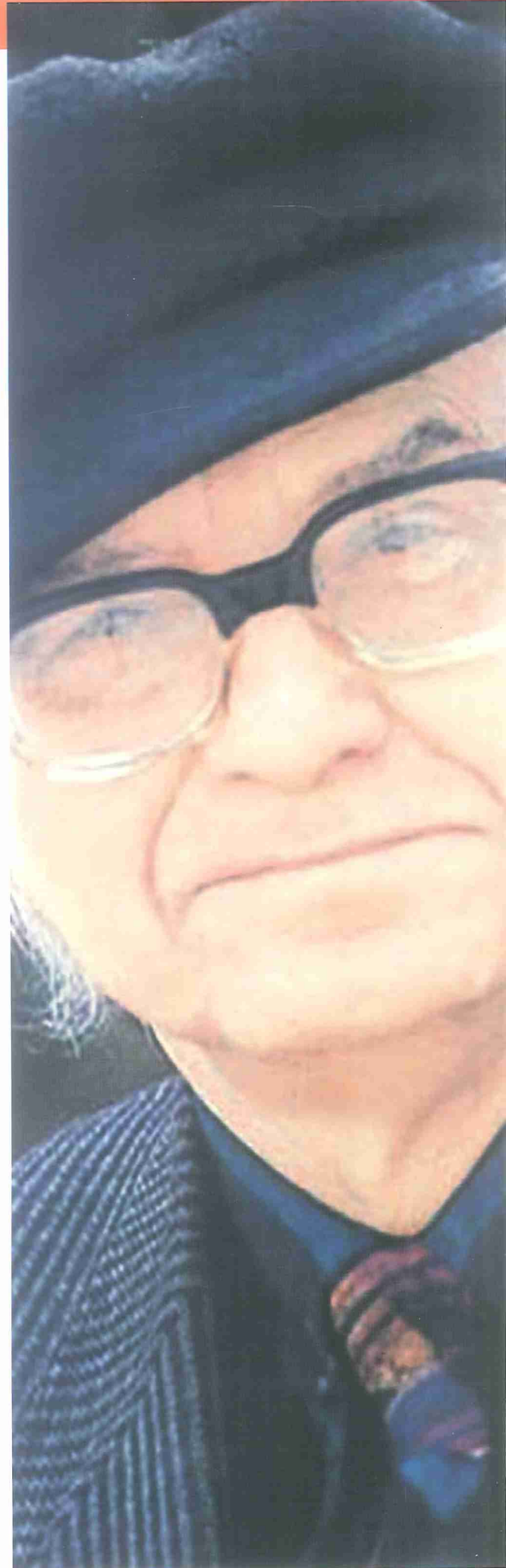
"Bir yangın ormanından püskürmüş genç fidanlardı/
Güneşten ışık yontarlardı sert adamlardı/
Hoyrattı gülüşleri, aydınlığı çalkalardı/
Gittiler, akşam olmadan ortalık karardı".

D ia gibiydi.
Ben bir şehre geldiğim vakit, o başka bir şehre gitmiş olurdu.
Set Kafeterya'dan Tuna Pastanesi'ne taşınmış, en son Taksim'e Marmara Cafe'nin bir köşesine yerleşmişti.
Her geçişte görür; her daim orada oturacak sanırdım.
Taşındı dün, son kez:
Marmara'nın bir köşesinden, yüreğimizin baş köşesine...
Bir Zuhâl Olcay şarkısı saçımızı okşadı, teselli niyetine:
"Çünkü ayrılık da sevdaya dahil /
çünkü ayrılanlar hâlâ sevgili"...

S on görüşüm Sertellerin törenindeydi.
Tan baskınını dinlemiştim ondan...
"Bizim nesil, o baskını hiçbir zaman unutmadı" demişti:
"Biz, 40'ların karanlığından geldik:"
"Ne haydut bir akşamdı / ne kadar da karanlık /
Kilitlenmişti ellerimiz görünmez kelepçelerle."

O akşam, -yine başında kaptan kasketi, boynunda atkı, eli yüzü şiir-, birkaç iltifat cümlesinden sonra çeneme müşfik bir yumruk kondurdu:
"Kalabalıkları yakalamayı biliyorsun, ama bazı şeyleri söyleyebileceksen, söylemiyorsun" diye dokundurdu.
Serzeniş soslu bir vasiyet gibiydi.
Kızardı, adını tek "T" ve iki "L" ile yazanlara, Gazi'ye tavır alanlara, Batı'dan medet umanlara, Türkçe'yi arlaştıran boğanlara...
Ama yumuşacık kızardı, hiddetini zarif kadifelere sarardı.
"Gidiverdi, akşam olmadan ortalık karardı."

G ece trenlerinde kayboldu "yeşil fularlı çocuk" ...
Biz, "kesik bir kol gibi yalnız", ardından bakakaldık.
O mahur beste çaldı, müjganla doyasıya ağlaştık.
Masum bir oğlanı uyuttuk, elde kalan hüznün şiirleriyle; korkmasın diye karanlığı dağıttık.
Zincirleme rubailerini okuduk, fatiha niyetine...
Sabah, Dersaadet'te ezanlar onun için çınladı.
Yanağında, aynanın içindeki adamın yumruğunun hemen yanında, mısralarından süzülen ince bir su yolu kaldı.

Bir ustanın ardından

Üniversitedeyken kulağıma küpe yapılmış birkaç sözden biriydi Attila İlhan'ın şu cümlesi...

"Çoğu zaman üç beş kişi için yazdığımızı sanırsınız, onlar bizi okumazlar. Asıl seslendiklerimiz, hiçbir zaman tanımayacağımız, başka üç beş kişidir..."

Yazı için bilgisayarımın başına oturdumda hep bu sözü hatırlamışım.

Çünkü birkaç satırla insanın hayatını değiştirebilir, bazı olayların gelişme sürecini hızlandırabilir ya da yavaşlatabilirsiniz.

Bir gazetecinin her zaman bu sorumluluğu sırtında taşıyabilmesi gerekir.

Düşünüyorum da; Attila İlhan gibi büyük bir usta kim bilir kaç kişinin yürüyüş yolunu değiştirmiş, kaç kişiye ilham olmuş, kaç kişinin hayatını kurtarmıştır?

Bilinmez...

Kendi kendime Attila İlhan'ı neden seviyordum, diye soruyorum.

Şunlar aklıma geliyor.

Galiba en başta beni düşünmeye kışkırttığı için...

Düşünmek, sonrasında hayal etmek ve gerçekleşmesi için çalışma arzumu tetiklediği için...

Karşıyakalı, İzmirli olduğu için...

Ve bu topraklardan aldıklarını unutmadığı, sanatının her alanında kullandığı için...

İnsan olmanın bütün komplekslerini yenmiş, hayatın anlamını çözmüş bir bilge insan, bir yol gösterici olduğu için...

Günü dipdiri yakaladığı, yaşanan anın kıymetini bildiği için...

Tabuları yıktığı; korkulan, ifade edilmekte zorlanan şeyleri söyleyebildiği için...

Farklı olmak için kendini zorlamadığı; gerçekte nevi şahsına münhasır bir insan olduğu için...

Romancılığıyla Türk siyasetinin önemli kanavasını işlediği; iyi yazılmış şiirin de nasıl kitlelerce okunduğunu ispatladığı için...

Attila İlhan gibi büyük bir usta kim bilir kaç kişinin yürüyüş yolunu değiştirmiş, kaç kişiye ilham kaynağı olmuş, kaç kişinin hayatını kurtarmıştır

Edebiyatçının sadece yazarak değil, yaşayarak, konuşarak da toplumda bir işlevi olduğunun en uçtaki, en zirvedeki örneğini verdiği için...

Televizyondaki Türk dizilerini seyretmekte, Türk filmine gitmekte zorlanan benim bile seve seve izlediğim özellikle "Kartallar Yüksek Uçar", "Sekiz Sütuna Manşet" ve "Yarın Artık Bugündür"ün senaryolarını yazdığı için...

Özellikle aydınlanma devrimini anlamak, hazmetmek, gelecek kuşaklara taşımak ve sürekli olarak yeni yorumlarla onun ışığını gençlerle buluşturmayı kendisine misyon olarak seçtiği için...

Tarihe ışık tutan analizlerle, arşiv araştırmalarıyla, eski bilgilere bugünün penceresinden ve bugünün gerçekleri doğrultusunda yeni yorumlar getiren bakış açısıyla siyasi hayatımıza bambaşka renkler kazandırdığı için...

İlk romanı "Sokaktaki Adam"ı yayınlamadan önce 10 roman yazıp, "Bir çok roman yazdım daha önceden. Ama neden yayınlamadım? Çünkü biliyorum ki, yazarlar ilk romanlarında kendilerini anlatırlar. O da romancılık değildir. Günlük tutmaktır..." diyebilecek kadar büyük bir sanat ustası olduğu için...

Ölümü hiç ciddiyete almadan son gününe kadar yazdığı için...

Bir şeyleri vakitli duyabildiği, görebildiği, hissedebildiği için...

"Ne kadınlar sevdim aslında yoktular", "Ben sana mecburum, bilemezsin", "Ayrılık sevdaya dahil, çünkü ayrılanlar hala sevgili", "Artık kalbimi susturamıyorum", "Ellerini tutabilsem Pia'nın, ölsem eksiksiz ölürüm" gibi mısralarla hayatımızı daha da anlamlandırdığı için...

Hiçbir zaman yılmayan, ideallerinden ödün vermeyen, cesur olan ve cesur kalabilen...

Bana göre büyük bir filozof...

İzmirli, Türkiyeli Attila İlhan...

Özleyeceğiz...

Rasyonel aklın en cüretkar projesi: AVRUPA BİRLİĞİ

Birleşmiş bir Avrupa yaratmak fikrinin izlerini on dördüncü yüzyıla kadar sürebiliyoruz. Dünyanın bu küçük ve yaşlı kıtası yüzyıllar boyunca kanlı savaşlara sahne olmuş ve insanın insana yapabileceği en büyük dehşeti yaşamıştı. Hıristiyanlığın birçok varyasyonu, Yahudilik, İslamiyet ve farklı pagan inançlar bir arada yaşama erdemini üretmeden bu kıtayı bir savaş alanına çevirdiler.

Aydınlanma çağına kadar din savaşları ve arka arkaya yaşanan salgın hastalıklar yüzünden refah ve mutluluk üretemeyen kıtanın kalem erbapları on dördüncü yüzyıldan itibaren bir arada yaşamının yollarını arayıp durdular. Ancak Aydınlanma Çağının hemen ardından başlayan emperyal süreç yirminci yüzyıla kadar birleşmiş Avrupa fikrinin gerçekleşmesini engelledi.

Birinci Dünya Savaşının ardından yaşanan savaş karşıtı dalga birleşmiş Avrupa hayalleri kuranları umutlandırmıştı. Ancak Almanya'nın savaşın müsebbibi olduğu için cezalandırılması, Alman ulusunu Versay'ın zincirini kırmayı vaat eden bir önderin fantezilerinin kurbanı yaptı ve ikinci kere dünya halkları namluları birbirine çevirdiler.

1945 yılında sona eren savaş, geride yerle bir olmuş bir

Avrupa, radyasyon etkisiyle çocukları on yıllar boyunca sakat doğacak bir Japonya ve ideolojik olarak ikiye ayrılmış bir dünya bıraktı. Bu ortamda artık Avrupa'nın önünde iki vizyon kalmıştı: ya ulusal çıkarlar uğruna çatışıp fakirliği paylaşacaklar ya da birleşip barış ve refah üreteceklerdi. Bu noktada galip gelen Aydınlanma Çağının mirası rasyonel akıl oldu ve birleşmeyi seçtiler.

Birleşmenin en önemli engeli yüzyıllardır süren Fransız-Alman gerilimidir ve bu sorunu aşmak için ilk adımları Fransız Dışişleri Bakanı Robert Schuman attı. Schuman, Milletler Cemiyeti Eski Genel Sekreteri Jean Monnet'nin, birleşik Avrupa için Fransa ve Almanya'nın kömür ve çelik üzerindeki rekabetini sona erdirmek üzere bir ortaklık kurma fikrini temel alan planını hazırladı. Monnet bu düşüncesini şöyle özetliyordu: "Biz devletleri bir araya getirmiyoruz, halkları birleştiriyoruz."

Avrupa kurumları doğuyor

Bu plandan hareketle, 1951 yılında Federal Almanya, Fransa, İtalya, Hollanda, Belçika ve Lüksemburg, Paris'te imzaladıkları bir Antlaşma ile Avrupa Kömür ve Çelik Toplulu-

ğu'nu (AKÇT) kurdular. Avrupa Birliği'nin çekirdeği olarak da anlaşılabilir bu topluluk, Avrupa'da kömür rezervlerinin ortak kullanımını sağladığı gibi, ABD'nin de savaş sonrası Avrupa için tasarladığı barışmış bir Avrupa'yı ekonomik yardımla kendine bağlama ve SSCB tehdidine karşı bir trans-atlantik bağı kurma düşüncesiyle de örtüşüyordu.

Ancak ABD'nin Avrupa politikalarına bu kadar müdahil olmasından endişe eden Fransızların, Avrupa için, NATO'dan bağımsız bir savunma ve siyasal topluluk oluşturma çabaları sonuçsuz kaldı. Avrupa Savunma ve Siyasal Toplulukları projeleri, daha AB'nin kuruluş yıllarından itibaren, Batı kurumlarının işbirliği yapmakla birlikte farklı bir siyasal projeler tahayyül ettiklerinin ve bir kavram olarak 'Batı'nın, bir ve tek şeyi temsil ettikleri imgesinin doğru olmadığını da göstermektedir.

Bu çekirdek altı ülke 25 Mart 1957'de Roma'da Avrupa Ekonomik Topluluğu'nu (AET) ve 1 Ocak 1958'de de Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunu (EURATOM) kurdular. AET anlaşmasıyla bu ülkelerin ekonomik alanda tam işbirliğine girmeleri, EURATOM ile ise nükleer gücün barışçıl kullanımı ve nükleer enerjinin risklerinin minimize edilmesi amaçlanmıştı.

En nihayet 1958 yılında akdedilen Roma anlaşması topluluk üyelerinin ve daha sonra katılacak olanların uyması gereken hukuk normlarını ortaya koymuştur. Bu üç Topluluk, 1965 yılında imzalanan Füzyon Anlaşması ile bir ortak yönetim mekanizmasına kavuşmuştur. Bu mekanizma Toplulukların birer Konsey, Komisyon ve Parlamento vasıtasıyla karar almalarına imkan vermiştir. Bu tarihten sonra bu üç topluluğun adını zikretmek yerine Avrupa Toplulukları ya da altılar terimleri kullanılmaya başlanmıştır.

Füzyon Anlaşmasının ardından, Avrupa Toplulukları Roma Anlaşmasında öngörülen zamandan önce (1968) aralarında Gümrük Birliği'ni oluşturmuşlar ve ekonomik entegrasyon

AB'nin temeli, 1951 yılında beş ülkenin kurduğu Kömür ve Çelik Birliği idi. Bu birlik 1957 yılında Roma'da Avrupa Ekonomik Topluluğu'na (AET) dönüştü

için önemli bir aşamayı geride bırakmışlardır. Artık tek bir gümrük alanı haline gelen Topluluklar, giderek bir refah ve cazibe alanı haline gelmiş ve diğer Avrupa ülkelerinde de Topluluklara dahil olmak için bir irade oluşmuştur.

Türkiye ve Yunanistan ise daha Topluluklar meyvesini vermeden üyelik için müracaatta bulunmuş ve bu iki ülkeyle birer ortaklık anlaşması imzalanmıştır. 12 Eylül 1963 yılında akdedilen Ankara Anlaşması Türkiye ve Avrupa Toplulukları arasındaki ilişkileri başlatan ilk hukukî metin olması sebebiyle bizler için özel bir önem taşır. Bu cazibenin peşinden sürüklediği bir ülke de İngiltere olmuştur.

İngiltere, "üzerinde güneş batmayan imparatorluk" olarak girdiği İkinci Dünya Savaşı'ndan kolu kanadı kırık bir ada olarak çıkmış, yok olan emperyal gücü nedeniyle denizsürü sömürgelelerini bir bir elinden çıkarmış ve tüm siyasal tercihlerinde yüzünü Washington'a çevirmişti. Yukarıda bahsettiğim trans-atlantik gerilimi çerçevesinde, Topluluğun nimetleri sayesinde Avrupa'nın yükselen gücü haline gelen Fransa yüzünü bu denli ABD'ye dönmüş olan İngiltere'nin üyeliğini üç kez veto etti. İngiltere, Topluluklara üye olabilmek için ancak büyük savaş kahramanı General De Gaulle'ün siyaset sahnesinden çekilmesini bekleyecekti. Nihayet 1972 yılında İngiltere, Danimarka ve İrlanda ile birlikte Topluluklara üye oldu. Bu tarihten sonra Topluluklar "dokuzlar" olarak anılacaktı.

Kriz yılları: 1970'ler

1970'li yıllar, dokuzlar için ardı ardına kopan petrol krizleri ve yükselen Sovyet tehdidiyle baş etmenin yollarını aramakla geçti. Bu iki önemli faktör Avrupa'nın iki düşman kardeşini hem ekonomik hem de jeo-stratejik bakımdan dokuzlar için vazgeçilmez hale getiriyordu. "Hür dünya"nın Sovyetlere en yakın iki müttefiki olan Yunanistan ve Türkiye, yaşadıkları siyasal krizler, askeri darbeler ve cunta yönetimleriyle her an

Avrupa'nın birleşmesinin önündeki en büyük engel olan, yüzlerce yıllık geçmişe sahip Fransa-Almanya gerginliğinin aşılmasında önemli adımlar atan Fransa Dışişleri Bakanı Robert Schuman (solda), AB'nin mimarları arasında yer alıyor. De Gaulle ise yüzünü çok fazla ABD'ye dönmekle suçladığı İngiltere'nin birliğe girişini üç kez veto etti. İngiltere ancak De Gaulle siyasetten çekilince AB'ye girebildi.

karşı kampa dönebilir ve bu durum kızıl tehdidin büyük satranç tahtasında veziri düşürmesine neden olabilirdi. Dokuzlar bu düşünceyle düşman kardeşlere tam üyelik teklif ettiklerinde iki ülkenin birbirinden farklı yanıtları belki de bu iki ülkenin halklarının kaderlerini geri dönülmez biçimde değiştirdi.

O tarihe kadar tüm sosyal ve ekonomik göstergeleri birbirine benzeşen bu iki ülkeden Yunanistan teklife olumlu yanıt vererek refahı, iç barışı ve masada güçlü olmayı tercih ederken Türkiye ise "Onlar ortak biz pazar!" diyerek belki de 1980'ler ve 1990'lar boyunca yaşadığı ekonomik ve siyasal krizleri, askeri darbeleri, demokrasizliği, Güneydoğusunda yaşanacak düşük yoğunluklu bir savaşı ve 30.000 gencinin yok olmasını tercih etmiş oldu. Bu 'hayır'ın ardından gelen 12 Eylül 1980 askeri darbesi de Türkiye'nin Avrupa kurumlarıyla bağlarını koparmasına neden oldu.

Dokuzlardan onkilere: 1980'ler

1981 yılında Yunanistan'ın tam üyeliğini 1986 yılında İspanya ve Portekiz'in tam üyeliği izledi. Bu üç ülkenin üyeliği ile tarımsal ürün ihtiyacını tamamen karşılayan Avrupa, İspanya ve Portekiz'in Latin ülkeleriyle olan tarihi emperyal bağları sayesinde ekonomik nüfuzunu okyanus ötesi boyuta taşımış oldu. Bu tarihten sonra dokuzlar, artık on ikiler oldu.

1980'ler Topluluklar açısından iki büyük başarıya tanık olduğumuz yıllardır. Bunlardan birincisi 14 Haziran 1985 tarihinde Almanya, Belçika, Fransa, Lüksemburg ve Hollanda tarafından imzalanan Schengen Antlaşmasıdır. Roma Anlaşması temel olarak Avrupa entegrasyonu için dört temel özgürlük alanının var olması gerektiğini vurgulamıştır. Kişilerin, malların, sermayenin ve hizmetlerin serbest dolaşımı.

Gümrük Birliği sayesinde malların, sermayenin ve hizmetlerin serbest dolaşımı üzerindeki engelleri büyük ölçüde ortadan kaldıran Topluluklar, Schengen Antlaşması ile de kişilerin serbest dolaşımına dair önemli bir adım atmış, taraf ülkelerin ortak sınırlarında kişilere tüm vize ve gümrük işlemlerinin kaldırılmış, üçüncü ülke vatandaşlarına yönelik ise ortak vize ve gümrük işlemleri uygulanmasını sağlamıştır. Nitekim bu tarihten sonra anlaşmaya taraf olmayan Topluluk ülkeleri teker teker Schengen sistemine dahil olmuşlar, hatta üye olmayan Norveç ve İsviçre ile de anlaşma sağlanırken İngiltere ve İrlanda pek çok konuda olduğu gibi bu konuda da topluluğun ortak politikalarının dışında kalmıştır.

Bu ülkeler ilerleyen tarihlerde Euro'nun kullanımına da geçmeyecekler ve Ekonomik ve Parasal Birlik içinde bir istisna olmayı sürdüreceklerdir. Bu tutumun nedeni olarak o tarihlerden itibaren yüksek sesle konuşulmaya başlayan "siyasal entegrasyon" modelleri tartışması vardır. Kıta Avrupası ülkeleri siyasal entegrasyonun bir federasyona doğru ilerlemesi gerektiğini savunurken, İngiltere ulus-devletlerin içinde erimeyeceği bir konfederal tezi ısrarla savunmayı sürdürmüştür. Fransa ve Almanya'nın başını çektiği federalistler, bir Avrupa devletinden bahsediyor, bu devletin kendine ait bir ordusu, bir başkanı ve bakanları olmasını arzu ediyorlardı. Böylece Avrupa ABD'nin hegemonik baskısından kendini sıyrabilecek, bağımsız bir dış politika izleyebilecekti.

Ancak İngiltere, güvenlik yükünü NATO'ya ve dolaylı olarak NATO'ya yıkmaktan hayli memnundu. Ayrıca kolektif bir güvenlik anlayışının oluşabilmesi için gerekli zihni işbirliğinin varlığından da şüpheler duyuyordu. Nitekim bu şüphesinde çok da geçmeden haklı çıktı. Yugoslavya'nın dağılmasıyla bir anda patlak veren Bosna Savaşı, Avrupa'nın burnu-

Yunanistan Avrupa'dan gelen çağrışı kabul ederken biz "Onlar ortak biz pazar olacağız" korkusuyla reddettik; ekonomik krizleri, düşük yoğunluklu savaşı darbeleri, tercih ettik

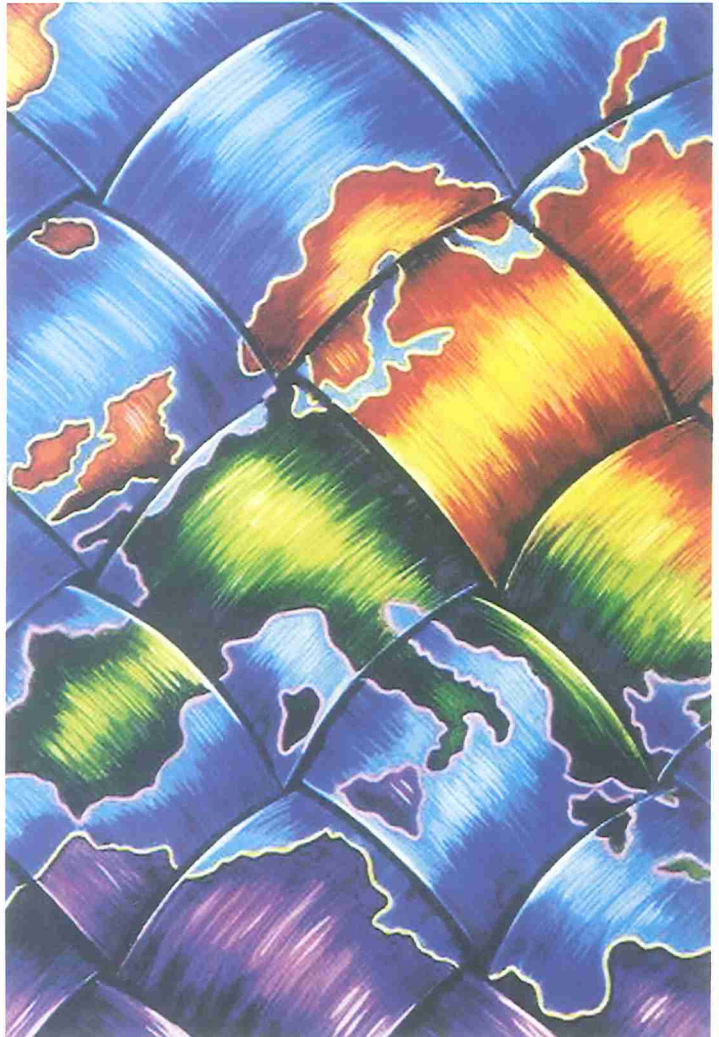
nun dibinde yaşanırken Avrupa'nın büyük devletleri, kopan hangi parçayı nüfuz alanı haline getirebileceğinin telaşına düşmüştü.

Avrupa'nın bu kararsız ve çıkarıcı dış politikası iki yıl boyunca binlerce Boşnak'ın Sırp "sni-per"lerinin nokta hedefi olmasına ve iki yıl sonunda da İngiltere'nin savunduğu gibi NATO müdahalesine neden oldu. Kıta Avrupası bu yaklaşımıyla, ABD hegemonyasından kurtulmayı bir yana bırakın, umduğunun aksine NATO müdahalesinin ardından ABD'nin Balkanlara gelip yerleşmesini seyretmek zorunda kaldı. Bu tarihten sonra, ekonomik alanda önemli işler başıyıp, dış politikada sınıfta kalan Avrupa için "ekonomik dev siyasi cüce" denmeye başlandı.

Schengen'in ardından ikinci büyük başarı Tek Avrupa Senedidir. 1 Temmuz 1987 tarihinde akdedilen senet hem o güne kadar ortaya konmuş hukukî normları kodifiye etmiş hem de Topluluğun organizasyon yapısı ve karar alma süreçlerinde düzenlemeler yapmıştır. Tek Avrupa Senedi-

dini siyasal olarak yeterli işbirliği yapamayan Avrupa'yı daha güçlü bir entegrasyon sürecine sokmak için normları belirleyen bir belge gibi algılamak yanlış olmaz. Senetle sosyal politika, ekonomik ve sosyal uyum, çevre gibi konularda Roma Anlaşması'nın ötesinde yeni düzenlemelere gidilmiş ve Avrupa Siyasal İşbirliği ile daha sonra yürürlüğe girecek Ortak Dış ve Güvenlik Politikası'nın ana hatları belirlenmiştir.

1980'lerin Türkiye Avrupa Toplulukları açısından en

aydınlık geleceğe ilk adım...

BAŞARI
EĞİTİM KURUMLARI

Özel İzmir Başarı Eğitim Kurumları
Başarı Kevser Tatari Anaokulu
Başarı İlköğretim Okulu • Başarı Anadolu Lisesi
Ankara Asfaltı No.28 35110 Çınarlı - İZMİR
Tel (232) 461 46 77 (8 Hat) • Faks (232) 486 94 33
Özel Karşıyaka Başarı İlköğretim Okulu
1798 Sokak No.12 Karşıyaka - İZMİR
Tel (232) 330 30 00 • Faks (232) 330 28 78
Başarı Açıköğretim
Kıbrıs Şehitleri Caddesi No:138/1 Alsancak - İZMİR
Tel (232) 464 90 90 • Faks (232) 464 01 97

Özel Başarı Dersaneleri
Çankaya (Merkez) • Alsancak • Ödemiş (1) • Ödemiş (2) • Tire (1) • Tire (2)
Urla • Bayındır • Aliağa • Dikili • Menemen • Seferihisar • Kiraz • Çeşme
Balçova • Torbalı • Pasaport • Merkez Tel (232) 445 57 00

önemli gelişmesi Türkiye'nin Ankara Anlaşması'nda öngörülen süreyi göz ardı ederek 14 Nisan 1987 tarihinde yaptığı üyelik başvurusudur. 1980 askeri darbesi ile askıya alınan ilişkiler 1986 yılında toplanan Ortaklık konseyi ile normalleşme sürecine girince Türkiye Roma Anlaşması'nın 237'inci, AKÇT Anlaşması'nın 98'inci ve EURATOM Anlaşması'nın 205'inci maddelerine dayanarak üyelik başvurusunda bulunmuştur. Ancak bu başvuru 18 Aralık 1989 tarihinde yayınlanan Komisyon Görüşü ile reddedilmiştir. Aynı tarihlerde Fas da Topluluklara üyelik için başvurmuş, ancak her iki ülkenin başvuruları farklı gerekçelerle değerlendirilmiştir. Fas'ın red gerekçesi olarak Komisyon, bu ülkenin bir Avrupa ülkesi olmadığını ve başvuru hakkı bulunmadığına kanaat getirirken; Türkiye'nin bir Avrupa ülkesi olduğu, üyelik için bu anlamda gerekli şartlara haiz olduğu ancak Topluluğun yeni gerçekleştirdiği genişlemenin ardından bir derinleşme süreci içinde olduğu bildirilerek günümüzde sıkça tartışılan "hazmetme kapasitesi" nedeniyle üyeliğin o an için mümkün olmadığını bildirmiştir.

1980'ler için söylenebilecek son sözler Soğuk Savaş'ın sona ermesinin Topluluk üzerindeki etkisi olabilir. 1989'da Berlin duvarı yıkılmış, SSCB'de Mikhail Gorbachev'in uygulamaya başladığı açıklık ve yeniden yapılanma politikaları, bağlı devletlerin bağımsızlık taleplerini daha yüksek sesle dillendirebilecekleri bir siyasal ortam yaratmıştı. Bu durum Avrupa Toplulukları açısından yeni bir dönemin başladığının da göstergesiydi.

Yeni ortaya çıkacak bağımsız ülkeler, ya üyelik perspektifi verilerek -elbette uzun bir müzakere süreciyle Avrupa tipi liberal bir demokrasi haline geldikten sonra- Topluluğa dahil edilecek ve birleşmiş Avrupa ailesine kuzenler de dahil edilecek, ya da ileride kendini toplayıp eski gücüne yaklaşacak Rusya bu ülkeleri nüfuz alanına tekrar dahil edip yeni tehditler yaratacağı. Bu ikilem içinde Topluluk hem kendi kurumlarını yeniden düzenleyecek hem de yeni katılacakların tam üyelik şartlarını belirleyecek bir zeminin arayışına girdi.

En uzun on yıl: 1990'lar

Yukarıda zikrettiğim düzenleme uzun müzakereler ve pazarlıkların ardından 7 Şubat 1992'de yürürlüğe girdi. Maastricht Anlaşması'nın imza süreci de bir o kadar sancılı oldu, en nihayet Avrupa Birliği Anlaşması olarak da anılan anlaşma 1 Kasım 1993'te yürürlüğe girdi. Bu tarihten sonra Birlik adıyla anılacak Topluluklar üç temel sütunun üzerinde bina edilmiştir:

1. Roma Antlaşması ile oluşturulan Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu ile Paris Antlaşması'yla kurulan Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu,
2. Ortak Dışişleri Güvenlik Politikasını (ODGP),
3. Adalet ve İçişleri.

Maastricht anlaşması ile ilk sütun uluslar üstü, ikinci ve üçüncü sütunlar ise uluslararası karakter arz etmektedir. Bunun anlamı Toplulukların işleyişi hakkındaki karar alma mekanizması Birliğin tekelindeyken, ulus devletlerin ikinci ve üçüncü sütunlar hakkındaki egemenlik yetkisinin güçlü bir biçimde devam ediyor olmasıdır. Kısaca ulus devletler bir dış ve güvenlik politikası belirleme, yargı ve içişleri alanlarında hala tek hakim konumundadır.

Bu durumun Jean Monnet ve Altiero Spinelli gibi federalist Avrupalıların hayallerine bir darbe olduğu görüşü o dönemde sıklıkla

vurgulanmıştır. Federalistler, gittikçe bir ülke olmaya doğru ilerleyen Avrupa'nın tüm politikalarının ortak karar alma mekanizmalarında belirlenmesini arzu ederken bu çok önemli sütunun hala ulus devletin kontrolünde olması adeta konfederalistlerin bir zaferi gibi algılanmıştır.

Bu nedenle 1990'lar farklı entegrasyon modelleri üzerinde yeni bir tartışmaya sahne olmuştur. Bu tartışmalardan en akılda kalanı "çok vitesli Avrupa" modelidir. Bu modele göre üye devletlerden bazıları, kendi aralarında akdedecekleri anlaşmalarla diğerlerinden bağımsız olarak yeni bir entegrasyon aşamasına geçebilecekler ve entegrasyon Birlik içinde farklı aşamalarda gerçekleşecektir.

Özellikle çekirdek ülkeler olarak tanımlanan kurucu altılar çok uzun süreden beri ortak politikalar yürüttükleri için onların entegrasyonu diğerlerine göre daha hızlı bir şekilde gerçekleşecek, daha sonra üye olanlar ise kendi aralarında veya çekirdek ülkelerle yapacakları anlaşmalarla çok boyutlu bir entegrasyon süreci geçireceklerdi.

Nitekim bu vizyon 1997 yılında imzalanan Amsterdam anlaşması ile hukukî bir meşruiyet de kazandı. Anlaşma bir yandan Roma Anlaşması'ndan beri oluşturan Birlik mevzuatını yeniden kodifiye edip numaralandırıyor, bir yandan da üye ülkelere kendi aralarında yeni işbirlikleri kurma fırsatını tanıyordu. Ancak ilerleyen zaman içinde yeni bir model daha tartışılmaya başlandı: Anayasal Avrupa. Bu model 1990'lar boyunca milliyetçilik, muhafazakar ideolojilerin güçlenmesi ve yabancı düşmanlığı gibi nedenlerle zayıflayan Avrupa bağlarını, bir Anayasa, AB başkanlık kurumu ve bir dışişleri bakanlığı kurumları yaratmak suretiyle federalist teze yaklaştırmayı amaçlıyordu.

Dilerseniz Maastricht'e geri dönelim. 1 Ocak 1993 tarihinde tamamlanan Tek Pazar, Roma Anlaşmasında vücut bulan tüm serbest dolaşımların tümünün mümkün olmasını sağlamıştı. Bu bir anlamda Avrupa'nın ekonomik zaferiydi. Maastricht ise Birliğe yeni bir yön vererek tek paraya geçilmesini sağlayacak bir ekonomik ve parasal birliğin kurulmasını ve AB vatandaşlarına yaşadıkları ülkenin belediyelerinde seçme ve seçilme hakkı veren bir Avrupa vatandaşlığının oluşturulmasını sağlayarak Anayasal düzenin önemli bir dönemeci oluyordu. Ortak para ve ortak vatandaşlık kurumları İngiltere'nin tam üyeliğinden beri süregelen entegrasyon modeli tartışmalarında federalistleri bir adım öne taşımıştı. Nitekim Euro kaydî olarak 1999'da, nakdî olarak ise 2002'de tedavüle girdi.

Bugünkü AB'nin bilinen ekonomik kuralları Maastricht anlaşmasıyla oldu. Topluluk üç temel sütunun üzerinde yeniden inşa edilmiş oldu

Profesyonellere uzatılan dost eli

İZELTAŞ, 1968 yılından beri otomotiv ve savunma sanayiinde, tarım aletleri, elektronik, inşaat, havacılık ve denizcilik sektörlerinde, ağır iş makinaları endüstrisinde, barajlar ve oto yollar gibi altyapı yatırımlarında kullanılmak üzere modern teknoloji ve üstün kalitesiyle 30 gr.'dan 10 kg.'a kadar sıcak dövme parçaları ve el aletleri üretiyor.

TÜV GS, ISO 9001:2000 ve TSE belgeleriyle onaylanmış kalitesiyle İZELTAŞ, profesyonellere uzatılan dost eli.

Bu dönemde, dağılan SSCB'den kopan yeni bağımsız devletler AB ile tek tek Avrupa Anlaşmalarını imzalamaya başladı. Bu ülkelerin tam üye olabilmesi için gereken şartlar 1993 yılında toplanan Kopenhag Zirvesinde kararlaştırıldı:

"Siyasi kriterler: Avrupa Birliği Anlaşması'nın tam üyeliğe ilgili maddesine eklenen demokrasinin güvence altına alındığı istikrarlı bir kurumsal yapı, hukukun üstünlüğü, insan hakları ve azınlık haklarına saygı."

"Ekonomik kriterler: iyi işleyen bir pazar ekonomisi ve AB içindeki piyasa güçlerine ve rekabet baskısına karşı koyabilme kapasitesi."

"Topluluk müktesebatının kabulü: AB'nin çeşitli siyasi, ekonomik ve parasal hedeflerine bağlılık."

Birlik, 1990'lar boyunca Balkanlar'da ardı ardına yaşanan kanlı savaşlar, bir Avrupa ordusunun kurulması, entegrasyon modelleri ve Orta ve Doğu Avrupa ülkelerinin tam üyeliği için gerekli normlar ve fonların oluşturulması ile meşgulken Türkiye ise terör, ekonomik krizler ve siyasal istikrarsızlıklarla boğuşuyordu.

Türkiye'de yaşanan bu kargaşa kimi zaman Avrupa kamuoyunun da gündemine geliyor, Kürt sorunu, DEP milletvekillerinin TBMM'den yaka paça çıkarılarak hapse atılması, 28 Şubat sürecindeki antidemokratik uygulamalar Parlamento oturumlarında hararetle tartışılıyordu. Nihayet Ankara Anlaşması'nun gerektirdiği Gümrük Birliği 1 Ocak 1996'da yürürlüğe girince, Türk kamuoyu kararın rekabet artırıcı bir düzenleme mi yoksa Türk sanayisini yok edecek bir ihanet belgesi mi olduğu tartışmasını gündeminin başına oturttu.

Açıkça söylemek gerekir ki, yıllarca koruma duvarlarının ardında iş yapan Türk sanayisi Gümrük Birliği'nin ilk yıllarında rekabet baskısına ayak uyduramamış, ucuz ve kaliteli ithal malların bolluğu ithalatta patlama yaratmış ve iki büyük ekonomik kriz 1999 ve 2001 yıllarında Türkiye'yi vurmuştur. Ancak krizlerin ardından -Merkez Bankası'nın da özerk bir statüye kavuşup iç siyaseti fonlayan bir kurum olmaktan, fiyat istikrarını kollayan modern bir yapıya kavuşmasının da etkisiyle- Türk sanayisi "marka" yaratmanın önemini keşfetmiş, tam rekabetin kurallarına ayak uydurmuş ve Türk Lirası'nın değerinin baskılanmasına rağmen ihracat patlaması gerçekleştirmiştir. Ancak şu da göz ardı edilmemelidir ki, ihracattaki artışın yanında ithalatın artışı dengelenememiş ve ticaret açığı günümüzde endişe verici boyutlara ulaşmıştır.

1999 yılında Türkiye'nin yüzüne kapanan Avrupa kapıları 1999 yılında Helsinki'de yeniden açıldı. Türkiye ilk kez "aday ülke" ilan edildi. Bunun siyasi, ekonomik ve askeri nedenleri vardı

Gümrük Birliği'nin oluşturulmasıyla Avrupa ile yeni bir entegrasyon boyutuna ulaşan Türkiye, bu ivmenin kendisine Orta ve Doğu Avrupa Ülkeleriyle birlikte tam üyelik yolunu açacağını umut ettiyse de 1997 yılındaki Lüksemburg Zirvesi'nde bu ülkelere tam üyelik için müzakere yolu açılırken Türkiye aday ülkeler arasında zikredilmemiştir. Bu durum ülkede tam bir şok etkisi yaratmış, ülke ve Birlik arasında iki yıl boyunca tam bir gerginlik hakim olmuş, ancak 1999 yılındaki Helsinki Zirvesi'nde adaylık statüsü verilmesi ile yumuşama dönemine girilmiştir. Bu noktada Helsinki'den bahsetmek gerekir.

Lüksemburg'dan Helsinki'ye

Ne olmuştu da iki yıl önce kapıdan çevrilen Türkiye bir anda aday ülke ilan edilmişti? Bu sorunun cevabını arayan akademisyenler arasında en yerinde tahlili Baskın Oran'ın yaptığını düşünüyorum. Oran'a göre bu değişime neden olan altı temel faktör vardır.

Birincisi, 1999'da Kosova'ya gerçekleştirilen uluslararası müdahale. Bosna'daki çaresizliğin ardından Avrupa'nın orta yerinde ikinci bir insanlık dramının yaratacağı krizden endişe eden Avrupa, bölgenin en önemli silahlı gücü Türkiye'ye olan ihtiyacını fark etmiştir.

İkincisi, ODP çerçevesinde kurulması düşünülen Avrupa Güvenlik ve Savunma Politikası'nın (AGSP) ancak NATO'nun imkanları ile yürüyebileceği düşüncesinin Türkiye'yi kritik bir ülke haline getirmesi. Türkiye olası krizlerde NATO imkanlarının kullanılabilmesini veto edebilir ve bu durum tam bir kaosa neden olabilirdi.

Üçüncüsü, AGSP konusunda Türkiye ile paralel düşünen ABD'nin Birlik nezdinde kurduğu baskı. Dönemin ABD başkanı Clinton'un Helsinki öncesi Birlik üyeleri ile yürüttüğü diplomatik girişimlerin kararın olumlu olmasındaki payı yadsınmaz.

Dördüncüsü, büyük Avrupa ülkelerinde yaşanan iktidar değişiklikleri. Almanya'da Schröder, İngiltere'de Blair, Fransa'da Chirac, İtalya'da Berlusconi gibi liderlerin iktidara gelmeleri, daha önceki Hıristiyan Demokrat iktidarlar yüzünden, Türkiye'nin kültürel farklılığı nedeniyle, bu ülkeye yönelik olumsuz bakışın değişmesine yol açmış ve sol ideolojinin farklılıklara saygı anlayışı Türkiye'nin işine yaramıştı.

Beşincisi, üye olduğu günden bugüne sürekli Türkiye'nin üyeliği aleyhine çalışan Yunanistan'da Simitis hükümetinin kurulmasının etkisi. Simitis, Lüksemburg Zirvesi sonrasında Birlik ve Türkiye ilişkilerinin soğuması nedeniyle önemli bir politik enstrümanı kaybettiğini düşünüyordu. Daha önce Kıbrıs ve Ege gibi konularda Birliğin desteğini arkasına alan Yunanistan ilişkilerin gerilmesi ile Türkiye'nin geniş bir dış politika alanı bulduğunu düşünüyor, bu nedenle bir an önce bu ülkeyi yaklaştırmayı yuvarında andığım konularla ilgili baskısını sürdürmek istiyordu. Bu nedenle Simitis, Helsinki öncesi Dışişleri Bakanları Papandreu ve İsmail Cem'in kişisel dostluklarını da kullanarak iki ülkeyi birbirine ve dolayısıyla Birliğe yaklaştırmaya çalıştı.

Son olarak terörist Abdullah Öcalan'ın Kenya'da yakalanıp Türkiye'ye getirilmesinin ardından Türkiye Kürt sorununda silahlı mücadelede gerçek bir başarı sağlamış, sırayı demokratik açılımlar yapmaya ge-

tirmişti. Bu sayede sorunun tekrar hortlamasının önüne geçeceğini hesap eden Türkiye, Öcalan'ı asmayarak samimiyetini de göstermiş oldu.

Öcalan yakalandıktan sonra TBMM'nin uzun mesailerle demokratik reformlara imza atması Avrupa tarafından övgüyle karşılandı. Bu nokta aslında Türk siyasal yaşamının da bir çelişkinin göstergesidir. 1970'lerin sonlarında genç ve parlak bir liderken Türkiye'nin Avrupa macerasına "Onlar ortak biz pazar!" diyerek damgasını vuran Bülent Ecevit ilerlemiş yaşına rağmen bitmek tükenmek bilmez bir enerji ile, günler geceler süren mesailerle Türkiye'yi Avrupa'ya bağlayacak siyasal reformlara imza atıyor ve 11 Aralık 1999 gecesi AB Dış Politika Yüksek Temsilcisi Javier Solana'nın zamanla yarışan mekik diplomasisinin de başarısıyla Helsinki'ye gidiyor ve Avrupa'nın aile fotoğrafı içinde Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanı olarak yerini alıyordu.

Yine, Ecevit açısından kaderin bir tecellisi olarak sayılabilecek bir diğer konu ise Kıbrıs'tı. 1974 yılında Kıbrıs'a yapılan askeri hareket sırasında Başbakan olan ve bu yüzden "Kıbrıs fatihi" olarak anılan Ecevit, Helsinki'de Güney Kıbrıs Rum Kesimi'nin Kıbrıs Cumhuriyeti olarak aday ülke olarak belirlendiği karara Başbakan sıfatıyla imza atıyordu.

Avrupa yeniden genişliyor

Türkiye AB ilişkilerinde bunlar yaşanırken Birlik 1 Ocak 1995'te Avusturya, Finlandiya ve İsveç'in katılımıyla on beş üyeli hale gelmiştir. On beşler, Norveç'le de katılım müzakerelerini sonuçlandırmışlar, ancak bu ülkede yapılan iki referandumdan da "hayır" sonucunun çıkması üzerine Norveç Birliğin dışında kalmıştır. Benzer bir teklif İsviçre'ye de yapılmış, İsviçre de Norveç gibi zenginliğini Avrupa ile paylaşmamayı tercih etmiştir.

Bu iki örnek de artık Birliğin bir cazibe merkezi olmaktan uzaklaştığı yorumları yapılmasına neden olmuştur. Hele ki on yeni Orta ve Doğu Avrupa ülkesinin de katılacak olması Birliği bir zenginler kulübü olmaktan uzaklaştırmaktadır. 1990'ların bir diğer önemli gelişmesi ise ekonomik yapıda yaşanan dönüşümdü. Hızla yaşanan Avrupa'da istihdam düşüyor, prim ödeyenlerin sayısı azalırken; sağlık hizmetlerinin ilerlemesi ve yaşam koşullarının iyileşmesi ile ortalama ömür uzuyor ve sosyal güvenlik sistemlerinden faydalananların sayısı artıyordu.

Avrupa sermayesi ise işçilik ücretlerinin ucuz olduğu ülkelere kaçıyor ve bu durum bir

yandan işsizliğe neden olurken bir yandan da sosyal güvenlik sistemlerinin bütçeye yükü artıyordu. Bu Avrupa için sürdürülebilir bir durum değildi. Bu nedenle gözünü diğer gelişmiş dünya ekonomilerine çeviren Avrupa üretim yapısını dönüştürmeyi, sanayi ekonomisinden bilgi ekonomisine geçmeyi ve yüksek katma değer yaratan ürünlere yönelmeye karar verdi.

Bir diğer önemli karar ise Avrupa'da yüz yıllık bir sosyal politika tarihinin en önemli kazanımı olarak sayılan tam istihdam hedefinin değiştirilerek "istihdam edilebilirlik" olarak tanımlanan yeni bir ilkenin belirlenmesiydi. Böylece vatandaşlara iş bulmak devletin var oluş gerekçesi olmaktan çıkarılıyor ve tam rekabetçi bir piyasada iş bulabilecek vatandaşlar yaratmak yeni hedef haline geliyordu. Bu zihni altyapıyla toplanan Lizbon Zirvesi bilgi ekonomisine geçiş ile ilgili iddialı hedefler koymuş, ancak sosyal demokrasinin ilkelerinin terk edildiğini düşünen Avrupalı tepkisini Anayasa'ya "hayır" diyerek göstermiştir.

Yeni bin yıl ve Avrupa

Birlik yeni bin yıla, on yeni ülkenin üyeliğinin maliyeti ve anayasa tartışmaları içinde girdi. Aralık 2000'deki Nice Zirvesi, bir yandan on yeni ülkenin katılımının birlik kurumlarında meydana getireceği nicelik ve nitelik değişimini ele alırken, bir yandan da Zirvenin bir inisiyatifi olarak "Avrupa Birliğinin Geleceği Üzerine Tartışma" forumuna sahne oldu.

Nice Zirvesi sonucu Komisyonun ve Parlamentonun yeni üyeler katıldıktan sonraki yapısı kararlaştırıldı. Yeni ortaya çıkan formülde coğrafya ve popülasyon kriterinin müktesebata girmesiyle küçük ülkelerin karar alma sürecindeki rolleri azaltıldı. Birkaç küçük ülkenin birleşerek herhangi bir Birlik kararını veto etmesi zorlaşırken, birkaç büyük ülke ortak hareket etmek koşuluyla kararın alınmasını sağlayabilecek hale geldiler. Sandalye dağılımının da tekrar hesap edildiği Zirve, birçok yoruma göre Birliğin demokratik ruhuna hanel getirecek koşullar taşımaktaydı.

İkinci aşama "Anayasal Avrupalı"ların düşlediği bir Anayasa'ya kavuşmaktı. Bu nedenle Anayasayı hazırlayacak bir Konvansiyon'un kurulması kararlaştırıldı. Üye devletlerin devlet ve hükümet başkanlarından oluşan on beş temsilci ve ulusal parlamentolarının otuz üyesi, Avrupa Parlamentosu'nun on altı üyesi ve Komisyonun iki temsilcisinden oluşacak Konvansiyon'a Fransa eski devlet başkanı Valéry Giscard d'Estaing'in başkanlık etmesi ve G. Amato ve J.L. Dehaene'in Başkan yardımcılığı görevini

Birlik yeni bin yıla on yeni ülkenin birden katılımının getirdiği sancılar ve anayasa tartışmaları içinde girdi. Küçük ülkelerin karar alma sürecindeki rolleri azaltıldı.

yerine getirmesinin kararlaştırıldığı Zirvenin ardından Anayasa'nun yazımı için çalışmalara başlandı.

Aralık 2001'de Laeken'de düzenlenen Avrupa Konseyi zirvesinde anayasaya ilişkin bir deklarasyon yayınlandı. Haziran 2003'teki Selanik Zirvesi'ne gelindiğinde AB, taslak anayasanın "iyi bir başlangıç" olduğuna inanarak, Anayasa'nun 2006 yılında tüm üye ülkelerin meclislerinde ya da referandumda oylanması- na karara bağladı.

Çok tartışmalı geçen Anayasa yazım sürecinde belki de en önemli viraj Konvansiyon başkanı Giscard d'Estaing'in çok arzu ettiği "Hıristiyanlık'ın Avrupa kültürel mirasının ortaya çıkmasındaki önemli etkisi" maddesiydi. Bu maddenin Anayasa'ya girmesiyle Avrupa'nın kendisini bir Hıristiyan kıta olarak tanımlamasından doğacak sakıncalar üzerinde tartışma aylarca sürdü. Tartışmaya kimi zaman Papa da dahil oldu, ancak sonunda Birliğin demokratik idealleri galip geldi ve bu hüküm metinden çıkarıldı. En nihayet 29 Ekim 2004 tarihinde Roma'da tüm üye devletlerin devlet ve hükümet başkanları, dışişleri bakanları ve aday ülke olarak Hırvatistan ve Türkiye'nin de imzasıyla kabul edilen Anayasa'yı Avrupa Parlamentosu, 12 ocak 2005 tarihinde 500 'evet', 137 'hayır', 40 'çekimser' oy ile kabul etti. Ancak Anayasa'nun yürürlüğe girmesi için gidilen referandumlarda Fransa ve Hollanda halklarının hayır oyu vermesi Avrupa içinde derin bir krize neden oldu. Bu krizin aşılabilmesi için yapılan toplantılarda İngiltere ve Fransa arasında ortak tarım politikası ve İngiltere'nin bütçe içindeki imtiyazlı payı hakkındaki görüş ayrılığının aşılabilmesi ile Anayasa konusunun bir süre halkların gözünden uzak bir rafta bekletilmesi tercih edildi. Böylece "anayasal Avrupa" başka bir bahara kaldı.

Bu noktada Giscard d'Estaing konusuna tekrar dönmek istiyorum. Aslında Giscard d'Estaing'in dudaklarından samimiyetle dökülenler birçok Avrupalı'nın kafasında bulunan ama kolayca telaffuz edilemeyen bir önyargıyı gösteriyordu. Zaten bir akil adamın bunu zikretmesinin ardından birçok Avrupalı siyasetçi bu önyargıyı rahatça ifade etmekte bir beis görmedi. Önce Almanya'da Hıristiyan Demokratların Doğu Almanya kökenli lideri Merkel, arkasından Avusturya Başbakanı Schuessel benzer söylemlerle niyetlerini beyan ettiler. Ancak unuttukları şey Avrupa'nın elli yılı aşkın bir süredir özgürlüklerin anavatanı olmak sıfatıyla tüm farklılıkların çekim alanı haline gelmesi, onlarca dinin, etnik kökenin ve ırkın vatanı olmaya başlamasıydı. Hatta d'Estaing bunları söylerken Fransız ulusal futbol takımı Avrupa kupasında mücadele ediyor, Fransa'nın haritadaki yerini bilmeyen çocuklar kadrodaki futbolculara bakınca ülkenin bir Afrika ülkesi olduğunu düşünür-

Çok tartışmalı geçen Anayasa yazım sürecinde en önemli viraj, Hıristiyanlığın Avrupa kültürel mirasının temeli olduğuna ilişkin maddeydi. Tartışmalara zaman zaman Papa da dahil oldu

yorlardı.

Büyük genişleme

1 Mayıs 2004 tarihinde Birlik elli yıla yakın tarihinin en büyük genişleme hamlesini gerçekleştirdi. Polonya, Macaristan, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Slovenya, Litvanya, Letonya, Estonya, Kıbrıs Rum Kesimi ve Malta'nın da katılımıyla Birlik artık yirmi beş üyeli 455. milyon nüfuslu ve yirmi resmi dilli bir dev.115 milyon insanın bir anda Birlik nüfusuna dahil olduğu ve bu insanların ortalama milli gelirlerinin Avrupa ortalamasının çok altında olduğu düşünülürse Avrupa'nın bugünlerde en gözde teriminin neden "hazmetme kapasitesi" olduğu anlaşılabilir. Milli gelir ortalaması olarak bu kadar büyük bir uçurum olmadığı halde Portekiz ve İspanya'nın üyeliğinde bile Birlik ekonomisinin çok zorlanması Avrupa'yı önümüzdeki günlerde çetin bir sürecin beklediğini gösteriyor.

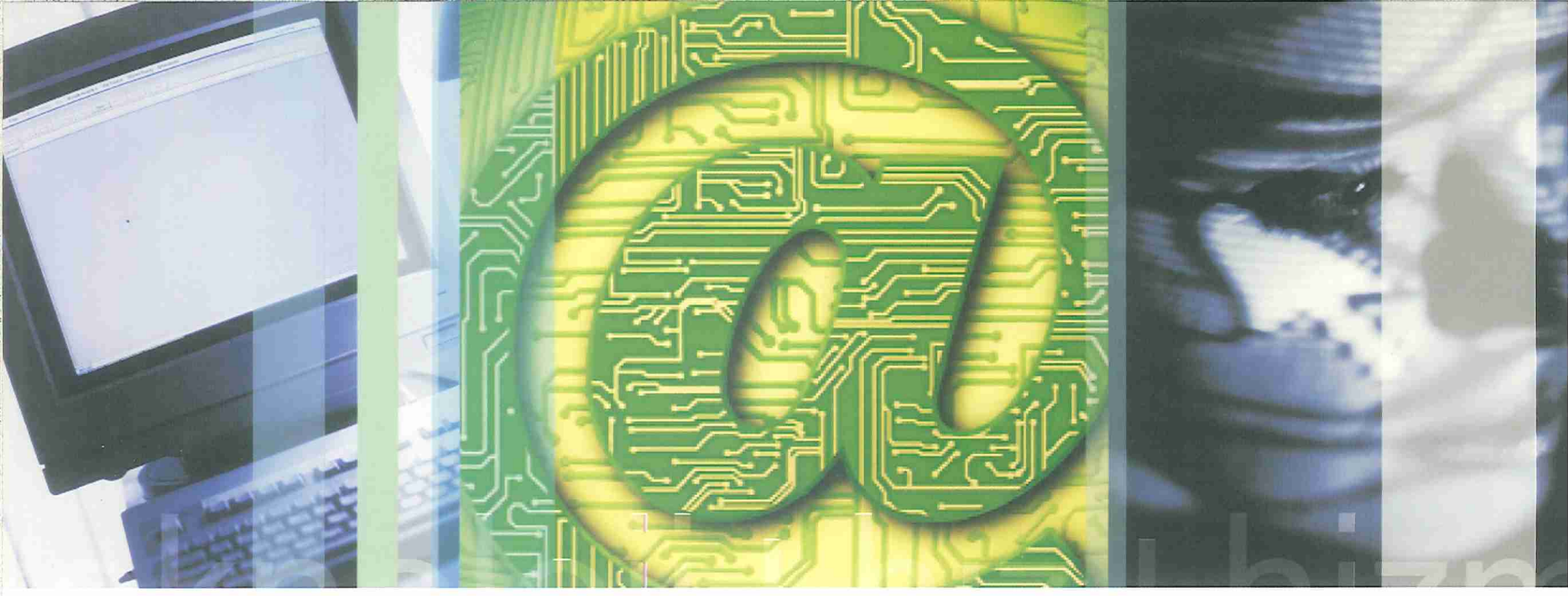
İşte bu gerekçelerle Avrupa kişilerin serbest dolaşımı konusunda bu on yeni üyeye sınırlı süreli derogasyonlar uygulayacağını zaten müzakereler sürerken deklare etmişti. Her ülkenin nüfus ve milli gelir seviyesine göre ve on beşlerin yeni giren ülkeye uyguladığı farklı süreli derogasyonların yanında, yeni girenlerin de Birlik politikalarına tam uyum için kopardığı derogasyonlar mevcut. Örneğin Polonya müzakere süresince aldığı yetmiş beş derogasyonla bu anlamda en zorlayıcı ülke oldu.

Büyük genişlemenin ikinci aşaması 2007 yılında Romanya ve Bulgaristan olacak. Bu iki ülkede kayıt dışı ekonomi, örgütlü suçların önünün alınması, insan ticareti gibi sorunlar üyeliğin önündeki en önemli sorunlar olarak göze çarpmakta. Romanya müzakere sürecinde Türkiye'de yaşanan Kürt sorunu tartışmasına benzer sorunlar yaşadı. Ülkede bulunan Macar kökenli nüfusun talep ettiği kolektif haklar, Türkiye'de son dönemde gözlemlenen milliyetçi "eurosceptik" tepkinin bir benzerini yaşayan Romanya, Macarlara kendi dillerinde yayın ve eğitim hakkını verirken ülkede muhalefet bunu Avrupa karşıtı güçlü bir koz olarak kullandı.

Ancak üyelik yolunda Kopenhag kriterlerinin öngördüğü düzenlemeleri yapan Romanya, Macarların yoğun yaşadığı bölgelerde trafik tabelalarının bile her iki dilde yazılmasına karar verdi. Azınlık sorunu Bulgaristan için de müzakerelerde baş ağrıttı. Ülkede Türk azınlığın Jivkov döneminde yaşadığı büyük trajedinin ardından, kolektif haklar konusunda oneli adımlar atan Bulgaristan'da Türkler'in kurduğu Haklar ve Özgürlükler hareketi iki dönemdir iktidar ortağı. Ancak bunun karşısında milliyetçi eurosceptik Bulgar muhalefeti Ataka isimli parti eliyle Avrupa sürecine muhalefet etmeye devam ediyor.

Bu iki partinin ardından 3 Ekim 2005 tarihinden itibaren müzakerelere resmen

teknoloji + hız + hizmet = **Bimar**

Bilgi İşlem teknolojileri, uluslararası hizmet standartlarının vazgeçilmez unsurudur.

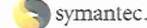
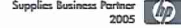
BİMAR; Müşterilerinin iş hedeflerini gerçekleştirebilmesi için etkin, ekonomik ve yenilikçi bilgi teknolojileri çözümlerini, sizinle birlikte geliştiriyor.

Microsoft
2005 yılı
Kurumsal
Entegrasyon
ödülü **BİMAR**'ın

www.bimar.com.tr

CONFERENZA
INTERGOVERNATIVAPresidenza Italiana
del Consiglio dell'Unione Europea

başlayan Türkiye ve ülkesinde savaş suçlarının yargılanması konusunda Komisyonu De Ponte raporu sayesinde ikna eden Hırvatistan da yeni genişlemenin parçası olacak. Hırvatistan her ne kadar savaş suçlarının iadesi konusunda ketum davranıyorsa da, Konsey bir anlamda Türkiye'nin müzakereye başlamasının diyeti olarak Avusturya'ya bu ülke ile müzakereye başlamayı bir rüşvet olarak sundu. Hırvatistan konusunda raporu hazırlayan Carla De Ponte son güne kadar ülkenin işbirliği yapmadığını belirtmişse de 2-3 Ekim gecesi Avusturya'nın direncini kırılmayınca, rapor yeniden kaleme alınmış ve Hırvatistan müzakere masasına çağırılmıştır. Başlı başına bu olay bile Avrupa diplomasisinin ürünü bu tip raporların ne denli objektif olduğunun bir göstergesidir.

Avrupa Birliği'nin genişleme perspektifinde yeni aşama Batı Balkan ülkelerinin tam üyeliğidir. Bosna Hersék, Makedonya ve Arnavutluk'la İstikrar ve Ortaklık Anlaşmaları bulunan Avrupa Birliğinin önündeki önemli sorun Karadağ'daki ayrılıkçı hareket ve Kosova'daki Arnavut milliyetçiliği meseleleridir.

Önümüzdeki dönemde, zaten Bosna ve Makedonya'da 1990'ların ikinci yarısında protoktorat rejimler kurmuş olan Birliğin diğer Balkan ülkeleriyle de istikrar artırıcı girişimlerinin artması ve bu ülkelere de üyelik perspektifi sunması beklenmektedir. Birliğin 1990'lardaki genişleme stratejisi dikkatlice incelenirse, tek tek başlatılan süreçlerin belirli bir aşamadan sonra birleştirildiği ve ülkelerle grup olarak müzakere yürütüldüğü ve nihai olarak da üyeliğin toplu şekilde gerçekleştiği gözlemlenir. Benzer bir sürecin 2000'li yıllarda yaşanacağını öngörmek de bu anlamda yanlış olmayacaktır.

Kısaca önümüzdeki beş yıl içinde Türkiye, Hırvatistan, Arnavutluk, Bosna Hersek, Makedonya ve Sırbistan Karadağ'dan müteşekkil bir grubun müzakere süreçleri birleştirile-

Anayasanın yürürlüğe girememesi ve ilk kez Hıristiyan olmayan toplumların üyelik perspektifine dahil edilmeleri birliğin ortak değerler paydasını oldukça azalttı

rek, 2010'ların ilk yarısında tam leşeceğini tahmin ettiğimi söyle **SONUÇ:**

Yukarıda ifade etmeye çalıştığım Birliği'nin elli yıllık macerası çok tercihlerden ziyade, felsefi bir model tartışmalarının kendisine rada devam ediyor. Bu modelle rak farklı isimler - 'Avrupa Birliği', 'Anayasal Avrupa', 'çok vitesli / Ticaret Avrupası' vb...- almakla Avrupa'da iki hakîm paradigmadan bahsedebiliriz: federal ve k pa...

Her iki paradigma da döner nımlar elde ediyor, ancak 'Batı' lanış biçimlerinin zamana ve ke değişmesi her iki görüşün de A modeli olmasını engelliyor. Ancak yarattığı yeni güvenlik anlayışı,

sonrası bir toplum modeline doğru evrilleme açıkça Avrupa'nın transatlantik bağlarını güç rektirdiği düşüncesini daha baskın hale getiri yürürlüğe girememesi ve ilk kez Hıristiyan o ların -Türkiye'nin, daha sonra belki Arnavutl tam üyelik perspektifine dahil edilmeleri Birl ler paydasını oldukça azaltıyor. Görünen o ki tam üye olduğundan beri ısrarla savunduğu 'Avrupası' modeli önümüzdeki yıllara damga bette bu yaklaşım Türkiye için de yeni fırsatlı Müzakere sürecini başarıyla tamamlamış, iç l ekonomik istikrarını sağlamış, iyi eğitilmiş ge nüfusa sahip, girişimci Türkiye; ortak değerli kukun üstünlüğü ve demokratik kriterlerin t landığı bir yönetim'e indirgeyen Avrupa içi daha kolay "hazmedilir" bir ülke olacaktır.

Bayimiz olmak için
çok çeşitli nedenleriniz var!

Sandalyeden koltuğa, masadan sehpaye, tabureden çocuk ya da plaj grubuna...
Çeşit çeşit, model model Festivolar... Üstelik istenilen renkte!

4 mevsim baharı yaşayın...

www.festivobahce.com

KURT-KAR FABRİKA
Muradiye Sanayi Bölgesi MANİSA
Tel: (0236) 259 16 51 -52-53
Faks: (0236) 259 16 54

İZMİR BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ
Fatih Cad. No:105/3 Çamdibi-İZMİR
Tel: (0232) 458 13 44
Faks: (0232) 459 04 33

ANTALYA BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ
Akdeniz Sanayi Sitesi Şafak Mah.
5014 Sok. No:38 ANTALYA
Tel: (0242) 221 61 59
Faks:(0242) 221 61 59

İSTANBUL BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ
İstoç 10, Ada No:157-159
Mahmutbey - İSTANBUL
Tel: (0212) 659 28 62
Faks: (0212) 659 28 63

MANİSA SHOWROOM
Hükümet Cad. No:3 MANİSA
Tel: (0236) 231 17 71

İZMİR SHOWROOM
Yeşillik Cad. No:528 Karabağlar - İZMİR
Tel: (0232) 237 59 69
Faks: (0232) 264 22 99

BODRUM SHOWROOM
Turgut Reis Yolu, Metro Yanı,
Polo 13 Altı Ortakent - BODRUM
Tel: (0252) 358 67 34

Türkiye genelinde bayilikler verilecektir

Avrupa Birliği: Müzakere Süreci

Türkiye'nin 43 yıl önce Avrupa Birliği ile başlayan, kimi zaman kesintiye uğrayan, kimi zaman ise ivme kazanan serüveni, müzakere sürecinin başlamasıyla yeni bir dönüm noktasına gelmiştir. Avrupa Birliği, 25 üye ülke arasında mutabakata vararak 3 Ekim 2005 tarihinde "müzakere çerçevesi belgesini" kabul etmiştir. Bu belge ile Helsinki'de kazanılan aday ülke statüsü sona ermiş ve Türkiye katılım sürecine fiilen başlayan bir ülke durumuna gelmiştir.

Büyük ölçüde 17 Aralık 2004 tarihli zirve kararlarını esas alan belge, o tarihte olduğu gibi bugün de birçok tartışmayı da beraberinde getirmiştir. Hiç şüphesiz, çerçeve belgenin Türkiye açısından hayati önem taşıyan maddelerinden biri ikinci maddedir. Bu maddede "Müzakerenin ortak hedefi katılımdır. Müzakereler, doğası gereği sonuçları öncede garanti edilemeyen açık uçlu bir süreçtir. Birliğin Türkiye'yi hazmetme kapasitesi de dahil olmak üzere tüm Kopenhag kriterleri bütünüyle göz önünde bulundurulduğunda, Türkiye'nin üyeliğin tüm gereklerini tam olarak üstlenecek durumda olmaması halinde, Türkiye'nin Avrupa yapılarına mümkün olan en kuvvetli bağlarla bağlanması sağlanmalıdır" ifadelerine yer verilmektedir.

Çerçeve belgesinde dile getirilen "hazmetme kapasitesi" ifadesi tamamen yoruma açık olup ilerde tüm yükümlüklerini yerine getirirse de Türkiye'ye engel konmasına zemin hazırlıyor

Türkiye'nin müzakere sürecinden beklentisi tam üyeliktir. Çerçeve belgede müzakerelerin açık uçlu bir süreç olduğunun belirtilmesi bu beklentiyi zorlaştırmakta ve Türkiye-AB ilişkilerinin geleceği konusunda belirsizlik yaratmaktadır.

Her ne kadar Türkiye'nin tam üyeliğine karşı olan bazı ülkelerin veya kesimlerin "imtiyazlı ortaklık" biçiminde ifade edilen ve Türkiye'nin kabul edemeyeceği isteklerine bu belgede yer verilmemiş olmakla birlikte, ikinci maddede yer alan "hazmetme kapasitesi", Türkiye'nin büyüklüğü, nüfusu, ekonomik ve siyasi koşulları karşısında Türkiye'nin AB'ne tam üyeliğine karşı olan kesimlerin imtiyazlı ortaklık talebi yerine, onların beklentilerini karşılayan bir ifade olarak girmiş görünmektedir.

Hazmetme kapasitesi!

Bu açıdan değerlendirildiğinde, hazmetme kapasitesi tamamen belirsiz ve yoruma açık bir ifade olup, ilerde Türkiye tüm yükümlülüklerini yerine getirirse dahi, AB'nin Türkiye'nin tam üyeliğe hazır olmadığını ileri sürmesine olanak veren bir zemin hazırlamaktadır. Önümüzdeki on yıllık süreçte müzakere çerçeve belgesine dayalı olarak gelişecek Türkiye-AB ilişkilerinin geleceği, bu sürecin

Türkiye-AB açısından ne kadar iyi sürdürüleceğine bağlı olacaktır. Bu süreçte Türkiye, AB müktesebatına bağlı olarak gelişme gösterirken, Avrupa Birliği de her genişlemede olduğu gibi yapısal reformlarla, değişime uğrayacaktır.

3 Ekim 2005 tarihi itibarıyla başlayan müzakere sürecinde Türkiye, AB müktesebatını, bunların uygulanmasını ve Birliğin kurumsal yapısını kabul etmektedir. Avrupa Birliği müktesebatı, Avrupa Birliği'nde bugüne kadar yapılmış tüm antlaşmaların, ortak politikaların, yasal düzenlemelerin (tüzük, direktif v.b), Adalet Divanı içtihatlarının, imzalanan sözleşmelerin, ortak tutum ve beyanların kabul edilmesidir. Müktesebat sürekli olarak değişmektedir. Türkiye, sürekli değişen ve gelişen AB müktesebatına uyum sağlamak zorundadır.

Bu süreçte Türkiye'nin kabul etmesi gereken AB müktesebatının 35 konu başlığı altında ele alınması öngörülmektedir. Her konu başlığı için müzakerelere geçmeden önce bir tarama süreci yaşanacaktır. Yaklaşık bir yıl sürecek olan tarama süreci, AB müktesebatının incelenmesi ve müzakereler için hazırlık yapılması anlamını taşımaktadır. Tarama sürecinde, AB komisyonu AB müktesebatı hakkında Türkiye'yi bilgilendirerek, ulusal mevzuatımız ile AB müktesebatı arasındaki farklılıklar, çelişen veya değiştirilmesi gereken kısımlar belirlenecek ve uyum sağlamak için hangi düzenlemelerin nasıl bir takvimle yapılması gerektiği ortaya konacaktır.

AB müktesebatının çok geniş ve kapsamlı bir külliyattan oluştuğu ve bu nedenle bu sürecin zorlu geçeceği düşünülse bile, müktesebatın üstlenilmesi konusunda Türkiye'nin önemli bir avantajı Gümrük Birliğine girmiş olması ve 1996 yılından beri bu konuda bir çok başlıkta kazanımları elde etmiş olmasıdır.

Taraması tamamlanan konu başlıklarında Türkiye'nin AB müktesebatına uyum düzeyi yeterli görüldüğünde, Komisyon tarafından bir tarama raporu hazırlanmakta ve 25 üyenin onayıyla Konsey'e sunulmaktadır. Müzakere süreci her müktesebat başlığı için aynı zamanda başlamayacaktır. Müktesebat uyumunun sağlandığı belirlenen konu başlıklarında hükümetler arası konferans toplanarak yeterli uyumun sağlandığına oybirliği ile karar vererek, o müktesebat başlıklarında müzakere sürecinin başlatılmasına sağlayacaktır. Sonuç olarak bazı müktesebat başlıklarında müzakerelere başlanırken, bazılarında tarama süreci devam edecektir.

Klasik müzakere gibi değil

AB ile yaşanacak müzakere süreci karşılıklı tartışmalar sonunda bir uzlaşma noktasının bulunduğu, klasik anlamda bildiğimiz bir müzakere süreci değildir. Bu süreçte Türkiye'nin üstlenmesi gereken müktesebatın ne olduğu bellidir. AB müktesebatına uygun olarak ulusal mevzuatımızdaki eksiklikler tamamlanarak veya çatışan yönler değiştirilerek ve nasıl bir takvimle bu müktesebatı üstleneceğimiz ve uygulayacağımız belirlenecektir. Bunları içeren bir pozisyon belgesi hazırlanarak ve Bakanlar Kurulu'nun onayından geçirilerek AB'ye sunulacaktır.

Ancak tarım, çevre gibi bazı konu başlıklarında Türkiye'nin AB müktesebatına tam uyum sağlayabilmesi müzakere sürecinde mümkün olmayabilir ve bu konularda geçiş süresi talep edilebilir. Birliğe yeni katılan üye ülkelerin müzakere süreçleri incelendiğinde de, bu ülkelerin böyle geçiş süresi taleplerinin olduğu görülmektedir. Ancak geçiş süresi talebi gibi aday ülkeye bir istisnanın sağlanması isteği sağlam gerekçelerle desteklenmedikçe, AB tarafından kabul görmeyeceği de açıktır. Bu nedenle Türki-

Müzakere süreci iki düzeyde gerçekleşecek. Biri daha çok siyasi kavramlar ve stratejilerin ele alınacağı hükümetlerarası konferans, diğeri daimi temsilciler ile yapılacak toplantılar

AB müktesebatına uyum sağlamak bugüne kadar yapılmış tüm antlaşmaların, ortak politikaların, yasal düzenlemelerin imzalanan sözleşmelerin kabul edilmesidir

ye, sahip olduğu bütçesi ve kaynaklarına uygun olarak geçiş süresi talep ederken, sağlıklı analizlere ve sağlam verilere dayalı bir etki analiz raporu sunabilmelidir.

AB dönem başkanlığı her müktesebat başlığıyla ilgili pozisyon belgesini üye ülkeler ve komisyona ileterek, onların katkılarıyla "ortak pozisyon belgesini" hazırlayacaktır. Bu belgenin aday ülkeye gönderilmesiyle müzakereler fiilen başlatılmış olmaktadır.

Müzakere süreci iki düzeyde gerçekleştirilecektir. Birincisi, daha çok siyasi kavramların ve temel stratejilerin ele alındığı, üye ülkeler ile aday ülkenin bakanlarından oluşan hükümetler arası konferanslardır. İkincisi ise, AB Daimi Temsilcileri (COREPER) ve aday ülke baş müzakereci başkanlığındaki heyetler arasında ayda bir kez yapılacak toplantılardır. Bu toplantılarda birincisinden farklı olarak teknik düzeyde müzakereler yürütülecektir.

Müzakerelerin tamamlanmasını takiben, Komisyon tarafından katılım antlaşması taslağı hazırlanmakta, Avrupa Parlamentosu tarafından basit çoğunlukla ve Konsey tarafından oybirliğiyle onaylanan katılım antlaşması üye ülkeler ve aday ülke tarafından imzalanarak kendi anayasal usullerine göre onay sürecini tamamladıktan sonra yürürlüğe girmekte ve katılım süreci tamamlanmaktadır.

3 Ekim 2005: Avrupa Birliği, Türkiye'ye ne dedi?

1963 Ankara Antlaşması'yla o zamanki adı Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET) olan birliğe başvuran Türkiye Cumhuriyeti, 42 yıl bekleddikten sonra, 2005 yılında tam üyelik için müzakerelere uygun olduğunu öğrendi.

Aslında Türkiye'nin AET başvurusunda ekonomik kaygılar ön planda değildi. 1945'te Soğuk Savaş'ın başlamasıyla birlikte, kuzey komşusu SSCB'nin tehditlerinden ve olası saldırısından çekinen Türkiye; Batı Bloğu'nun bir parçası olmak adına NATO'ya başvurmuş ve ancak Kore'ye asker gönderdikten sonra, 1952 yılında Yunanistan'la beraber kabul edilmişti.

ABD ve diğer Batı Bloğu ülkeleriyle ekonomik, siyasi ve ekonomik açıdan eklemlemeye başlamış olan Türkiye için, olası bir AET üyeliği sadece tamamlayıcı bir unsurdur. Ankara Antlaşması'nda öngörülen 7 yıllık hazırlık süreci dolduğunda, AET temsilcileri Türkiye hakkında; "Hiçbir çalışma ve hazırlık yapmamıştı.

İkinci aşamaya, yani aşamalı bir şekilde gümrük vergilerinin kaldırılması sürecine geçiş için çok uzun bir zamana ihtiyacı vardır. Türkiye, 1963'ten bugüne AET üyeliği için en ufak bir çaba sarf etmemiştir" içerikli bir rapor yazmaları da durumu gözler önüne sermektedir.

1970-1987 arası dönemde AET temsilcilerinin Türkiye hakkındaki görüşleri değişmedi. 1987'de Turgut Özal'ın Türkiye'nin "tam üyelik" başvurusunu yapması ve ekonomik liberalizasyonu kısmen de olsa gerçekleştirmiş olması, AET üyelerini etkilemiş olsa da; "altyapının yeterli olmaması, insan hakları ve demokrasinin tam anlamıyla uygulanmıyor olması" gibi gerekçelerle bu başvuru reddedildi.

6 Mart 1995'te Gümrük Birliği Antlaşması'nun imzalanması ve akabinde Türkiye'nin, artık adı Avrupa Birliği olan ve ekonomik kriterlerin yanı sıra siyasi ve kültürel anlamda da tek bir bütün olmayı hedefleyen kuruma üye olmasının ülke içinde "Türkiye'nin modernleşme projesinin ikinci aşaması" olarak gösterilmeye başlanması, üyelik ve başvuru sürecinin boyutu-

Türkiye'nin AB üyeliğini kabul etmek ve bu konuda çalışmaya başlaması için 2000'lere kadar bir süre geçmesi gerekmiştir. İşte bu aşamada toplumda bir an önce üyelik söylemleri başlamıştır

nu büyük ölçüde etkilemiş ve değiştirmiştir.

Kısacası, 1963'te sembolik nedenlerle başvurduğumuz ve 1987'ye kadar bu amaçta hiçbir çaba sarf etmediğimiz söz konusu üyelik, 1990 sonrası Türk iç ve dış politikasında en temel hedef haline gelmiştir. Bu da beraberinde kuşkusuz ki büyük bir sapma getirmiştir.

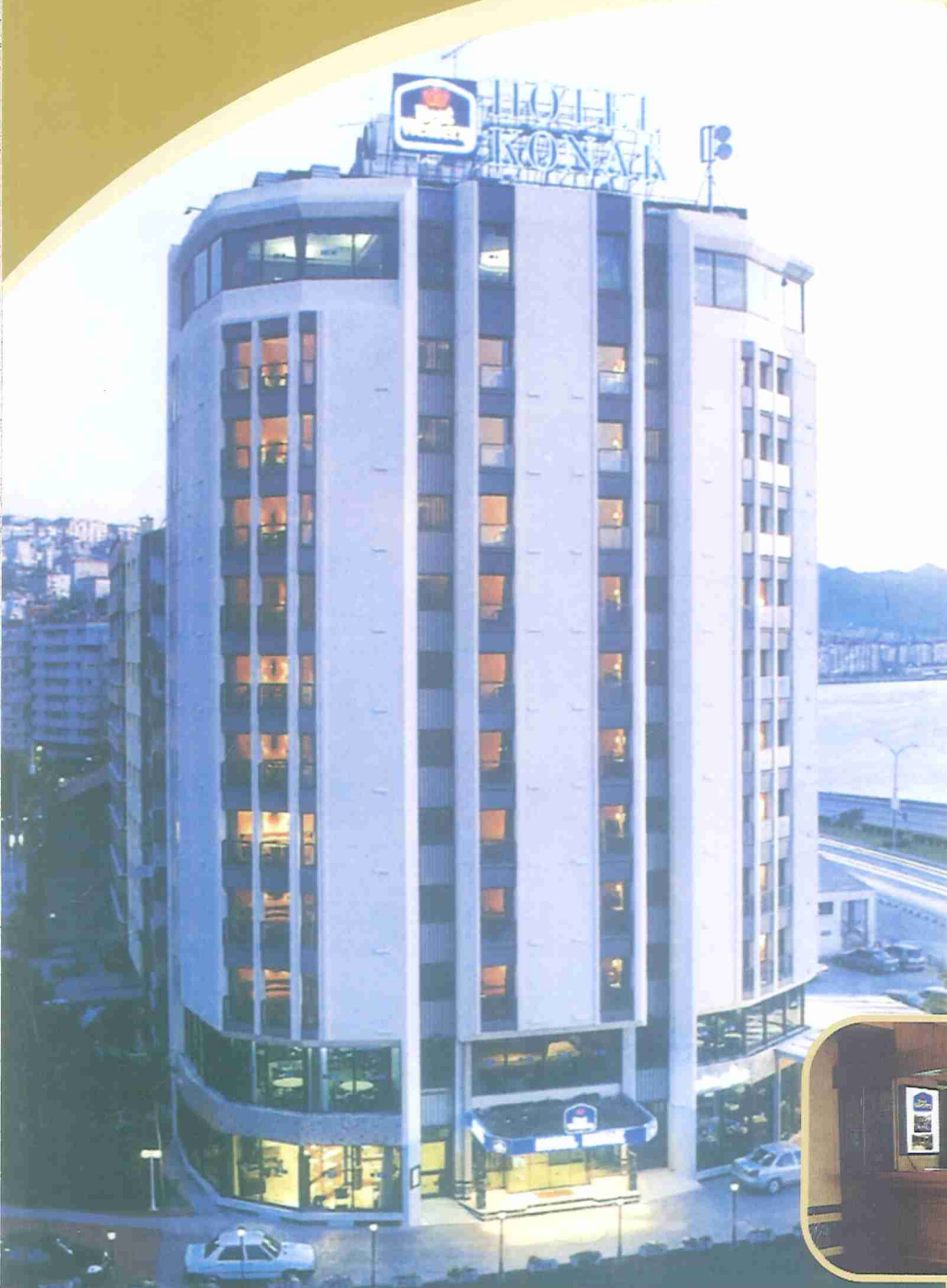
Soğuk Savaş dönemi boyunca tamamen "Batı'yla eklemlemenin bir parçası" olarak algılanan gelen Avrupalı olma düşüncesi, 1990 sonrasında "en önemli hedef" olarak algılanmaya başladığında, gerek karar vericiler gerekse kamuoyu bu yeni döneme ayak uydurmakta büyük zorluk çekmişlerdir. Bu dönemi bir alışma evresi olarak algılasak, "modernleşme projesinin ikinci aşaması" olan AB üyeliği'ni kabul etmek ve bu konuda çalışmalara başlamak için 2000'lere dek bir süre geçmesi gerekmiştir. İşte bu alışma evresinin atlatılması ve tam anlamıyla harekete geçilmesiyle beraber de, toplum ve kamuoyu bir an önce üye olunması gerektiğini vurgulayan söylemlerde bulunmaya başlamıştır.

Avrupa Birliği, bu durumun farkında olmakla beraber, 3 Ekim 2005'te, tüm eksiklerine rağmen Türkiye ile müzakerelere başlamaya karar vererek açıkça şunu demiştir:

"AB üyeliğine yönelik iyi niyetinizin ve çabalarınızın farkındayız. Gerekli tüm müzakere süreçlerini aşmış, tam üyelik için yeterli olup olmadığınızı önümüzdeki yıllar gösterecek. Ama artık sizin Türkiye olarak yapmanız gereken, geçtiğimiz 42 yılda yapmış olmanız gerekenleri yapmak ve karşılıklı etkileşime dayalı bir süreci kabullenmektir."

Eğer karar vericilerimiz bu noktayı net bir şekilde görürlerse ancak o zaman müzakereler sağlıklı bir şekilde yürüyebilir. Unutulmamalıdır ki, geçmişte yapmadıklarımızdan ama gelecekte yapamayacaklarımızdan sorumluyuz. Bundan sonrası kişilikli, karşılıklı etkileşime dayalı bir müzakere sürecini sağlıklı bir şekilde yürütmektir.

İzmir'de konforun zirvesi...

- 10-200 kişilik toplantı ve yemek salonlarımız...
- Ege'nin geleneksel tatları ve dünya mutfaklarından seçmeler...
- 76 standart, 4 suit konforlu odalar...

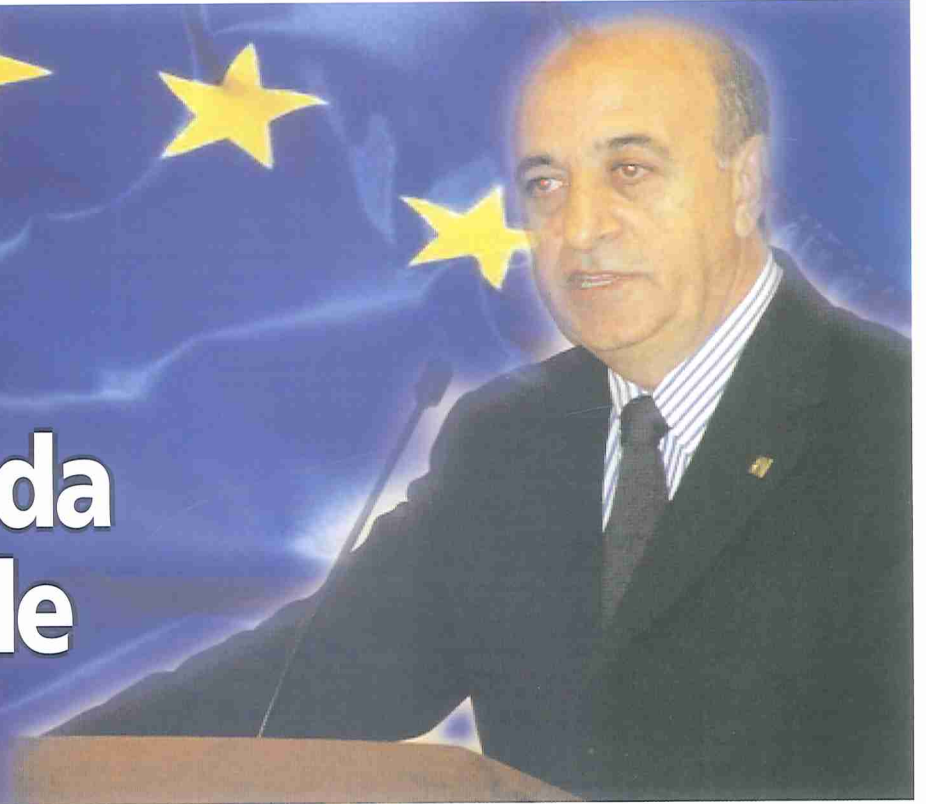

Best Western
Hotel Konak

Mithatpaşa Caddesi No.128 35260 Konak • İzmir
Tel: 0.232. 489 15 00 (10 Hat) • 489 17 09
www.bestwesternturkey.com
e-mail: konak@bestwesternturkey.com

Müzakere sürecine iş dünyası da aktif şekilde katılmalı

İktisadi Kalkınma Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Davut Ökütçü, Avrupa Birliği ile ilişkilerimizi ve müzakere sürecini EGIAD Yarın için değerlendirdi.

- Türkiye-AB ilişkilerinin bugün içinde bulunduğu aşamayı değerlendirir misiniz? Bugüne nasıl gelindi?

Avrupa Topluluğu ile 1963 yılında imzaladığımız Ankara Anlaşması ile başlayan Türkiye-AB ortaklık ilişkisi, 1996 yılında tamamlanan Gümrük Birliği ile birlikte yeni bir döneme girdi. Gümrük Birliği ile başlayan süreçte, Türkiye'nin AB ile bütünleşme hedefine yönelik önemli adımlar atıldığını, malların serbest dolaşımı, ticaret politikası ve rekabet politikası gibi alanlarda, ileri düzeyde uyum sağlandığını görüyoruz. Türkiye-AB ilişkilerinin dönüm noktası ise, 1999 Helsinki Zirvesi'nde, Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne adaylık statüsünün teyit edilmesi oldu. Zirve'de alınan kararlar, Türkiye'nin diğer aday ülkelerle eşit konumda olduğunu açık bir şekilde ortaya koydu.

Ciddi ve somut ilerlemeler

Helsinki Zirvesi'ni takiben Türkiye, katılım müzakerelerinin başlamasının ön koşulu olan siyasi kriterlerin yerine getirilmesi yönündeki çalışmalarını hızlandırdı. Bu dönemde son derece ciddi ve somut ilerlemeler kaydedildi, kapsamlı anayasal ve yasal değişiklikler yapıldı. İdam cezasının kaldırılması, azınlıkların ana dilde eğitim ve yayın yapmasının sağlanması, konuşma ve toplantı özgürlüğünün genişletilmesi gibi reformlar hayata geçirildi. Tüm bu çabalar sonucunda, 16-17 Aralık 2004 tarihinde toplanan Brüksel Zirvesi'nde, ülkemiz için son derece önemli bir noktaya ulaşıldı ve AB liderleri, Türkiye'nin siyasi kriterleri yeterli ölçüde yerine getirdiğini kabul ettiler. Brüksel Zirvesi'nde alınan bu karar doğrultusunda, 3 Ekim 2005 tarihinde, ülkemiz ile AB arasındaki müzakere

IKV Yönetim Kurulu Başkanı Davut Ökütçü'ye göre müzakere kararı AB üyeliğinin ihtimal olmaktan çıkıp somut bir plana dönüşmesi bakımından çok büyük önem taşıyor

süreci başladı. Hiç şüphesiz, AB ile ilişkilerimizde vardığımız bu nokta, ülkemizin yüksek demokrasi, hukuk devleti ve refah toplumu standartlarına ulaşması amacıyla bugüne kadar kaydedilen tüm ilerlemelerin ortak bir sonucu. Müzakere sürecinin başlamış olması, Cumhuriyet tarihimizin en büyük projesi olan AB üyeliğinin, bir ihtimal olmaktan çıkıp, somut bir plana dönüşmesi bakımından büyük önem taşıyor.

- 3 Ekim 2005 itibariyle başlayan katılım müzakereleri sürecinin teknik olarak nasıl işleyeceği hakkında bilgi verebilir misiniz?

Üyelik müzakerelerini, en kısa ifadeyle, AB müktesebatına tam uyum sağlanması amacıyla yapılan görüşmeler olarak tanımlayabiliriz. Tam uyum, müktesebatın tümünü benimsemek, iç hukuka aktarmak ve uygulamak anlamına geliyor. Bu sürecin nasıl işlediğinin aday ülke tarafından iyi bilinmesi, müzakerelerin başarısı açısından büyük önem taşıyor.

Müzakerelerin ilk aşamasını, Hükümetler arası Konferans'ın aldığı karar doğrultusunda başlatılan tarama süreci oluşturuyor. Tarama sürecinde, aday ülke, AB müktesebatı hakkında ayrıntılı olarak bilgilendiriliyor ve söz konusu müktesebat ulusal mevzuat ile karşılaştırılıyor. Böylelikle sorunlu alanların tespit edilmesini sağlayan tarama süreci, geçiş süresi ve istisna talepleri ile ilgili öngörülerin belirlenmesine de olanak tanıyor. Bu sürecin sonunda, aday ülkenin kabul etmesi gereken mevzuat dışında, değiştirmesi veya kaldırması gereken düzenlemeler de ortaya çıkıyor.

Taraması tamamlanan ve yeterli uyumun sağlandığı tespit edilen başlıklarda müzakereler, diğer taramaların bitmesini beklemeden başlayabiliyor. Bir başka ifadeyle, tarama süreci ile fiili müzakereler paralel olarak yürütülüyor. Müzakerelerin hangi müktesebat başlıklarında başlatılacağına, Hükümetler arası Konferans, oybirliği ile karar veriyor. Avrupa Birliği'ne

doğal güzel

www. **dalan** .com.tr

2004 yılının Mayıs ayında katılan on yeni üyenin tarama süreçleri incelendiğinde, Malta dışındaki dokuz ülke için sürecin 1998 yılının Nisan ayında başladığını ve ülkelere göre farklılık göstermekle birlikte, ortalama bir buçuk yıl sürdüğünü görüyoruz. Ülkemiz için de söz konusu süreç, 20 Ekim 2005 tarihinde, Bilim ve Araştırma başlığında düzenlenen ilk tarama toplantısı ile başladı.

Tarama sürecinin sona ermesi ve AB'nin tarama raporunu açıklamasının ardından, aday ülkenin ilgili başlıktaki müzakere pozisyonunu hazırlaması gerekiyor. Müzakere pozisyon belgesi, her müktesebat başlığında, uyumda ne aşamada olduğunu, uyum için planlanan takvimi, nasıl bir kurumsal yapı oluşturulacağını, gerekli finansman ihtiyacını ve eğer varsa talep edilen geçiş dönemi ve istisnaları ortaya koyan bir belge olarak tanımlanabilir. Bu noktada öncelikle, talep edilen geçiş dönemi ve istisnalar konusunda AB'nin aday ülkelere son derece sınırlı bir pazarlık alanı tanıdığına bilincinde olmalıyız. Zaman ve içerik bakımından sınırlı olması gereken bu önlemler, Topluluk politika veya kurallarını değiştirecek, bunların işleyişini bozacak ve rekabet açısından

Müzakere süreci ile ilgili olarak bilinmesi gereken önemli bir nokta, kelimenin tam anlamıyla "müzakere" edilecek çok fazla bir konunun olmadığıdır

önemli sapmalara neden olacak nitelikte olmamalıdır. Geçiş dönemi ve istisna talepleri, ancak müktesebatın uygulanmasının ekonomik, siyasi ve sosyal sorunlar yaratacağının veya temel ulusal çıkarlarla çelişeceğinin sağlam veri ve analizlere dayanarak gerekçelendirilmesi halinde kabul edilebiliyor. Bu bağlamda, talepleri sağlıklı bir şekilde gerekçelendirebilmek açısından, düzenleyici etki analiz raporları büyük önem taşıyor.

Müzakere süreci ile ilgili olarak bilinmesi gereken önemli bir nokta, kelimenin gerçek anlamıyla müzakere edilecek çok fazla konu olmadığıdır. Sonuç itibarıyla, Türkiye'nin, AB müktesebatının tümünü üstlenmek ve uygulamakla yükümlü olduğu unutulmamalı. Müzakere edilecek tek konu, ilgili başlığa ilişkin uyum takvimi. Bu bağlamda, AB, iç pazarın işleyişi ve serbest piyasa ekonomisi kurallarıyla çelişen, rekabeti bozucu uygulamaların sürdürülmesi veya siyasi anlamda önem taşıyan

alanlarda uygulamanın ertelenmesi konularında oldukça katı davranıyor. Bu nedenle, Türkiye'nin, devlet yardımları, fikrisinai mülkiyet hakları, adalet ve içişleri gibi başlıklarda müktesebata uyum sağlaması ve ilgili mevzuatı en kısa sürede uygulaması büyük önem taşıyor. Bununla birlikte, uygulamanın ciddi mali yük getirdiği tarım, çevre ve ulaştırma gibi başlıklarda, AB'nin nispeten daha esnek bir tutum sergilediğini görüyoruz.

Ulusal program sürecin ayrılmaz parçası

Müzakereler sırasında, tarama süreci ve pozisyon belgeleri dışında, Komisyon tarafından hazırlanan Katılım Ortaklığı Belgesi, aday ülkenin kaydettiği ilerlemelerin ve mevcut eksikliklerin yer aldığı İlerleme Raporu ve aday ülkenin uyum yönünde ortaya koyduğu taahhütleri ve takvimi içeren Ulusal Program da, sürecin ayrılmaz parçaları olarak karşımıza çıkıyor.

Aday ülkenin, ilgili başlıkta mevzuat uyumunu ve uygulamayı yeterli ölçüde sağlaması ve tam uyuma yönelik bir takvim taahhüt etmesiyle birlikte, müzakereler geçici olarak kapatılıyor. Ancak, mevzuatta meydana gelebilecek değişiklikler ve uygulamada yaşanabilecek zorluklar nedeniyle, AB, geçici olarak kapatılan başlıkları yeniden açma hakkını saklı tutuyor. Tüm müzakere başlıklarında tam olarak anlaşma sağlanmasıyla, daha önce geçici olarak kapatılan başlıklar, nihai olarak kapatılıyor. Müzakerelerin tamamlanmasını takiben, Komisyon tarafından hazırlanan ve aday ülkenin AB'ye katılım şartlarını ortaya koyan Katılım Antlaşması'nın, AB Parlamentosu'nda basit çoğunlukla, Konsey'de ise oybirliği ile onaylanması gerekiyor. Son olarak, tüm üye ülkeler ve aday ülke tarafından imzalanan Antlaşma, her ülkenin kendi Anayasasının öngördüğü şekilde - Meclis veya referandum yolu ile - kabul ediliyor.

- İş dünyasının ve STK'ların bu süreçteki rolü ne olmalı?

35 başlıktan oluşan AB müktesebatının büyük bir kısmı, iş dünyasını doğrudan veya dolaylı olarak ilgilendiriyor. Hiç şüphesiz, gerçekleştirilecek olan uyum çalışmaları ile birlikte, iş dünyasının faaliyetlerini sürdürmeye alıştığı ortam da değişecek. İşletmelerin, üretim süreçleri, ürün güvenliği, çevre koşulları, teşvikler, sosyal güvenlik, çalışma ve iş yeri güvenliği gibi konularda yeni kural ve düzenlemeleri uygulamaları gerekecek. Bu nedenle, iş dünyasının sürece sahip çıkması, aktif katılım sağlaması ve meydana gelecek olan değişiklikleri en kısa zamanda hayata geçirebilmek amacıyla gerekli hazırlıkları yapması gerekiyor.

AB, aday ülkeleri, kendi alanlarında uzmanlaşmış tüm kuruluşları ve sivil toplum örgütlerini, müzakere sürecine dahil etmeleri yönünde teşvik ediyor. 2004 yılında Birliğe üye olan ülkelerin müzakere süreçleri incelendiğinde, aday ülkelerin, müktesebat başlıklarına ilişkin "çalışma grupları" oluşturduklarını görüyoruz. Bu çalışma grupları, tarama sürecinin sonuçlarını, ilgili başlıktaki uyum durumunu ve hazırlanan etki analiz raporlarını dikkate alarak, taslak müzakere pozisyonlarını hazırlıyorlar. Çalışma gruplarına genellikle, ilgili bakanlık veya diğer kamu kurumları bünyesinden, konusuna hakim bir kamu görevlisi başkanlık ediyor. Koordinasyonu sağlayan kurum; diğer bakanlıkları, kamu kurumlarını ve sivil toplum örgütlerini de çalışma grubuna katılmaya davet ediyor. Böylelikle, başta iş dünyası olmak üzere sivil toplum kuruluşlarının sürece katılımı sağlanmış oluyor.

İş dünyasının katılımı kolaylaştırılmalı

Devlet Bakanı ve Baş Müzakereci Sayın Ali Babacan'ın 12 Ekim 2005 tarihinde düzenlenen basın toplantısında yaptığı konuşmadan, Türkiye'nin müzakere sürecinde de benzer çalışma grupları oluşturulacağı anlaşılıyor. Ancak ne yazık ki, iş dünyasının bu sürece katılımının net bir şekilde ifade edilmediğini görüyoruz. Konuşma metninde açık bir şekilde yer verilmemiş olmasına rağmen, iş dünyasının müzakere sürecine aktif katılımının sağlanacağını ümit ediyoruz. Bu nedenle, kamu kesiminin, müzakerelerin yürütüleceği idari yapılanma içerisinde, iş dünyasının katılımını kolaylaştıran kurumsal bir altyapı oluşturulmasına inanıyoruz.

Oluşturulacak bu yapı içerisinde, iş dünyasını temsil eden örgütlerin, sektörler ve işletmeler bazında etki analizleri yaparak, ilgili başlıklarda uyumun maliyetini en kısa zamanda hesaplamaları, ileriye yönelik gerçekçi bir yol haritası çizmeleri gerekiyor. Yüksek maliyetli yatırımlar gerektiren ve herhangi bir geçiş süresi öngörülmemesi halinde ciddi sorunlar yaratacak değişikliklerin, etki analiz raporları ile tespit edilmesi ve "olmazsa olmaz" taleplerin, sağlam analizlere dayandırılarak müzakere pozisyonuna yansıtılması büyük önem taşıyor. Bu bağlamda, müzakere pozisyonları, başta iş dünyası olmak üzere, sivil toplum örgütlerinin en yoğun katkı sağlaması gereken alan olarak karşımıza çıkıyor. Ancak, burada gözden kaçırılmaması gereken önemli bir nokta, asıl hedefin, geçiş süresi veya istisna elde etmek olmadığıdır. Müzakere pozisyonlarını, her türlü görüş ve beklentinin yansıtılabileceği belgeler olarak değerlendirmek son derece yanlış olur. AB'nin, geçiş dönemi ve istisna talepleri konusunda oldukça katı davrandığı ve öncelikli hedefin, uyuma nasıl bir plan, altyapı ve mali çerçeve ile ulaşılacağını AB'ye bildirmek olduğu unutulmamalı.

Müzakerelerin sağlıklı bir şekilde işleyebilmesi için, katılımçılık ve şeffaflık ilkelerine büyük önem vermek gerekiyor. Müzakere heyetinin, ilgili başlık kapsamında elde edilebilecek tüm veri ve bilgileri Brüksel'e sağlıklı bir şekilde iletilebilmesi, iş dünyasının ve sivil toplum örgütlerinin katkılarına da almasını gerektiriyor.

- İKV'nin bu süreçte çok çeşitli çalışmalar yaptığını ve projeler ortaya koyduğunu biliyoruz. Bunlardan bahsedebilir misiniz?

Kırk yıldır hiçbir konjonktürel dalgalanmadan etkilenmeden, Türkiye'nin AB üyeliği hedefi doğrultusunda çalışmalarına devam eden İKV, içinde bulunduğumuz yeni dönemin ihtiyaçları çerçevesinde, faaliyetlerini artırarak

sürdürmekte. 1999 Helsinki Zirvesi'nde, Türkiye'nin adaylık statüsünün teyidi ile birlikte, özel sektörün, AB ile ilgili konularda, AB ve kamu kesimi ile ilişkilerindeki koordinasyon görevini de üstlenen İKV, içinde bulunduğumuz müzakere süreci boyunca da, yayınları ve projeleri ile bu yöndeki çalışmalarına devam edecek.

İKV, daima Türkiye-AB ilişkileri konusunda çalıştığı için, burada sadece son dönem faaliyetlerinden kısa örnekler vermek istiyorum. İKV, AB müktesebatının tüm başlıklarını içeren ve 24 kitapçıktan oluşan "Müktesebata Uyum" serisini, müzakereler başlamadan tamamladı. Bunun yanı sıra, AB ile katılım müzakereleri sürecinin tüm parametrelerini ve on yeni üye ülkenin müzakere sürecindeki deneyimlerini inceleyen "Avrupa Birliği ile Katılım Müzakereleri Rehberi" adlı çalışma da yayımlandı.

Müzakereler ile birlikte başlayan yeni süreçte İKV tarafından yürütülecek faaliyetlerin başında, müzakerelerin tüm dinamikleri çerçevesinde, iş dünyasının, uyum çalışmalarını takip etmesini ve sürece hakim olmasını sağlamaya yönelik çalışmalar geliyor. Bu çerçevede, müzakere pozisyonlarının hazırlanmasında büyük önem taşıyan düzenleyici etki analizlerinin nasıl uygulanması gerektiği ve daha önceki adaylar tarafından nasıl kullanıldığı ile ilgili yönlendirici bir çalışma, halihazırda İKV tarafından yürütülüyor. İKV, iş dünyasının sürece aktif katılım sağlaması ve bu katılımın donanımlı bir şekilde gerçekleştirilmesi amacıyla, tüm birikim ve deneyimiyle bir ihtisas kuruluşu olarak hizmet vermeye devam ediyor.

Yayınlar dışında, 2003-2004 yıllarında Türkiye genelinde 24 ilde gerçekleştirilen "Katılım Öncesi Süreçte Türkiye-AB Seminerleri" projesinin devamı olarak, 2005 yılının Haziran ayında başlatılan "AB ile Katılım Müzakereleri Süreci" seminerlerinin, yirmi yedi ilde düzenlenerek 2005 yılının sonuna kadar tamamlanması öngörülmüyor.

Bu süreçte, ülke içerisinde yürütülen çalışmalar dışında, AB kurumları, üyeleri ve kamuoyu nezdinde Türkiye'nin tanıtımına yönelik faaliyetler de büyük önem taşıyor. İKV, AB vatandaşlarını Türkiye ve Türkiye'nin üyeliğinin getirileri konusunda bilgilendirmek amacıyla kurulan ABİG'in (Avrupa Birliği İletişim Grubu) çalışmalarında da aktif olarak yer alıyor.

İKV, müzakere sürecinde iş dünyasının uyum hazırlıklarını takip etmesi ve sürece hakim olmasını sağlamaya yönelik çalışmalar yürütecek

RAKI sofralarının Efendisi

Kurulduğu ilk yıl üretim kapasitesini üçe katlayan bir şirket. ELDA A.Ş'nin Koordinatörü Egemen Demirtaş ile EFE Raki'nin doğuşunu, bugünü ve geleceğini konuştuk.

Öncelikle Elda nasıl doğdu?

Benim öğrencilik dönemimde 1994 yılında elektrik dağıtım işini almak için kurulan bir şirketti. O zamandan hayal meyal hatırlıyorum. Sonra ben üniversiteden mezun olup askerliği bitirip İzmir'e yerleşme sürecinde ELDA'nın rakı konusu hız kazandı.

Biliyorsunuz 2001'in başında çıkan kanunla rakı konusunda tekel kalktı. Bunu duyar duymaz Ekrem Bey dedi ki "Biz rakı üretelim." Bir anda nereden böyle bir şeye başlayacağız diye bana çok uzak geldi ama bir taraftan da araştırmaya başladık. Daha sonra gerekli yurtdışı temasları, fabrikayı nasıl kurarız ederiz, bir yandan da bunu nerede yapalım. Çünkü ELDA'nın yönetim kurulunda konuşurken çıkmış bir konu değil bu. Ekrem beyin ortaya çıkardığı fikirlerden biri. Nasıl yapalım diye düşünürken ELDA gündeme geldi. ELDA'nın hazır bir sermayesi vardı. 1994'ten bu yana da atıl duruyor. Hatta o zamanki rant dönemlerinde faiz gelirinden dolayı sıralamaya giren bir şirket. Ama şirketin sekreteri dahi yoktu. EL-

İzmir'in son yıllarda çıkardığı en önemli marka EFE Raki. Elektrik dağıtım ihalesine girmek için kurulan bir şirketin muhteşem dönüşümü. Müthiş bir öngörü ve planlama başarısı.

DA'da bu işi yapabiliriz dedik ve ELDA'nın yönetim kuruluna geldik. Anlattığımız proje çok büyük bir heyecanla karşılandı. Konu rakı olunca her yerden torpilliyor galiba. Çünkü insanların tükettiği bir şey. Yani ürettiğin mal makinenin bir parçası değil sürekli göz önünde ve yaşıyorsun. Buradan çıktığında da işi yaşama-ya devam ediyorsun hem de keyifli bir biçimde. Dolayısıyla herkes sıcak karşıladı konuyu. Yönetim kurulu tamam dedi, araştırmalar derinleştirildi. Genel kurula gitti orada da ellerin hepsi havaya kalkarak bu işe onay verdi. Yetkileri verdiler, girdik işe. O zamanlar rüyaydı tabi, rakı üretimi.

Ekrem Bey'in öngörüsü diyebilir miyiz?

Ekrem beyin öngörüsü ama onun ifadesi şu 1995 yılındaki Gümrük Birliği anlaşmasından bu yana Avrupa'da ne varsa Türkiye'de o olacağı yönündeki bir makro bakış açısı. Buna göre de artık Türkiye'de tekellerin kalkacağı. Tekellerden en büyüğü de içki tekeli. Dolayısıyla o bakış açısıyla bu yatırım doğdu.

Bundan sonra işler nasıl gelişti?

Zor bir takım şeyleri atladığınızda geri dönüp bir bakarsınız ve bir daha işin o aşamalarına geri dönmek istemezsiniz. Ama yapmışsınızdır ve önünüze daha bir sürü böyle şey gelecektir. Bu da öyle. 2-2.5

yıllık bir çalışma süreci, taşları bir araya getirme. Ama bir proje olacaksa oluyor. Yani bir iş hayırlıysa ve başarılı olacaksa, şansı varsa gidiyor.

Zor zamanlar geçirdik. Bizim projeye başlamamız dönem tam Irak savaşının çıktığı zamandı. Türkiye'nin dış kredileri açık değildi. İstikrarsızlık vardı ve ekonomi de iyi değildi. Biz o dönemi bayağı bir şanslı geçtik. Projenin ayakları belli olduktan sonra yani üretecek kişiler belli oldu, yeri belli oldu, nasıl kuracağımız belli oldu ve süratle işe girdik. 11 ay içinde bu fabrikanın her şeyi bitti. Deneme ve üretim iznini alıp rakıyı satışa sunmamız 12-13 ay içerisinde gerçekleşti. Burada tabii Ekrem beyin bizzat çabaları oldu. Yarı bacağımıza kadar çamurların içinde gezdik burarlarda. Çok bir kış geçirdik. İzmir'e kar yağıp da tuttuğu bir zamandı. O dönemlerde işler tamamlandı ama sürekli işin başındaydık. En ufak ustaya kadar moral vererek ortaya çıkarıldı. Ürünü ortaya çıkarmak kolay değildi. Fabrikayı kuruyorsunuz da orada üreteceğiniz hangi mal. Tüketicie nasıl ulaşacaksınız, nasıl gözükecek bunlar için epey çalıştık. Yani bu her şeyi bir araya getirme işiydi ve her şey çok güzel bir araya geldi.

Tekel'in eski kadrosundan faydalanma oldu galiba.

Bizim şimdiki Üretim ve Kalite Koordinatörümüz Özlü Urkan. Özlü Hanım Tekel'in İzmir Fabrika Müdürlüğü'nü 10 yıl süreyle yapmış. 30 yıl da bu işin içerisinde bulunmuş. İlk bayan fabrika müdürlerinden biri, başka da yok galiba. Onu zaten tanıyorduk. İzmir büyük bir şehir değil zaten biliyorsunuz, insanlar birbirini kolaylıkla tanıyor. Emekli olduktan sonra bizde başladı. Bize çok büyük bir artı getirdi. Kendi ekibinden de değerli kişileri buraya aldı. Dolayısıyla bizim üreteceğimiz mal için tadını beğenecekler mi, nasıl bir şey olacak gibi hiçbir endişemiz olmadı. Bu bizi çok büyük bir rahatlığa sevk etti. Çünkü herkesin sorduğu bu, rakının tadı çok önemli. Herkes iyi kötü rakının tadını değerlendirmeyi ve hakkını vermeyi biliyor. Dolayısıyla distribütörlük görüşmesine gidiyorsunuz ilk soru, kaç para olacak falan değil, tadı nasıl olacak. Biz de dedik ki yapacak olanlar belli hiçbir endişeniz olmasın. Hakikaten de yüzümüz kara çıkmadı. Efe'nin tadı beğenilmeseydi bugün geldiği noktada olmazdı. Yani hangi enerjiyi koyarsanız koyun hangi bütçeye yayılırsanız yayılın olmazdı. Sonuçta damak tadından geçen bir ürün.

Ne kadarlık bir yatırım söz konusu?

Yatırımlar başında yola çıktığımız rakamla bitmedi. Halen yatırıma devam ediyoruz. Burada mesela şişeleme hattımızı büyütme gereksinimimiz var. Yeni depo binamızı ekledik. Bir de bizim görüşümüz bugünün görüşü değil. Bizde vizyon sahibi, hakikaten değerli insanlar var yönetimde. Ekrem bey tabii ki başta. Biz bu organize sanayi bölgesinde 60 dönüm daha yer aldık. Şuan 20 dönümde bulunuyoruz. Bu 60 dönümün belirli bir kısmında yeni üretimler planlanıyor. Artı, niye bir tane daha rakı fabrikası kurmayalım. Yatırımlar bitmediği için böyle total bir rakama geldik diyemi-

"Geçilmesi zor bir babam var"

Ekrem Bey sabahları buraya geliyor ama çok zor haberleşiyoruz. Arıyorum ben bulamıyorum. Odaya gidiyorum bazen görüşmeye. Karşısına oturuyorum, telefonlar susmuyor, gelenden gidenden ben diyeceğimi diyemeden kalkıp gidiyorum. Böyle bir tempo var ama alıştık artık. Biz Ekrem Bey'le iş toplantılarını pazar günü yapıyoruz. Yakaladığım vakit hemen sorularımı soruyorum. Yani örnek almak veya babanın bir adım ötesine geçmen lazım dediğiniz zaman çok kolay bir örnek değil. Ama iyi de bir zorlayıcı unsur. Ekrem Bey'in olduğu yerde hareket olur. İnsanlar o rüzgara kapılıyorlar. O açıdan çok iyi ve ben de yetişmeye çalışıyorum.

yoruz.

Şuana kadar ne kadar oldu diye sorsam?

Valla artık o da şirketin sırrına giriyor.

İlk rakıyı içtiğinizde neler hissettiniz?

11 Ağustos 2004 pazar günü saat 23.00'te ben, Özlü hanım, usta, İtalyan teknisyenler ve bizim ekipten bir kaç kişi. İlk imbik çalıştırıldı, ilk yüklendi, biz her aşamasında varız zaten. İlk çıkan yani içine su konulduğunda beyazlayan şeyi, orada elimize aldık, kontrol odasındaki sebilden su koyduk ve elimize aldık poz verdik, o resim hala duruyor. Çok heyecanlı bir andı.

Üretim kapasitesi ne durumda?

Fabrika kurulurken, teklifler alınırken bu işle ilgili, kanun 1 milyon litre kapasiteyle kurulması gerektiğini söylüyor fabrikanın. En küçüğüyle kuralım dedik ve bunun için teklifler almaya başladık. Ancak baktık ki yıllık 1 milyon litre rantabl değil. 1 milyon litrelik kuruyorsunuz sonra bir rakip geliyor 5-10 milyon litrelik bir fabrika kuruyor ve sizi alt ediyor. Biz de bunun üzerine dedik ki 5 milyon olsun 10 milyona da genişleyebilsin. Olur da belki 5 sene sonra 10 milyon litre satabiliriz. Böyle kurduk. Talep öyle geldi ki başladığımız günden itibaren yok sattık. İşte bir takım krizler, rakiplerimizin yol kazaları oldu ama buna rağmen biz baştan beri yok sattık. Talep iyice arttığı zaman karşılayamadık ve kapasiteyi arttırmak için karar alındı. Bu fabrika kaçta kadar çıkıyor, 10 milyon litreye kadar. 15 milyon litreye kadar çıkar mı? Kontrol ettik 15 milyona da çıkıyor. 15 milyona göre şuanda teveziler bitti. Burası şuanda Türkiye'nin rakı tüketiminin yüzde 30'unu karşılayabilecek noktaya geldi. Satışlarımızı iyi gidiyor. İhracattan beklentilerimiz büyük.

İhracat nasıl gidiyor?

İhracatta bir projeksiyon yaptık kendimize. 5 yıl içerisinde 3 milyon litreye ihraç edebilecek pozisyona gelmek istiyoruz. Şuanda ihracat üretiminin aşağı yukarı yüzde 10'una denk gelecek şekilde. Dolayısıyla

BAŞARI ÖYKÜSÜ

bunu iki katına çıkartabilmemiz lazım. Bununla ilgili mesela sinemalarda Efe'nin reklamı var. O reklam İngilizce. Ama yani hava atmak için falan yapılmadı. Burada Serdar Erener ile yapılan toplantıda konu konuşulurken Ekrem Bey dedi ki, bunu Avrupa televizyonlarına verelim çünkü Türkiye'de yasak. Türkiye'de sinemalara verdik. Kasım, aralıkta Avrupa'da dönme-ye başlayacak. Pazarlama odaklı bir ihracat politikamız var. Çünkü içki, sat malı devamı gelsin gibi bir iş değil. Orada bunu moda, trend haline getirmek lazım. O yönde çalışıyoruz.

Hangi ülkelere gidiyor Efe?

Şuan Almanya üzerinden bütün AB ülkelerine gidiyor. ABD pazarını yeni açıyoruz. Avustralya ve Yeni Zelanda'dan talepler var. Japonya'ya numuneler gitti, yakında başlanacak. Dolayısıyla rakı için biraz büyük düştük. Sınır koymadık kendimize. İhracat birimi şuan çok agresif çalışıyor ve yurtdışı pazarlar için yatırım da yapacağız. Çünkü büyüme potansiyeli orada ve rakının önü açık.

Yurtdışından dönüşler nasıl?

Ürünün tadını beğendirme, tepkiyi alma konusunda Türkiye'de dahi bizim çalışmalarımız devam ediyor. Bizim her hafta sonu Türkiye'nin çeşitli yerlerinde 19 tane ekibimiz Efe rakı tattırıyor. Bunu yurtdışında da yapıyoruz. Almanya'da kulüplerde yapıyoruz. Ben bir tanesini organize ettim. Cannes'daki bir festivale katılımda bulunduk. 40

Efe çok zor olan bir şeyi başardı; bir yılda yüzde 17'lik pazar payına geldi. Yabancı firmalar bunu duyunca şaşırıyorlar. Ders olarak okutulmalı diyorlar

milletten insan vardı. Rakıyı ikram ettik, servis teplsilerini götüren kızlar güle güle geri döndü. Ne olduğunu sorduğumuzda gülme nedeninin tepsiyi iki dakikada bitirmeleri olduğunu anladık. Çok enteresan geldi onlara. Herkes rakıyı beğeniyor. Ama neden biliyor musunuz? Orada çok güzel bir ambiyansın içinde bir otelin plajında gece partisi bu. Orada rakıyı karşısına çıkardığınız zaman adam burun kıvrırmıyor. Rakıyı nasıl anlattığınız da önemli. Rakı bir Ortadoğu içkisi değil, Akdeniz içkisi. Batıya dönük bir içki. Yani yüzümüzü batıya çevirince çok güzel tepkiler aldık. Dolayısıyla biz neden Almanya ile kısıtlı kalalım. Zaten bunu Almanya'da içenler sadece Türkler değil. Çünkü Almanlar Türkiye'ye geliyorsa rakıyı içiyor, ya da komşusunda görüyor, ondan sonra gidip zincirden alıp evinde tüketiyor.

Rakı pazarındaki sert rekabetin sonu nereye varacak?

Şuanda her gün yeni bir ürün çıkıyor. Rakipler yeni markalar eklemeye başladı, yeni üreticiler çıktı. Burada bir kalabalıklaşma olacaktır ondan sonra da iş rayına oturacaktır. Taşlar yerine oturacaktır. Ama Efe çok zor olan bir şeyi başardı. Bir yılda yüzde 17'lik pazar payına geldi. Biz yabancı firmalarla yaptığımız çalışmalarda onlara bu projeden bahsetmiştik. Şimdi bir sene sonra geldiklerinde biz bu kadar pazar payı aldık diyoruz. Onlar için hakikaten o kadar olağanüstü bir şey ki bunun ders olarak okutulması gerektiğini söylüyorlar. Çünkü onlar Avrupa'da pazar paylarını yarım puan artırabilmek için milyonlarca dolarlık bütçeler ayırıyorlar. Gerçekleştirdiği zaman yönetim kadrosu ödül alıyor. Bunu gerçekleştirmek hakikaten çok zor bir şey. Bizim bir şansımız vardı; ilk olmak. Biz ilk olma şansını iyi kullandık. İyi kullanmadığınız takdirde bu da ilelebet sürececek bir şey değil. Kredinizi tükettiğiniz vakit gidirsiniz. Dolayısıyla yeni markalar da olsa Efe'nin artık kemik bir yeri var.

Rekabetten korkmuyorsunuz anladığım kadarıyla.

Rekabet sonuçta bize de yarar. Biz de yeni ürün çıkarır, daha farklı şeyler sunarız. Belki çıkardığımız o yeni ürün hiç beklemediğimiz bir ülkede patlama yapar. Oradan müthiş kar gelir. Bilemezsiniz, sonuçta bu ileri gitmekle ilgili bir şey. Çünkü durduğunuz takdirde geri gidiyorsunuz demektir. Onun için durmak yok. Rekabet gerekli.

Rakı pazarı 80 milyon litreden 45 milyon litreye düştü. Sizce bunun nedeni nedir?

Şimdi şuna bakmak lazım. Pazar 80 milyon litre iken asgari ücretle kaç şişe rakı alınabiliyordu, şuanda kaç şişe alınabiliyor. İkisi arasında büyük bir fark var. İlk ÖTV artışlarında bunun hesabını yapmıştık. O zamanlar asgari ücretle

Gerçek bir ekip başarısı

EFE Rakı'nın bir başarısından söz edeceğiz, bu bir ekibin elde ettiği başarıdır. Bu başarıda en büyük etken, burada iyi bir ekibin bulunması ve herkes yaptığı işi en iyi şekilde yapmaya çalışıyor olması. Ekibin başındaki insan zaten başarılı. Ama yönetim kurulundan ortaklara kadar bir başarı zinciri var. Bizim genel kurullarımız öyle usulen yapıлып geçilmiyor. Herkes katkı koyuyor. Mesela ortaklarımız arıyor işte ben şu otele gittim orada EFE Rakı göremedim. Böyle bir dinamizmi de var bu işin. En büyük payın şu kişiye ait olması diye bir şey yok. Her şeyi ekip olarak yapıyoruz. Başka yerlerde de buna lafın gelişi hep böyle denir. Ancak burada gerçekten böyle.

Ege'nin sağlık adresi!

ÖZEL
efes
KULAK BURUN BOĞAZ
MERKEZİ

Ferah ve hijyenik hasta bekleme odaları...
Güleryüzlü ve uzman personelle işitme ölçümü...
Hassas ve güvenilir orta kulak fonksiyon analizleri...

Her türlü ameliyatın yapıldığı dünya standartlarında
cihazlarla donatılmış tam teşekküllü ameliyathaneler...
İşitme kayıplarının yerini ve derecesini tespiti yarayan
tam donanımlı işitme ölçüm laboratuvarı...

ÖZEL EFES KULAK BURUN BOĞAZ MERKEZİ

AKDENİZ CAD. NO:14/A PASAPORT - İZMİR • TEL: 0.232.446 15 16 - 446 18 28 FAKS: 0.232.446 57 96
www.efeskbb.com

retle bugünkünden 2,5 kat daha fazla rakı alınabiliyordu. 6-7 milyon liraydı rakı, bugün 22.5 milyon lira. Birinci etken bu. İkincisi de bu nedenle insanların ucuz şaraba yönelmesi. Ucuz şarap derken çok küçük rakamlara alınan şarapları kastediyorum. Kalitesi olamayan ama alkollü içki. Dolayısıyla tüketim oraya da kaydı. Bir önemli sebepte Tekel'in özelleşme süreci. Bu süreçte kalite o kadar bozuldu ki. Artı, ürün pazarlanmadı ve Tekel özelleşmeden önce ithalat serbest kaldı. Yani özel firmalar getirdikleri malı etkin bir şekilde pazarlar ve dağıtır hale geldiler. Dolayısıyla daha önce Doğu Avrupa ülkelerinde olduğu gibi ithal içkinin yüzde 5'lik pazar payından gelip yüzde 60'ı alması gibi bir şey yaşandı. Türkiye'de de neredeyse bu olacaktı. Bugün bakıldığında ithal içkilerin tüketimi artmış vaziyette. Sonuç olarak bu da bir etken. Ama şimdi dinamikler biraz daha tersine dönüyor. Nedir reklamını yapıyorsunuz. Artık rakıyı insanlara anlatıyorsunuz. Tekel öncesi ile şimdiki rakı nasıl yapılırsa bilinirliğini ölçerseniz eminim ki kat kat fazladır. Çünkü insanlar rakı anasondan yapıyor zannediyor. Anason rakı yapmaz ki. Şimdi herkes okudu biliyor. İnsanların ne içtiğini bilmesi aslında çok hoş bir şey.

Gençler tekrar rakıya dönecek mi?

Pazarın genişlemesi gençlerde. Tadım ekiplerimiz aynı zamanda pazar araştırması da yapıyor. Buna göre biz bakıyoruz ki gençler arasında diğer ürünlere göre daha çok tercih ediliyor. Yani bizim tüketim yüzdelerimiz gençlerde daha iyi. Artı bayanlar da rakıda diğer ürünlerden çok EFE'yi tüketiyor. Bu bizim gittiğimiz restoranlardaki ölçümümüz. Dolayısıyla bu sonuçlara göre biz bu bağı kurduk. 80 milyon litrele belki çok kısa zamanlarda geri dönülmez ama kaliteyle rekabetle artar.

Ben rakıdan uzaklaşma olacağını düşünmüyorum. Çünkü Türk insanı sohbeti seviyor. Arkadaşlık dostluk bağları da kuvvetli. Biz Amerikalılar gibi değiliz. Akşam canımız sıkıldığında telefon edebileceğimiz en az 10 kişi çıkar herhalde. Amerika'da bu olmuyor. Bir yemeğe gidiyorsunuz 10 kişi ve muhabbetin yanında en tatlı giden arkadaşı da rakı. O yüzden rakının tahtı sarsılmaz. Hatta insanlar artık içkiyi karıştırmamak için ertesi gün başı ağrımam diye gittiği barda da rakı içmeye devam ediyor. Eskiden rakı biraz daha avam kalıyordu. Barda rakı içtin mi farklı not alıyordun viski içtin mi farklı not alıyordun. Bu değerlendirme artık biraz değişecek.

Sahte rakı olayında durum nedir?

Kazancın çok olduğu yerde sahteyi yapacak insan da çok

Yalnızca rakıda değil, alkollü içki üretiminin her alanında olmak zorundayız. Tanınmış markaları Türkiye'de üretmek de gündeme gelebilir

olur. ÖTV arttıkça sahtenin cazibesi de arttı. EFE güvenli kapakla çıktı. Çünkü yeni bir ürün olarak bu riskin farkındaydı. 2-3 kat maliyetleri göze alarak güvenli kapakla üretime başladık. Rakipler de mecburen buna döndü ve yeni ürünler de böyle çıktı. Bunun için önlem alındı. Ama sahte rakıdan sonra şimdi de kaçak rakı gündeme geliyor. Toplu tüketim yerlerine teklif edilen ve pet şişede satılan bir takım rakılar var. Bunlar Bulgaristan'dan Suriye'den geliyor. 1.5 litrelik pet şişelerdeki kaçak rakı numuneleri bize kadar ulaşıyor. O yüzden bu rakıyı servis etmenin yöntemi de karafaki. Onlar büyük tehdit artık. Tekrardan dolum artık daha zor. Çok hızlı bir şekilde artık bunları yapamazlar. Sahte rakı eğer kalmazsa bir gün bu iş düzeler ama kaçak rakı müthiş arttı.

Vergi artışı çok büyük baskı yapıyor mu sektöre?

Vergi genel tüketimi düşürüyor. Ama bizi firma olarak vuruyor diyemem. Çünkü dürüst ticaretin dürüst tüccarların, dürüst üretimin olduğu yerde herkes vergisini veriyor. Herkes vergisini verince de eşit şartlarda rekabet ediyoruz. Bundan dolayı bizim bir sıkıntımız yok. Biz işimizi verimli yürütüyorsak vergi sorun değil. Yüksek vergi ödemekten gurur duyuyoruz. Biz her ay 10-15 trilyon lira arasında devlete vergi ödüyoruz. Şuanda üretim, satış ve pazarlamada toplam 220 çalışmamız var.

İleriye dönük projeleriniz nelerdir?

Bir kere rekabet bizi şuna sevk ediyor. Biz sadece rakı değil de alkollü içki üretiminin her alanında olmak zorundayız. Zaten kardeş kuruluşlarımız var. İşte bir tanesi İDOL, şarap üretecek. Demirtaş Gıda, ithal ürünleri getirmeye devam edecek. Portföyünü derinleştiriyor. Bizim üretmediğimiz votka, cin, likörler kalıyor. Bununla ilgili de yatırım kararı alındı. 60 bin metrekarelik alanın belli bir kısmında da bu üretimlere başlanacak. Yani sadece rakı değil. Hatta ihracat portföyünde de gittiğimizde elimizde başka ürünler de olacak. Ve hatta ithal ürünlerde Avrupa'da maliyetlerin yüksek olmasından dolayı bir kısım firmalar diyor ki sana satmakla ilgilenmiyorum çünkü para kazanamıyorum. Siz bu malı orada üretecek tesisi kurun benim markamı orada yapın. Bununla ilgili de 3 tane ürün var elimizde. Likör ya da votka da üretebileceğiz. Buradan yakın pazarlara da satabileceğiz. Mesela Rusya, Ortadoğu, Türk Cumhuriyetleri, Yunanistan, Doğu Avrupa'ya satabilirsiniz. Böyle bir vizyonumuz var.

İkinci fabrika için belli bir tarih var mı?

Şimdilik yok. Burası yetmez hale gelene kadar devam.

Ne zaman yetmeyebilir?

Bütün gücümüzle çalışıyoruz. İnşallah yarın.

gbt erp+ ile kim korkar erp'den..

Compiere®: ERP, CRM, PRM, SCM ve OLAP fonksiyonlarının tümünü entegre olarak sunan, %100 Java™ ile geliştirilmiş, **dünyanın ilk ve tek açık kaynak kodlu ERP+CRM çözümü..** Web tabanlı yapısı ve işletim sistemi bağımsız oluşu gibi çok önemli özellikleri ile İnternette bir milyona yakın kez indirilen Compiere, yıllardır tüm dünyada onbinlerce işletmede başarıyla kullanılıyor..

GBT - Gönen Bilgi Teknolojileri-
ERP alanındaki bilgi birikimini **Compiere** çekirdeğinin sağladığı; işlevsellik, güç ve mobilite ile birleştiriyor. Uzun bir teknik çalışma ve KOBİ'lerimizin gereksinimlerini çok iyi belirleyen bir saha analizinin ardından, iş dünyamızı **gbt erp+** ile buluşturuyor...

Kurulumun ilk günü fatura kesmeye ne dersiniz?

gbt erp+ Java/JNLP sayesinde istemci kurulumu gerektirmiyor.. Kullanıcılar, **Aktif Veri Sözlüğü (AVS)** ile sisteme çok kısa bir süre içinde adapte oluyorlar.

Her işletim sistemi ile "aramız çok iyi" desek..

Windows™, Linux™, Apple Macintosh™, Unix™.. **gbt erp+**, J2EE uyumlu tüm işletim sistemlerinde sorunsuz, tam verimle çalışıyor..

Web üzerinde ERP... Kulağa nasıl geliyor?

İster zengin görünümlü grafik arayüzleri ister Intranet ya da İnternet üzerinden ulaşılabilir tarayıcı ekranları. **gbt erp+** her yerde, her koşulda hep yanınızda...

"Do it yourself" ya da kendi ekranını kendin yap...

gbt erp+ ile, hem sadece ihtiyacınız olan verilerle çalışırsınız, hem de kendi ekranlarınızı tasarlayabilirsiniz. **AVS**'nin sağladığı bu özellik, hızlı veri girişine ve çalışma zamanında bile ekran yaratmanıza olanak tanıyor..

Aktif Veri Sözlüğü (AVS)

gbt erp+ 'ta, bilgi havuzu olarak da adlandırabileceğimiz, merkezi **"Aktif Veri Sözlüğü" (AVS)** kullanılır. Veri tanımları, (meta-data) katmanında yer alan sözlük: Verilerin nasıl erişileceğini, aralarındaki ilişkileri, tanımlarını ve nasıl görüntüleneceklerini belirler. Ayrıca güvenlik ve erişim kuralları da buradan yönetilir.

Hangi raporu, ne zaman arzu edersiniz?

gbt erp+ 'in raporlama fonksiyonu **AVS**'yi temel alan, sistemle bütünleşik (built-in) bir yapıya sahip.. Hiçbir ek uygulamaya gerek kalmadan; dilediğiniz an, dilediğiniz raporu sunabiliyor..

Bir dil bir insan.. çok dil, gbt erp+..

gbt erp+ daha tasarım aşamasında çok uluslu boyutta düşünüldü. Birden çok; dil, para birimi, vergi ve muhasebe uygulaması, sistem tarafından desteklenir biçimde kodlandı..

Belirlenen zamanı beklemeden, "anında" veri entegrasyonu..

Açıkçası çok şaşırtıcı. Bu zamanda bunu hala başaramayan "erp"ler var(mış). Veri duplikasyonu, yalnızca belirlenmiş zamanlarda entegrasyon, "henüz muhasebe ekranında gözüküyor" **gbt erp+** için doğuştan yabancı kavramlar.

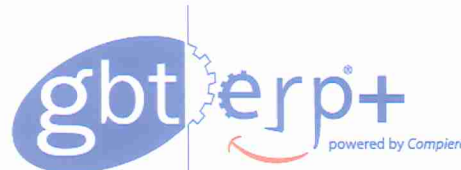
Özgürlüklerin en anlamlısı: Yaşasın hata yapma özgürlüğü(müz)!

gbt erp+ safe-fail: "tutarlı hata yönetimi" ile kullanıcılara hata yapma özgürlüğü tanıyor.. Sistem, hataları saptıyor, haber veriyor, gerekirse yalıtıyor ve işinizi hiç aksatmıyor..

Kurulum bittikten sonra arada bir arayın, sesinizi duyalım.

Tabii ki, her zaman yanınızdayız. Üstelik bir aranız daha var: **gbt erp+** açık kaynak kodlu bir yazılım. Tüm dünyada onbinlerce kullanıcı İnternet formlarında bilgilerini, deneyimlerini paylaşıyor, yeni çözümler üretiyor..

Oğullarla çalışmak büyük bir mutluluk...

İzmir'de 1946'dan beri üç kuşak boyunca zeytinyağı, ayrıca 1965'ten beri de diğer bitkisel yağları üretip hem iç piyasada beğenilip hem de yurt dışında tanınan Ekiz yağlarının üreticisi EKİZ Yağ ve Sabun A.Ş'nin başarısında baba Muhittin Ekiz ve ikiz oğulları İbrahim ve Hüsnü'nün çabalarının büyük etkisi olduğu kuşkusuz.

Baba Muhittin Ekiz oğullarının kimyaya mühendisi olmalarında ne kadar "fayda" görse de, oğulları İbrahim ve Hüsnü'yü meslek seçimlerinde özgür bırakmış ve çocuklarını özgür bırakmanın keyfini bugün, aile şirketine oğullarıyla birlikte çalışarak, yaşayarak çıkartıyor. Çünkü hem turizm ve işletme üzerine eğitimini tamamlayan İbrahim, hem de İnşaat mühendisliği üzerine eğitimini tamamlayan Hüsnü, Amerika'da da mesleklerinde deneyim kazandıktan sonra babaları Muhittin Bey'in yanına dönmüş. Sevgi, saygı ve samimiyetle kurulan baba oğul ilişkilerinde dürüstlük temel edinilmiş.

- Muhittin Bey, kendi cümlelerinizle sizi tanıyabilir miyiz?

Ekiz Yağ ve Sabun Sanayi A.Ş'nin yönetim kurulu başkanlığını yapmaktayım. 1938 yılında Konya'nın Karaman ilçesinde doğdum. 1941 yılında

Muhittin Ekiz çocuklarının çalışkan, çevrelerini seven dürüst ve başarılı olmalarını amacına ulaştığının göstergesi sayıyor

babamın işinden dolayı Adana'ya yerleştik. O zamanlar babam, Hüsnü Ekiz, toptan gıda işi ile ilgileniyordu. İlkokul ikinci sınıfa kadar Adana'da kaldım. Babam 1945 yılında işlerini geliştirmeye ve toptan gıda işinden zeytinyağı işine girmeye karar verdiği için İzmir'e yerleşmeye ve fabrika kurmaya karar verdi. Bu yüzden ilkokulu İzmir'de bitirdim. 1946 yılında babam İzmir'de zeytinyağı fabrikasını kurdu.

Ortaokula Ticaret Lisesi'nde başladım ancak ailenin en büyük çocuğu olarak babama yardım etmek zorunda kaldığımdan ve de o zamanın şartlarına göre sürekli yağ alımları için Türkiye'yi gezmekle görevlendirildiğimden dolayı liseye ancak 2 sene devam edebildim. Böylelikle 1952 yılında aktif olarak iş hayatına başladım.

1961 yılında babamın genç yaşta vefatına kadar beraber zeytinyağı işi yaptık. Bu seneler hayatımın en zorlu dönemlerindedir. Askerdeyken gelen babamın ölüm haberi ve geride kalan altısı kız biri erkek yedi kardeşim ve annem Advive Ekiz'in geçimi bir anda, 22 yaşında benim sorumluluğuma girdi. Babamın vefatından 4 ay sonra 1961 yılında annemi de kaybettim.

- Babalık çok zor bir görev, yoğun bir iş yaşamı içinde oldunuz her zaman. Çocuklarınıza ve ailenize

yeterince zaman ayırabildiniz mi?

Askerdeyken hem annemi hem babamı kaybetmem nedeniyle kardeşlerimin de tahsilleriyle ben ilgilendim; yüksek öğrenimlerinin sonuna kadar. Başımızda başka büyük yoktu. O yüzden, sıra oğullarıma geldiğimde bu konuda eğitimliydim. Kardeşlerimde gördüğüm eksiklikleri oğullarımda yapmadım. Sosyal faaliyetler yönünden gelişmelerine dikkat ettim. 1962-72 yılları arasında Göztepe Spor kulübü yönetim kurulunda görev aldım. Göztepe'nin en iyi yıllarında yöneticilik yapmak hem çok keyifli hem de sosyal anlamda benim iyi bir sosyal çevre ve arkadaşlık kazanmama neden oldu. O yüzden oğullarım sporda olsun diğer sosyal aktivitelerde olsun eksiksiz yetiştiler.

- Çocuklarınızı yetiştirirken temel düşünceniz ne oldu? Nelere dikkat ettiniz?

İnsanlarda doğuştan olması gereken dürüstlük vasfının kazanılmasına hem kardeşlerimde hem de oğullarımda çok dikkat ettim. Genel anlamda 53 senelik iş hayatıma dayanarak edindiğim kendi prensiplerim olan çok çalışma, dürüstlük, sosyallik ve kendine güvenirlilik ilkelerini kardeşlerime ve oğullarıma her fırsatta aşıladım ve de aşılama devam etmekteyim. Bu prensiplerimin bana zorlu iş ve sosyal yaşantımda çok faydalı olduğunu gördüm. Kardeşlerimin ve oğullarımın bunlardan faydalanacağına gönülden inandığım için de onlara sürekli hatırlatmayı kendime bir görev bildim.

- Babaları olarak çocuklarınıza ve yaptıklarınıza baktığınızda neler hissediyorsunuz?

Onlarla gurur duyuyorum. Her iki oğlum da tahsillerini başarıyla tamamladılar. Başta Türkiye'ye dönmelerini istesem de sonradan kararı onlara bıraktım ancak her ikisi de yanıma gelmeyi tercih ettiler. Çok mutluyum. Oğullarımla birlikte çalışmak mükemmel bir duygu.

- Çocuklarınızın meslek seçiminde ne kadar etkili oldunuz?

1972 yılında rahmetli eşim Ceyhan Ekiz ile evlendim ve 1974 yılında İbrahim ve Hüsnü dünyaya geldi. Rahmetli eşim ile çok anlayışlı ve sürekli birbirimizi destekleyen bir yaşantımız oldu. Bu anlayış ve birbirimize olan saygı ile dolu aile ortamının çocuklarımızın eğitimine ve yetiştirilmesine olumlu etki yaptığını inanıyorum. Kendisini burada tekrar anmak isterim. Kimya mühendisi olmaları konu-

Oğulları Hüsnü ve İbrahim de babalarını, her sorunu konuşup çözebildikleri bir arkadaş gibi görüyor. Babalarının eğitim konusunda zorlama yapmamasını da takdir ediyorlar

sunda başlarda istekliydim ve zaman zaman bu isteğimi dile getirdim. Ancak sonuçta her ikisi de istedikleri bölümlerde okuyup meslek sahibi oldular.

- Biraz da oğullarınızın görüşlerini alalım; Muhtinin Bey nasıl bir babaydı?

Hüsnü Ekiz: Babam arkadaş gibidir. Her zaman konuşarak her şeyi hallederiz. Babam hiçbir zaman bizi "zeytinyağcı olacaksınız" diye zorlamadı. Başta "kimya mühendisi olursunuz" diyordu ama sonradan tam anlamıyla serbest bıraktı. İbrahim turizm ve otelcilik yönetimi üzerine okudu, ben inşaat mühendisliği okudum. İşletme-inşaat mühendisliği karışık master yaptım Amerika'da. Babam "gel burada, kal" demedi hiç. Sadece işimizi nasıl geliştirebiliriz üzerinde konuştuk ve şimdi buradayım. İyi ki de gelmişim, burada olduğum için mutluyum.

İbrahim Ekiz: Babamdan öğrendiğimiz en temel ilke dürüstlük. Babam küçüklüğünden beri çalışma hayatının içinde çalışkanlığı ve dürüstlüğü ile tanınan bir insan olmuş. Bu sosyal hayatında da böyle. Her türlü verilen sözün arkasın durduğunu gördük ve biz de ondan gördüğümüz şeylerle aynı çizgide devam etmeye çalışıyoruz.

- Babanızla beraber çalışmak nasıl bir duygu?

İ.E: Beraber çalışmak çok zevkli. Bizim gençliğimizle onun tecrübesini bir araya koyduğumuzda çok güzel şeyler çıkıyor ortaya. Aramızda kuşak çatışması kesinlikle yoktur.

H.E: Fikir ayrılıkları olur ama ufak boyutta kalır. Arkadaş gibiyiz her zaman. Hiçbir şeyimiz saklı olmaz.

- Erkek kardeşler arasında her zaman gizli bir rekabet olur. Sizin ilişkiniz nasıldı?

İ.E: İkiz olmamızın avantajını yaşadık her zaman. Birbirimiz huyunu bildiğimizden ve yapılarımız uyduğundan tamamlayıcı olduk birbirimiz için.

H.E: Birbirimizi hiç kıskanmadık bugüne kadar ve çalışırken birbirimize hep yardımcı olduk.

- İş yaşamındaki hedefleriniz nelerdir?

H.E: Eğitimlerimizi tamamladık ve İzmir'e döndük. Şirket içinde uyumlu bir çalışma düzenimiz var. Şirket için çalışırken, ileride aldığım eğitim konusunda katkılar yapmak istiyorum. Amerika'da sık sık karşılaştığımız hatta İzmir'de de örneklerimize rastladığımız, hayatı kolaylaştıran akıllı binalar var şirketlerin kullandığı. İleride bizim için de bu şirketlerin kullandığı gibi bir bina yapmak isterim.

Özel Türk Koleji, manevi bir görevle kurulmuş. Azınlık okulları haricindeki nadir özel okullardan biri. Babam, bu göreve layık çalışarak Türk Koleji'ni bugünlere getirmiş

Devlet bize engel olmasın; yeter...

Özel Türk Koleji Genel Müdürü Oğuz Taş, özel okulların milli eğitimdeki payı artırılmadan sorunların çözülemeyeceğini söylüyor. Şuanda özel okulların milli eğitimdeki payının sadece 1.2 olduğunu belirten Taş, "Dünyada bizim gibi bir başka ülke kalmadı. Rusya ve Çin'de bile bu oran daha yüksek. Devlet üniversitesinde okuduğum için hayatım boyunca kendimi hep sorguladım. Devletin benim gelir seviyemdeki bir insanı ücretsiz okutmaya ne mecburiyeti var? Bunu kendime hep sordum ama bir türlü de cevabını bulamadım" diye konuşuyor. Türkiye'deki özel eğitim kurumlarının bu oranı artırabilecek potansiyele sahip olduğunu da belirten Taş, "Maddi değil psikolojik teşvik istiyoruz. Bize engel olmasınlar yeter" diyor.

- Öncelikle İzmir Özel Türk Koleji'ni biraz tanıtır mısınız?

İzmir Özel Türk Koleji 1950'de kuruldu. O ta-

rihten beri Türk Milliği Eğitimi'ne hizmet veren bazı arkadaşların deyimiyle bir "eğitim çınarı." Adında Türk ibaresinin olması büyük bir şeref. Bu da o zamanın Milli Eğitim Bakanlığı tarafından Türk Koleji'ne layık görülmüş. Biliyorsunuz Türk ismi öyle kolay kolay herkese de verilmez. Bu da Türk Koleji'nin ne şekilde bir başlangıçla nasıl bir mesuliyetle göreve başladığının göstergesidir.

Görev şu; O zaman ki azınlıklardan kalma okullar haricinde çok az sayıda özel okul var Türkiye'de. O zamanın Milli Eğitim Bakanlığı azınlık okullarından daha iyi bir eğitim ortaya çıkarılması için İzmir Özel Türk Koleji'ne görev veriyor. Yazılı değil ama manen veriliyor bu görev. Bahattin Taş, bizim kurucumuz ve babam bu görevi aldığı günden itibaren bu göreve layık çalışarak Türk Koleji'ni bugünlere getiriyor. 3 bin civarında mevcudumuzla 2 kampusta hiz-

Bu sene başına kadar eğitimimiz 1930'lardan kalma müfredatla yürütülüyordu. Bakanlık büyük bir atılım yaptı. Müfredat sil baştan değiştirildi

met veriyoruz. Kampuslardan biri Karşıyaka'da, diğeri merkezde. Senelerdir birçok konuda başarıya imza atmış bir okul. 550 civarında çalışanı var. 300 civarında kadrolu öğretmen, 150 civarında işçi ve 75 civarında memurumuz var. Hepsi kadroludur. Dışarıdan çok hizmet alınmaz. Bununda bazı nedenleri var. Eğitimde özellikle iç bünyeden kendi kadronla hizmet vermek daha iyi netice ortaya çıkardığı için bunu kendine ilke edinmiştir İTK.

- Eğitimi bir ailenin üyesi olarak Türk Milli Eğitimi'ne baktığınızda nasıl bir tablo görüyorsunuz?

Bunun için önce bir kesit almamız lazım. Yiğidi öldürecek ama hakkını vereceksin. Bu sene başına kadar Türk Milli Eğitimi son derece geri kalmış bir yapıya sahipti. Bunun da nedeni çok basitti. Milli Eğitim Bakanlığı'nın Talim Terbiye denilen departmanının 1930'larda yaptığı müfredatın geçtiğimiz yılsonuna kadar devam etmesi. Mazide kalmış birçok konu, aksi ispat edilmiş bir çok konu hala çocuklarımıza ders olarak gösterilmekteydi. Milli Eğitim Bakanlığı büyük bir atılım yaptı ve müfredat programını sil baştan değiştirdi.

Basında bu kısmen yer aldı kısmen yer almadı. Aslında bunun kesinlikle yer alması gerekirdi. Çünkü çok başarılı bir müfredat programı yapıldı. Türk Milli Eğitimi'nin yaptığı bir inkılaptır. Bunu bir kere kabul etmek lazım. Ama bir gerçek daha var ki, her ne olursa olsun eğitimin Türkiye'de yalnız ve yalnız devlet elinden bu kadar yüksek oranlarda devam ettirilmesi başarıya engeldir. Çünkü bunun çok büyük bir maliyeti vardır. Bu maliyete de devlet bir yere kadar katlanır.

Türk mali tarihinde de ilk defa Milli Eğitim Bakanlığı'nın bütçesi Milli Savunma Bakanlığı'nın bütçesini geçmiştir. Bu ilk defa vakidir. Bu ne kadar devam edebilir? Çünkü

Türkiye Cumhuriyeti'nin gelirleri kısıtlı-

dır. Bunun çok iyi düşünülmesi gerekir. Bir çocuk yalnızca matematik veya coğrafya dersiyle yetişemez. O çocuğa her türlü sosyal olanakları vermek lazım. Çünkü bir insanın karakterinin kemikleşebilmesi için hayat terbiyesinin tam olarak özellikle ortaöğretimde o çocuğa intikal ettirilmesi gerekir.

Devlet elindeki eğitimde bunları yüzde 100 yapma imkanınız biraz sınırlı. Hatta mümkün değil. Biz bunu şuan yaşıyoruz. Örneğin bir müzik dersini çocuğu ne kadar verebilirsin. Bir beden eğitimini ne kadar verebilirsin.

Çok zor.

Görsel ve işitsel eğitimde ne kadar olanak verebilirsiniz.

Çok zor.

Dolayısıyla dünyanın bugün geldiği aşamadaki eğitim tarzını verebilmek için özel teşebbüsü eğitimin içine daha çok çekmek gerekiyor. Ve nitelikim yavaş yavaş bunlar konuşulmaya başlandı Türkiye'de. Konuşulması da doğrudur.

İzmir'de bir Ekonomi Üniversitesi kuruldu. 5 yılda 5 bin öğrenciye ulaştı. Bu bir ihtiyaçtır artık. Ekonomi ve Yaşar Üniversiteleri ile ilgili duyduklarım da son derece güzel şeyler. İftihar edilecek şeyler. Her iki üniversitemizi Amerika'daki üniversitelere benzeten öğretim üyeleri ile karşılaştım. Bunlar hep güzel gelişmelerdir. Dolayısıyla özel eğitimin önünü açmak gerekir.

- Türkiye'de özel eğitim kurumlarının payı nedir?

Şuanda yüzde 1.2. Dünyada bizden başka böyle bir örnek yok. Rusya'da bile Çin'de bile özel eğitim vardır ve oranları giderek yükselmektedir. Türkiye'de hala yüzde 1.2 özel eğitim kurumlarında okumaktadır. Dünyada böyle bir oran yok. Amerika'da çok büyük oranlarda özel okula kaymıştır.

Devlet üniversitesinde okuduğum için hayatım boyunca kendimi hep sorgulamışumdur. Devletin benim gelir seviyemdeki bir insanı ücretsiz okutmaya ne mecburiyeti var? Bunu kendime hep sordum ama bir türlü de cevabını bulamadım.

Sosyal düşünce ama bunun da sınırları vardır.

Ben demiyorum ki ücretsiz üniversite olmasın. Kesinlikle ücretsiz üniversite olacaktır. Fakat gelir seviyelerine göre devlet kısmi ücretler almalıdır. Bu ortaöğretimde de böyle olmalıdır. Devlet buradan aldığı ücreti har vurup harman savurursa o başka bir şey. Ama buradan aldığı ücreti devlet yine eğitime yatırmalıdır. Çünkü bir ülkenin kalkınmasındaki en önemli faktör eğitimidir. Bunu hiçbir zaman unutmamak gerekir.

Ülkenin kalkınmasını istiyorsak eğitime gerekli bütçeyi aktarmamız gerekiyor. Bütçesiz eğitim de olmaz. Daha iyi öğret-

Türkiye’de özel eğitim oranı yüzde 1.2’lerde. Bu oranı yüzde 10 seviyesine çekebilirsek, hem devletin yükü azalacak, hem de eğitimdeki kalite artışını hep birlikte göreceğiz

men yetiştireceksin seminerlerle, bilgisayar bilmeyen öğretmen bırakmayacaksın. Hala bugün bilgisayar bilmeyen çok sayıda öğretim görevlimiz var. Artık bugün dünya görsel eğitime geçmiş vaziyette. Görsel eğitim olmadan herhangi bir şekilde çocuğun beynine girmek mümkün değil artık. Çünkü çocuk alışmış, televizyondan, bilgisayardan, sinemadan görsel bilgiler alıyor. Tarz çok değişmiştir artık. Ezberci zihniyet tamamen yok olmuştur. Bu tarza uygun eğitime geçmemiz lazım. Özel okullar bu tarzdaki eğitime son 5-6 senedir geçmiş durumda. Yani yüzde 80-90 oranında geçti. Aslında, yeterli materyal, eğitim için hazır olmadığı için bu oranda kaldı. Bunu yüzde 100'lere ulaştırmak lazım. Çünkü dünyanın en kolay şeyi bir insanın beynine görsel ve işitsel olarak girmektir. Bir de eğitimin yaşı çok önemli. Biz de genel olarak eğitim yaşı yanlış algılanmakta. Eğitim 4 yaşında başlar. 4 yaşından itibaren değişik eğitimleri çocuğa aktarırsınız. Eğitim yaşını erkene çekmemiz lazım. Bu da çok önemli.

- Yüzde 1.2’lik oran kaçta çıkmalı ki eğitimdeki sıkışıklık giderilsin?

Bu oranın asgari limitlerde yüzde 10'lara çıkması lazım. Bunun altındaki oranlar sağlıklı bir yapı anlamına gelir. Neden sağlıklı bir oran biliyor musunuz? Bunun iki yönü var. Dünyadaki en iyi üniversitelere bakın özel eğitim veren üniversitelerdir. Bu özel eğitimin neticesinde ne oluyor? Oradan aldığı nemayı yine çocuklara aktarıyor. Özel okullar da böyle.

Eğitim sonsuz bir derya. Her an bir yenilikle karşılaşabilirsin. Özel okullar bu işten nemalandığı taktirde bunu yi-

ne eğitime aktaracaklardır. Devlet de yükü azaldığı için azalan yük oranında eğitime aktarma yapacaktır. Dolayısıyla bize en yakın ülke yüzde 5’lerde. Biz bu oranı yüzde 10 seviyesine çekebilirsek Türkiye’deki eğitim kalitesinde yaşanan iyileşmeyi hep birlikte görürüz.

Geçenlerde gazetede okudum, 100 bin derslik eksikmiş Türkiye’de. Yani bunu devlet nasıl yapacak da çocuklar burarda okuyacak. Çok ayrı ayrı soru işaretleridir. Buna nasıl öğretmen verecek? Buna nasıl kadro tahsis edecek?

Nitekim şehir dışındaki birçok okullarda dersler boş geçmektedir. Branş öğretmenleri girmemektedir. Devletin yaşadığı bu kaos topluma intikal etmektedir. Toplumun eğitim kalitesi de düşük kalmaktadır. Bunlara çözüm bulmak gerekir. Bunun en akıllı çözümünü de özel eğitime geçiştir. Özel eğitimi teşvik etmektir. Teşvik dediğim de engel olmamaktır.

Son günlerde gazetelerde çok gündeme gelen bir konu var. Özel eğitim kurumlarına verilen teşviklerle ilgili. Aslında analiz edildiğinde işin içinde teşvik falan yok.

Çok enteresan bir şey var orada. Hakiki bir teşvik yok. Dışarıdan bakıldığında özel eğitimde bir takım devlet destekleri olduğu inancı var. Çok ilginç bu bütün toplumda var. Hatta bazı inanışlara göre bizim öğretmenlerimizin bir kısım ücretleri devlet tarafından karşılanıyor. Tam aksine devlet hiçbir desteği olmamasına rağmen özel okullara büyük bir vergi yükü bindirmektedir.

Diyorum ya; yeter ki engel olunmasın, serbest bırakılsın, bir takım psikolojik teşvikler verilsin.

Yeni çıkacak yasada olacakmış galiba, yasalarda çok bariz bir şekilde elektrik okullara şu ücretten verilir diyor. Şimdi biz Milli Eğitim’e bağlı bir okuluz. Yani beni Milli Eğitim Bakanlığı tayin etmiştir bu okula. Yarım saat sonra bir faks emriyle görevden de alabilir. Benim öğretmenlerimin, memurlarımın, işçilerinin hepsi bakanlık tayiniyle gelmiştir. Bu kadar yetkilidir üzerimizde.

Bu yasaya dayanarak gidiyorsunuz TEDAŞ’a, özel okullar hariç deniyor. Yasa okul diyor biz de okuluz. Bizim anlayışımız bu deyip gönderiyorlar.

Çok enteresandır, imar durumunda eğitim alanı görülen yerlerde özel okullar bina yapamaz. Eğitim alanına ayrılmış ama özel okul yasak. Bu nasıl bir anlayıştır. Tahmin ediyorum ki bu yeni yasa bu anlayışları değiştirecek.

Bir de bugüne kadar veliler özel okul masrafını vergi indiriminden istifade etmek için kullanamıyordu. Şimdi kullanılabilir hale gelecek. Teşvikler olmasın ama engel de olunmasın, gelişir zaten kendi kendine. Kimse ayrıcalık istemiyor. Psikolojik teşvik ve-

C.C.S SARAR GİYİM

Giyimde Bir Dünya Markası

**MURAT ÇAY TEKSTİL
CEVDET ÇAYIR**

*Kazım Karabekir Caddesi
No.27/A Bornova • İzmir
Tel. (0.232) 374 64 00 • 374 45 45*

Her sene sonunda lise sonda tek dersten kalana bir sınav hakkı tanınıyor. Bu bir aftır. Allah aşkına; gelecek yıl okuyacak çocuğun dersini öğrenmesini nasıl temin edersin bu durumda?

rilmesi çok önemli. Devlet bu yükü gördüğü için birazcık o anlayışa doğru gidiyor artık.

- Yeni yasaya, sektörde olumlu bir bakış var o halde.

Kesinlikle var. Böyle bir şeyin düşünülmüş olması bile güzel bir aşama. Bunun tabi daha ilerisi var. Burada kalacağını zannetmiyorum.

Orada enteresan bir nüans var tabi. Türkiye'de her şey politik çekildiği için, devlet özel okullardan hizmet almak düşüncesinde. İlginç bir düşünce bu, tabi siyasetleştirilmezse. Bunu göz ardı edemeyiz, böyle bir tehlike de var. Ama bu doğru bir karardır. Çünkü birçok devlet müessesesinde dışarıdan hizmet alınmaktadır. Devlet kendi maliyetinden daha düşük maliyete hizmet alabiliyorsa niçin eğitime yatırım yapsın? Hizmeti dışarıdan alır, iyi eğitim görmesini istediği çocukların, kendi maliyetinin çok altında, özel okullarda eğitim görmesini sağlar. Ama siyasetleştirilmediği takdirde. O nüansa da ben karışmam.

- Bir öğrencinin devlete maliyeti nedir?

Bir takım rakamlar var ama çok inandırıcı değil. Bir öğrencinin devlete maliyetinin yıllık 2.5-3 milyar lira olduğu söyleniyor. Ben bunun daha yüksek oranlarda olduğunu tahmin ediyorum. Çünkü çok muazzam atıl yapı var devlette. Aynı mahallede 5 tane okul var, hepsinin müdürü, çalışanı, masrafı var. Şehir dışındaki okullarda çok daha yüksek kadrolaşma var. Devlet özel okullar sayesinde bu kadrolar, yatırımlar üzerinden bir anlaşma yapsa bile muazzam tasarruf edecektir Bir de son dönemde çok canımızı sıkan bir tarafı var bu işin. Son depremlerde bir kez daha

görüldü ki kamu binalarının yarısından fazlası çürük. Peki bu çocuklar nereye gidecek? Bütün bunları düşündüğünüz zaman dışarıdan hizmet almak devletin çok doğru bir kararıdır. Bütün bunların ötesinde eğitim kalitesi artacak. İsterse devlet iki misli para harcasın. Türkiye'nin geleceği eğitimden geçer.

- Milli Eğitim sisteminde sürekli yapılan değişiklikler öğrencileri ve sistemi nasıl etkiliyor?

Ben sanayicilikten geldiğim için çok açık konuşurum. Sanayicilik insanı cesurlaştırıyor. Milli Eğitim'de bu kadar cesur olmazsınız çünkü bakanlığa bağlısınız. Bu değişikliklerin etkilemesini bırakın, krize sokuyor. Özellikle de beni.

Bir örnek vereyim. Her sene sonunda lise son sınıflara bir af çıkıyor. Tek dersten kalan son sınıf öğrencilerine bir sınav hakkı daha tanınıyor. Bu bir aftır. Allah aşkına gelecek yıl lise sonda okuyacak çocuğun aklında ne kalır? Nasıl olsa bir af daha çıkar. Bu çocuğu sen nasıl baskı altında tutup da dersini iyi öğrenmesini temin edebilirsin. Mümkün değil.

Her gün ders geçme sistemi değişiyor, her dakika bir takım değişiklikler oluyor. Bunlara artık bir son verilmeli ve bir karar alınmalı. Devlet sistemini kurlmalı, bu budur arkadaş demeli ve bunu kimse de değiştirmemeli. Hakikaten af ede ede eğitimi alt üst ediyoruz. Gerçekten üzülüyorum, sıkılıyorum.

Özel okullar olarak bir talebeden ücret alıyoruz. Bizim mükellefiyetimiz aldığımız ücretin karşılığını o talebe vermektir. Bir yılda 180 ders günü var. Bir bakıyorsunuz bayram arefesi araya iki gün sıkıştırıp bir hafta tatil oluyor. Bir bakıyorsunuz Cumhuriyet Bayramı perşembe gününe denk geldi cuma günü tatil. 180 günün en az 10 gününü devlet yiyor. 4 gün kaybettiğimiz depremlerdeki gibi tabii afetler oluyor. Ne kalıyor bize. Bunlarla ilgili de radikal kararlar alınmalı.

Eğitim bir görevdir talebe için. Biz zaten 180 güne zor sığıyoruz, yetmiyor bize. Biz hatta İTK olarak elverdiği ölçüde çocukların cumartesi günlerini de kullanmaya çalışıyoruz. Devlet haftada 30 saat ders veriyor, biz 40 saat veriyoruz. Sonra bizi de sınırlamış vaziyette devlet.

Çok ilginç şeyler var. 40 saatin üzerinde ders verme yetkimiz yok. Ben bunun maliyetine katlanacaksam çünkü biz ek dersleri normal ücretin içinde yapıyoruz, niye yapmayım. Talebe de razıysa buna engel olunmaması gerekir.

Bu kısıtlamalar kalkmalı.

Önümüzün açılması lazım çünkü biz hırslıyız. Bizim için en büyük zevk yetişen çocuğun başarısı.

Onun için devletin bizim önümüzü açması lazım. Psikolojik olarak teşvik etsinler maddi teşvik istediğimiz yok.

- AB süreci nasıl etkileyecek sektörünüzü? AB ile ilişkilerle birlikte Türkiye'deki eği-

Eğitimde yabancı sermaye şu an için yasak ve bu doğrudur. Çünkü sakıncalı şeyler gelebilir. Ama ileride mecburen açılacak; engellemek imkansız

tim seviyesi çok önemli bir hale gelecek. İleride yabancı sermayenin akışını hep beraber yaşayacağız inşallah. Eğitimde şuan yasak. Burada bazı çekinceler var ve bu yasak doğrudur. Çünkü Türkiye çok gözlerin üzerinde olduğu bir ülkedir her türlü eğitim gizli olarak gelebilir. Doğudan dini eğitim ya da batıdan değişik nosyonların eğitimi olabilir. Bunu ayırt edemeyeceğiniz için, çünkü bunu gizlemek kolaydır. Yani Alman gösterip Fransız çıkartabilir.

Dolayısıyla bunun şimdilik Türkiye yan tesirlerden kurtuluncaya kadar böyle kalmasında yarar görüyorum. Ama ileride bu da mecburen açılacak. Globalleşen dünyada bunu engellemeniz mümkün değil.

Eğitim sektöründe de yabancı sermaye gelecek ama ondan önce sanayi kuruluşları gelecek. Onlar geldiği zaman alacakları insanlar çok daha önemli hale gelecek.

Devlet memurluğu için torpil bulmak zorundasınız ama yabancılar öyle torpilden falan anlamaz. Bundan sonra artık çocuğun eğitim kalitesi, başarısı aranacak. Bu başarıyı kim doğru verecek, özel okullar verecek. Özel okullar verdikçe, özel okullara kayma artacak. Olay budur.

- Sektör olarak en büyük sıkıntılarınız neler?

En büyük sıkıntımız bürokratik engeller. Örneğin müfredat programının haricinde bir eğitim verme şansınız yok.

Şimdi bizde seviye sınıfı uygulaması var. Burada amaç dördüncü seviyedeki öğrenciyi de birinci seviyeye çıkarmak için gerekli çalışma ortamını sağlamak. Bunu da ek derslerle yapabilirsiniz.

Zaman faktörü de çok kısıtlı olduğu için cumartesi günleri çocukları getiriyorsunuz. Ama o gün Milli Eğitim bize yoklama imkanı vermiyor. Yani ben çocukların yoklamasını yapamıyorum, yasak.

Bu kısıtlayıcı uygulamalar nedeniyle sistemimizi tam anlamıyla oturtamıyoruz. Bu engellerin kalkmasını istiyoruz. Bizi serbest bıraksınlar ama çok iyi denetlesinler. Başarımız ölçülür, ona göre de not verirsiniz, biz de yolumuza böyle devam ederiz.

Size bu konuyla ilgili güzel bir örnek daha vereyim. Sanayicilik yıllarımda Türkiye'ye ilk keybordları ben getirmiştım. O zamanlar İTK'da müzik dersleri flüt ile veriliyordu. Biz değişiklik yapıp müzik derslerini keybordlarla vermeye başladık. Ancak 10 gün sonra bir müfettiş gelmiş ve siz müzik dersini keybordla yapamazsınız demiş. Çünkü müfredat programında böyle bir alet yokmuş.

Ben o zaman sanayide olduğum için hemen atladım geldim. Bu müfredat ne za-

Müfredatın esnek olması ve eskiliği bizi sınırlıyor. Yenilikleri de anında yansıtmak gerekir. Çünkü durduğunuz anda geri kalıyorsunuz

man yapılmış? 1936'da. Zaten o zaman dünyada keybord yoktu. Yenilikleri aynı anda müfredata yansıtmamız gerekir. Durduğunuz anda geri kalıyorsunuz. Biz artık dünyaca ünlü uzmanların canlı bağlantı ile öğrencilerimize ders vermesini planlıyoruz. Bizi engelleyeceklerine arkamızdan ittirip yürümeye teşvik etmeleri gerekir.

- Nasıl bir duygu insan yetiştirmek?

Çocuklarımız 3 yaşından 17-18 yaşına kadar bizlerle beraber. İnanın bana insan yetiştirmek dünyanı en güzel işi. Bir kere her şeyden önce yalnız kendi başarısıyla değil bir toplumun başarısıyla gurur duyuyorsunuz.

Bizde en önemli şey bir çocuğun başarısını yaşamak. Maddi gelirlerden çok çocukların başarısı bize büyük bir zevk veriyor. Bunu her kademede yaşıyoruz. 4 tane bakan çıktı İTK'dan. Bir dönem İzmir'in 5 üniversitesinin rektörlerinden üçü İTK mezunuydu. Halihazırda da 2 tanesi İTK mezunu. Bunu hissetmek insana çok büyük bir haz veriyor.

- Kurucunuz ve babanız Bahattin Tatış için neler söyleyeceksiniz?

Bahattin Tatış 1949 yılına kadar matematik öğretmenliği yapmış.

O yıldan sonra özel eğitime geçiyor ve açtığı kurstan sonra İTK'yı kuruyor. İlk sene özel okul olduğu için nasıl olsa geçirilir diye 32 tane talebe kayıt oluyor. Üçüncü sınıftan 18 tane talebe vermeleri gerekirken 12 tanesi sınıfta kalıyor. İnsanlar şok oluyor ve İTK'nın yolculuğu böyle başlıyor.

Tabi onun evinde yaşamak ve onun tecrübeleri çok ayrı bir şey. Babamın bana anlattıklarının ticari hayatta da çok faydasını gördüm. Onun söylediği her şey doğru çıktı. 85 yaşında bugün ve babam olduğu için söylemiyorum, Türkiye için çok yararlı bir insan. Hala gidin 2 sene sonra ne olacak

diye sorun bir sihirbaz gibi bütün olakları anlatır ve doğru da çıkar.

Matematik öğretmenliğinden gelme birikimini eğitimde geliştirmiş. Hiçbir zaman 1949'da kalmamış.

- İzmir'in ÖSS'deki kötü gidişini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu dönemselsel bir düşüş. Bir kere her şeyden önce Türkiye'de ilginç bir takım değişimler var. Bizim tasvip etmediğimiz bir takım şeyler yaşanıyor. Transfer müessesesi başladı. Başarılı talebe başarılı talebedir. İlkokul 5'te başarılı ise üniversite sonuna kadar yüzde 90 başarılıdır.

Türkiye'de son zamanlarda talebe transferi başladı. İzmir Fen Lisesi Türkiye'nin en iyi 100 talebesini alır. Her sene 100 talebe kaydeder, geçtiğimiz sene 34 tane mezun verdi. Ne oldu bu 66

talebeye; transfer oldu. Bir takım okullara, dershanelere transfer oldu.

İzmir'in başarısında öğretmenlerin de payı çok yüksekti. Çok güzel bir kadro vardı. Onların çoğu da İstanbul'a, Ankara'ya, dershanelere transfer olmuş. Bu nedenle futboldaki bir çöküntü gibi eğitimde de çöküntü oldu. Ben İzmir'in önümüzdeki yıllardan itibaren tekrar aynı yere geleceğini inanıyorum.

Şimdi tekrar yetişme sürecinden geçiyoruz. Başarı oranlarımız yüzde 100 artacak.

İnanılmaz transfer ücretleri konuşuluyor. Yani eğitim futbol değildir, ticari değildir. Bu çok yanlış anlaşılıyor. Hakiki başarı ortalama başarıdır.

Geçen sene İTK 420 mezun verdi. Yüzde 82 oranında çocuğumuzu üniversiteye soktuk. Bugün bu oran Türkiye'de yüzde 10. Yani sınava giren 1 milyon 700 bin öğrenciden 170-200 bini başarılı olabiliyor. OKS'de de 280 mezunumuzdan 160 tanesinin ortalama puanı 400'ün üzerinde.

İzmir'in genel başarısı iyi ama derece alamıyor. Ancak inanıyorum ki, bundan sonra derece de alacak.

FedEx

Express

Express Kargo

Licensee of Federal Express Corporation

EXPRESS

KARGO

“Sorumluluk Taşır”

gerçek güçbirliği

Express Kargo, 1994 yılından beri gerçek güç FedEx'in Türkiye temsilciliğini gerçekleştirmektedir. Yalnızca ülkenin dört bir yanı değil, dünyanın 215 ülkesine gönderileriniz en süratli ve en güvenli biçimde ulaştırılmaktadır.

Müşterilerimize sunduğumuz hizmet kalitesinin ardında, işte bu gerçek güçbirliği vardır.

Express Kargo Müşteri Hizmetleri • 0212 445 25 25 • www.expresskargo.com

FedEx Müşteri Hizmetleri • 444 05 05 • www.fedex.com • www.coneks.com.tr

SEKTÖR

EĞİTİM

Cumhur Atış
Başarı Eğitim
Kurumları Kurucusu

Küresel eğitimle aydınlık gelecek

Eğitimin içinde ve eğitimci kimliği olan birisi olarak eğitimin dününe göz atmak, bugününü anlayıp değerlendirmek, yarınlarını paylaşmak arzusun-dayım.

Çünkü biliyorum ki var olan en değerli hazinele-rimiz geleceğimizin teminatı çocuklarımız ve gençle-rimizdir.

Ve yine biliyorum ki onlar için atılan her adım, alınan her mesafe geleceğimize daha güvenle bak-mak demektir.

Eğitim ve eğitim hedefleriyle ilgili geçmişten gü-nümüze oldukça ciddi farklılıklar söz konusudur. Bu farklılıkların en temel nedeni, dünya üzerinde sı-nırların kalkması, ülkelerin sıkı bir ekonomik işbirli-ğine ve birleşmeye yönelmeleridir. Bu durum eği-timdeki hedeflerin değişimini zorunlu kılmıştır.

Örneğin Cumhuriyet dönemi Türkiye'sinde eği-timde hedef okur-yazar oranında artış sağlayarak bi-reylerin gündelik yaşamda karşılaştıkları zorlukları

yenmelerine yardımcı olmakken; günümüzde hedef uluslararası ve kıtalar arası ortak programlarla öğ-rencilerin farklı kültür entegrasyonu ile geniş bir platformda ilgi, beceri ve yeteneklerini sergilemele-rini sağlamaktır. Bu yolla Avrupa Birliği Socrates-Comenius projeleri ile kurumlarımızdaki öğrenciler, hem ülkemizi hem de kendilerini ifade etme olana-ğına kavuşmaktadırlar.

Sınav 1974'te başladı

Değişim ve gelişmelerin eğitime yansması sü-reklilik gösteren bir durumdur. 1960'lı yıllara değin lise mezunu kişi sayısının az olması ve fakülte kon-tenjanlarının yeterli olmasından dolayı fakülteler başvuruları sınavsız kabul etmişler, daha sonra ise üniversiteler kendileri sınav uygulama yolunu tercih etmek durumunda kalmışlardır. 1974 yılından itibaren Üniversite sınavları tek merkezde uygulamaya başlanmıştır. Günümüzde ÖSS (Öğrenci Seçme Sına-

Cumhuriyetin ilk yıllarında hedef okur-yazar oranını artırmak iken günümüzde eğitimin hedefi uluslararası platformlarda farklı kültürlerle kurulan ilişkilerle yeteneği ortaya çıkarmak

Nüfusun artması, dünyanın gelişip globalleşmesi her kademede nitelikli eğitime ihtiyaç duyan genç sayısını artırıyor. Bu yüzden sınavlara başvuran öğrenci sayısı artıyor

vı) olarak adlandırılan sınav uygulama yöntemi ve soruların niteliği değerlendirildiğinde o dönemlere göre farklılık göstermektedir.

Bunun en büyük nedeni başvuran öğrenci sayısının fazlalığı dışında küreselleşmeyle birlikte mesleki standartlarda aranan özelliklerin önceki dönemlere göre çeşitlilik göstermesidir.

Sadece sınav sisteminde değil, eğitime bakış ve anlayış örneğin 40 yıl öncesiyile değişiklik göstermektedir. Öğrenciyi var olan bilgi ve becerilerine göre değerlendirmek yerine; her öğrencinin ilgi ve potansiyelinin geliştirilebileceği, bunun için doğru öğrenme yöntemlerinin kullanılması gerektiği (çoklu zeka-aktif eğitim) günümüzde kabul edilen bir gerçektir. Bunun gibi, öğrencinin özgüven gelişimi, kendini ifade etme, edindiği bilgi ve becerileri sunma konusunda günümüzde önemli bir çaba söz konusudur.

Bu konuyla ilgili olarak sizlere okullarımızdan örnekleri paylaşmak isterim. Anaokulundan itibaren liseye kadar, öğrencilerimize kendi ana dilleri dışında İngilizce'de gerçekleştirilen "Serbest Kürsü" etkinlikleri; özellikle özgüven gelişimini

desteklemek amacıyla ilköğretim kademesinde uyguladığımız Benlik Haftası; Resim, Müzik, Moda-Tasarım gibi çalışmalarını, yukarıda değindiğim anlayışı destekleyici uygulamalarımızdır.

Bireyi, yaşamda ihtiyaçları olan bilgi donanımına sahip kılmak günümüz eğitim yaklaşımının en temel noktasıdır.

"Tam Öğrenmeyi" gerçekleştirmek amacıyla okul sonrası saatlerde etüt çalışmalarını öğrencilerimizi desteklemekteyiz.

Bilgiye erişim için teknolojik donanım ve teknolojik bilginin yanı sıra; farklı dillere de ihtiyaç, eğitim uygulamalarında olmazsa olmaz konulardan birisidir. Bu amaçla öğrencilerimiz, bilgisayar ve İngilizce öğrenme uygulamalarına anaokulu düzeyinden itibaren başlarken, İlköğretim 4'üncü sınıftan lise sona kadar da ikinci yabancı dile yönlendirilmektedir.

Globalleşme

Artan nüfus, gelişen ve globalleşen dünya, ülkemizde her kademede nitelikli eğitim ihtiyacında olan genç sayısını arttırmaktadır. Bunun etkisiyle OKS (Ortaöğretim Kurumları Sınavı) ve ÖSS'ye (Öğrenci Seçme Sınavı) her geçen yıl başvuru sayısı artarken, yerleşecek öğrenci sayısında

Günümüzde birey tüm yönleriyle değerlendirilmekte. Sadece akademik anlamda yeterli olması kabul edilmemekte

ise başvurulara oranla çok büyük artış görülmektedir. Bu, merkezi sistemle yapılan sınavların olduğundan daha zor ve daha kaygı verici algılanmasından dolayıdır. Öğrencilerimizi bu sınavlara hazırlarken bilgi anlamındaki altyapı çalışmalarını ve onların özellikle sınavlarda ihtiyaçları olan motivasyon-psikolojik hazırlıklarını da erken dönemlerde başlatmaktayız.

Kulüp faaliyetleri

Yüzyılımızda birey tüm yönleriyle değerlendirilmekte. Onun sadece akademik anlamda yeterli olması bir beceri olarak kabul edilmemekte. Sosyal yönü (iletişim, kendini ifade edebilme, hobileri) ve en az bir spor dalındaki uğraşısı onun için son derece önemli artırlardır. Öğrencilerimizin ufku genişletmek amacıyla okullarımızda farklı kulüp (HalkOyunları, Fotoğrafçılık, Model Uçak) ve

spor (basketbol, cimnastik, voleybol, tenis) etkinliklerine de yer vermekteyiz.

Peki tüm bu değindiklerimizden sonra dünyanın yarınlarında nasıl bir eğitim anlayışı bizleri bekliyor?

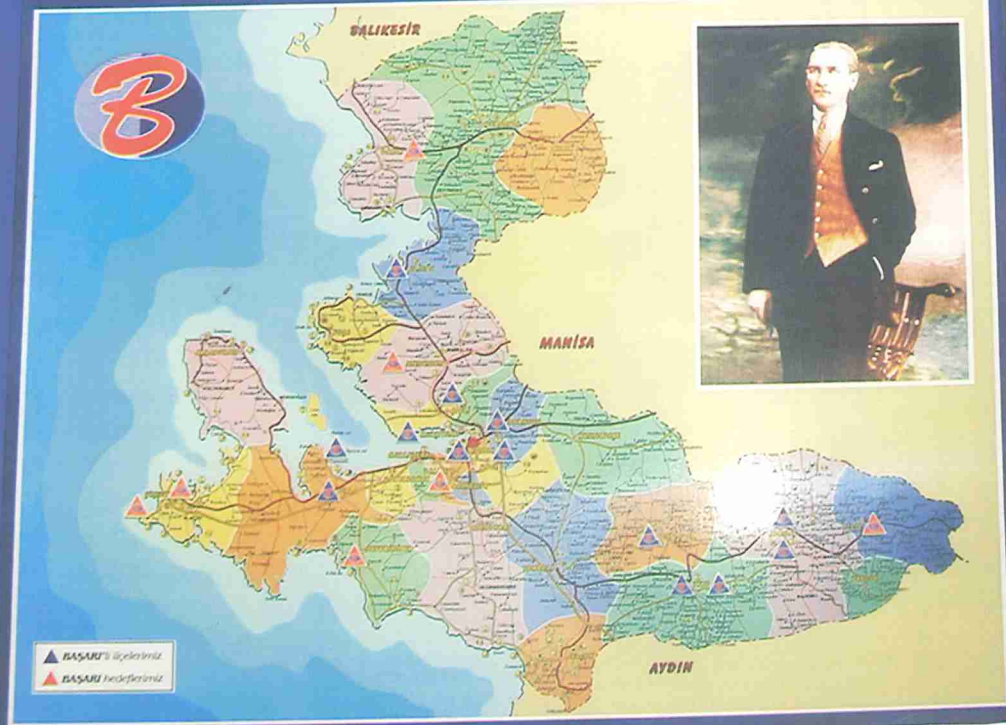
Yüzyıllar öncesinden günümüze değin kitlesel değişimlerin etkisinde ve bu değişimlerin oluşumuna önemli katkıda bulunan eğitimi yarınlarında; "ulusal" olmaktan çok "küresel", sorunlara yaklaşım ve bu sorunların çözümünde "ortak" dilin kullanıldığı bir gelecek beklemekte. Bu anlatımla vurgulamak istediğim, sınırların kalktığı dünyamızda eğitim yaşanan değişikliklerle birlikte tek bir yere, merkeze odaklı olmaktan çıkarak hızla sınırlar ötesi ortaklık ve sorun çözümü noktasına ilerlemektedir.

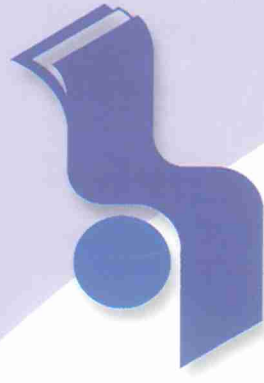
Geleceğe güvenle bakmak

Okullarımız; milenyum çağının gerektirdiği niteliklere uygun, özgüven ve liderlik yetenekleri gelişmiş, teknolojiyi en son haliyle kullanabilme gücüne sahip, analiz-sentez yeteneğini her alanda kullanabilen, sosyal, ulu önder Atatürk'ün "Çağın ötesine geçme" ilkesini temel olarak benimsemiş, geleceğe güvenle bakan bireyler yetiştirdiği için gurur duyulmaktadır.

İZMİR'İN BAŞARISI DEVAM EDİYOR!

bareks

SİZE ÖZEL POLİETİLEN FİLM ÜRÜN REÇETELERİ

BAREKS, AR-GE departmanında müşteri beklentilerine uygun olarak geliştirdiği ürünlerini en son teknoloji ile donatılmış laboratuvarlarında test etmektedir.

BARIYER ÖZELLİKLİ FİMLER
LAMİNASYON FİMLERİ
DONDURULMUŞ GIDA AMBALAJI FİLMİ
PEELABLE (SOYULABİLİR) FİLM
TEMİZLİK VE HİJYEN FİMLERİ
DETERJAN AMBALAJ FİLMİ
GENEL AMAÇLI FİMLER
EKMEK AMBALAJI FİLMİ
BURST PEEL FİMLER

bareks

PLASTİK FİLM EKSTRÜZYON SANAYİ VE TİCARET A.Ş.

Atatürk Organize Sanayi Bölgesi 10000 Sk. No:7 35620 Çiğli - İzmir Tel: 0.232. 328 09 82 (83-84-85) Fax: 0.232. 328 09 86

Eğitimde kaliteyi yükseltmek...

Eğitimde 50. yılı geride bırakan Özel Çamlaraltı Koleji, üç kuşağında eğitimci olduğu Türkiye'deki tek özel okul ünvanına sahip...

Eğitimde 50 başarılı yılı geride bırakan ve eğitim sektöründe yerli sermaye ile kurulup üç kuşağın da eğitimci olduğu Türkiye'deki tek özel okul ünvanına sahip olan İzmir Özel Çamlaraltı Koleji'nin Yönetim Kurulu Üyesi Bentürk Dirikal ile eğitim sektörü hakkında görüştük. İşte Dirikal'ın Türkiye ve dünyada eğitim ile gelecek hakkındaki görüşleri...

Eğitimde yeni atılımlar...

Yıllardır herşeyin başının eğitim olduğunu, eğitimin şart olduğunu ve kalitesinin artırılması gerektiğini herkesin dilinden duyuyoruz. Bu tespitlere tabii ki hep birlikte katılıyoruz ve eğitim sektörünün uzun vadede diğer tüm sektörlerle etkisinin ne kadar büyük olabileceği biliyor veya en azından öngörebiliyoruz. Eğitimdeki kalitenin sadece bu saptamaları yaparak yükselmediğini, yeni ve büyük çaplı proje çalışmalarının gerekli olduğunu son yıllarda daha iyi anladık.

Gerek kamu gerek özel sektörde eğitim ile ilgili yeni birçok büyük atılım yapılmaya başlandı. Ancak eğitim sistemimizde altyapısı enine boyuna iyi araştırılarak hazırlanmadan, dene-gör mantığıyla yapılan çalışmaların bir çoğunun da sonuçlarından pek memnun kalınmadığını gördük ve (umarım)

gerekli dersleri çıkardık. Artık analitik düşünmenin ve proje mantığının öngördüğü planlama çalışmalarının, elde edilecek sonuca ne kadar büyük etki edebileceği bilincine varmamız gerektiğine inanıyorum. Proje çalışmalarında gerçekçi olunması, planlamanın durum tespiti doğrultusunda yapılması ve atılan bir adımın bir sonraki adıma temel oluşturması düşünülerek atılması gerekiyor.

Günümüzde, önceki yıllara oranla daha hızlı gelişen bilim ve teknoloji yaşamın her alanını etkilediği gibi eğitim sektörünü de yeni yaklaşımlara ve değişimlere yöneltmektedir. Bilişim sektörünün ne kadar hızlı geliştiğini, ne kadar etkili bir şekilde yaygınlaştığını her an, her yerde - evimizde, işyerimizde, hatta cebimizde - hissetmek mümkün.

Teknoloji sınıfları

Her sektörde olduğu gibi eğitim sektöründe de kurumların araştırmacı bir vizyona sahip olması, yenilikleri izleyerek kendilerini sürekli yenilemesi, güncellemesi ve nitelikli insan kaynağına sahip olması gerekmektedir. Son yıllarda gerek özel, gerek kamu sektöründe bulunan eğitim kurumlarında hızlı bir teknolojik yenilenme süreci başladı. Tabii ki bu fiziki yatırımlar gerekli ve memnun edici; ancak bu süreçte, önemli bir noktayı gözden kaçırmamak gerekiyor; teknolojinin esiri değil, iyi bir izleyicisi ve etkin bir kullanıcısı olabilmek.

Yeni teknolojileri amacına uygun kullanabilmek için uygun bir fiziki ve teknolojik altyapı kadar, donanımlı bir eğitim kadrosu da gerekiyor. Örneğin; biz okulumuzda geçen sene teknolojik anlamda köklü bir iyileştirme kararı aldık ve tüm sınıflarımızı "Technology Classroom / Level 2" (teknoloji sınıfı) düzeyine ve ileriki yıllarda kolaylıkla güncelleyebilmek için tüm sınıfların altyapısını da "High Tech Classroom / Level 3" (yüksek teknoloji sınıfı) düzeyine çıkarmak için düğmeye bastık.

Personel de gelişmeli

Fiziki ve teknolojik iyileştirmelere başlama sürecinde, eğitim kadromuzun teknolojik bilgi gereksinimlerini tespit ettik, profesyonel ve teknik destek olarak düzenlediğimiz hizmetiçi eğitimlerle öğretmenlerimize teknolojinin etkin birer kullanıcısı olma imkanı verdik. Eğitimde kaliteyi yükseltmek için, yapılan her türlü yatırımın etkin ve amacına uygun kullanılabilmesi, dolayısıyla kurumların personeline sürekli kendini geliştirme imkanı sağlaması ve çalışanların da yenilikleri öğrenmeye ve takip etmeye açık olması gerekiyor.

Bilginin en değerli kaynak haline gelmesi sonucu Bilgi Çağı olarak nitelendirilen günümüzde, kullanılabilir güncel, doğru bilgiye ulaşabilen ve

Öğrenciler yabancı dille ana sınıfında iken tanışıyor. Dördüncü sınıftan itibaren, seviyeleri ve bireysel farklılıkları gözetilerek 10-12 kişilik sınıflarda devam ediyor

bilgiyi en etkili biçimde kullanan kurumların başarıya ulaştığını gözlemliyoruz. Bilgi Çağı ile birlikte dünya evimizdeki bilgisayar ekranına sığdırılmış, kurumların uluslararası platformda da rekabet etme güçlerini artırma imkanı doğmuştur.

Bilişim Teknoloji'sinin bizlere sunduğu imkanlarından faydalanmak ve her anlamda dünya ile bütünleşmek ancak iyi bir yabancı dille mümkün olmaktadır. Diğer bir deyişle, yabancı dil Bilgi Çağında birçok kapıyı açan bir anahtar niteliği kazanıyor.

Dilin kültürü de öğrenilmeli

Bu yüzden eğitim sektörünün üzerinde önemle durması gereken diğer bir önemli konu da yabancı dil eğitimi, "eğitimi" diyoruz, çünkü sadece öğretimi günümüzde yeterli olmamakta; etkin bir iletişim kurabilmek için öğrenilen dilin kültürü hakkında da bilgi sahibi olunması gerekiyor. Biz okulumuzda bu bilinçle birçok yeniliğe imza attık ve atmaya devam ediyoruz.

Türkiye'de, Talim Terbiye Kurulu onaylı kendine özgü yabancı dil müfredat programı olan 10 okuldan biri olarak bu konuya oldukça önem veriyoruz. Öğrencilerimiz yabancı dil ile ana sınıfında tanışıyor ve 4. sınıftan itibaren 20-24 kişilik sınıflarda değil, seviyeleri ve bireysel farklılıkları gözetilerek 10-12 kişilik sınıflarda öğreniyor. Öğrendiği dilin kültürünü de kardeş okul projeleriyle yerinde öğrenme imkanına sahip oluyor.

TOEFL başarısı bunun kanıtı

Dil öğreniminde uyguladığımız diğer farklı bir uygulama da dersi konunun geçtiği mekana taşıma imkanı sunarak, öğrencinin derse olan motivasyonunu ve ilgisini zirveye çıkaran "Mobile Classroom Model" (Gezici Sınıf Modeli). Bu gibi uygulamalar sonucunda yabancı dil eğitimindeki hedeflerimize ulaştığımızı, 12. sınıf öğrencilerimizin TOEFL sınavlarında aldıkları 550 üzeri puanlarla görebiliyor ve gurur duyuyoruz.

Her sektörde olduğu gibi, sürekli gelişim içinde olan eğitim sektöründe de, kurumların yenilikleri yakından takip ederek güncel kalabilmelerinin etkili bir yolu, uluslararası

projelerde etkin bir şekilde yer almaktır.

AB Eğitim Programları olarak bilinen SOCRATES çerçevesinde, geçen sene Finlandiya, Hollanda, İtalya, Romanya, Polonya ve Türkiye'den bizim kurumumuzun da arasında bulunduğu 'Intersix Learning' adında, altı değişik ülkeden okulun ortak yürüteceği Comenius-1 tipi bir projeye başladık. Üç yıl sürececek proje sürecinde, her okul birbirini ziyaret edecek, yapılacak eşgüdümlü ve uygulamalı çalışmalar ışığında bilgi ve deneyimler ortak bir paydada entegre edilerek ideal öğrenme modelleri ortaya konulacak.

Avrupa Birliği ile 40 yıldır siyasi bir uzlaşmaya varılamadı belki, ama uluslararası projelerle, M. K. Atatürk'ün "Yurtta Barış, Cihanda Barış" sözü ışığında, yıllardır dünya ile kültürel anlamda birçok konuda uzlaştık ve uzlaşmaya devam etmeliyiz.

Bentürk Dirikal kimdir?

1970 İzmir doğumlu. İlk, orta ve Anadolu lisesi eğitimi İzmir Özel Çamlaraltı Koleji'nde tamamladı. 1986-88 yılında İtalyan Kültür Derneği'nde İtalyanca öğrenimi gördü. 1993 yılında Gazi Üniversitesi - İngiliz Dili Eğitimi bölümünden mezun oldu. ABD'de Central Missouri State Üniversitesi'nde 1 yıl İngiliz Dili Öğretimi (TEFL) üzerine eğitim aldı, aynı üniversitede Türk Öğrenci Birliği kurdu ve bir yıl kurucu başkanlığını yaptı. 1994-96'da Houston Üniversitesi'nde Eğitim Yönetimi alanında yüksek lisansını tamamladı. Askerlik görevini 1997-98'de Kuleli Askeri Lisesi'nde öğretmen subay olarak tamamlamaya hak kazandı. 1998 yılında İngilizce Öğretmeni olarak göreve başladığı İzmir Özel Çamlaraltı Koleji'nde, Yabancı Diller Koordinatörü, Kalite Komite Başkanı ve Yönetim Kurulu Üyesi olarak görev yapmaktadır.

Microsoft, CeBIT'te Media Center Edition'ı tanıttı...

Microsoft Türkiye, Türkiye ve Avrasya'nın en büyük bilişim etkinliği olan CeBIT Bilişim Eurasia Uluslararası Bilgi ve İletişim Teknolojileri Fuarı'na, 2408 m2'lik alanı kapsayan "Microsoft Salonu" ile katıldı. Microsoft Türkiye, Microsoft Salonu'nda, tüm katılımcılara, 70 iş ortağıyla birlikte yaratacağı sinerjiyle, yepyeni teknolojileri sunma fırsatını da yakaladı. Pazar yeri temasının vurgulandığı salonda, iş ortakları, ziyaretçilerle, Microsoft çözümlerini paylaştı, aynı zamanda, birlikte çalışabilme, iş üretme örneğini sergilerken, bilişim pazar payını yükseltmenin yolları anlatıldı.

Microsoft, diğer yandan, CeBIT'de, Windows XP Ailesi'nin yeni ürünü Windows XP Media Center Edition'ı kullanıcılarla buluşturdu. Türkçe olarak kullanıcılarla paylaşılan Microsoft'un bu ürünü, PC'leri bir dijital eğlence merkezine dönüştürmeyi hedefliyor. Fuar boyunca, canlı demolar ve çeşitli etkinliklerle Media Center tanıtılırken, 8 ayrı demo standında da, son kullanıcılar, ürünü deneyebildiler.

Dijital eğlence merkezi

Windows XP Media Center Edition, PC'yi uzaktan kumanda ile kontrol edebilme imkânı sunan işletim sistemi ile televizyon, video, DVD, dijital görüntü, fotoğraf ve sesi bir araya getiren bir yazılım olarak yer alıyor. Kutuda ve PC üzerine yüklü olarak piyasaya sunulacak olan Windows XP Media Center Edition'ın özellikle gençler ve öğrenciler tarafından büyük ilgi gördü.

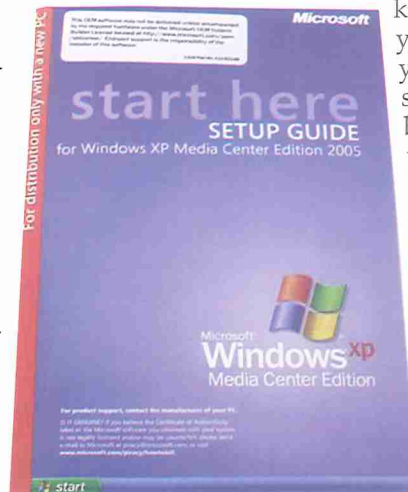
Windows XP Media Center Edition, tam bir dijital eğlence aracı olarak tasarlandı. Örneğin, televizyondaki bir canlı yayın durdurularak görüntü geri alınabiliyor ve kişisel video kaydedici ile PC üzerine kayıt yapılabilir. Electronic Program Guide yardımı ile, TV programları arasında

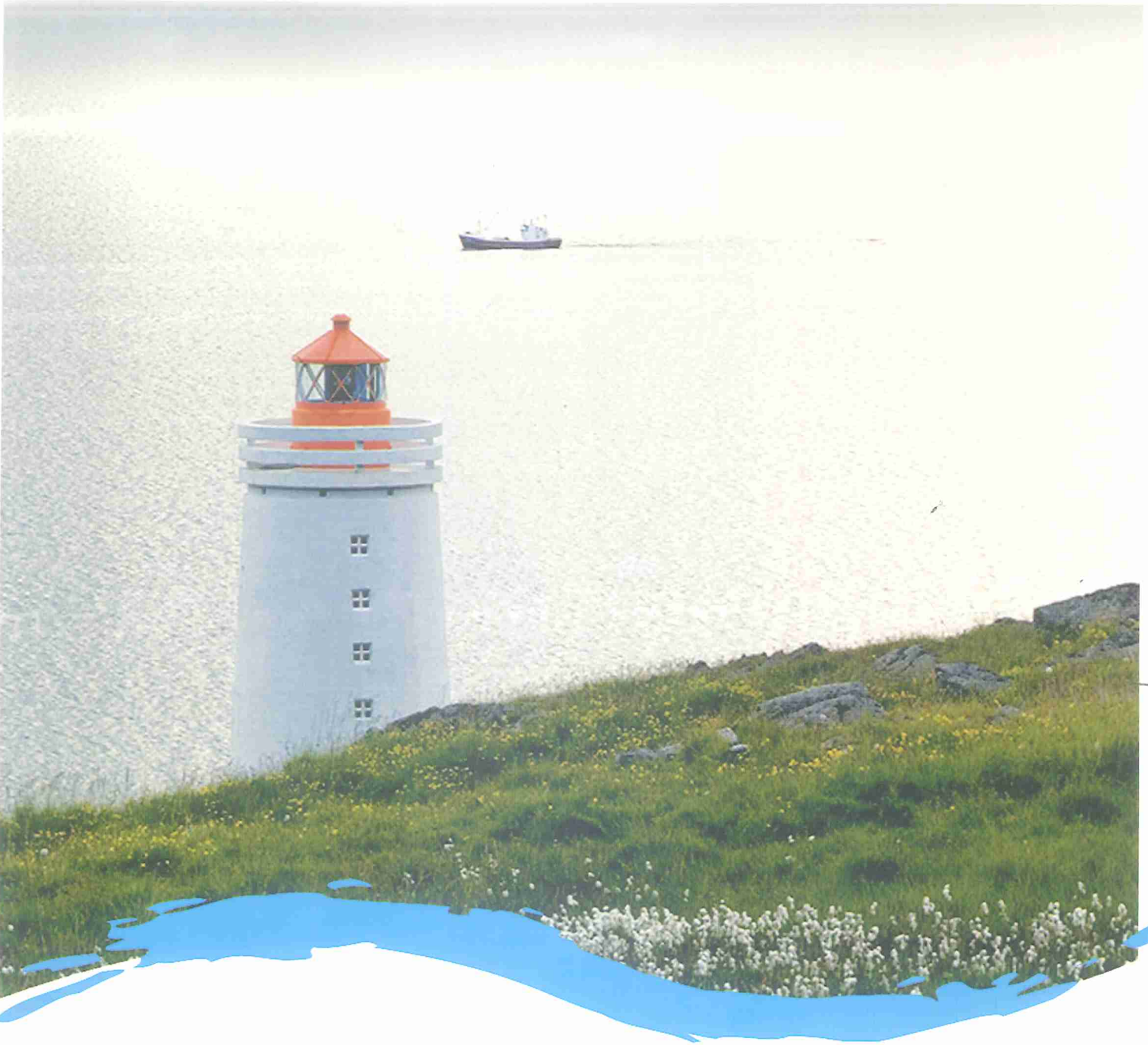
kategorilere göre kolaylıkla arama yapmak da mümkün; sporun altındaki kategori olan futbol seçilince futbol ile ilgili program ve maç gibi seçenekler çıkıyor.

Dijital müzik de, Windows XP Media Center'ın uzmanlık alanlarından biri. Anahtar kelime ile müzik parçası, sanatçı ismi aranabilen Windows XP Media Center'da parça seçmek, çalmak, ses ayarı gibi tüm işlemler uzaktan kumanda ile yapılabiliyor. Üzerine müzik eklenebilen fotoğraf albümleri oluşturulması, slayt gösterileri hazırlanması, kişisel görüntü arşivi oluşturulması, görüntü montajı gibi zengin bir görsel deneyim de sunan Windows XP Media Center Edition, DVD izleme keyfini tek bir tuş ile parmakların ucuna getiriyor.

Microsoft Türkiye olarak, Türkiye'nin 'bilişimle kalkınması' vizyonunda, önemli adımların atıldığı CeBIT Bilişim Eurasia'da, Media Center Edition'ın yanı sıra, SQL Server 2005, Windows XP 64 Bit, BizTalk 2006 ve Windows Server 2003 Release 2, Windows XP tablet PC edition, Windows Mobile ürünleri de tanıttı.

Türkiye'nin potansiyelini gerçekleştirmesi için "bilişimle kalkınma" Bilişim, eğitim ve kamu hizmetlerinde yüksek katma değer sağlamak ve düşük maliyetlerle istihdam yaratmaktadır. Daha verimli iş süreçleriyle ekonomideki istikrara da katkıda bulunan bilişim, Türkiye'nin ekonomik, kültürel ve siyasi gelişmesinin en önemli araçlarından biridir. Microsoft, Türkiye'nin potansiyelini gerçekleştirmesi için, bilişimin tüm dünyada olduğu gibi, ülkemizde de an fazla yatırım yapılan alanlardan biri olması gerektiğine inanmaktadır. Kurulduğu 1993 yılından bu yana kişilerin ve kurumların gerçek potansiyellerini ortaya çıkaran yazılımlarıyla insanları 'her zaman, her yerden ve her cihazdan' bilgiyle buluşturan Microsoft Türkiye, 7 bin bilişim şirketinden oluşan ekosistemiyle ülkemizin bilişimle kalkınması için çalışmaktadır.

M/V CONSTANTZA

M/V LADY NURSEN

M/V YILDIRIM K

Kermangroup,
Türkiye, Romanya ve Mısır arasında
dört gemisiyle vermiş olduğu
düzenli hat ve diğer iki gemisiyle de
Akdeniz ve Karadeniz limanlarında
tramp seferlerine,
1980'den beri devam etmektedir.

KERMAN GROUP

ILDAŞ creative

Nanoteknoloji

Bir kanser hastasının vücudunun içinde hareket eden ve bulduğu tüm kanserli hücreleri, sağlam hücrelere zarar vermeden yok eden çok küçük bir tıbbi cihaz düşünün. Ya da büyükçe bir kütüphanedeki tüm kitapları küp şeker büyüklüğündeki bir kutuya sığdırmayı, çelikten daha hafif ve 10 kat daha kuvvetli cisimler yaratmayı veya kutup soğuşundan incecik bir elbiseyle korunmayı. Bunların hepsi nanoteknoloji ile mümkün olacak.

Peki nanoteknoloji nedir? Aslında "nanoteknoloji"nin tanımı konusunda çok fazla bir fikir birliği yok. Ancak matematiksel bir yaklaşım getirirsek; bir milimetrenin binde birine mikron, mikronun binde birine (yani milimetrenin milyonda birine) nanometre adı verilir. En kabaca tanımıyla nanoteknoloji, cisimleri 1-100 nanometre aralığında araştırabilmek ve kontrol edebilmek olarak anlatılabilir. Bir insanın saç telinin 60.000 nanometreyle 120.000 nanometre arasında bir kalınlığa sahip olduğu düşünülürse, bu kadar küçük ölçekte çalışabilmek için gerekli teknolojiye sahip olmanın zorluğu ortaya çıkıyor.

Atomların dizilişini de değiştirebilirsek...

Bildiği üzere tüm maddeler atomlardan oluşur ve atomların dizilişi o maddenin özelliklerini belirler. Örneğin kömürdeki atomların dizilişini değiştirebilsek, kömürden elmas yapabiliriz. Ama günümüz teknolojisi maddeleri ancak molekül düzeyinde incelememize ve üzerinde çalışmalar yapmamıza izin veriyor. Atomların dizilişini değiştirebilecek kadar derine henüz inemiyoruz. Bu maddelerle Atom düzeyinde oynamaya çalışmak elimizde boks eldivenleriyle küçük Lego parçacıklarından bir ev yapmaya çalışmak gibi. İşte elimizdeki boks eldivenlerini çıkarmamıza yarayacak araç nanoteknoloji.

Nobel ödüllü fizikçi Richard Feynman bunu şöyle açıklıyor: "Benim görebildiğim kadarıyla fizik, maddelerin atom düzeyinde maniple edilmesine karşı çıkmıyor. Bu, herhangi bir doğa kanununa karşı gelmek değil zaten. Prensipte yapılabiliyor ama şu ana kadar yapılamamış olmasının sebebi insanların o düzeyde çalışabilmek için fazla büyük olmaları."

Artık hayal değil

Burada söylememiz gereken ilk şey nanoteknolojinin bir hayal veya gelecek projeksiyonu olmadığı. Yaklaşık 15 yıldan beri nanoteknoloji üzerinde yapılan çalışmalar bir düzine Nobel ödülü aldı. IBM ve Samsung gibi dev firmalar başta olmak üzere birkaç bin firma nanoteknoloji üzerinde çalışıyor. 2002 yılında bu

Işık dalgalarını dinamik olarak kontrol ederek optik görüntü teknolojilerinde ciddi gelişmeler sağlanıyor

konuya firmalar ve hükümetler 4 milyar dolar ayırdı. Bu rakam 2004 yılında 8,6 milyar dolara çıktı. 2004'te sadece Amerikan Hükümeti nanoteknolojiye 1 milyar dolar yatırırken, 2008 sonuna kadar 3,7 milyar dolar daha ayırmayı planlıyor. Mayıs 2005 itibarıyla nanoteknoloji konusunda 3.800 patent alınmıştı. 1.777 patent başvurusu da onay beklemekteydi.

Öldürücü silaha dönüşebilir

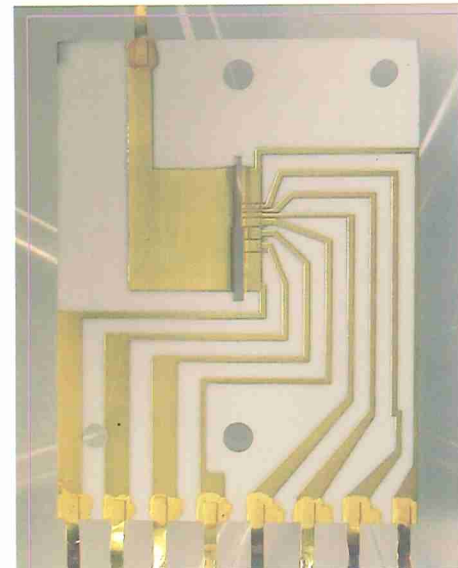
Nanoteknoloji ile ilgili söylenmesi gereken önemli başka bir nokta, bu düzeyde çalışmaların ciddi sorumluluk gerektirdiği. Çünkü nanoteknoloji dünyanın en iyi golf topunun üretilmesine araç olabileceği gibi, dünyanın en öldürücü silahının (veya maddesinin) yapımına da vesile olabilir. Nitekim Amerikan ordusu "Nanoscience for Soldier" (Asker için Nanobilim) başlığı altında, askerlerin, nanoteknoloji uzmanlarının ve üniversite profesörlerinin bulunduğu çalışma gurupları oluşturdu.

Nanoteknoloji için "bir sonraki endüstri devrimi" diyenler var. Artık üreteceğiniz bir ürün için bildiğiniz maddeler ve onların değişik oranlarda karışımlarıyla limitli değilsiniz. Onun yerine kullanmakta olduğumuz maddenin özelliklerini ihtiyacınıza göre modifiye edebilirsiniz. Peki şu ana kadar nanoteknoloji kullanılarak neler yapıldı?

- Daha güçlü ve hafif otomobil tamponları
- Daha uzun ömürlü boyalar
- Gözlük ve otomobil camları için koruyucu tabakalar
- Daha güçlü metal kesici cihazlar
- Daha etkili güneş kremleri ve kozmetik ürünler
- Daha uzun ömürlü tenis topları
- Daha hafif ama çok daha kuvvetli tenis raketleri
- Leke tutmayan kumaşlar
- Yanmayan kıyafetler
- Daha verimli katalitik konverterler
- Farklı özelliklerde mürekkepler
- Dişilikte kullanılacak bağlayıcı malzemeler
- Yeni jenerasyon golf topları
- Çok ince olmasına rağmen kullanıcısını çok soğukta bile sıcak tutan tekstil materyalleri

Bu arada havacılıkta ve uzay çalışmalarında kullanılmak üzere sürtünmeye ve darbelere dayanıklı ama aynı zamanda çok hafif malzemelerin üretilmesi konusunda ciddi aşama kaydedildi.

Hiç şüphesiz yukarıdaki liste her geçen gün daha kalabalıklaşıyor. Başta sağlık, enerji ve çip üretimi olmak üzere birçok sektör nanoteknoloji sayesinde kısa zamanda ciddi değişikliklere uğrayacak. Nitekim 27 Temmuz 2005 tarihinde Massachusetts Institute of Technology (MIT)

Altından yapılmış iyon kapanları kullanarak bir atomun bazı özellikleri başka bir atoma aktarılabilir.

Tüm maddeler atomlardan oluşur ve atomların dizilişi o maddelerin özelliklerini belirler. Örneğin atomlarının dizilişini değiştirebilsek, kömürden elmas yapabiliriz

daha temiz bir çevre için...

KISMET KİMYA

PLASTİK GERİ TOPLAMA VE GERİ KAZANMA
COLLECTION AND RECYCLING OF PLASTICS

KISMET KİMYA PLASTİK SANAYİ VE TİCARET A.Ş.

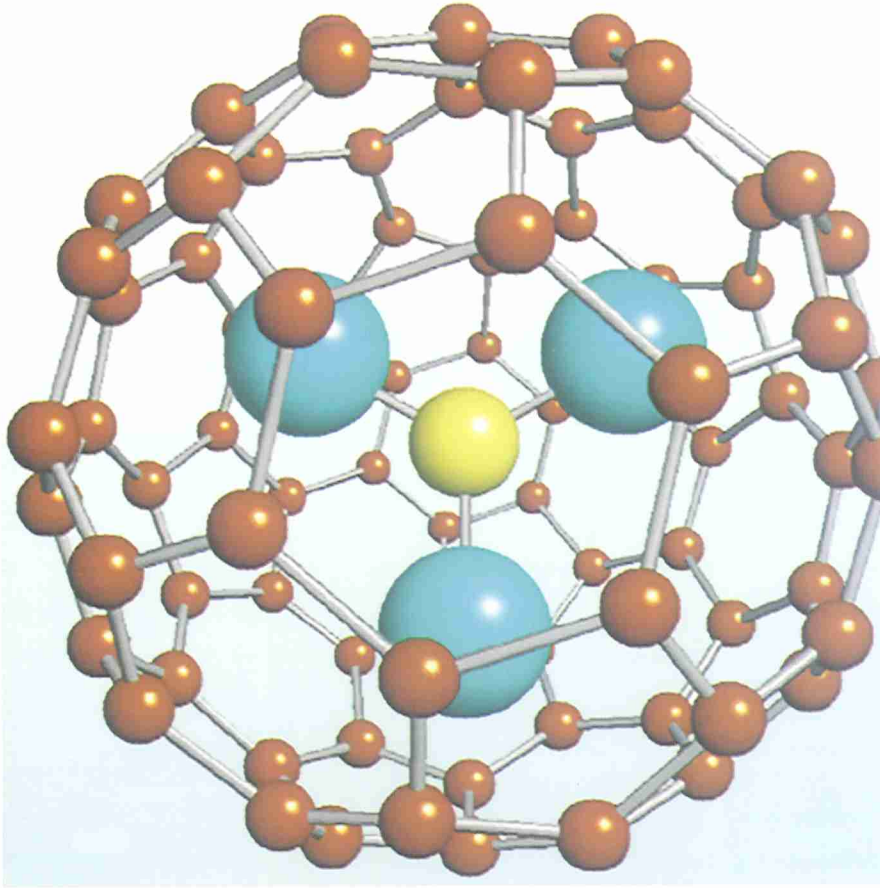
Atatürk Organize Sanayi Bölgesi 10037 Sk. No:3 35620 Çiğli İZMİR

Tel: +90 232 328 05 65 (Pbx) Fax: +90 232 328 05 70

e-mail: info@kismetrcy.com

www.kismetrcy.com

Kismet Kimya bir **PAPİX** yatırımdır.

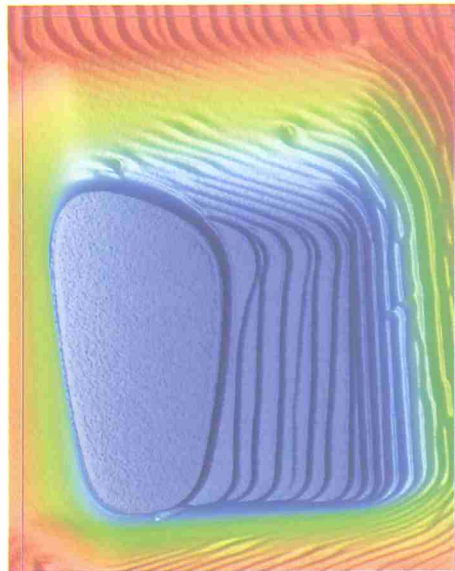
Nano teknoloji, insanlığın gelişimi için kullanılabileceği gibi, atomların dizilişini değiştirip korkunç silahlar da üretebilir.

Biyoloji Mühendisliği bölümünden sarsıcı bir açıklama geldi:

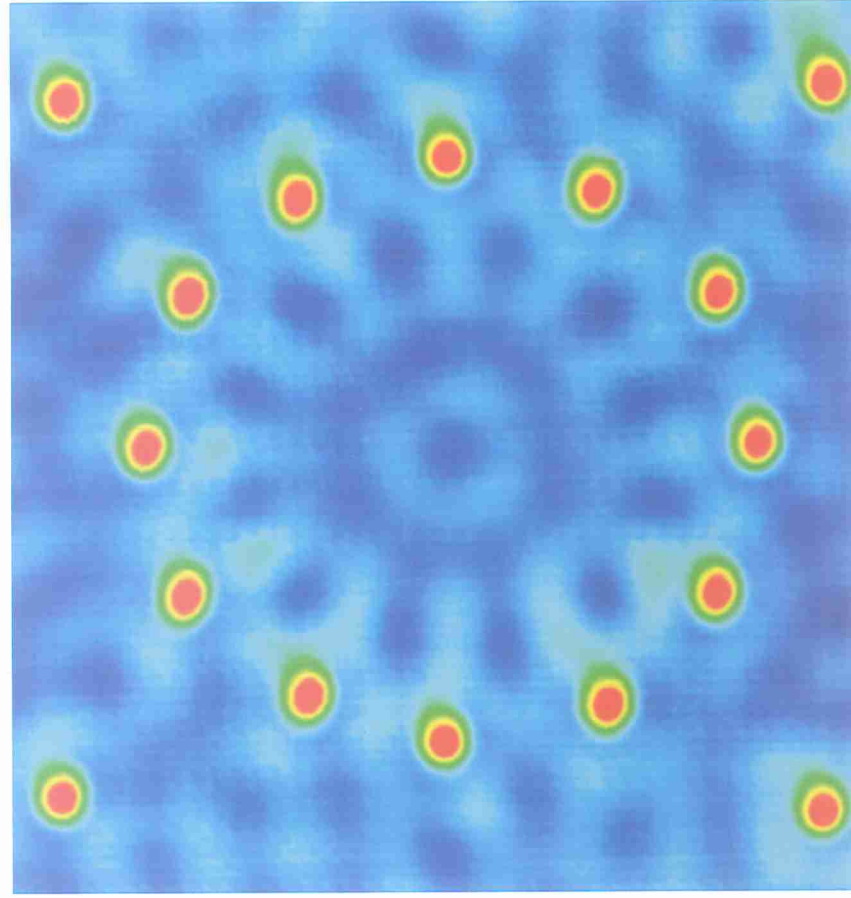
Nanoteknoloji kullanarak içinde kemoterapi ilaçları olan akıllı bir anti-kanser bombası ürettiklerini açıklayan Profesör Ram Sasisekharan, akıllı bombanın cilt ve akciğer kanseri olan fareler üzerinde denendiğini ve olumlu sonuç alındığını bildirdi. Sağlıklı hücrelere zarar vermeyen bombanın bir balon içinde vücuda enjekte edildiğini ve tümörün içine yerleştikten sonra dış balonun erimesiyle ilacın aktive olduğunu ve tümörü kanla besleyen kanalları parçalayarak hem kanserin yayılmasını engellediğini hem de kanserli hücreleri öldürdüğünü bildiren Prof. Sasisekharan, Truva atına benzettiği bu ilacın insanlar üzerinde de kemoterapiden etkin bir tedaviyi kemoterapinin yan etkileri olmaksızın sağlama-sını beklediklerini bildirdi.

Canlı devreler

Mart 2005te ilginç bir açıklama da Wisconsin-Madison Üniversitesinden geldi. Kimya Fakültesindeki bilim adamları tekli bakteri hücrelerini kullanarak küçük elektronik devreler yaptıklarını açıkladılar. Bu ne anlama geliyor? Bu, bazı bakterilerin insanlar üzerinde yaptığı etkinin benzerini, bu bakteriler üzerinde yapabilecek kadar küçük yapılara sahip olduğumuz anlamına geliyor. Bu devreler sayesinde çok yakında bakterileri, toksinleri ve proteinleri anında tespit edip yok edebileceğiz. Yani gıda güvenliğini nanometrik bir düzeyde

Bir basamağı 0.3 nanometre olan bu silikon merdivenlerin referansı ve çok özel sıfır titreşimli mikroskoplarla her türlü ölçümü nano boyutlarda yapmak mümkün.

12 Kobalt atomunun dizilişi. Artık bu dizilişi değiştirebilecek bir teknoloji var.

sağlayabileceğiz. Profesör Robert Hamers yaptığı açıklamada teknolojinin ilerlemesiyle nano boyuttaki maddeleri birleştirerek çok daha kompleks koruma ağları veya sistemleri geliştirebileceklerini belirtti.

Benzer bir uygulamayı Samsung firması ürettiği buzdolaplarında kullanmakta. "Silver Nano" adını verdikleri teknikle, sterilize etme ve kokulardan arındırma gücüne sahip bir gümüş çözeltilisini 1-100 nanometre ölçüsünde yayarak bakteri veya virüslerin solunumunu kapatan bir kalkan oluşturdu. Samsung, yaptığı testlerde bu teknikle belirli bakterileri yüzde 99.9 oranında temizlemeyi başardı. Piyasaya yeni sürdüğü bazı soğutucularda bu teknolojiyi kullanmaya da başlayan firma bu soğutuculara "Silver Nano Health System" (Gümüş Nano Sağlık Sistemi) damgası vurdu.

Teknolojide milat

Nanoteknoloji laboratuvarlardan çıkıp sanayi ve ekonomiye hizmet etmeye yeni yeni başlıyor. Belki de çok yakında bir çok sektörde "nanodan önce" ve "nanodan sonra" diye iki devirden bahsederek hale geleceğiz ve dünya borsalarında İnternet şirketlerinin estirdiği rüzgarın daha kuvvetlisini Nanoteknoloji şirketleri estirecek. Ama Nanoteknolojiyi işimize ve hayatımıza sokmak için çok fazla beklemek zorunda değiliz; eğer nanoteknoloji birçoklarının lanse ettiği gibi "geleceğin bilimi" ise, gelecek çoktan başladı.

Nano teknoloji sayesinde Samsung firması, bakterilere yaşam hakkı tanımayan bir buzdolabı üretti. MIT de, doğrudan kanser hücrelerini hedef alan ilaç yaptı

Kalite ve Güvenin adı

Altan®
Manisalı

Tahin, Helva, Üzüm Pekmezi

MANISALI GIDA SANAYİ ve TİCARET LTD. ŞTİ.

Merkez: 929 sokak No:13 Kemeraltı - İZMİR

Tel: 0.232. 425 53 46 Fax: 0.232. 489 94 87

Fabrika: İ.Turan Caddesi No: 157 Menderes - İZMİR

Tel: 0.232. 782 32 60 Fax: 0.232. 782 40 18

e-mail: manisali@manisali.com • www.manisali.com

Aşk gemisinde balayı

İş arkadaşlığından doğan büyük bir aşk. Akdeniz Tekstil'in Basmane Fabrikası'nın kuruluşunda tanışan Vedat-Gülay Özyavru çiftinin arkadaşlığı iki ay içerisinde evlilik kararıyla noktalanmış ve söz, nişan, düğün hepsi 10 ay içerisinde tamamlanmış. Aşk Gemisi ile çıkılan balayı seyahati Venedik'te unutulmaz anların yaşanmasına neden olmuş.

Vedat-Gülay Özyavru, bugün 13 yaşında bir kız ve 3 yaşında bir erkek çocuk sahibi. Kızları Laçın Şebnem ve oğulları Emir, ailenin mutluluk kaynağı. Evliliklerinin olmazsa olmazlarının SEVGİ ve GÜVEN olduğuna dikkat çeken Gülay Özyavru, "Ben onu her zaman ve her koşulda güvenir ve severim. O da aynı şekilde" diyor ve sorularımızı şöyle yanıtlıyor:

- Eşinizle ne zaman ve nerede tanıştınız? Evliliğe nasıl karar verdiniz?

E.Ü. Tekstil Mühendisliği bölümünden mezun olduğumda Akdeniz Tekstil'de çalışmaya başladım. Akdeniz Tekstil'in Basmane Fabrikası yeni kuruluyordu. Vedat orada elektrik tesisatının yapılandırılması için geceli gündüzlü çalışıyordu. Hepimiz fabrikanın zamanında üretime geçebilmesi için çok çalışıyorduk. Bir akşam me-saisinde orada birlikte çalıştığım arkadaşlarımdan biri tarafından tanıştık. Tanışır tanışmaz arkadaşlığımız çok hızlı ilerledi. Evliliğe iki ay içerisinde karar verdik. Söz-nişan-düğün hepsi on ayın içinde oldu zaten.

- Ne zaman ve nasıl evlenme teklif etti? Bu teklifi bekliyor muydunuz?

Tanıştığımız andan itibaren Vedat, arkadaşlığımıza çok ciddi yaklaştı. Bana hep hoş sürprizler yapar, akşamları iş çıkışında almaya gelirdi. Aramızda çok güzel bir iletişim vardı. Buna karşın her zaman atak, cesur bir yapısı olan Vedat evlilik teklifini yapmakta çok zorlandı. Beni yemeğe davet ediyor, lafı döndürüyor, dolaştırıyor fakat bir türlü söyleyemiyordu. Sonunda bir akşamüzere, iş çıkışı beni eve bırakacaktı. Bornova Ağaçlıklı Yol'da, arabada, fonda Paul Anka çalışıyor ve nihayet söyledi. Nihayet diyorum çünkü onun sıkıntısı bana da sirayet etmişti ve artık söyleyemeyeceğini düşünüyordum.

- Nasıl bir törenle evlendiniz ve düğününüz nerede oldu?

Ben her zaman çok sade bir tören hayal ederdim. Vedat ise bir düğün istiyordu. En sonunda bir kokteyl nikahta karar kıldık. Çok güzel bir törendi. Fuarda Park Restaurant'ta (Ne yazık ki, artık yok).

- Balayına çıktınız mı? Unutamadığınız bir anınız var mı?

Çok şahane bir balayı yaptık. Aşk Gemisi'yle Kuşadası'ndan Venedik'e gittik. Ve İtalya'yı baştan başa on beş gün arabayla gezdik. Venedik'te iki gece kaldık. Kanal'da gondol gezintisinden San Marco Meydanı'na kadar. Bu arada seyahate çıkıyoruz diye yeni bir fotoğraf makinesi almıştık. Her anımızı fotoğraflıyoruz. Derken ilk film bitti. Ay bastırılalım dedik. Birde ne görelim hiçbir fotoğrafımız çıkmamış. O gün Floransa'ya gidiyorduk. Gittik. Bütün gezinin en sonunda tekrar Venedik'e geri döndük. Sadece fotoğraf çekmek için.

- Vedat bey ev düzenine karışır mı?

Hayır, Vedat evde hiç bir şeye karışmaz. Hiçbir konuda da problem yaratmaz. Ne yemek ne temizlik. Sadece gömleklerinin iyi üt-

Her zaman cesur bir yapısı olan Vedat, nedense evlilik teklifinde zorlandı. Lafı döndürüyor bir türlü söyleyemiyordu

lenmesinde çok titizdir.

- Eşiniz romantik midir?

Evet, isterse çok romantik olabilir. Sürpriz hediyeler, müzik eşliğinde danslar ayarlamaya bayılır. Bu yıl evlilik yıl dönümümüzde çok şık bir sürpriz hazırlamıştı. Reklamarka'da ailemiz ve arkadaşlarımızı davet etmiş ve ikimizin ilişkisinin video filmi hazırlatmıştı. Ve ben hem şaşkınlıktan hem de mutluluktan hep ağladım o gece.

- Neler yapmaktan hoşlanırsınız? Ortak özellikleriniz neler?

Çok yoğun bir iş yaşamı var. Ben kendine çok az zaman ayırdığını düşünüyorum. Ama her zaman ufak tefek çılgınlıklar yapar. Mesela denize merakından bir ara sürat motoru almıştı. Sonra motosiklet aldı, o da üç-dört yıl sürdü. En son hobisi ise yelkenli teknesi.

- Çocuklar?

Kızım Laçın Şebnem 13 yaşında. Ama küçük yaşlarından beri hep benim en iyi arkadaşım olmuştur. Çok olgun ve iyi huylu oldu her zaman. Onunla gurur duyuyorum ve babasının baş tacı. Oğlum Emir 3 yaşında. 10 yıllık bir aradan sonra evimizin yeni neşe kaynağı. Küçük yaramaz afacanlıklarını sevimliliğiyle kapatacak kadar şirin. O hepimizi avucunun içine almış durumda. Vedat'a yoğun iş stresini unutturacak tek şey, Çeşme'de çocuklarıyla bir hafta sonu geçirmektir. Elbette onun yaşadıklarından hepimiz etkileniriz. Ama O her zaman canlı ve neşeli olmaya gayret eder.

- Evlilik sizin neyi ifade eder?

Evliliğin temelinde SEVGİ olmalıdır. Bizim evliliğimizin olmazsa olmazları ise SEVGİ ve GÜVEN'dir. Ben onu her zaman ve her koşulda güvenirim ve severim. O da aynı şekilde.

- Peki ya EĞİAD sizin için ne ifade ediyor?

Bizim yaşantımızda EĞİAD'ın önemi büyük. Bugün arkadaşlarımızın birçoğu EĞİAD'dan. Ben dernek üyelerini ve onların ailelerini çok seviyorum. Şu anda eşimin

aktif bir görevi yok ama EĞİAD üyeliği başladığından beri hem çeşitli komisyonlarda çalıştı hem iki dönem yönetim kurulu üyeliğinde bulundu. Hem de sevgili Fatih Dalan'la girdiği seçimde yönetim kurulu başkanlığına aday oldu. Seçimlerden sonra ise sevgili Fatih'in başarılı yönetimini içtenlikle destekledi.

Orkan benim enerji kaynağım

KISMET ORKAN
SÖZER

Orkan-Kismet Sözer çifti aynı semtte oturdukları için çocukluk yıllarından itibaren birbirlerini tanıyor. Hatta aynı ilkokula gitmişler ama onlarınki asla bir çocukluk aşkı hikayesi değil. Lisede ayrılan yolları üniversite eğitiminden sonra yeniden karşılaştıkları aralarında oluşan elektrik bir anda aşka dönüşmüş. Orkan Bey'in askerliğine rağmen 1 yıl süren arkadaşlık nikah masasında son bulmuş. Bir öğle yemeğinde aniden gelen evlenme teklifi İtalya'da yapılan balayı ile ölümsüzleşmiş.

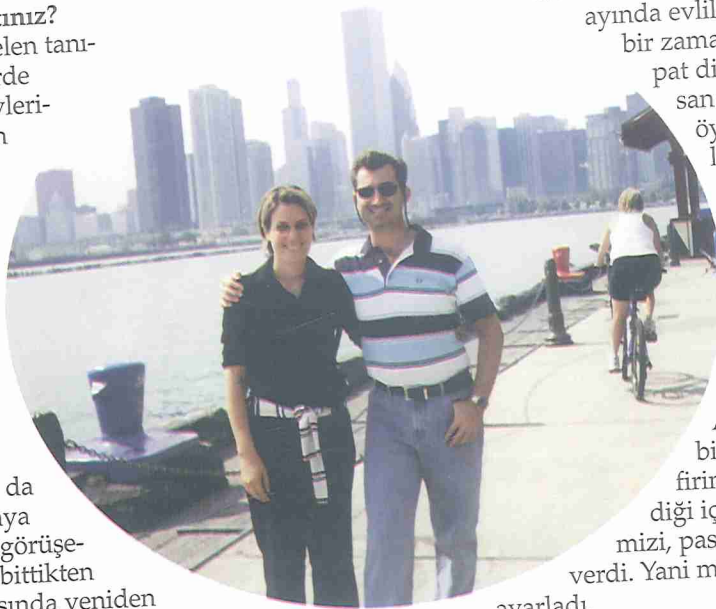
Ev işleri ile çok fazla ilgilenmese de çocukları Orkan Bey'in en büyük tutkusu. 5.5 yaşındaki San ve 1.5 yaşındaki Melisa, Sözer ailesinin mutluluk kaynağı. Hayatını çocuklarına adayan Kismet Sözer'in en büyük keyfi eşi ile birlikte yeni açılan restoranlarda yeni tatlar denemek. "Orkan benim hayattaki enerji kaynağım" cümlesi Kismet Sözer'in eşi ile ilgili en anlamlı sözü. Bir insan hayat arkadaşı ile kendini daha nasıl özdeşleştirebilir ki?

- Eşinizle nerede ve nasıl tanıştınız?

Benim eşimle çok eskiden gelen tanışıklığım var. Çünkü aynı yerde Göztepe'de oturuyorduk. Evlerimiz arasında 5-6 apartman vardı. İki kez taşındık ama aradaki fark hiç artmadı. Çok samimi değildik ama şahsen tanıyordum. İlkokulda aynı okuldaydık ama aynı sınıfta değildik. Lisede yollarımız ayrıldı. Ben Özel Türk Lisesi'ne, Orkan Bornova Anadolu Lisesi'ne gitti. Ben Ankara Bilkent Üniversitesi'ne gittim, O burada kaldı; sonra da Amerika'ya master yapmaya gitti. Yani uzunca bir süre görüşemedik. Üniversite eğitimi bittikten sonra bir arkadaş toplantısında yeniden karşılaştık. Çünkü çok ortak arkadaşımız vardı.

- Eski tanışıklık var ama çocukluk aşkı değil galiba.

Kesinlikle değil. Orkan çok yaramaz ve haşarı bir çocuktu. Hatta arkadaş toplantısında ilk gördüğümde hala öyle mi diye düşündüm. Eskiye göre biraz durulmuş ama hala çok hareketliydi.

1995 Aralık'ta tekrar karşılaştık, 1996 Kasım ayında evlilik teklif etti. Hiç ummadığım bir zamanda geldi. Öğlen yemeğinde pat diye evlenme teklif etti. Yani insan bir hazırlık yapar, özenir, hiç öyle olmadı. Orkan'ın öyle klişeleşmiş şeyleri yoktur zaten. Hiç de romantik olmayan bir ortamda çok ani geldi evlenme teklifi. Evlenme teklifi sürpriz olmadı ama orada o an beklemiyordum.

- Düğün töreniniz nasıl oldu?

Düğünümüz Balçova Termal Otel'i'nin bahçesinde 1997 yılının Ağustos ayında oldu. Kalabalık bir törendi, 500 kişiden fazla misafirimiz vardı. Orkan müziği çok sevdiği için giriş müziğimizi, dans müziğimizi, pasta müziğimizi bütün müzikleri o verdi. Yani müzik konusunda her şeyi kendisi ayarladı.

- Balayına nereye gittiniz?

Balayında İtalya'ya gittik. Orkan hareketi çok sever. Örneğin egzotik bir yerde, havuz başında içkisini yudumlamak ona göre değil. Bunun için otomobil kiralayıp, İtalya'yı günden güne gezdik. Capri adasından Como'ya kadar Roma, Floransa, Venedik ve Milano dahil her yeri gezdik diyebilirim. İki hafta boyunca çok keyifli anlar yaşadık.

sında bir otelde kalacaktık. Otomobil kiraladık ama yollar hep tek yön olduğu için bir türlü giremedik otelin bulunduğu bölgeye. Otel hemen arkasında olduğu için biz bir anda tramvay yoluna daldık. Bir yandan da tramvay gelmesin diye dua ediyoruz tabii. Bu arada çok sinirli bir şekilde polis durdurdu bizi. Balayında olduğumuzu ve otele gidemediğimizi anlatınca biraz sakinleşti adam. Bize yolu gösterdi ve bir daha yapmamızı söyleyerek serbest bıraktı. Bir de bir çift arkadaşımızla Kaliforniya'da Napa Vadisi'ndeki şarap üretim tesislerini ziyaret edişimizi unutamam. Yaklaşık 10 değişik yerde 30 çeşit şarap denedik. San Francisco'ya döndüğümüzde neredeyse hepimiz sarhoştuk. Şansımıza Orkan alkolden fazla etkilenmez ve her zamanki gibi arabayı o kullanıyordu.

- Evde nasıl Orkan bey?

Normalde çok konuşan ve hareketli bir insan olmasına rağmen evde sessizdir, genelde bilgisayarıyla çalışır, çok fazla olmasa da televizyon izler, müziği çok sever. Eğer evdeyse 24 saat müzik açık kalabilir. Çocukları da kendisine benzetiyor. Her ikisine de taşınabilir video oynatıcılar, çocuk DVD'leri falan alıyor. Artık bunlar olmadan çocuklara yemek yediremiyoruz diyebilirim. Ama Orkan'ın çocuklarına karşı çok sevecen olduğunu söylemem lazım.

- Ev işleriyle arası nasıl?

Hiç alakası yok. Mutfağa ancak yemek yemeye girer.

- Romantik midir?

Klasik anlamda romantik değil ama çok düşünceli bir insan. Senenin 80-100 günü yurtdışında. Her gelişinde ben ne kadar artık alma desem de eli hiç boş gelmez. Hem çocuklara hem bana bir şeyler getirir. Yani hep bizi düşünür.

- Evde düzen kimden sorulur?

Düzen tabii ki benden sorulur. Ancak kendisi benden çok daha düzenli ve titiz. Her şeyi düzgün istiyor ama iki çocukla bu çok da kolay olmuyor. Ama bu konuda da anlayışlıdır.

- Eşinizi nasıl tarif edersiniz?

Bir kere çok çalışkan bir insan. Çok hareketli, yerinde çok fazla duramaz. Ben o yüzden Orkan benim hayattaki enerji kaynağım diyorum. Çok değişik konularda çok kitap okuyan bir insan. Nitekim Orkan EĞİAD YARIN dergisine de sürekli yazı yazıyor. Ben onun kadar okuyamıyorum. Çünkü çocuklardan vakit bulamıyorum. Düşünebileceğiniz her türlü elektroniğe çok meraklıdır.

- Ortak özellikleriniz var mı?

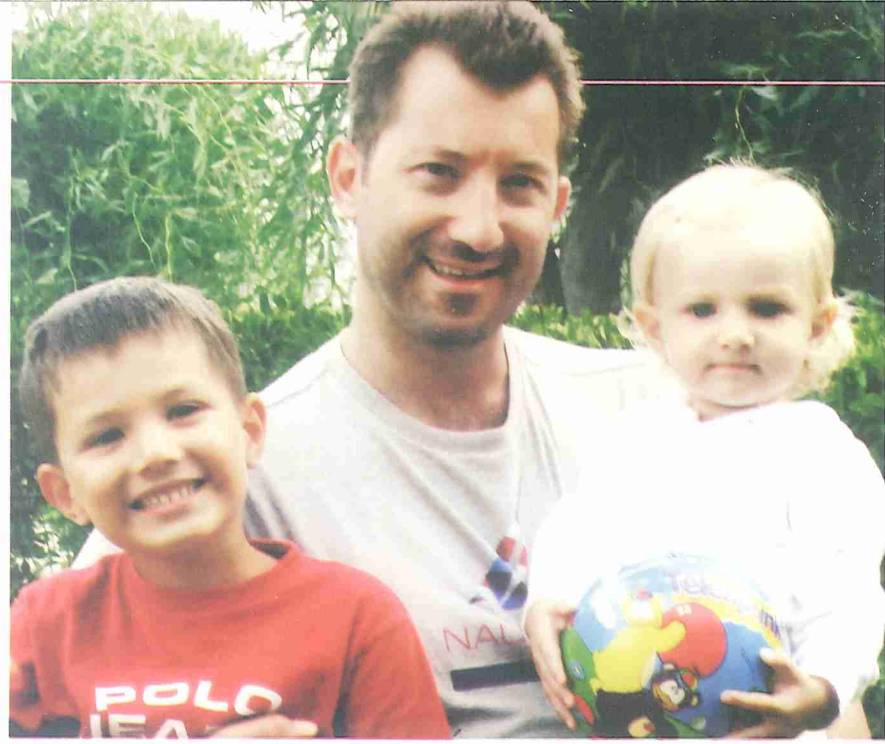
Bir kere gezmeyi çok seviyoruz. Fırsat buldukça tatilleri değerlendiriyoruz. Sinemaya, konserlere gideriz. Ayrıca yemek en önemli hobimiz. Güzel restoranlarda iyi yemek yemeyi ikimiz de çok severiz. Bu nedenle her zaman yeni restoranları tercih ederiz ve değişik tatlar ararız. Orkan, Meksika ve İtalyan yemeklerini çok sever. Şöyle ki Orkan'ın abisi ABD'de yaşıyor. O yüzden her sene en azından bir ABD seyahatimiz oluyor ve bu seyahatlerin en önemli kısımlarından biri de özel restoranların ziyaret edilmesi.

- Ne zaman çocuk sahibi oldunuz?

Evlendikten 3 sene sonra. Oğlumuz San 5.5 yaşında, kızımız Melissa ise 1.5 yaşında.

- Eşinizin çocuklarla ilişkisi nasıl?

Çocukları çok seviyor. San çok

efendi, akli başında bir çocuk. O yüzden küçüklüğünden beri Paşa deriz ona. Hatta Orkan bu benim çocukluğuma hiç benzemiyor diyor. Orkan ağabeyi de olduğu için çok yaramazmış. Hep dövüş, vurdu kırdıyla uğraşmış. Bizim oğlan çok efendi ona göre. Orkan çok yoğun çalıştığı için özellikle cumartesi günleri ilgilenbiliyor çocuklarıyla. Hafta sonları spor yapıp, hamburgerciye giderler, birlikte zaman geçirirler. Pazar günü zaten hep birlikteyiz. Melissa için ise babasına hayran. Babası eve gelince, bacaklarına yapışır. Zaten ilk söylediği laf baba. Tabi burada ben ikisinin arasındaki ilişkiyi biraz kıskanmıyorum da değilim. Birbirlerine çok hayranlar.

- Orkan bey iş hayatındaki sorunları eve taşır mı?

Kesinlikle yansıtmaz. Zaten iş konuları evde konuşulmaz. Konu açılabilir bile kendisi kızar ve kapatır. Zaman zaman telefonlar geliyor ama genelde evde iş konuşmaz.

- Evlilik size ne ifade ediyor?

Evlilik benim için her şeyin başında güven ve paylaşma demek oluyor. Birbirimize karşı bazı fedakarlıklar da yapmamız gerekiyor. Bana daha çok düşüyormuş gibi geliyor fedakarlık. Ama paylaşmak çok önemli. Bir çok şeyi mutlu bir şekilde paylaşıyoruz. Tabi güven de çok önemli. Çocuklar gelince evlilik daha da bir canlanıyor ve mutluluk artıyor.

- EĞİAD ile ilgili düşünceleriniz?

Orkan dört senedir EĞİAD'da yönetim kurulu üyesi. Kendisi EĞİAD'a çok önem veriyor. Başka derneklere de üye ama çok fazla yurtdışında olduğu için hiçbirinin yönetimine girip zaman harcamıyor. Fakat EĞİAD'ın yeri bambaşka. EĞİAD'a zaman ayırabiliyor ve çok özenerjiyor. Toplantıları hiç kaçırmıyor ve eşli aktivitelere de gitmeye özen gösteriyoruz. Arkadaşlarımızın bir çoğu zaten EĞİAD üyesi olduğu için devamlı EĞİAD ile iç içeyiz. İki dönemdir EĞİAD yönetiminin çok özverili, çok başarılı çalışmaları var. İnşallah bu anlayış çok güzel bir şekilde devam eder.

Bir hayalleri vardı. Yeni bir dernek binası istiyorlardı ve bir ay önce bunu da gerçekleştirdiler. Şimdi içini döşüyorlar bildiğim kadarıyla ve canla başla çalışıyorlar. Bu da bizi çok mutlu ediyor. Eminim ki EĞİAD üyeleri de bu güzel yerden faydalanacak.

Elçim BARKAY

SORU
5
CEVAP

Umut TALU

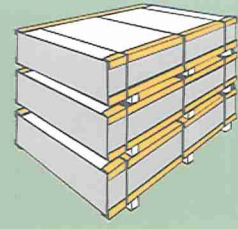
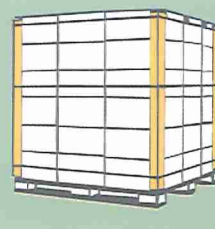
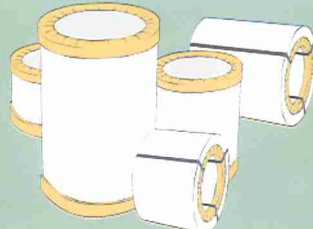
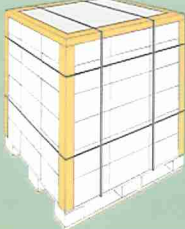
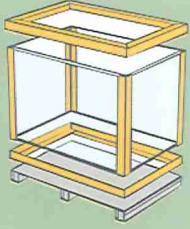
- 1** Bize kendinizi tanıtır mısınız?
1968 İzmir doğumluyum. Evliyim ve 5 yaşında bir oğlum var. Amerikan Koleji ve 9 Eylül Üniversitesi İşletme Bölümü mezunuyum. Berkley Üniversite'sinde marketing üzerine eğitim aldım. 1.5 senedir Microsoft İzmir Bölge Müdürüyüm.
- 2** Boş zamanlarınızda neler yaparsınız?
İş dışındaki tüm zamanımı oğlum ve eşim ile birlikte geçiriyorum. En büyük zevkimiz birlikte seyahat etmek. Kitap okumayı ve biriktirmeyi seviyorum. Eşimin de çok iyi bir okuyucu olduğu için özellikle yurt dışında ve burada da kitapçılarda ve kitap fuarlarında uzun zaman geçiririz. Paten yapmayı çok severim. Kayak yapmaya 3-4 senedir başladım. Oğlumun da biraz daha büyüüp kaymaya başlayacağı, birlikte gideceğimiz kayak tatillerini iple çekiyorum. Rutin spor yapmak tüm hayalim ancak ke-sintilide olsa iş çıkışında 1 saat kadar yürüyüş ve egzersizlerden oluşan hafif spor yapabiliyorum.
- 3** Yaptığınız işle ilgili bilgi verir misiniz?
Microsoft dünyanın en global firmalarından biri yaklaşık 60 bin çalışanı var ve 99 değişik ülkede lokal ofisleri var. Benim İzmir'deki görevim bu büyüklük içerisinde küçücük bir nokta olsa da; İzmir'e daha çok kaynak aktarma, bilişimde kalkındırma ve KOBİ'leri teknoloji konusunda bilinçlendirme ve geliştirme için yoğun bir şekilde çalışıyorum .
- 4** Türkiye'deki siyasi ve ekonomik gelişmelerle ilgili düşünceleriniz neler?
Halkın siyasete sahip çıkmadığını, başarılı kişilerin siyasete değil daha ziyade iş hayatında enerjilerini kullandıklarını görüyorum. Bu iş böyle devam ettiği sürece toplumun ileri gelenleri, Türkiye'ye yönetimine sahip çıkmadığı sürece maalesef ne ekersek onu biçeriz misali kısıtlı kişilerin yönetiminde bir ileri bir geri gidip geleceğiz diye düşünüyorum.
- 5** EGIAD hakkındaki düşünceleriniz, dernekteki çalışmalarınız ile ilgili bilgi verir misiniz?
EGIAD'ın yeni üyesiyim. Mesleğime paralel olarak İzmir'in bilişimle kalkınmasında EGIAD'ın ve İzmir İş hayatında başarılı tüm üyelerimizin bu hedef doğrultusunda birleşip İzmir için çok verimli projeler çıkartacağımızı ümit ediyorum.

- 1** Bize kendinizi tanıtır mısınız?
1972'de İzmir'de doğdum. İlk ve orta öğrenimimi İzmir'de tamamladıktan sonra üniversite eğitimi için Ankara'ya gittim. Lisans eğitimimi ODTÜ Kimya Mühendisliği bölümünde tamamladım. Üniversite eğitiminin ardından Henkel Belçika ve Henkel İngiltere'de stajlarımı yapıp 1995 yılında Kordsa'da 2 yıl çalıştım. Daha sonra Chicago'ya taşınarak Talu-Daniel Inc. firmasını kurdum. O dönemde Illinois Institute of Technology'de MBA yaptım.
- 2** Boş zamanlarınızda neler yaparsınız?
Hayattaki en büyük hobim biniciliktir. Üniversite dahil 14 sene Türkiye ve yurtdışında kendi atlarımla bir çok yarışmalara katılarak çeşitli dereceler elde ettim. Beşiktaş kulübü kongre üyesiyim ve takımın tüm maçlarına gitmeye çalışıyorum.
- 3** Yaptığınız işle ilgili bilgi verir misiniz?
Üç farklı konuda çalışmaktayım. Dinamo şirketimiz Türk-Amerikan ortaklı TaluDaniel Inc. ABD'de ağır sanayiide kullanılmak üzere dünyanın çeşitli ülkelerinden konveyör bez tedarik işi yapıyor. İstanbul'da bulunan T&T Danışmanlık ise Teknik Tekstil endüstrisinde kullanılan here türlü maddenin tedarikçisi. Tire Gümüşlü Çiftliği Tarım ürünleri ise 2400 dönüm arazide zirai faaliyet yapıyor.
- 4** Türkiye'deki siyasi ve ekonomik gelişmelerle ilgili düşünceleriniz nelerdir?
ABD'de bulunduğum süre zarfında Türkiye ile olan ticari ilişkilerimizde siyasi ve ekonomik istikrarsızlıktan dolayı ciddi sorunlar yaşamaktaydık. Günümüz Türkiye'sini o yıllarla mukayese ettiğim zaman tek parti hükümeti, AB'ye üyelik programının getirmiş olduğu motivasyon ve ekonomik politikaların ciddi ve istikrarlı bir şekilde uygulanmaya çalışılması sayesinde ortaya çıkan pozitif hava beni de oldukça memnun etmektedir.
- 5** EGIAD'la ilgili düşünceleriniz neler?
2004 yılında EGIAD üyesi oldum. Yönetimde görevim yok ama görev almak isterim. EGIAD şu anda yayınları, organize etmiş olduğu toplantılar ve faaliyetler ile bana İzmir'deki iş dünyasının nabzını tutmam açısından çok fayda sağlıyor. EGIAD'dan beklentim iş dünyasında birey olarak zorlandığımız konularda güçbirliği ortamı sağlaması.

karton ambalaj üretimlerimiz

- Karton Köşe Koruyucular
- Spiral Sarım Karton Masuralar
- Sert Mukavva Levhalar

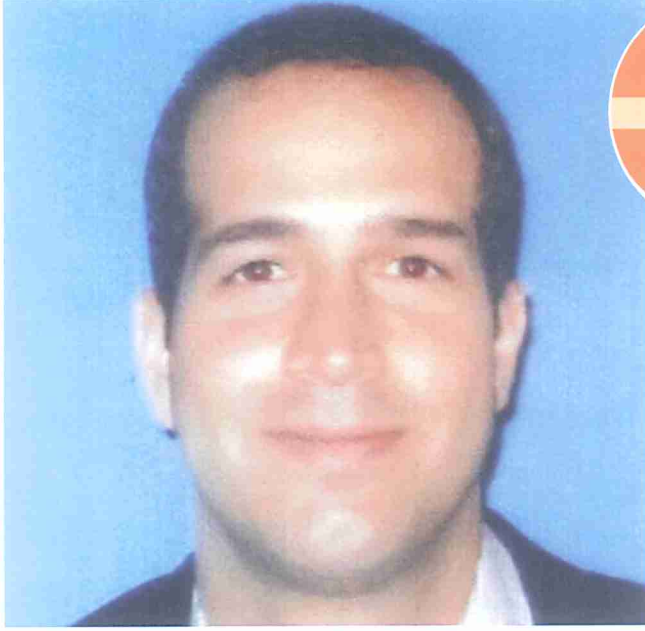

polimer emülsiyonları üretimlerimiz

- Endüstriyel Kağıt Tutkalları
- Ahşap Tutkalları
- Boya Emülsiyonları
- Tekstil ve Halı Emülsiyonları

FORM
BANT İTHALAT İHRACAT SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

Yiğit TATIŞ

Ekrem ORAN

- 1** **Bize kendinizi tanıtır mısınız?**
1974 İstanbul doğumluyum. İzmir Özel Türk Koleji'nden mezun olduktan sonra Amerika'da Georgetown Üniversite'de Uluslararası İşletme ve Finans eğitimimi tamamladım. 2000 senesinde yine ABD Babson Üniversitesi'nde girişimcilik İşletme Master programını bitirdim. 2 senedir kendi kurduğum, bilişim alanında eğitim ve danışmanlık hizmetleri veren İ-Akademi'nin yöneticiliğini yapmaktayım.
- 2** **Boş zamanlarınızda neler yaparsınız?**
Boş zamanlarımda okurum. Ayrıca sinema ve film seyretmekten son derece keyif alırım. Mümkün olduğu kadar spor yapmaya da çalışıyorum.
- 3** **Yaptığınız işle ilgili bilgi verir misiniz?**
Akademi bilişim teknolojilerinde kurumlara ve bireylere eğitim ve danışmanlık hizmetleri vermektedir. Microsoft, Oracle, Thomson Prometric gibi lider şirketlerle yaptığımız stratejik ortaklıklar sayesinde dünyadaki son teknoloji eğitimlerini, en yüksek kalite seviyesinde sunmaktayız. Hedefimiz bölgemizin kalkınması için önemli yükselecek olan bilişim altyapılarının geliştirilebilmesi için gereken insan gücünü hazırlamak ve insan gücünün etkili gelişimi için kurumlara danışmanlık yapmaktır.
- 4** **Türkiye'deki siyasi ve ekonomik gelişmelerle ilgili düşünceleriniz neler?**
Türkiye önemli bir değişim evresinde. AB üyelik sürecinden tutun, yıllardır alıştığımız enflasyon ekonomisinin düzene girmeye başlaması ve de dünyadaki ekonomik güç dengelerin, Çin ve Amerika gibi, önemli şekilde değişmesi gibi birçok faktörün etkilediği ülkemizde, önümüzdeki kısa zamanda neler yapacağımız çok önemli.
- 5** **EGİAD hakkındaki düşünceleriniz, dernekteki çalışmalarınız ile ilgili bilgi verir misiniz?**
EGİAD'ın son derece etkili ve başarılı olduğuna inanıyorum. Özellikle AB sürecinde derneğimizin çalışmaları daha da önem kazanacak. Bu sene yapılan EGİAD Global Arama Konferansında bulundum. Böyle profesyonelce ve de ciddi hazırlanmış bir arama konferansına ilk defa katıldım ve de gerçekten çok başarılı olduğuna inanıyorum. EGİAD Global'in bölgemize çok yararlı olacağına inanıyorum.

- 1** **Bize kendinizi tanıtır mısınız?**
1971 İzmir doğumluyum. Sırasıyla Saint Joseph ve Tevfik Fikret Lisesi'nden mezun olduktan sonra yüksek öğrenimime Boğaziçi Üniversitesi psikoloji bölümünde devam ettim. 1994 senesi yazında İzmir'e döndüm ve kendi işimi kurarak iş hayatına atıldım.
- 2** **Boş zamanlarınızda neler yaparsınız? Hobileriniz neler?**
İşlerimin yoğunluğu dolayısıyla pek boş vaktim olmamakla beraber; Çeşme'de balığa çıkmayı, Ilıca Plajı'nda yürümeyi, Çeşmelilerle kahve sohbetleri yapmayı severim. Ayrıca vazgeçilmezim olan Göztepe maçlarına giderim.
- 3** **Yaptığınız işle ilgili bilgi verir misiniz?**
Ambalaj sektöründe faaliyet gösteren bir matbaanın sahibiyim. Ayrıca 1996'da kurduğum bir reklam ajansım var. Çeşme belediyesi meclis ve encümeni üyesi, aynı zamanda da başkan vekiliyim. Ilıcadaki s.s. Çeşme Plaj Evleri'nin de 5 senedir yönetim kurulu başkanlığını da yürütüyorum. Tüm nimetlerinden yararlandığımız Çeşmemize, işimden ve özel hayatımdan da özveride bulunarak, faydalı olmak için gayret gösteriyorum.
- 4** **Türkiye'deki siyasi ve ekonomik gelişmelerle ilgili düşünceleriniz nelerdir?**
Sanayinin değil kapitalin prim yaptığı bir ortamdayız. Maalesef sanayicimiz ve işadamlarımız zor bir sınav veriyorlar. Avrupa Birliği'yle ilgili gelişmeler umut verici olsa da henüz tünelin sonundaki ışığı göremiyoruz. Bunun yanı sıra bölücü ve şeriat hayalçisi faaliyetlerin artışı şehirlerdeki şiddet ve hırsızlıktaki yükseliş de gözden kaçmamalı. Bir takım insanlar Türkiye'nin refaha ermemesi için tüm yolları deniyor... Bizler bu tip gelişmelere karşı daha duyarlı ve daha tepkili olmalıyız. Maalesef çok a-politik yetiştirildi bizim neslimiz. A veya B partisi önemli değil. Acaba kaçımız siyasi bir partinin üyesiyiz?
- 5** **EGİAD'la ilgili beklentileriniz, dernek çalışmalarını nasıl takip ediyorsunuz?**
EGİAD Fatih Başkanın göreve gelmesinden bu yana takdire şayan bir çıkış yaptı ve İzmir'deki sayılı sivil toplum inisiyatiflerinden biri oldu. Çözümler öneren, sorunlara parmak basan bir örgütün 2002'den beri üyesi olmaktan gurur duyuyorum.

yücel
baysal

dayanıklı tüketim mamülleri
sanayi ve ticaret limited şirketi

*Yıllardır
aynı kalite
ve heyecanla
hizmet veriyoruz...*

Orbital 5950
Elektronik
Çamaşır Makinesi

5086 V NF Plus
Orbital
No-Frost Buzdolabı

6095 EDI
Ekolojist Inox
Bulaşık Makinesi

9612 DTA
Orbital Double
Fırın

Hisarönü

899 Sokak No: 20 İzmir
Tel : 0.232.425 23 43 (pbx)
Fax: 0.232.483 89 08

web: www.yucelbaysal.com.tr • e-mail: abaysal@yucelbaysal.com.tr

Yeşilyurt

Polat Cad. No: 74/C İzmir
Tel : 0.232.244 55 44 (pbx)
Fax: 0.232.244 53 91

 arçelik

USB girişli ev sinema sistemi

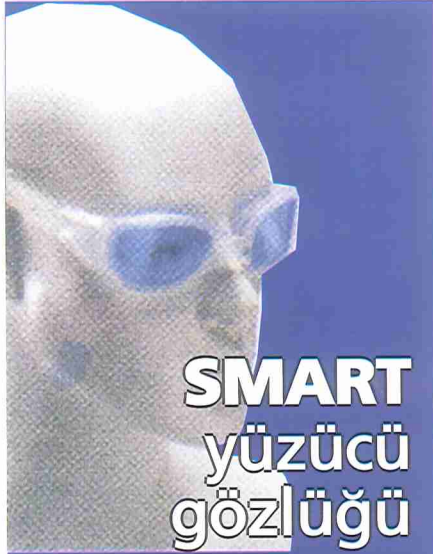
Samsung dünyada bir ilki gerçekleştirerek yeni ev sinema sistemleri HT-P1200 ve HT-TP75 ile değişik cihazlardaki video ve müzik dosyalarını ev televizyonunuza taşıyor. USB bağlantı girişi MP3 çalardan, dijital fotoğraf makinesinden veya diğer USB cihazlarından Samsung Ev Sineması sistemlerine giriş yapabilme imkanı sağlıyor. DivX, WMW ve VCD formatındaki video dosyalarını, JPEG görüntü dosyalarını, MP3 ve WMA ses dosyalarınızı ev sinema sisteminin kalitesiyle izleyip dinleyebiliyorsunuz.

www.samsung.com.tr

Bardak ısıtıcı

EFX bardak ısıtıcıyı bilgisayarınızın USB girişine takın, uzun süren çalışmalarda kahveniz soğumasın.

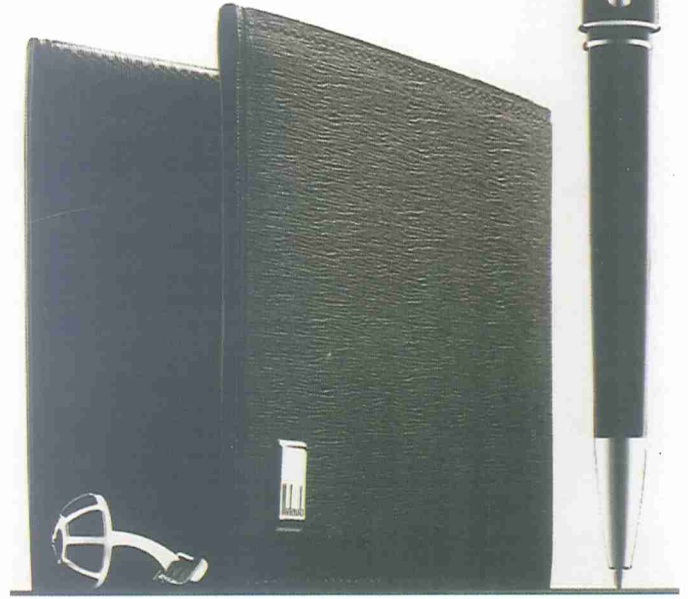
SMART yüzücü gözlüğü

Bu yeni gözlükler havuzda yüzerken kaç tur tamamladığınızı gösteriyor.

DUNHILL şıklığınızı tamamlıyor

Yüz yılı aşkın süredir klasik erkek şıklığının vazgeçilmez markası Dunhill yeni aksesuarlarıyla Türkiye'de.

www.dunhill.com

Kablosuz iPod kulaklığı

Logitech'in bluetooth özellikli ve 10 metre menzilli bu yeni kulaklığı 3. ve 4. nesil iPod'lar için.

Bu klavye hem katlanıyor hem de yıkanıyor

FS'nin kaliteli silikon ürettiği özel bilgisayar klavyeleri su ve sabunla yıkanabiliyor. 9 ayrı renk çeşidi bulunan klavyeler, masasına sık sık kahve döken sakarlar için ideal.

Philips ile müzikli spor

PSA615 MP3 kullandığı ShockLock sistemi ile çarpma ve zıplama anında tampon belleğe 30 dakikalık müzik alıp sabit sürücüyü kapatıyor. Böylece spor yaparken ortalama 3 bin şarkılık bellekten kesintisiz müzik dinleyebilirsiniz. Yanında gelen kol saati ile de hem çalan şarkıları hem de konuşan kronometresi ile tempounuzu takip edebilirsiniz.

www.philips.com.tr

Çocuk ruhlu, kahraman yürekli büyüklerle...

İş stresinden uzaklaşmak isteyen, yaşamayı seven, eğlenmeyi bilen, adrenalin tutkunu, birey olmanın gücüne ve ekip ruhuna inanan büyükler, artık sizin de bir oyun alanınız var; **Titus Doğa Sporları Merkezi!**

Doğayla içiçe bir ortamda gerçekleştirebileceğiniz alternatif sporların hepsini Titus Doğa Sporları Merkezi'nde ve bu sporlar için ihtiyacınız olan kaliteli malzeme ve aksesuarları Titus Sports'ta bulabilirsiniz. Burada, EGEDOFF Derneği'ne de üye olabilir, Feronia Doğa Sporları Kulübü ile bağlantılı olarak hafta sonu aktiviteleri ve yarışmalar için detaylı bilgilere ulaşabilirsiniz.

Titus'a gelin, doğayla buluşmanız eksiksiz olsun.

- Outdoor • Trekking • Kampçılık • ATV safari • Off road • Paintball • Tırmanma duvarı
- Bungee jumping • Orientiring • Su sporları • Windsurf - Kite • Dalış - Yüzme
- Kayak - Snowboard • Okçuluk • Bisiklet • Farklı takım çalışmaları • Eğitim ve seminerler...

ATV safari ve paintball rezervasyonlarımız başlamıştır.

icloo

VICTORINOX

lafuma

Teva

AVSAL

TATANKA

POLARIS

Jack Wolfskin

PETZL

Coleman

hannah

sparco

Paris'in gurme cenneti

Bir kente girip çıktysanız onunla tanışacak vakit genellikle bulamazsınız. Pek çok kente girip çıkabilirsiniz bir iki günlük konaklamalarda kente karşıdan bakarsanız, çehresi belleğinizde tam anlamıyla oluşmamıştır. Kimi kentlerle tanışmak için birkaç gün gerekir, kimisiyle de birkaç kere de ya da kesintisiz bir hafta içinde bir ön tanışma yaşanabilir. Bir adım ötesi için daha uzun bir süreye gereksiniminiz olur.

Kenti tanımak için onunla kaynaşmak gerekir. Paris gibi kentlerin herkesin beklentisine göre geniş bir repertuarı vardır. Kimileri kültür sanat etkinliklerini izlemek, kimileri ağırlıklı olarak giyim, kuşam alışverişi yapmak, kimileriye keyif çatmak, yemek içmek için seçebilirler Paris'i.

Gerçek Paris bu semtte

Paris'in farklı semtlerinde farklı tatlar alınır. Benim en sevdiğim semtlerden Saint Germain Des Pres mahallesidir. Oldukça tuhaf bir yerdir. Lüks ve şöhrat; mütevazı, duygusal ve mistik olanla iç içedir. Orijinal ile klasik, gerçekle taklit, yetenek ile kusur bir arada yaşar. Sanki gerçek Paris bu semtte yaşanıyor gibi hissederim.

Gurmelerin şeytan üçgeni denilebilecek Made-

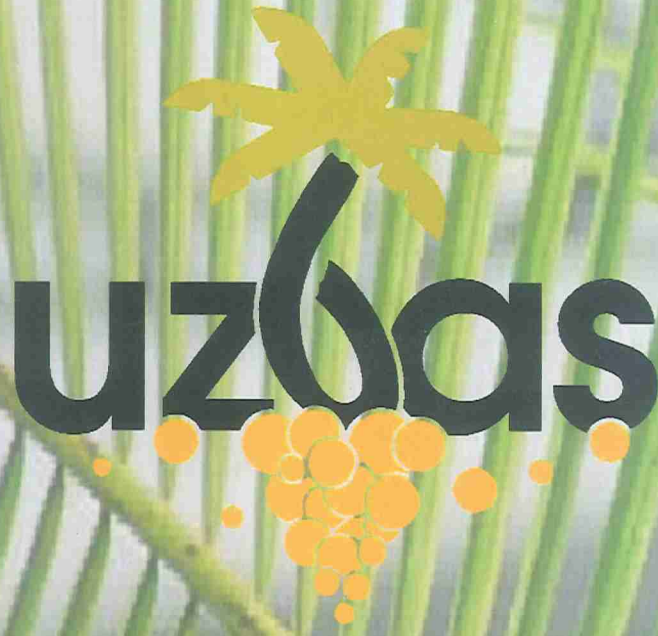

leine Meydanı ise Paris'in başka bir boyutunu ortaya çıkarır. Bu meydanda yer alan ve gurmelerin mabedi sayılabilecek Fauchon ve Hediarg Mağazaları, Nicolas ve Lavinia gibi şarap mağazaları şahsen benim en çok ilgimi çeken yerlerin başında gelir. Bu şehre her gittiğimde bir günümü bu meydandaki mağazaları dolaşmaya ayırırım. Bu mağazalardan Fauchon'u ziyaret etmek benim için son derece keyifli geçen saatler demektir. Buradaki özenle hazırlanmış paketlenmiş, satışa sunulmuş her türlü yiyecek maddesi gerçekten dünyanın dört bir yanından toplanmış olup özeni, kaliteyi ve üstün lezzet anlayışını simgeler.

Kışın soğuk günlerinde henüz buğusu üzerinde taze kiraz ve çilek yemek, ender bulunan egzotik meyveler ile salata hazırlamak iyi havayın en kalitesini her an sofrasında bulundurmak bir çok gürme'nin düşlerinde yer alır. Ulaşım ve haberleşme tekniğinin bu kadar geliştiği günümüz şartlarında bunları gerçekleştirmek çok da zor değil ama 45 sene önce tüm bu söylediklerimizi bir arada dünya da sadece bir tek bir yerde bulabilirsiniz; Paris'in ünlü Medeleine meydanında, 24 numaralı mağazada, yani 'Fauchon'da.

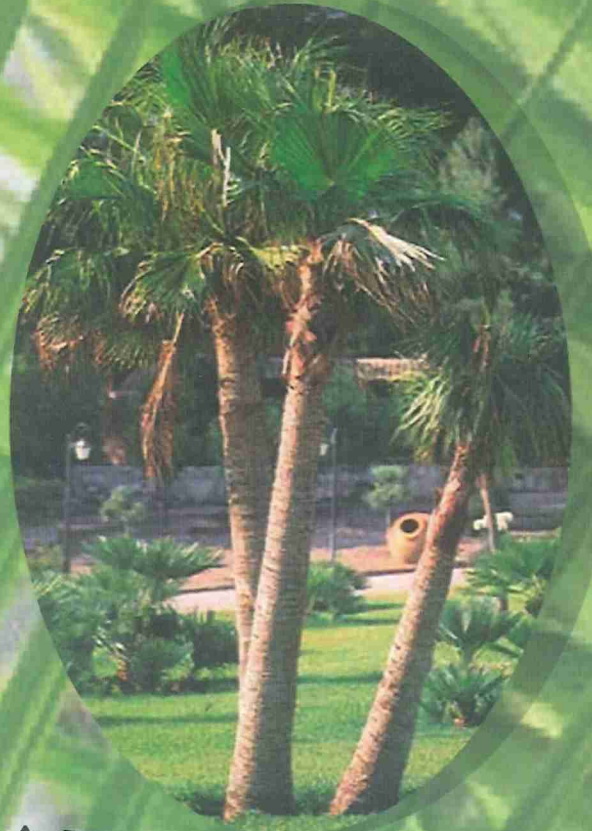

Hazırlayan:
HÜSEYİN AKTAR

UZBAŞ TARIM ÜRÜNLERİ TURİZM
GIDA SANAYİ VE TİCARET LTD. ŞTİ.

YEŞİL DÜNYALAR YARATIR

Bitki Üretim Çiftliği
İrtibat (Tel&Fax): +90 232 441 39 66 - 0532 657 99 27
Çiftlik: Kuşçular Köyü Ukuf Mevkii Urla İzmir TÜRKİYE
Tel: +90 533 817 15 55 /0532 200 16 62
Fax: +90 533 489 94 93

www.uzbas.com

Mail adresi: info@uzbas.com

Fauchon, artık her şeyin kolayca bulunabildiği günümüzde ise ününü ürünlerin kalitesiyle sürdürüyor. Baharatların en iyileri seçiliyor, sebzelerin daha lezzetlileri bulunuyor. Bağları gezen eksperler az bilinen ama çok kaliteli şarapları keşfedip mağazada satılmasını sağlıyor.

Ünlü gurme mağazaları Fauchon ve Hediard ile dev şarap mağazaları zinciri Nicolas'ın bir üçgen oluşturduğu için 'Gurmelerin şeytan üçgeni denilebilecek Madeleine Meydanı'nda ki bu köklü mağazanın öyküsü geçen yüzyılın sonlarına uzanıyor. 1856 da Normandiya'nın küçük bir köyü olan Eclon'da doğan Aguste Fauchon, 28 yaşına geldiğinde köyünden ayrılarak Paris'e gelmiş. 1880'lerin süpermarketi Felix Potin'de hademelik yaparak iş hayatına atılan Auguste, kısa bir süre sonra kendi işini kurmuş. El arabasıyla seyyar satıcılık, meyve ve sebzeleri dizdiği arabasıyla zamanın aristokratlarının ve büyük burjuvalarının rağbet ettikleri Madeleine Meydanı'nı mesken tutmuş. Tezgahına dizdiği meyveleri tek tek kontrol eden sebzelerin düzgün durduğundan emin oluncaya kadar defalarca yerlerini değiştiren titiz bir seyyar manav olan Auguste, pahalı mal satmasına rağmen meydanın gözde satıcısı haline gelmiş. İşleri iyi gidince de meydanda bir dükkan kiralamış ve 1886'da 'Fauchon Bakkaliyesi'ni açmış.

Auguste Fauchon o yıllarda bakkaliyesinin bir gün dünyanın dört bir yanında şubesi olan bir dev olacağına tahmin etmiş miydi, bilinmez. Eğer etmişse hayallerinin gerçek olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Küçük bir dükkanla başlayan bu macera giderek büyümüş kısa bir süre sonra yanındaki iki dükkanı satın alan Auguste buralarda şarap, av hayvanları, balık ve şarküteri ürünleri satmaya başlamış. 1907 yılına gelindiğinde ise dükkanına bir pastane ve çay salonu da ilave etmiş. Birinci Dünya Savaşı'nın sonunda Paris'in en lüks mağazalarından biri haline gelmiş Fauchon.

Fauchon'a has özgün ürünler

1932'de uzak diyarların ürünleri de raflarda boy göstermeye başlamış, Fransa'da ilk Amerikan pirincini ya da İskoçya'nın sarp kayalıklarından özel tuzlanmış kış yumurtalarını getiren yine o olmuş. Bununla da yetinmeyip Fauchon'a has lezzetler yaratmak için bir de laboratuvar kurmuş. Burada özel lezzetler yaratmak için araştırmalar yapılmaya başlanmış sonuçlarda hiç fena olmamış hani egzotik meyvelerden nefis reçeller ve rengarenk şuruplar, mis gibi tereyağı kokan bisküviler ve ilginç malzemelerle hazırlanan pastaları gastronomi dünyasında büyük sükse yaratmış. Özgün reçetelerle üretilen limonlu ve sarımsaklı mayonezler ile konyaklı ve ballı hardalar hala Fauchon'un ağır topları arasındalar.

Fauchon günümüzde adeta bir lezzet fabrikası gibi çalışıyor. Gerçi daha 1933'te bile günde tam 6 bin adet kruasan üretiliyordu. Ancak bugün üretim bir endüstri ölçeğine ulaştı. Tabi bugünlere de kolay gelinmedi. 1938 de Augusto Fascon'un ölümünden sonra mağazayı devralan varisleri onun kadar şanslı olamadılar. 2. Dünya Savaşı ve ardından Almanların Fransa'yı işgali savaş bittikten sonra da etkisini sürdürdü ve iflasın eşiğine gelindi. Ne de olsa lüks tüketim, savaş zamanlarının tercihi değildi. 1952'de Fauchon ailesi mağazayı satmak zorunda kaldı.

Dünyanın dört bir yanından lezzetler

Fauchon'un sahibi artık Joseph Pilosoff'du. Ancak o da kurucunun felsefesine sadık kaldı. 'Her zaman en kaliteli ve ender bulunan ürünleri sunmak.' Zaten gelişen hava taşımacılığı da bunu kolaylaştırmış. Pilosoff'un anlaştığı Air France dünyanın dört bir tarafından Fauchon'un raflarına taze sebze ve meyve taşımaya başlamıştı. Bu meyvelerde vitrinlerde gözükür gözükmez merakla karşılandı. Yeni patron ilgiyi artırmak için hatırlı müşterilerin hemen hepsine hediye olarak avakadolar gönderdi ve büyük reklam oldu. Tropik bölgelerden gelen bu lezzetli ürünler, 1953'ün yılbaşı sofralarına o yıl her zamankinden farklı olarak Şili'den getirilen kirazlar, Japonya'dan ulaştırılan çilekler ve Havai adalarının ananasları süsledi. Fauchon eski görkemli günlerine geri dönmüştü ar-

Fauchon, günümüzde de adeta bir lezzet fabrikası gibi çalışıyor. Ünlü mağaza, yine dünyanın her yerinden özgün lezzetlerin bulunabileceği bir yer. Pasta ve tatlı ustaları, ünlü modacıların yaptığı gibi her yıl yeni koleksiyonlar üretiyor. Birbirinden ilginç tadları, başka yerde blamayacağınız büyük bir ustalıklarla birleştiriyor.

YUNUSOĞLU İNŞAAT

GÜÇLÜ YUNUSOĞLU

Mithatpaşa Cad. No: 343 Güzelbahçe İZMİR
Tel: 0.232. 234 62 62 (pbx) Fax: 0.232. 234 57 90
e-mail: yunusoglu@yunusoglu.com Webmaster: volkan@yunusoglu.com

tık. Bu dönemde Fauchon'un çehresi de değişti. Mağaza elden geçirilerek yenilendi. Hazır yemek bölümü reyolar arasına katıldı. Ana binanın yanındaki küçük binaya bir de kafeterya eklendi. Ancak gurmeler için adeta küçük bir cennet olan Fauchon farklı görüşlerdeki insanlar için ise başka şeyler ifade ediyordu. Zamanın komünist gençleri için 'komprador burjuvazi'nin sembolü olan Fauchon bir çok saldırıya uğradı. 1968'de mağazayı basan komünist gençler kaz ciğerlerini ve havvarları toplayarak sokaklarda halka dağıttılar. Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin yayın organı Pravda, daha da ileri gitti. Noel zamanı Fauchon mağazası önündeki kuyrukların fotoğraflarını Sovyet halkına burjuvaların da yiyecek için kuyruğa girdiğini ispatlamak için kullandı. Tabii o zamanda Kızıl Meydanda henüz Mc Donald's açılmamıştı ve henüz bir komünist partisi genel sekreteri Pizza Hut reklamlarına çıkmamıştı. Bunun içinde halkı ikna etmek zor olmamıştı.

Fauchon'da torun devri

Öykümüze dönersek Joseph Pilosoff, Fauchon'u 1981 yılına kadar başarı ile idare etti. Ölümünden sonra yerine kızı geçti ve 1985 yılındaki korkunç kazaya kadar bayrağı taşıdı. 20 Aralık 1985 günü çıkan bir yangında patroniçe ve küçük kızı hayatları kaybettiler. Görev artık küçük toruna kalmıştı. Joseph Pilosoff'un torunu Martine Premat Marsilya'daki aerobik salonunu bırakıp Paris'e geldi ve görevi devraldı.

Meslekten bir gastronom ya da mağazacı olmayan Premat, Fauchon'un köklü kadrosu sayesinde tökezlemeden mağazayı başarıyla yönetiyor. Bu konudaki en büyük destekçilerinden birisi de bir çok müşteriyi yakından tanıyan mağazanın adeta canlı tarihi olan sempatik resepsionist Rene Ciordani. Ciordani 'Madam Martine göreve geldiği zaman hepimiz üzgündük. Yeni başkanımızın burayı yönetip yönetemeyeceği konusunda da tereddütlerimiz vardı. Onu en son 13 yaşlarında raflar arasında dolaşırkenki haliyle hatırlıyordum' diyor ve zamanla yanıldığını da itiraf ediyor. Zira Fauchon bu görev değişikliğinden sonra hızla kabuk değiştirdi. Martine Premati Fauchon'u orta gelirli kitlelerinde tanınmasını sağladı. Dış pazarlara ,hracata yöneldi. Genç ve yaratıcı şeflerle anlaşılan Premat Fauchon'u gerçekten farklı ürünler yaratması konusunda onları da teşvik etti. Bunların en önemlisi 1986 yılında Fauchon'da çalışmaya başlayan pasta ustası Pierre Herme. Herme görevini devredinceye kadar her sene tıpkı modacılar gibi yılda iki kez 'koleksiyon' sundu. İlk bahar-yaz ve sonbahar-kış koleksiyonları için yeni pastalar yaratırken, mevcut çeşitleri de geliştirdi. 1997'de görevini Sebastian Gaudard'a bıraktı. Gaudard ustasından geri kalmadı gösterişli ve hafif pastalarıyla ün kazandı. Gaudard lezzetleri uyum içinde ve dengeli dağıtmasıyla da göz doldurdu. 'Eskiden pastaların içine dolgu olarak mus kullanma modası yaygındı. Şimdi ise biskiviler pastalarının ana malzemesi diyor.' Guadarad en büyük yeniliğini anlatırken.

Yetenekli şefler, dünyanın her yerinden toplanmış ürünler sadece Fauchon için özel üretilen reçeller, pastalar, çikolatalar. Fransa içinde 300, yurtdışında aralarında Japonya, Katar, Mısır, Avustralya ve Brezilya'nın da yer aldığı 50 değişik ülkede satış noktaları. Fauchon gerçekten bir dünya devi. Aynı zamanda dünyanın her yerinde görkemli davetler düzenliyor, kraliyet ailelerinin siparişleri üzerine onlara en nadide ürün-

Bir zamanlar zenginlerin ve asillerin mağazası diye bilinen Fauchon'da artık blue jean giymiş Amerikalı turistlere de rastlanıyor

lerinden özel sepetler hazırlayıp yolluyor. Ulaşılan bu nokta kuşkusuz çok güzel ama işleri bu denli büyütmenin bazı bedelleri olmuyor değil. Nitekim Fransa'nın en köklü gurme dergisi Gault Millau, Fauchon'un raflarında yumuşamış domateslere, üstleri pörsümüş dolmalık biberlere rastlandığını, kaz ciğerinin tadının çok fazla bir özellik taşımadığını yazıyor. Raflarında 20 bin çeşit ürün bulunduran ve bunların toplamı 1.100 ayrı satıcıdan temin eden mağaza ise bu eleştirilere sessiz kalıyor. Fauchon eskisi gibi sadece süper zenginlerin ve asillerin mağazası da değil artık. Gerçi yine otomobilleriyle gelecek kalburüstü kişiler için vale parking sistemi sürüyor. Çakı gibi üniformalı elemanlar reveransla karşılamada bulunuyor ama mağazada blue jeanli Amerikalı turistlere de sıkça rastlanıyor. 35 yıldır resepsiyonu idare eden Rene Cordani eski günleri anımsarken uzaklara dalıyor, "Fauchon'un müşteri profili çok değişti. Eskiden semtin aristokrat ve büyük burjuva ailelerinin mensupları alışverişlerini buradan yaparlardı. Nesil olarak biraz yaşlandılar tabii. Onların çocukları da ya mahalle değiştirdiler ya da Paris dışında oturdukları için daha az uğruyorlar" diye yakınıyor.

Ardından da eklemeyi de ihmal etmiyor: "Aslında işin doğrusu Fauchon biraz demokratikleşti. Ticari anlamda bu gerekliydi zaten."

Turistik turlar da başladı

Bu değişiklikte kuşkusuz mağazaların içine açılan restoran ve kafelerin önemi büyük. Üstelik bu politika ticari olarak da başarılı. Cirolar ve karlar her yıl artıyor. Eski toprak Ren Cordani de bu gerçekleri kabul ediyor. "Artık mağazalarımızdan herkes alışveriş edebiliyor. Eskiden insanlar utanır sıkılır, Fauchon'un sadece yanından geçerlerdi. Öyle günler oluyor ki bir kaç otobüs dolusu turist dükkana dalıp bir kupa çay ya da bir kavanoz reçel alıp çıkıyorlar. Ancak bu şekilde müessesemizin kendisini yenilemesi için gelişmemiz şarttı. Gerçi zaman zaman raflar arasında dolaşan Rita Hayworth'ı veya tam açılış saatinde önce gelip daha henüz raflar yerleşirken dolaşmayı seven Madame de Gaulle'ü göz-

lerim arıyor ama yine de bu günlerden hoşnutum." Peki müşterinin demokratikleştiği bu ortamda fiyatlarda aynı oranda demokratikleşmiş mi? Mağazanın satış müdürü bu konuda açık sözlü. "Pahalı bir mağaza olarak tanındığımız doğru ama bizde de bir çok maddeyi makul fiyatlara bulmak mümkün. Bunun yanında kaliteyi ve çeşidi göz önünde bulundurursak fiyatlarımızın piyasanın üzerinde bulunması normal olsa gerek. Sizin de kabul edeceğiniz gibi Aralık ayında Şili kirazı yemek isteyen ona göre fiyat öder. Yıllanmış şarapların fiyatlarını da belirleyen bizler değiliz."

Tartışmalar dinamik kurumlara özgüdür. Üzerinde bu kadar konuşulan bu mağazanın da dinamizmini sürdürdüğü ortada. Damak tadına değer verenler için gerçek bir önder olan Fauchon bayrağı bırakmaya niyetli değil. Çeşitlerini ve anlayışını dünyanın her tarafına taşıyan bu 'gurme mabedini' bir şubesiyle günün birinde ülkemizde görmek dileğiyle...

PEKCAN

YÜZME HAVUZU & ATIKSU ARITMA

PEKCAN HAVUZ ARITMA EKİPMANLARI
İNŞ. TUR. VE GIDA SAN. TİC. LTD. ŞTİ.
Tülay Aktaş Cad. No.1 Narlıdere
İZMİR - TÜRKİYE
Tel : 0.232. 238 43 33 (PBX) - 238 46 54
239 29 32 Fax : 0.232. 238 43 33
PEKCAN MÜHENDİSLİK İNŞAAT
TURİZM VE TİC. LTD. ŞTİ.
Derya Mah. Kışla Sk. 18/23
Güzelbahçe / İZMİR - TÜRKİYE
Tel: 0.232. 234 33 70 - 234 43 61
Fax : 0.232. 234 43 61
www.pekcan.com.tr

SAĞLIĞA, NEŞEYE, HAYATA BUYURUN...

Samuel P. Huntington'ın

Medeniyetler Çatışması

Foreign Affairs dergisinin 1993 yılı yaz sayısında Harvard Üniversitesi John M. Olin Stratejik Çalışmalar Enstitüsü Direktörü Samuel P. Huntington'un "Clash of Civilizations" (Medeniyetler Çatışması) adlı makalesi yayımlandı. Soğuk savaşın bitip, Sovyetler Birliği'nin dağılma aşamasında olduğu o günlerde Huntington soğuk savaşın boşluğunu dolduracak yeni bir sürtüşmeden bahsediyordu. İlginç olan yeni doğacak çatışmaların ideolojik veya ekonomik sebeplerden olmayacağı, kültür ve din farkları sebebiyle olacağını iddia etmesiydi.

Birkaç bin yıl önce Truva'da gerçekten bir savaş yaşandıysa bu savaşın asıl sebebinin Truva'nın Çanakkale Boğazı'ndan geçen Yunan kolonilerine ait gemilerden vergi almaya başlaması olduğu söylenir. O

günden soğuk savaşa kadar her savaşın temelinde ekonomik bir sebep yatarken, 40 yıl süren soğuk savaş farklı ideolojilerin gövde gösterisi yaptığı bir dönem olmuştu. Makalenin yazıldığı tarihe kadar dünya tarihinde, belki birkaç bölgesel çatışma dışında, kültür ve din farklılığı yüzünden dünya çapında savaşlar, bölünmeler veya sürtüşmeler yaşanmamıştı. Bu açıdan Huntington'un iddiaları çok yeni bir düşünce kabul edilebilirdi.

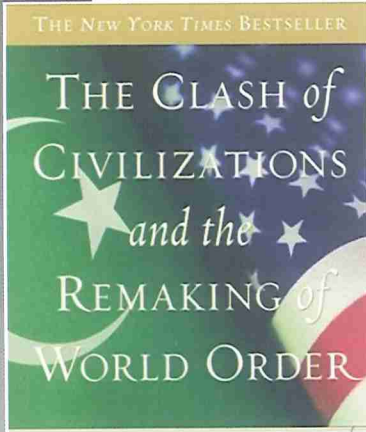
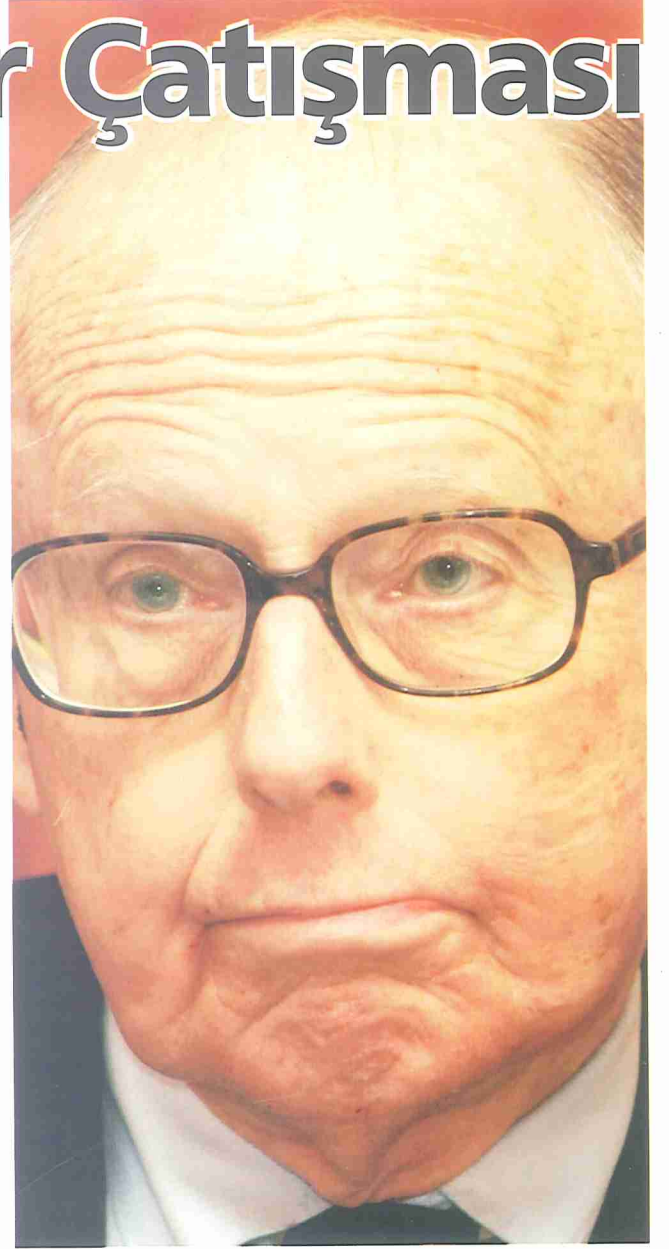
11 Eylül değiştirdi

1996 yılında Huntington makalesini 368 sayfalık bir kitap haline getirdi. Bazı kesimler kitabı "geleceğin en yakın tarifi" olarak yorumlarken bazı kesimler kitabı saçma bul-

dular ve "Cehaletin Çatışması" diye yorumladılar. Ancak 11 Eylül saldırıları, kitaba ve kitabın ana fikrine yeni bir anlam getirdi. Bu arada kitapta dünya 7-8 farklı kültürel/dini fraksiyona bölünmüşken, "Medeniyetler Çatışması" tezi Hıristiyan Batı'ya karşı İslami Doğu çatışması gibi daha dar bir tanıma indirgenmişti. Aslında Uzak Doğu ve özellikle Çin ayrı bir kültürel ve dini kutup olarak kitapta yer alıyordu.

Türkiye'nin, Avrupa Birliği yolunda ilerlemesi ve sonunda AB üyesi olması Medeniyetler Çatışması tezinin karşı tezi olarak kabul ediliyor. Bunun sebeplerinden biri Huntington'un Türkiye ile ilgili enteresan yorumları olabilir şüphesiz. Huntington şöyle diyor:

"Toplumlarının hangi medeniyete ait oldukları konusunda fikir birliği olmayan ülkelere bölünük ülkeler denir. Bunun en tipik örneği Türkiye'dir. Türkiye'de, ülkeyi modern batıya bağlamaya çalışan Türk seçkinlerinin görüşüne batının seçkinleri karşı çıkıyor ve onu AB'de istemiyorlar. Turgut Özal bile "Onlar

SAMUEL P.
HUNTINGTON

"The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order has become one of the most influential books of the new millennium." —Boston Globe

Hristiyan biz Müslümanız. O yüzden bizi istemiyorlar ama bunu dile de getiremiyorlar" dememiş miydi?

Öbür taraftan Türkiye'de ülkeyi Müslüman bir Orta Doğu ülkesi yapmak isteyen kuvvetli bir İslami fraksiyon da var. Mekke merkezli kültürü reddeden Türkiye Brüksel tarafından reddedilince ibresini nereye çevirecek? Muhtemelen Taşkent'e. Türkiye hiç şüphesiz Çin'e kadar uzanan Türk Cumhuriyetlerinin lideri olacaktır."

Çözüm çatışma değil, ortaklık

Ancak böylesine kesin bir bölünmüşlük terörist saldırılarla sarsılan Amerika'nın ve Avrupa ülkelerinin görmek istedikleri en son senaryo. Çünkü kesin bir bölünmüşlük, düşmanlığı ve terörizmi körüklüyor. Ve eskisinden farklı olarak, pimi Afganistan'da veya Filistin'de çekilen bir bomba New York'ta, Madrid'te, Londra'da veya İstanbul'da patlayabiliyor. Bu bağlamda dinlerin ve kültürlerin kesin çizgilerle ayrılmak yerine ortaklık yapması en sağlıklı çözüm.

Büyük Orta Doğu Projesi gibi uygulaması zor projeleri bile değerlendiren Amerika'nın Huntington'un öngörülerini yanlış çıkarmak için en fazla güvenebileceği proje Türkiye'nin AB'ye tam entegrasyonu gibi gözüküyor.

Huntington'un dünyanın dini ve kültürel olarak bölüneceği iddialarını desteklemek için kullandığı bazı örnekler şu şekilde:

Saraybosna ve California örnekleri

"18 Nisan 1994 tarihinde Saraybosna'da 2.000 kişi elle Suudi Arabistan ve Türk bayraklarıyla yürüyüş yaptı. Birleşmiş Milletler, NATO veya Amerikan bayrağı yerine bu bayraklarla yürümeleri kimi "gerçek" dostları, kimi de "gerçek olmayan" dostları olarak gördüklerini gösteriyor."

"18 Ekim 1994'te 70.000 Meksika kökenli Amerikan vatandaşı, Los Angeles'ta Meksika bayraklarıyla bir yürüyüş yaptılar ve kaçak göçmenlere devlet hizmeti verilmesini öneren yeni kanun tasarısını protesto ettiler. Vatandaşları oldukları ülkeyi, dini ve kültürel bağlarla bağlandıkları insanlar için eleştirdiler."

"Gerçek düşmanınız yoksa, gerçek dostunuz da olamaz. Size aykırı olan şeylerden nefret etmiyorsanız, kendinizi sevebilirsiniz."
Michael Dibbin

Huntington Uzak Doğu ülkeleri ve Çin'in önlenemeyen yükselişi için şöyle diyor:

"Yüzyıllar sonra ilk defa modernleşme batı kültürünün tekeline çıkıp, çok katmanlı oldu. Batının kurtuluşu özellikle ABD'nin batılı kimliğini kararlılıkla muhafaza etmesine bağlı."

Acaba yazar burada ABD'nin Hispanic (Meksika ve Güney Amerika kökenli) ve siyahi nüfusun hızlı artışı ve göç karşısında Anglo Sakson çoğunluğunu dolayısıyla

da yönetimini kaybetmesinden mi endişe duyuyor? (Bir hatırlatma yapmak gerekirse 200 seneden daha yaşlı ABD demokrasisi Anglo Sakson kökenli beyaz erkekler dışında Başkan görmedi.)

"Yine batı kültürünün kurtuluşu, batıların tek modern kültürün ve uygarlığın kendilerinin olmadığını kabul etmelerine, kültürlerini dünyaya yaymaya çalışmak yerine, kültürlerini korumaya çalışmalarına bağlı. Medeniyetler Çatışmasını önlemenin tek yolu dünya liderlerinin çok kutuplu uygarlık anlayışını kabul etmesi ve bu şartlarda işbirliği yapmaları."

Türkiye ve medeniyetler çatışması

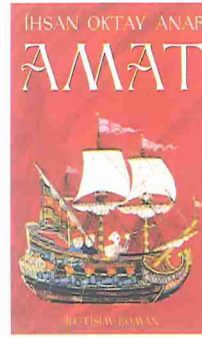
Yukarıdaki spotta yer alan Michael Dibbin'e ait söz Huntington'un kitabında da kullanılmış. Acaba Huntington bu sözden hareketle dağılan Demirperde Bloğu'nun yerini dolduracak "Gerçek düşman" arayışında mıydı yoksa 11 Eylül'de başlayan süreci yaklaşık 10 sene önceden görmüş müydü? Türkiye'nin AB'ye tam entegrasyonu medeniyetleri bağlayan bir köprü mü olacak?

Türkiye AB hedefine ulaşamazsa, medeniyetler daha kesin çizgilerle mi ayrılacak? ABD ve Avrupa yükselen Çin'i ve Uzak Doğu'yu kabul etmeye hazır mı yoksa yeni bir soğuk savaşın temelleri mi atılıyor? Bunların hepsini zaman gösterecek. Kesin olan tek şey, Huntington'un kitabının basımından sonraki 10 yılda yaşananların, kitabın satışlarını arttırmakla kalmayıp "Medeniyetler Savaşı"nın gerçek ve yakın bir tehdit olarak kabul edilmesini sağladığı.

KİTAPLIK...

Karanlığa sarılı fener

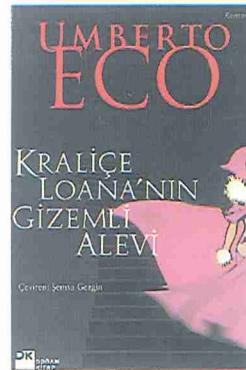
Olağanüstü" dünyaların yaratıcısı İhsan Oktay Anar yine, tarihin gizemli sayfalarını aralayan, adeta masalsi; ironik ama derin felsefi anlamlar

yüklü, şaşırtıcı, sürükleyici bir romanla çıkıyor karşımıza... Aynalar, atlaslar, okunması yasak sır dolu kitaplar, savaşlar, güller, yeniciler... Üç direkli, iki güverteli ve 58 topolu bir kalyonda ilâhî düzeni bozmaya meyilli bir kaptan, karanlığa ve kırmızı atlasla sarılı bir deniz seferi... (İhsan Oktay Anar, İletişim Yayınları)

Resimli roman tadında

Bir gün gözünüzü bir hastanede açıyorsunuz ve hiçbir şey hatırlamıyorsunuz. Ne ailenizi, ne geçmişinizi, ne de kendinizi... Ama okuduklarınız tamamen aklınızda. Şiirler ezberinizde, şarkılar dilinizde. "Kraliçe Loana'nın Gizemli Alevi" antika kitaplarla uğraşan bir entelektüelin sisli dünyasına dalıyor. Oradan çizgi romanlar, oyuncaklar, okul defterleri, plaklar, pullar, dua kitapları çıkıyor. Ve bir adamın belleği yitip giderken, bir ulusun belleği canlanıyor. Kitap, aynı zamanda bu çizgilerden bazılarını da barındırıyor. (Umberto Eco, Doğan Kitap)

Acaba yazar burada ABD'nin Hispanic (Meksika ve Güney Amerika kökenli) ve siyahi nüfusun hızlı artışı ve göç karşısında Anglo Sakson çoğunluğunu dolayısıyla

Ruh yolculuğu

Ünlü, başarılı, zengin bir yazarın karısı Esther ansızın ortadan kaybolur. Kaçırılmış mıdır, öldürülmüş müdür, yoksa terk mi etmiştir? Çok sevdiği karısını bulmak için yanıp tutuşan yazar, Esther'in en son birlikte görüldüğü Kazak genci Mikhail'le birlikte Fransa'dan İspanya'ya, Hırvatistan'dan Orta Asya steplerine uzanan bir yolculukta bulur kendini. Bu yolculuk giderek bir 'iç yolculuğa' dönüşecek, yazar yazgının gücü ve aşkın doğasını yeniden keşfedecek, yaşamına yeni değerler biçecektir... (Paulo Coelho, Can Yayınları)

PAULO COELHO
ZÂHİR

Acaba yazar burada ABD'nin Hispanic (Meksika ve Güney Amerika kökenli) ve siyahi nüfusun hızlı artışı ve göç karşısında Anglo Sakson çoğunluğunu dolayısıyla

18
Temmuz
2005

EGİFED
Yönetim Kurulu Mİ-
GİAD ev sahipliğin-
de Milas'ta ger-
çekleşti-
rilmiştir. Yönetim Kurulu top-
lantısına Milas Ticaret Oda-
sı'nın açılışını yapmak üzere
gelen TOBB Başkanı Rifat Hi-
sarcıklıoğlu , ve EGİAD
danışma kurulu üyeleri Ekrem
Demirtaş ve Necip Kalkan
katılmışlardır.

30
Temmuz
2005

İktisadi
Kalkınma
Vakfı'nın
43.Genel
Kurulu 30
Temmuz
2005 Cumartesi günü Baş-
bakan Sn. Recep Tayyip Er-
doğan ve Başbakan Yrd. Ve
Dışişleri Bakanı Sn. Abdul-
lah Gül 'ün katılımlarıyla İst-
anbul Swisshotel'de ger-
çekleştirilmiştir. Gerçekleştiril-
en Genel Kurulda İktisadi
Kalkınma Vakfı Yönetim
Kurulu Başkanlığına Sn.
Davut Ökütçü yeniden seçi-
lirken, EGİAD Yönetim Ku-
rulu Başkanı ve İzmir Tica-
ret Odası Meclis Üyesi
Sn.Fatih Dalan Yönetim Ku-
rulu üyeliğine seçilmiştir.

4
Ağustos
2005

Yönetim Kurulumuz, göreve
yeni atanan İzmir Valisi Say-
ın Oğuz Kağan Köksal'ı
makamında ziyaret etmiştir.

4
Ağustos
2005

GİHAŞ A.Ş.
Yönetim Kuru-
lu Başkanı
Fatih Uysal ve
Yönetim
Kurulu üyeleri
dernek merke-
zimize gelerek
Yönetim Kuru-
lumuzu ziyaret
etmişlerdir.

8
Ağustos
2005

Brezil-
ya büyü-
kelçisi Se-
zeryo Mel-
atonya
Metto Der-
neğimizi
gelerek Yö-
netim Ku-
rulumuzu
ziyaret et-
mişlerdir.

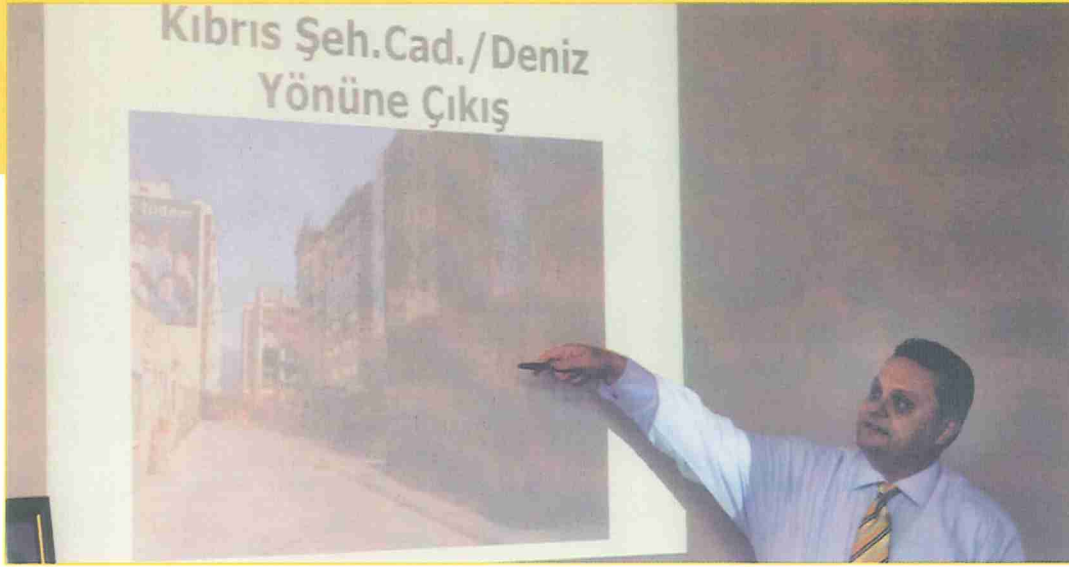

6
Eylül
2005

2005 yı-
lı ikinci
olağan
EGİAD
Danışma
Kurulu
toplantısı
Sayın
Kemal
Çolakoğlu
başkanlığın
da Crowne
Plaza'da
gerçekleşti-
rilmiştir.

12
Ağustos
2005

Yönetim Kurulumuz, şimdiye kadar EGİAD'da Yönetim Kurulu üyeliği yapmış tüm üyeleri Dernek Merkezine davet ederek alınması planlanan EGİAD Ofisi hakkında bilgilendirme toplantısı düzenlemiştir. Yeni dernek merkezi hakkındaki düşünceler ve projeler eski yöneticilerle paylaşılmıştır.

8 Eylül 2005

Yönetim Kurulu üyelerimiz Ege Ordu Komutanı Sayın Org.Fethi Remzi Tuncel'i, İzmir Defterdarı Sayın Mustafa Bulut'u ve İzmir Gümrükler Başmüdürü Sayın Ali Cevat Akın'ı makamlarında ziyaret etmişlerdir.

EGİAD'a yeni bina satın alınması, EGİAD Global adında yeni bir birim kurulması gibi önemli kararların alındığı ve divan başkanlığını Bülent Akgerman'ın yaptığı EGİAD Olağanüstü Genel Kurul toplantısı Dernek Merkezimizde gerçekleştirilmiştir.

9
Eylül
2005

EGİAD yeni dernek merkezine tapu işlemleri tamamlanarak EGİAD yeni merkezine kavuşmuştur. Yönetim Kurulu Üyesi Başar Karcioğlu başkanlığında oluşturulan inşaat proje komisyonu tadilat ve dekorasyon çalışmalarına başlamıştır. Komisyonunda EGİAD üyeleri mimar Tankut Karabacak, Cüneyt Baysak, Reha Atakan, Güçlü Yunusoğlu, Erim Öрге ve Baturalp Berberoğlu görev yapmaktadır.

28
Eylül
2005

14
Eylül
2005

Üyelerin kaynaşması ve sohbet etmesi amacıyla belirli aralıklarla düzenlenen geleneksel "EGİAD Bizbize Yemeği", Konak Best Western Otel'de gerçekleştirilmiş ve 1. EGİAD Salon Futbol Turnuvası'nda 1. olan Alternatif Yıldızlar takımına şampiyonluk kupası verilmiştir

23
Eylül
2005

Yönetim Kurulu üyelerimiz Güney Deniz Saha Komutanı Sayın Koramiral Alev Gümüšoğlu'nu, EBSO Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Tamer Taşkın'ı makamlarında ziyaret etmişlerdir

24-25
Eylül 2005

"Eylül'de Çeşme Başka Olacak" kampanyası kapsamında, EGİAD Sosyal ve Kültürel İlişkiler Komisyonumuzun organizasyonu ile Sisus Otel'de bir haftasonu tatili gerçekleştirilmiştir. Çeşme Kaymakamı Sayın Nazmi Günlü ile EGİAD üyeleri biraraya gelerek sohbet etme fırsatı bulmuşlardır.

26
Eylül
2005

EGİAD 58. Ege toplantısı Doğruyol Partisi Genel Başkanı Sayın Mehmet Ağar'ın katılımıyla İzmir Hilton Otelinde gerçekleştirilmiştir. Konuşmalar, soru ve cevapların ardından EGİAD Başkanı Fatih Dalan ve Danışma Kurulu Başkanı Kemal Çolakoğlu tarafından Sayın Mehmet Ağar'a günün anısına bir plaket takdim etmiştir.

29
Eylül
2005

İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Sayın Emin Özler EGİAD'ı ziyaret ederek Yönetim Kurulu Üyelerimizle görüşmüştür.

29
Eylül
2005

Bilişim sektörünün Dünyadaki gelişme eğilimleri dikkate alındığında ülkemizin bu alanda geleceğe dönük politikaları oluşturması ve sektörel öncelikleri zamanında belirleyerek eylem planları geliştirmesi zorunludur. EGİAD bu alanda üyelerinin ve toplumun bilinçlendirilmesi anlamında bir inisiyatif üstlenmeyi kararlaştırmıştır. Derneğimiz bünyesinde oluşum ça-

lışmaları yürütülen Bilişim Çalışma Grubu faaliyetleri kapsamında yapılabilecek projeleri tartışmak üzere bir beyin fırtınası toplantısı düzenlemiştir. Microsoft İzmir Bölge Müdürlüğü ve EGİAD tarafından ortaklaşa düzenlenen "İzmir Bilişimle Kalkınacak" konulu bir kampanyanın başlangıç adımlarından biri olan bu toplantı EGİAD Dernek Merkezinde gerçekleştirilmiştir.

16-20
Ekim
2005

EGEV başkanlığında İzmir ve Ege'den iş dünyasının temsilcilerinden oluşan 17 kişilik heyet; EGEV Yönetim Kurulu Başkanı Sn Yılmaz Temizocak, EB-SO Yönetim Kurulu Başkanı Sn Tamer Taşkın, İzmir Ticaret Borsası Meclis Başkanı Sn Ayhan Baran, İzmir Ticaret Odası Başkan Vekili Sn Akın Kazançoğlu, BASİFED Genel Koordinatörü Sn Faik Kaytancı, Türkiye AB Derneği Başkanı ve ESIAD AB Danışmanı Sn Prof.Dr.Haluk Günüşur, EGIAD Genel Sekreteri ve EGEV Yönetim Kurulu Başkan Vekili Sn Doç.Dr.Mustafa Tanyeri, EGEV Yönetim Kurulu Başkan Vekili ve EGIAD Dış İlişkiler Koordinatörü Sn Cemal Tükel, EGEV Genel Sekreteri Sn Sahire Erturan, Kristal Yağları Tic. Ve San Kontuarı T.A.Ş İhracat

Müdürü Sn Christopher Dologh, Ege Fren San Tic. A.Ş Genel Müdür Yardımcısı Sn Ömer Faruk Zuhul, Kütahya Ticaret ve Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı Vekili Sn İsmet Özotraç ve Sn Nalme Göker Ekim, Öztürk Hukuk Bürosu Sn Yücel Öztürk ve Sn Serkan Cengiz, ADIRA Türkiye Temsilcisi Sn Ahmet Fak, Denge Müşavirlik Sn A. Sezer Engin, Alsace Bölgesi'nin başkenti Strasbourg'a İş ve tanıtım seyahatinde bulunmuştur. Geziye derneğimizi temsilen katılan Sn Doç.Dr.Mustafa Tanyeri, EGIAD'ı ve üye profilini tanıtan brifingler vermiştir. Heyet üyeleri Avrupa Parlamentosu'nu ziyaret etmiş, Strasbourg Belediye Başkanı, Strasbourg Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı ile görüşmüştür.

EGİAD Global'in faaliyetleri kapsamında, Danimarka'dan CemeCon Scandinavia A/S liderliğinde bir grup ile, Mikro Puls Plazma Nitrüleme, İon İmplantasyonu, PVD Kaplama, Plazma CVD gibi Nano-teknolojiler yardımıyla metal, plastik, cam, seramik gibi malzemelerin

yüzeylerinde değişiklik yapılarak, her tür endüstriyel alanda geniş kullanım avantajları sağlama amacına yönelik projelerde ortak yatırım yapmak üzere, dernek merkezimizde EGIAD Global İcra Kurulu Başkan Vekili Cem Heris'in başkanlığında bir toplantı düzenlenmiştir.

27
Ekim
2005

27
Ekim
2005

EGİFED aylık olağan Yönetim Kurulu Toplantısı Manisa Genç İşadamları Derneğinin evsahipliğinde Manisa Anemon Otel’de gerçekleştirilmiştir.

29
Ekim
2005

EGİAD Komisyonlar Koordinatörlüğü öncülüğünde üyelerimiz ve eserlerinden oluşan bir grup ile Karşıyaka Çocuk Yuvasına bir ziyaret gerçekleştirilmiştir. "Bir yudum sevgi, bir sıcak kucak" sloganıyla düzenlenen etkinlikte, duygusal dakikalar yaşayan EGİAD üyeleri, ülkenin kanyan yarası kimsesiz çocukların yaşadıkları sorunlara dikkat çekmiştir.

& Kasım
2005

Ernst & Young’ın Dünya genelinde 19 yıldır gerçekleştirdiği "World Entrepreneur of The Year - Dünya Yılın Girişimcisi" yarışması Türkiye’de Ernst & Young Türkiye ve Milliyet işbirliğiyle bu yıl üçüncü kez düzenleniyor. Yarışmanın Türkiye birincisi Haziran 2006’da Monte Carlo’da düzenlenecek finalde Türkiye’yi temsil edecektir. Dünya’nın ilk ve tek kapsamlı iş dünyası ödül programı olan yarışmayı İzmir’deki iş dünyasına tanıtmak amacıyla Ernst & Young Türkiye, Milliyet ve EGİAD tarafından Ege Palas Otel’inde ortak bir tanıtım toplantısı düzenlenmiştir.

KİMDİR?

Prof. Dr. Ümit Uluöz 1954 tarihinde Ankara'da doğmuştur 1972 yılında Bornova Anadolu Lisesinden mezun olduktan sonra 1978'de Ege Üniversitesi Tıp Fakültesinde Tıp Doktoru, 1982'de de KBB Hastalıkları uzmanı olmuştur. 1992'de Doçent, 1998'de ise profesörlük unvanını kazanan Ümit Uluöz halen Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB Anabilim Dalında öğretim üyeliği görevi yanında Özel Efes KBB Merkezinde de hekimlik hizmeti vermektedir. Bir çok tıbbi dernek ve kuruluşun üyesi olan Uluöz evli ve 2 çocuk babasıdır.

Hazırlayan:

Prof. Dr. Ümit ULUÖZ
Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi
KBB Ana Bilim Dalı

Kış geliyor...

Kulak, burun boğaz enfeksiyonlarına dikkat!...

İyi ve kötü günleri ile bir yaz mevsimini daha geride bıraktık ve İzmir sonbaharının güzel günlerini yaşıyoruz. Eylül ayı çoğumuz için çocuklarımızın okul telaşı ile geçti. Muhtemelen ekim sonlarında soğuk havalar kendini hissettirmeye başlayacak ve işte o zaman, üst solunum yollarından kaynaklanan kulak, burun ve boğaz enfeksiyonları özellikle okul çağında çocukları olan ailelerin gündeminde yine önemli bir yer tutacak.

Bazılarımız kış boyunca sadece birkaç basit enfeksiyonla karşılaşarak daha şanslı olacağız. Ancak bazılarımız için de kış boyunca sürekli tekrarlayan, daha ağır ve ciddi enfeksiyonlar söz konusu olabilecektir.

Kapalı ortam salgın kaynağı

Üst solunum yolları; burun, burun yan boşlukları (sinüsler), geniz, orta kulak boşlukları, yutak, bademcikler ve gırtlak gibi organları kapsayan bir bölge. Enfeksiyonlar bu organlardan sadece birinde gelişebileceği gibi, birkaç organı ilgilendiren yaygın enfeksiyonlar ile de karşılaşabiliyoruz.

Soğuk havanın üst solunum yollarında enfeksiyona karşı olan doğal direnci kırması yanında, insanların kış mevsimin-

Bazılarımız kış boyunca sadece birkaç basit enfeksiyonla karşılaşarak daha şanslı olacağız. Ancak bazılarımız için kış boyunca ağır ve ciddi enfeksiyonlar söz konusu

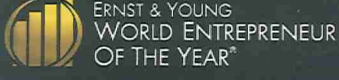
de okul, sinema v.s gibi kapalı ortamlarda bir arada olması, hastalığın kış aylarında artarak salgınlar halinde görülmesinin başlıca nedenleri.

Bu enfeksiyonların asıl önemi ise; insanlarda görülen çeşitli enfeksiyonlar arasında sıklık bakımından birinci sırada yer almaları. Bu sık görülmeye nedeni ile ortaya çıkan iş gücü ve günü kayıpları, çocuklarda okul günü kayıpları yanında kullanılan ilaçlar nedeni ile kişi ve ailelerin ekonomik kayıpları da doğal olarak ciddi boyutlara ulaşmakta.

Peki, genel olarak üst solunum yolları enfeksiyonları olarak adlandırılan bu iltihabi durumlar ne gibi hastalıklar halinde karşımıza çıkabilir? Solunum yollarının başlangıcı yani giriş kapısı olan burnumuz genellikle bu enfeksiyonların da başladığı yer olarak önem taşıyor.

Basit nezle hemen hemen hepimizin kış boyunca bir ya da birkaç kez istirahat gerekebilecek duymadan ayakta geçirdiği, birkaç gün içinde kendiliğinde iyileşen, üst solunum yolları enfeksiyonlarının en hafif şekli. Ancak nezleye neden olan mikrobu hastalık yapma gücü fazla ise ya da kişinin hastalık yapıcı mikroplara karşı direnci herhangi bir nedenden dolayı azalmış ise, basit bir nezle gibi başlayan hastalık, burun yan

Türkiye Yılın Girişimcisi'ni arıyor! Dünya ile yarışmak için.

Milliyet ve Ernst & Young, dünyanın en başarılı girişimci adayını Türkiye'de arıyor.

Ernst & Young International'ın 19 yıldır, 40'ı aşkın ülkede gerçekleştirdiği ve Türkiye'de bu yıl üçüncüsü düzenlenen "World Entrepreneur Of The Year" yarışması Türkiye'nin en iyi girişimcisini belirleyecek. Mart 2006'da gerçekleştirilecek ödül töreninde birinci olacak aday Türkiye'yi 19. World Entrepreneur Of The Year-Dünya Yılın Girişimcisi Yarışması'nda temsil edecek. Yarışma Haziran 2006'da.

Yılın Girişimcisi Yarışması'nın Amacı ve Hedefi

Ernst & Young World Entrepreneur Of The Year (Ernst & Young Yılın Girişimcisi Yarışması), yaratıcılığı ve çalışkanlığı ile iş dünyasında büyük gelişme ve başarıları imza atan girişimcileri ödüllendirmek, dünya çapında girişimcilik ruhunu teşvik etmek amacıyla ortaya çıktı.

1986 yılında A.B.D.'de temeli atılan "Ernst & Young Yılın Girişimcisi Ödülü", halen dünyanın ilk ve tek en kapsamlı iş dünyası ödülü olma özelliğine sahiptir. Dünya çapında 40'tan fazla ülkede, yaklaşık 115 farklı bölgeden, dünyanın en başarılı ve yenilikçi girişimcileri ile her geçen yıl saygınlık ve itibarını arttırmaktadır.

Ülkemizde üç yıldır Milliyet ve Ernst & Young Türkiye tarafından düzenlenen Yılın Girişimcisi Yarışması'nın hedefi, Türkiye'nin başarılı girişimcilerine kamuoyunun dikkatini çekerek yarının genç girişimcilerine örnek olmalarını desteklemektir.

Yılın Girişimcisi Yarışması, girişimcilik ruhunu canlandırarak iş dünyasında sahip oldukları rollerle öne çıkan kişileri başarılarından dolayı ödüllendirmeyi amaçlamaktadır.

Yılın Girişimcisi Yarışması Türkiye Birincileri

2004

Süleyman Orakçioğlu - Orka Group Yönetim Kurulu Başkanı
"Bizim araladığımız, dünyaya açılan bu kapıdan daha pek çok genç girişimcinin geçeceğine inanıyorum."

2005

Kerim Taner - Alara Tarım Ürünleri A.Ş. Şirket Ortağı ve Genel Müdürü

"Aldığımız bu ödül Alara Tarım için bir dönüm noktası olacak. Türk tarımında yapılabilecekler örnek bir öykü oluşturmaktan dolayı büyük gurur duyuyoruz."

Adaylarda Aranılan Nitelikler

Türkiye'de yerleşik, en az iki yıldır faaliyetini sürdüren bir şirketin performans ve gelişiminde imzası bulunan, kurucu ve aynı zamanda şirketin üst yönetiminde sorumluluk sahibi olan yöneticiler.

Aday Değerlendirme Kriterleri

- Finansal performans
- Girişimcilik ruhu
- Saygınlık
- Stratejik bakış
- Yenilikçi anlayış
- Küresel ekonomiye etki

Yarışma Başvurusu

www.yilingirisimcisi.com web sitesinden yarışmaya başvuru yapılabilmektedir.

(* Adayların sunacağı her türlü finansal veri KESİNLİKLE gizli tutulacaktır.)

Yarışma Süreci

- Aday başvuruları
- Aday ön seçim
- Aday saha ziyareti
- Jüri genel değerlendirme
- Ödül Töreni / Türkiye birincisi / İstanbul
- Ödül Töreni / Dünya birincisi / Monte Carlo

Birinci seçilen aday Türkiye'de Yılın Girişimcisi ödülünü kazanacak. Daha sonra da Ernst & Young International tarafından Haziran 2006'da Monte Carlo'da düzenlenecek olan "World Entrepreneur Of The Year" ödülünü kazanmak için dünyanın 40'ı aşkın ülkesinde benzer süreçlerden geçerek birinci olarak seçilmiş diğer başarılı girişimcilerle yarışacak.

Yarışma Ödülü

Yılın Girişimcisi Yarışması herhangi bir para ödülü içermez. Yarışmaya katılan aday ve kurumlara;

- Dünya çapında iş bağlantıları
- Firmanın gelişim ve büyümesinin tescili
- Yüksek çalışan motivasyonu
- Pazardaki diğer firmalara model oluşturma

gibi prestij ve iş olanakları olarak geri dönüş sağlar.

Yarışma Jürisi

Değerlendirme Türkiye'nin iş dünyası liderleri, önde gelen gazeteciler ve akademisyenlerden oluşan 11 kişilik bağımsız bir Jüri tarafından gerçekleştirilecek.

Rauf Ateş, Prof. Dr. Eser Borak, Hanzade Doğan (Jüri başkanı), Bülent Eczacıbaşı, Prof. Dr. Özer Ertuna, Rifat Hisarcıklıoğlu, Ömer Sabancı, Ethem Sancak, Kerim Taner, Güngör Uras, Ahmet Nazif Zorlu

Türkiye'nin yıldızlarını, dünya çapındaki bu saygın organizasyona katılmaya davet ediyoruz.

İletişim noktaları:

Yılın Girişimcisi Yarışması
Hacı Adil Sok. 7. Aralık No:4 34330
Levent/İstanbul
0.212.231 46 80

www.yilingirisimcisi.com
yilingirisimcisi@e-kolay.net

Çocuklara dikkat!

Özellikle okul çağındaki çocuklarda görülen bademcik ve geniz eti iltihapları anne ve babalar için rahatsız edici nitelik taşıyor. Bademcik iltihabına neden olan Beta Hemolitik Streptokoklar böbrek iltihabı, eklem romatizması ve kalp kapakçık hastalığı gibi komplikasyonlara yol açabiliyor. İşte bu yüzden, beta grubu mikropların oluşturduğu iltihapların önemi artıyor. Yine ilkökul çağındaki çocuklarda karşımıza çok sık çıkan sık tekrarlayan iltihaplardan dolayı büyümüş bademcikler ve geniz eti ise çocuklardaki beslenme ve nefes alma problemlerinin nedeni. Çocukların yaşam kalitesini düşürdüğü gibi neden olduğu başka rahatsızlıklar da var.

boşluklarına ve öztaki kanalı yolu ile orta kulak boşluğuna yayılarak sinüzit, orta kulak iltihabı gibi daha ciddi hastalıklara dönüşebiliyor. Burun içindeki kişiye özel bazı anatomik bozukluklar da (burun bölmesi eğrilikleri, burun etlerinin normalden büyük olması gibi) nezleden sonra diğer iltihabi hastalıkların oluşmasında önemli bir faktör.

Nezlesi olan bir kişide yüzün ve alının belirli bölgelerinde ağrının başlaması, basit nezledeki berrak burun akıntısının yerini sarı-yeşil renkli bir akıntının alması ve bu akıntının genizden de olması, ateşin yükselmesi sinüzit hastalığının geliştiğini gösteren başlıca belirtiler.

Orta kulak iltihabının başlıca göstergeleri ise nezleden sonra işitme kaybı ile birlikte kulak ağrısının ve ateşin başlaması. Ancak kendini ifade edemeyen bebeklerde gelişen orta kulak iltihabının belirtileri yüksek ateş, huzursuzluk, şiddetli ağlama krizleri ve bazen bunlara eşlik eden kusma ve ishal şeklinde olabiliyor.

Sigaranın rolü önemli

Mikropların boğazdaki yutak bölgesinin duvarlarını örten zarlara yayılması ile ortaya çıkan ve hastada başlıca boğazda yanma, ağrı, yutma zorluğu şikayetlerine neden olan faranjit hastalığı da üst solunum yollarının iltihabi hastalıkları arasında önemli bir yer tutmakta.

Ancak özellikle dıştan aldığımız çeşitli besinler ile ilk karşılaşan yer olan yutağın iltihaplarında, tahriş edici özelliği olan yiyecek ve içeceklerin (asitli, acı, ekşi, çok soğuk ve sıcak v.s) kullanımı yanında, bazı besin maddelerine karşı olan alerjinin ve devamlı ağızdan nefes almanın ve özellikle sigaranın da rol oynadığını unutmamak gerekiyor.

Başka hastalıklara gidebilir

Özellikle okul çağı çocuklarında sık karşılaştığımız ve aileler için gerçekten önemli bir sorun oluşturan diğer bir hastalık grubu ise bademcik ve geniz eti iltihapları.

Bademcik iltihabı yutma sırasında neden olduğu boğaz ağrısı nedeni beslenmeyi bozabilmekte ki bu durum özellikle çocuklarda önem taşıyor. Ayrıca özellikle bademcik iltihabına neden olan beta mikropların (beta mikrobu ya da tıbbi adıyla A grubu Beta Hemolitik Streptokoklar) böbrek iltihabı, eklem romatizması ve kalp kapakçık hastalığı gibi komplikasyonlara yol açması, bu mikropların oluşan bademcik iltihaplarının önemini arttırmakta.

Geniz etinin tekrarlayan iltihapları ise orta kulak iltihaplarının ve sinüzitin kronik bir hal almasının önemli nedenleri arasında yer alıyor.

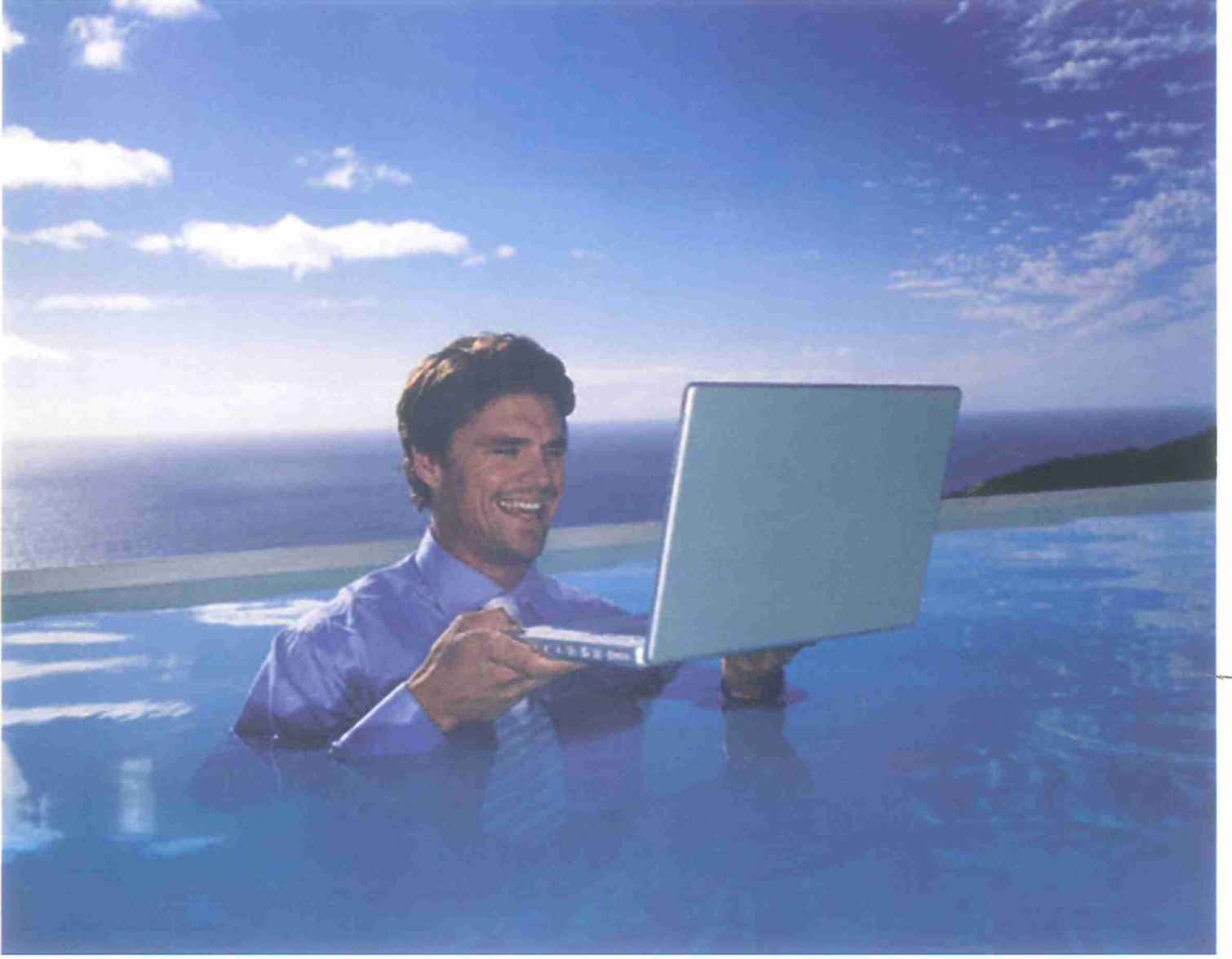
Kişiye ait yapısal nedenlerden ya da sık tekrarlayan iltihaplardan dolayı aşırı büyümüş bademcikler ve geniz eti ise özellikle ilkökul çağındaki çocuklarda karşımıza çıkmakta. Bu çocuklardaki beslenme ve nefes alma problemleri çocukların yaşam kalitesini oldukça düşürüyor.

Huzursuz geceler

Tıkayıcı nitelikte büyük bademcik ve geniz etleri; çocuğun devamlı ağızdan nefes almasına, geceleri aşırı horlamasına ve uykusunun huzursuz olmasına hatta gece uyurken nefesin zaman zaman durmasına yol açabiliyor. Bütün bunların yan etkileri ise zaman içinde yüz ve diş yapısının bozulması, çocuğun gelişiminin yavaşlaması, gündüz hiperaktif ya da tam tersine uykuya meyilli olması, işitme kayıpları ve hatta kalp hastalıkları şeklinde karşımıza çıkabiliyor.

Üst solunum

Ekonomi gazeteciliğinde öncü
TİCARET

*64 yıldır Ege Sanayisi'nin
rehberi olduk*

www.ticaretgazetesi.com

1571 Sokak No:16 Çınarlı - İZMİR Tel: 0(232) 461 96 42 (Pbx) Fax: 0(232) 461 96 46

yollarındaki enfeksiyonun daha da aşağı inmesi durumunda gelişen diğer bir hastalık ise gırtlak ve ses tellerinin iltihabı (larenjit). Erişkinlerde boğaz ağrısı, ses kısıklığı ve öksürük ile kendini gösteren bu hastalık, özellikle bebeklerde neden olduğu gırtlak şişmesi nedeni ile solunum zorluğu yaratarak tehlikeli olabiliyor.

Hangi mikroplar rol oynar?

Üst solunum yollarının bütün bu hastalıklarının çoğunluğunda (Yüzde 90) hastalık nedeni virüs olarak tanımlanan mikroplar. Bakteriler ve diğer mikroplar üst solunum yolları enfeksiyonlarının yüzde 10 gibi az bir kısmından sorumlu.

Üst solunum yolları enfeksiyonlarının teşhisinde tedaviye yön vermesi bakımından hastalığın virüslerden mi yoksa bakterilerden mi kaynaklandığının belirlenmesi önem taşıyor ve bir çok tecrübeli hekim muayene sırasında bu ayırımı yapabilir. Ancak bazı durumlarda hekim bu ayırımı yapabilmek için kan testlerine ve mikrop kültürü incelemelerine gerek duyabilir.

Tedaviye gelince...

Üst solunum yolları enfeksiyonu geçiren kulak burun boğaz hastalarının çoğunluğunda virüsler söz konusu olduğundan, virüslere karşı etkisi olmayan antibiyotiklerin kullanımına gerek yoktur. Virüsler ile olan iltihaplarda burun açıcı, ateş düşürücü ve ağrı kesici ilaçlar yanında istirahat ve bol sıvı alımı şeklindeki destek tedavisi genellikle yeterlidir. Ancak maalesef hem ülkemizde hem dünyada basit bir nezlede bile gereksiz yere antibiyotik kullanımı çok sıktır ve bu durum önemli bir maddi israf yanında vücudu antibiyotiklerin etkilerine karşı gereksiz yere açık hale getirmekte. Bu nedenle antibiyotiklerin ancak hekimin bakteriyel bir iltihap olduğuna karar verdiği hastalıklarda kullanılması gerekiyor. Yine uzun süren virüs enfeksiyonlarından sonra bakterilerin de üremesi

için uygun ortam oluşacağından, bu durumda da hekim kontrolü altında koruyucu olarak antibiyotik tedavisi gerekebil-
mekte. Antibiyotik kullanması gereken hastalarda antibiyotiğin hekimin önerdiği süre ve miktarda kullanılması, hastalığın iyileşmesi ve komplikasyonların oluşmaması bakımından çok önemli.

Eğer tekrarlayan ilaç tedavilerine rağmen müzminleşmeye doğru giden enfeksiyonlar söz konusu ise geniz etine, bademciklere. Orta kulağa ve sinüslere yönelik cerrahi tedaviler de gündeme gelebiliyor ki bu durumda hekiminizin hastayı izleme bulguları ve kararı önem taşıyor.

Nasıl korunalım?

Üst solunum yolları enfeksiyonları genellikle hastanın nefesi yolu ile yayılan damlacıklar ve iltihaplı akıntılar ile kirlenmiş el teması ile bulaştığından, solunum sistemi enfeksiyonu olan kişiler ile yakın temas mümkün olduğunca önlenmelidir. Ellerin düzenli olarak yıkanması da hastalığı yapan mikropların bulaşımını azaltır.

Bu gibi enfeksiyonlara karşı vücudun bağışıklık sisteminin gücünü arttırmak amacı ile bitki kökenli veya sentetik bazı ilaçlar eskiden beri kullanılmakla beraber etkinlikleri her hastada aynı değildir. Özellikle yapılan kan testlerinde vücudun bağışıklık maddelerinde eksiklik saptanan çocuklarda bu bağışıklık maddelerinin kürler halinde kullanılması, enfeksiyon sayısını azaltabilmektedir.

Grip aşısı aslında genel bir vücut enfeksiyonu olan grip için belirli yaş gruplarında ve mesleği gereği gribe yakalanma riski fazla olan kişilerde koruyucu olarak genellikle yararlıdır. Ancak bu aşı grip hastalığını yapan virüsler için hazırlanmış olup, solunum sistemi hastalıklarının çoğunluğu için maalesef henüz bir aşı yoktur.

Kulak Burun Boğaz enfeksiyonlarından mümkün olduğunca uzak, sağlıklı bir kış dileği ile...

Güne "İZMİR" ile başlayın

Hamdi Türkmen
Gönül Soyoğul
Tarık Dursun K.
Atilla Sertel
Fatih Dalan
Burhan Özfatura
Prof. Dr. Ahmet Ercan
Alaattin Yüksel
Hürcan Türkmen
Mehmet Soyer
Ali Aşlık
Özden Kaptanlar
Uğur İşven
Mustafa Yılmaz
Av. İbrahim Kaynar
Erkan Serçe
Tuğrul Yemişçi
Atilla Dölarslan
Bahar Akıncı
Özkan Bilgili
Engin Malay
Salih Erkek
Seçkin Öner
Hüsnü İbiş Ağaoğlu
Doğan Karabulut
Hilmi Gültay

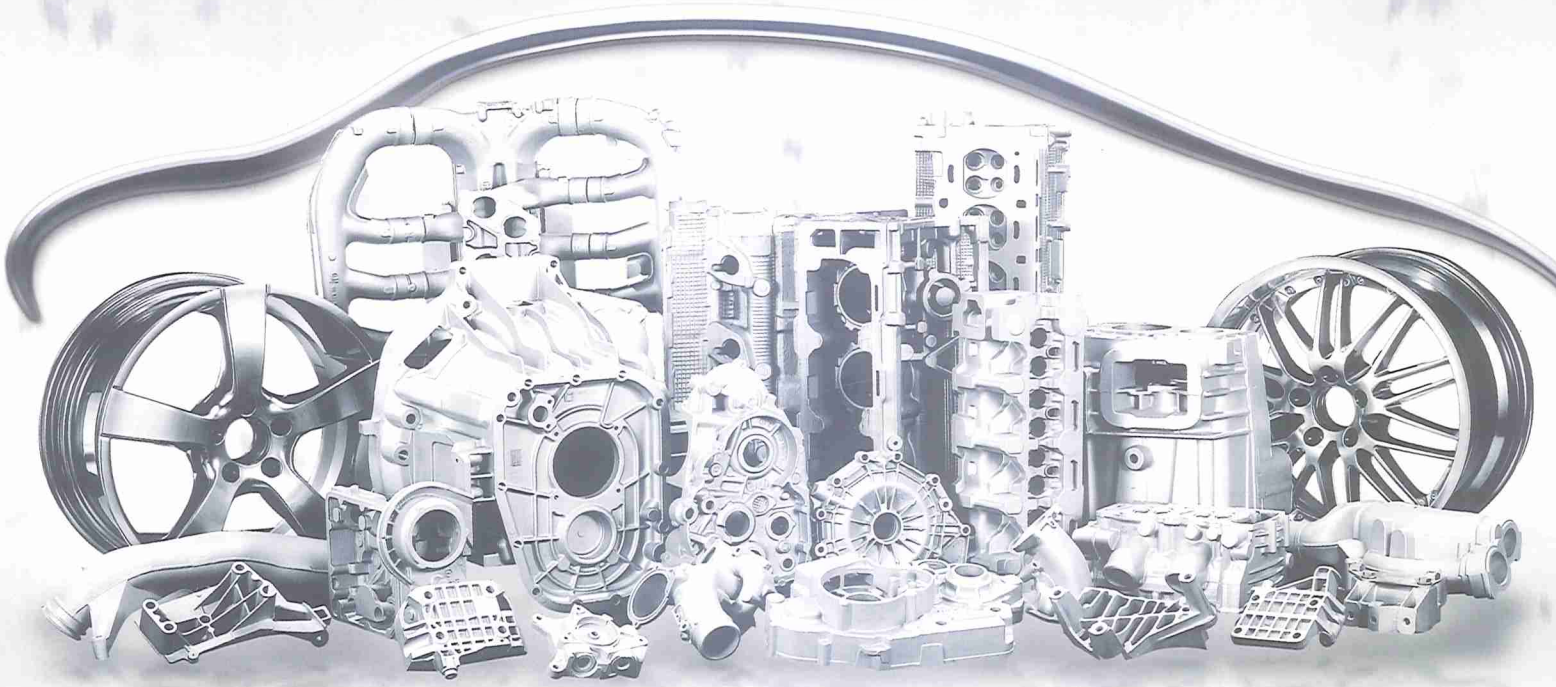
**Bu
gazete
senin
için!**

DOLU DOLU

Şehir Haberleri
Ekonomi
Politika
Magazin
Kadın & Sağlık
Bulmaca
Yıldız Falınız
Aktüel
Spor
At Yarışı
İddaa

Güne "İZMİR" ile başlayın
yeni gün her gün bayinizde

OTOMOTİVİN KALBİNDEYİZ...

CEVHER

50. YIL

1955-1960
Austin, Morris

1960-1965
Etibank, Metaş, BMC

1965-1970
Anadol, Chrysler, Auer, MAN,

1970-1975
Tofaş, Renault, Pancar Motor

1975-1980
Mobylette, Fiat

1980-1985
Otosan, Uzel, Transtürk, Hema, Ford

1985-1990
GM-Opel, Magirus, LUK

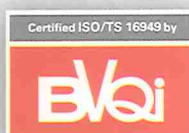
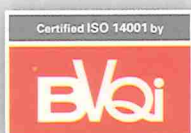
1990-1995
Saab, Cadillac, Vauxhall, Saturn,
Holden, Alfa Romeo, Peugeot, ZF

1995-2000
Mack, Volvo

2000-2005
BMW, Audi-Volkswagen, Toyota, Renault-IDVU, Borg Wagner, IBC,
Dacia, Nissan, IHI, Lombardini, Iveco, Daimler-Chrysler

Kalite, güven ve
lezzete konan
ÜÇ NOKTA!

Köylüm, Süt Köy ve Aslı Lojistik...

KÖYLÜM
SÜT ÜRÜNLERİ SAN. VE TİC. A.Ş.

TARIMSAL ÜRÜNLER PAZARLAMA SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

ASLI LOJİSTİK
HİZMETLERİ VE NAKLİYECİLİK SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

Köylüm; en lezzetli peyniri güvenle yemek isteyenler için, ISO Kalite Belgesi'ne sahip gerçek peynirler üretiyor.

Köylüm; bu kalite, lezzet ve güveni, çatısı altındaki satınalma ve pazarlama şirketi Süt Köy, taşımacılığını yapan Aslı Lojistik ile tamamlıyor. Süt Köy, Aslı Lojistik ve Köylüm lezzeti, ağız tadınıza son noktayı koyuyor.

PARANTEZ

Attığınız her adımda
sizinle birlikteyiz...